ருஷ்யாவின் வரலாறு

பிரபஞ்சஜோதி பிரசுரம் - 14

ருஷ்யாவின் வரலாறு

எழுதியது :

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
(தொடக்கம் : 1936)
சென்னை :: புதுக்கோட்டை.

முதற் பதிப்பு : பிப்ரவரி 1948
இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூன் 1952
விரிவான மூன்றும் பதிப்பு : அக்டோபர் 1959
உரிமை : மங்களம் - சாமிநாதன் டிரஸ்ட்டைச் சேர்ந்தது.

விற்பனை, விநியோகம் :
பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்,
புதுக்கோட்டை, திருச்சி ஜில்லா.

ஆசிரியர் ;
12, ஸர் முகம்மது உஸ்மான் ரோட்,
தியாகராய நகர், சென்னை - 17.

விலை : ரூ. 6-50

Printed at Jeevan Press, Madras-5

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
	பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை	IX
	வாசகர்களுக்கு	XI
I.	ஆரம்ப காலத்தில் ...	17—40
	1. நாடும் மக்களும்	
	2. ருஷ்யாவும் ஐரோப்பாவும்	
	3. அந்நியர் வருகை	
	4. ருஷ்யா-பெயருக்குக் காரணம்	
	5. கீவ்-நகரங்களுக்குத் தாய்	
	6. சோதிடம் பார்த்த அரசன்	
	7. ஆல்கா அரசி	
	8. முதல் கிறிஸ்துவ அரசன்	
	9. நூல் எழுதிய மன்னன்	
II.	மாஸ்க்கோ ராஜ்யம் ...	41—74
	1. கிழக்கிலும் மேற்கிலும்	
	2. முடியாட்சியின் தொடக்கம்	
	3. பூசல்களும் பிரிவினைகளும்	
	4. மங்கோலியர் படையெடுப்பு	
	5. மாஸ்க்கோ வளர்ந்த கதை	
	6. தோல்விகண்ட மங்கோலியர்	
	7. ருஷ்யா ஏகாதிபத்தியமாக உருக் கொள்கிறது	
	8. அரசனை ஆண்ட அரசி	
	9. நல்லது செய்த இருவர்	
	10. பயங்கர ஐவன்	
III.	ரோமனுவ் பரம்பரை ...	75—100
	(முதற் பகுதி)	
	1. இருவர் ஆட்சி	
	2. மூன்று நாள் கலகம்	
	3. மானமுள்ள காஸ்ஸாக்குகள்	

4. வீரன் ராஸீன்
5. மேதை நீக்கான்
6. மகா பீட்டர்
7. மகா காதரைன்

IV. ரோமனுவ் பரம்பரை ... 101—122

(இரண்டாம் பகுதி)

1. வல்லரசுகளின் கூட்டு
2. நெப்போலியன் படையெடுப்பு
3. டிசம்பர் புரட்சி
4. கிரிமியா போர்
5. இலக்கியத்தின் தங்கமான காலம்
6. தொழில் முயற்சிகள்

V. ரோமனுவ் பரம்பரை ... 123—142

(மூன்றும் பகுதி)

1. இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர்-ஒரு புதிர்
2. ஆதிக்க எல்லை விரிகிறது
3. இலக்கிய கர்த்தர் சிலர்
4. "ஜார்-எங்கள் ரட்சகன்"
5. விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் உண்டா?
6. புரட்சியாளர் மூவர்
7. ஜனசக்திக் கொள்கை
8. புயலுக்கு முன் அமைதி

VI. முடியரசின் மறைவு ... 143—172

1. விசித்திரப் போக்குள்ள நிக்கோலாஸ்
2. சீர்திருத்தமும் அடக்கு முறையும்
3. ரத்த ஞாயிறு
4. மக்கள் கொதிப்பு
5. அரசாங்கத்தின் கண் துடைப்பு
6. ராஸ்புட்டீன்
7. ருஷ்யா யுத்தத்தில் இறங்குகிறது

8. முதல் புரட்சி
9. நிக்கோலாஸ் முடிவு

VII. மகா புருஷன் லெனின் ... 173—216

1. தற்காலிக அரசாங்கம்
2. லெனின் வருகை
3. பிறந்ததும் படித்ததும்
4. உள்ளம் கவர்ந்த மார்க்ஸ்
5. வக்கீலாக வாழ்ந்த கதை
6. சிறையிலும் ஸைபீரியாவிலும்
7. வெளிநாடுகளில் வாசம்
8. மாஸ்க்கோ புரட்சி
9. உயிர்தப்பிய விந்தை
10. மற்ருெரு புரட்சியின் அவசியம்
11. யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம்
12. புரட்சியும் லெனின் பங்கும்
13. ஒளிந்து வாழ்தல்
14. லெனின் இறந்தும் இருக்கிருன்
15. அறிஞர் இருவர்

VIII. குடியரசின் தோற்றம் ... 217—248

1. ஜனங்களின் தேவை
2. அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்ற திட்டம்
3. லெனின் கண்ட காட்சி
4. சமாதான ஒப்பந்தம்
5. நிலப் பங்கீடு
6. அரசாங்க அமைப்பும் நோக்கமும்
7. பல நாடுகளின் எதிர்ப்பு
8. பொதுவுடைமைத் திட்டத்தின் பலன்
9. சமதர்மக் குழந்தை
10. பொருளாதாரத் திட்டங்கள்

IX. சமதர்மம் என்ருல் என்ன ? ... 248—260

1. மார்க்ஸ் கண்டது
2. மனிதனும் சரித்திரமும்

3. சமதர்மத்திற்கு வியாக்கியானம்
4. மூலதத்துவங்கள்

X. சமதர்மக் கட்சி ... 261—289

1. தொண்டர் கூட்டமே
2. ஆரம்ப வரலாறு
3. கட்சி அமைப்பு
4. மூன்று நியமங்கள்
5. பல்வேறு சபைகள்
6. கட்சியும் அரசாங்கமும்
7. இளைஞர் இயக்கம்

XI. சோவியத் அரசியல் அமைப்பு ... 290—317

1. ஓட்டுரிமை
2. சோவியத்துகள்
3. மாகாணக் குடியரசுகள்
4. சட்ட சபைகள்
5. மந்திரிச் சபை
6. ராணுவப் பயிற்சி
7. நியாயவாதிகள்
8. ஜாதீய உரிமைகள்
9. உரிமைகளும் கடமைகளும்

XII. புதிய நாகரிகம் ... 318—332

1. புரட்சிகள்
2. தனித்தன்மை வாய்ந்த நாகரிகம்
3. விசேஷ அமிசங்கள்

அனுபந்தங்கள் ... 333—339
துணை நூல்கள் ... 340—343
பொருட்குறிப்பு ... 344—347

பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை

எமது பிரபஞ்சஜோதி பிரசுராலயத்தின் ஆரம்ப கால வெளியீடுகளைக் கவனித்தால், உலகத்தை உலுக்கிய அரசியல் சம்பவங்களை, அவ்வப்போது தொகுத்துக் கொடுத்து வந்திருப்பது தெரியும். அப்படி ஏழு வெளியீடுகள் அடுத்தடுத்து வெளி வந்தன. பிறகு, நிரந்தரமானதும், அடுத்தடுத்து வரும் தலைமுறையினருக்கும் பயன்படக்கூடிய விஷயங்களடங்கியதுமான நூல்களை வெளியிடுவதே சாலச்சிறந்ததென்று எங்கள் ஆசிரியர் கருதியதற் கிணங்க, எங்கள் வெளியீட்டுத் திட்டத்தைச் சிறிது மாற்றியமைத்துக்கொண்டோம். அந்த வரிசையில் **ருஷ்யாவின் வரலாறு** என்ற இந்த நூலும் சேரும்.

அடிக்கடி மாறும் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளால் உரு மாருதிருக்கும் தன்மையில், **ருஷ்யாவின் வரலாறு** என்ற இந்த நூலும் இருக்க வேண்டுமென்று நினைத் தோம். அதன்படி, எங்கள் ஆசிரியர் எழுதி வெளி வந்த **சோவியத் ருஷ்யா** என்ற நூலின் சில பகுதி களும், **ருஷ்யா-சரித்திர வரலாறு** என்ற நூலின்பெரும் பகுதியும், புதிதாக இந்தப் பதிப்புக்கென்று எழுதப் பட்ட சில பகுதிகளும், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு இணைத்து, ருஷ்யாவின் சரித்திர காலந்தொட்டு லெனின் புரட்சி காலம் வரை முக்கியமாக அறிய வேண்டிய சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு இந்தப் பதிப்பு வெளியாகிறது. பி. ஜோ. பி. வெளி

யீட்டு வரிசைப்படி பார்த்தால், இது மூன்றும் பதிப்பாகும். இன்னும் எத்தனையோ பதிப்புக்களாக வெளிவரக்கூடிய இந்த நூலை பி. ஜோ. பி. வாசகர்களுக்கு மூன்றுவது முறையாக அளிப்பது எங்களுக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது.

இந்தப் பதிப்பில் புதிதாக அநேக படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்.

வாசகர்களுக்கு

ருஷ்யாவைப் பற்றி ஏற்கனவே நான் இரண்டு நூல்கள் எழுதியிருக்கிறேன். அவை இரண்டையும் இணைத்து, நிரந்தரமாயிருக்கக் கூடிய பல அமிசங்களைச் சேர்த்தும், தற்காலிகமாகத் தோன்றி மறையக்கூடிய சில அமிசங்களை நீக்கியும், ஒரு தொடர்புக் குட்படுத்தி இந்த நூலை அன்பர்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறேன்.

ருஷ்யாவின் வரலாற்றுப் போக்கு, 1917-ஆம் வருஷக் கடைசியில் ஒரு பெரிய திருப்பத்தை அடைந்ததென்பதை யாவரும் அறிவர். அந்தத் திருப்பமும், அதன் சுற்றுச் சார்புகளாயமைந்தவைகளும் ருஷ்யாவைப்பற்றின வரலாற்று நூலில் இடம் பெறுவது அவசியமல்லவோ? ஆகவே அவைகளும் இந்நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அதாவது ருஷ்யாவின் ஆதிகால வரலாறு முதல் 1917-ஆம் வருஷக் கடைசியில் லெனின் தலைமையில் ஸோவியத் அரசாங்கம் அமைந்து குடியரசு முறை நடைமுறைக்கு வந்ததுவரை, தொடர்ச்சியாகக் கூறுவது இந்த நூல். தவிர, இந்த நூலில் லெனினின் வாழ்க்கை வரலாறும் தனி அத்தியாயமாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. எனவே, இதனை ஒரு புதிய நூலாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று, என் எழுத்துக்களில் விருப்பம் காட்டும் அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமதர்மக் கட்சி, சோவியத் அரசியல் அமைப்பு முதலியவைகளைப்பற்றி இந் நூலில் கூறியிருப்

பதனுல், அவற்றிற்கு உடன்படுத்தியோ, அவற்றில் ஈடுபடுத்தியோ என்னைப் பார்க்க வேண்டாமென்று அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமயம், அரசியல் இப்படி ஏதோ ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்துள்ள எந்த ஒரு கட்சியிலும் அல்லது அமைப்பிலும் நான் சேர்ந்தவனில்லை. எங்கே நல்லது இருக்கிறதோ அதைத் தேடிச் செல்கிறவன் நான். எங்கே நல்லவர்கள் இருக்கிருர்களோ அவர்களை நாடிச் செல்கிறவன் நான். நல்லதைச்சொல்ல வேண்டுமென்பதும், நல்லவர்களை அறிமுகப் படுத்தி வைக்க வேண்டுமென்பதும் என் ஆவல். தவிர, பொதுவாக ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதனைக் கூடியமட்டில் தெளிவுபடுத்திக் காட்டிவிட வேண்டுமென்பதில் என் ஆவல் செல்கிறதே தவிர, அதனைப் பற்றித் தீர்ப்புக் கூறுவதில் செல்வதில்லை. என்னை இந்த நிலையில் வைத்து என் எழுத்துக்களைப் படிக்குமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அதாவது இந்,ந நூலைப் பொறுத்த மட்டில், சமதர்ம சித்தாந்தமானது, உலகத்திற்குப் புதிதன்று என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்வது என் கடமையென்று கருதுகிறேன். நமது தாய் நாட்டிலாகட்டும், பிறநாடுகளிலாகட்டும், முற்காலத்தில் அறிஞர்கள் பலர், இதைப்பற்றி வெகு சூட்சுமமாக ஆனல் வெகு அழகாகச் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிருர்கள். உதாரணமாக, கிரேக்க அறிஞனகிய பிளேட்டோ, ஸாக்ரட்டீஸ் வாயிலாக, ஒரு சமதர்ம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிருன். அவனுடைய **அரசியல்** அல்லது **நீதியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி** என்ற நூலை நாம் வாசித்துப் பார்த்தோமானுல், கார்ல் மார்க்ஸ்,லெனின் முதலியோரைவிட அவன் தீவிரமாகச் சென்றிருக்கிருன் என்பது தெரியும். ஆஸ்க்கார் ஜாஸ்ஸி (Oscar Jaszi) என்னும் அறிஞன் ஓரிடத்தில் கூறுகிருன்:—

"பிளேட்டோ, தன் கற்பனையைக் கொண்டு சிருஷ்டி செய்திருக்கிற ராஜ்யத்திற்கும், ருஷ்ய சமதர்ம வாதிகளின் ராஜ்யத்திற்கும் பொதுவான அமிசங்கள் பல இருக்கின்றன. இரண்டும், லாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வியாபாரத்தை வெறுக்கின்றன; தீமைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் தனிச் சொத்துரிமை என்பதை அங்கீகரிக்கின்றன; அதிக செல்வம், அதிக வறுமை இரண்டும் கூடாவென்று கண்டிக்கின்றன; எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றன; ராஜாங்கக் கல்வி முறைக்கான ஒரு சாதனமாகவே கலையையும் இலக்கியத்தையும் கருதுகின்றன; ராஜ்யத்தின் க்ஷேமத்திற்காகவே விஞ்ஞான சாஸ்திரம், உயர்ந்த மனோபாவங்கள் முதலியன இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றன; சமுதாய க்ஷேமத்திற்கு, தனிப்பட்டவர்களுடைய நலன்கள் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையனவா யிருக்கின்றன."

இந்த மேற்கோள் எதை நிரூபிக்கின்றது? சமதர்மத்தைப் பற்றிப் பொதுவாக ஏற்பட்டிருக்கிற அச்சத்திற்கு அஸ்திவாரமில்லை யென்பதையும், ஆனால் அதற்கு—அந்தச் சமதர்மத்திற்கு—ஆழ்ந்த அஸ்திவாரம் உண்டென்பதையும் நிரூபிக்கின்றது. இந்த அளவுக்கு நாம் தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

தமிழில், வரலாற்று நூல்கள் பல பல தேவை. இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய எனது சகோதர எழுத்தாளர்கள் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தியாகராயநகர்
சென்னை-17
1—10—'59

வெ. சாமிநாதன்

ருஷ்ய அறிஞர் சிலர் வழங்கிய நல்லுரைகள்

ஒருவனுக்கு அதிக வயதாகி விட்டதனாலேயே அவனை ஞானியென்று சொல்ல முடியுமா என்ன ? கிழவன் என்று தான் சொல்ல முடியும்.

★ ★ ★

ஒருவன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கொடுக்கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் பணக்காரன் ; எவ்வளவுக்கெவ்வளவு யாருக்கும் கொடாமல் இறுக்கிப்பிடித்து வைத்துக் கொள்கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் ஏழை.

★ ★ ★

நம்மிடம் நேர்மையான நடத்தை இருக்குமானால், நம்மையறியாமலே மற்றவர்களை நாம் சீர்திருத்தம் செய்தவர்களாவோம்.

★ ★ ★

வாழ்க்கை, கண்ணீர் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கு என்று நினைப்பதும் தவறு ; அப்படியே களி நடனம் புரிவதற்கான ஒரு மேடை என்று நினைப்பதும் தவறு.

★ ★ ★

பிறருடைய குற்றத்தை மன்னிக்கிற விஷயத்தில் நாம் சிறியவர்களாயிருக்கிறோம். பிறர் செய்த நன்மையை மறக்கிற விஷயத்தில் நாம் பெரியவர்களாயிருக்கிறோம்.

★ ★ ★

நாளை நாளை என்று எந்தக் காரியத்தையும் தள்ளிக் கொண்டு போகாதே. நாளைக்கும் நாளை மறுதினத்திற்கும் நடுவிலுள்ள இடை வெளி மிக அதிகம் என்பது உன் நினைவிலிருக்கட்டும்.

★ ★ ★

நீ செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாவிட்டால் அதற்காக உலகம் உன்னிடத்தில் அநுதாபம் காட்டாது. நீ செய்ய முயன்று தோல்வியுற்றால், அதற்காக நீ வருத்தப்படுவாயானால் அப்பொழுது உலகம் உன்னிடத்தில் அநுதாபம் செலுத்தும்.

மிகுதியான பணமுடைமையை ஆழங்காண முடியாத ஒரு சமுத்திரத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அந்தச் சமுத்திரத்தில், ஒழுக்கம், மனச்சாட்சி, சத்தியம் ஆகிய எல்லாம் முழுகிப் போகின்றன.

* * *

நல்ல குடும்பத்திலே பிறந்தவன் என்பதற்காகமட்டும் ஒருவன் பெரிய மனிதனுகி விடுவதில்லை. அவனுடைய நல்லெண்ணங்களும் நற்செயல்களுமே அவனைப் பெரிய மனிதனுக்கி, அழியாப் புகழைத் தருகின்றன.

* * *

வாழ்க்கையில் பல துன்பங்களை அனுபவித்தவர்கள், பல மொழிகளைக் கற்றவர்கள் மாதிரி. அவர்கள், மற்றவர்களைச் சுலபமாக அறிந்து கொண்டு விடுகிருர்கள்; மற்றவர்களாலும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளப்படுகிருர்கள்.

* * *

ஆண்டவனுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியவர்கள் இருவகையினர். ஒரு வகையினர், அவனை அறிந்தவர்கள். அதனுல் அவனுக்கு, மனப் பூர்வமாகத் தொண்டு செய்த வண்ணமிருக்கிருர்கள். மற்ருெரு வகையினர், அவனை அறியாதவர்கள். அதனுல், உள்ளன்புடன் அவனைத் தேடிய வண்ணமிருக்கிருர்கள்.

* * *

நாம் வசிக்கின்ற இந்த உலகத்திற்கு ஓர் ஆரம்பம் இருக்க வேண்டும்; அந்த ஆரம்பத்திற்கு ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும்; அந்தக் காரணம், மிகுந்த அறிவுடையதாயிருக்க வேண்டும்; அந்த அறிவு எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாயிருக்க வேண்டும். அந்த மேலானது எதுவோ அதையே கடவுள் என்று அழைக்கிருேம்.

* * *

நமது மனச்சாட்சி தூய்மையுடையதாயிருக்கும் பட்சத்தில், அதைக் கொண்டு, கடுமையான பகைமைகளையும், நீசத்தனமான அவதூறுகளையும் வென்றுவிட முடியும். அந்த மனச்சாட்சியில், ஒரு சிறு கறை இருக்கும் பட்சத்தில், பழி பாவங்களெல்லாம் சேர்ந்து, நம் செவிகளில் சம்மட்டி அடிப்பது போல் அடித்துக் கொண்டிருக்கும்.

சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்

ஸ்லாவியர் பிரதிநிதிகள் சிலர், வாரஞ்சியர் சகோதரர்களில் ஒருவனிடம் ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்பதை இப்படம் காட்டுகிறது.

(பக். 25—26)

ஒலேக் மன்னனும் சோதிடனும் சந்திக்கிருர்கள்.

ஒலேக் மன்னன் குதிரை மண்டை ஓட்டின்மீது கால் வைக்கிருன்.

(பக். 30—32

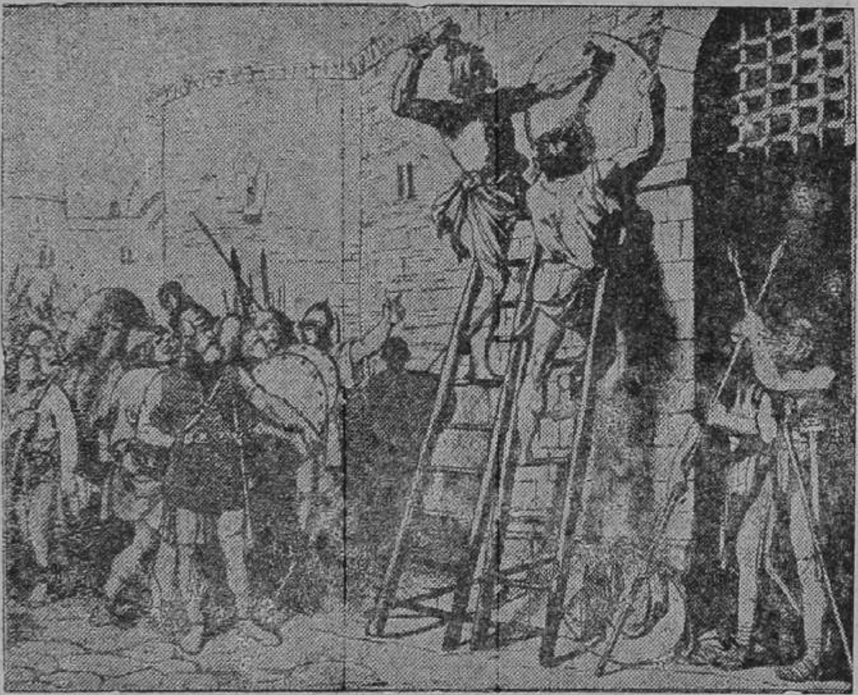

கேடயம் பதித்தல்.

ஒலேக் பிஸண்ட்டியத்தியன்மீது படையெடுத்து வெற்றிபெற்றபோது கான்ஸ்ட்டாண்ட்டி நோபிள் நகரத்தின் நுழை வாயிலில் கேடயம் பதிக்கச்செய்தலைக் காண்பிக்கிறது இந்தப்படம்.

(பக். 30)

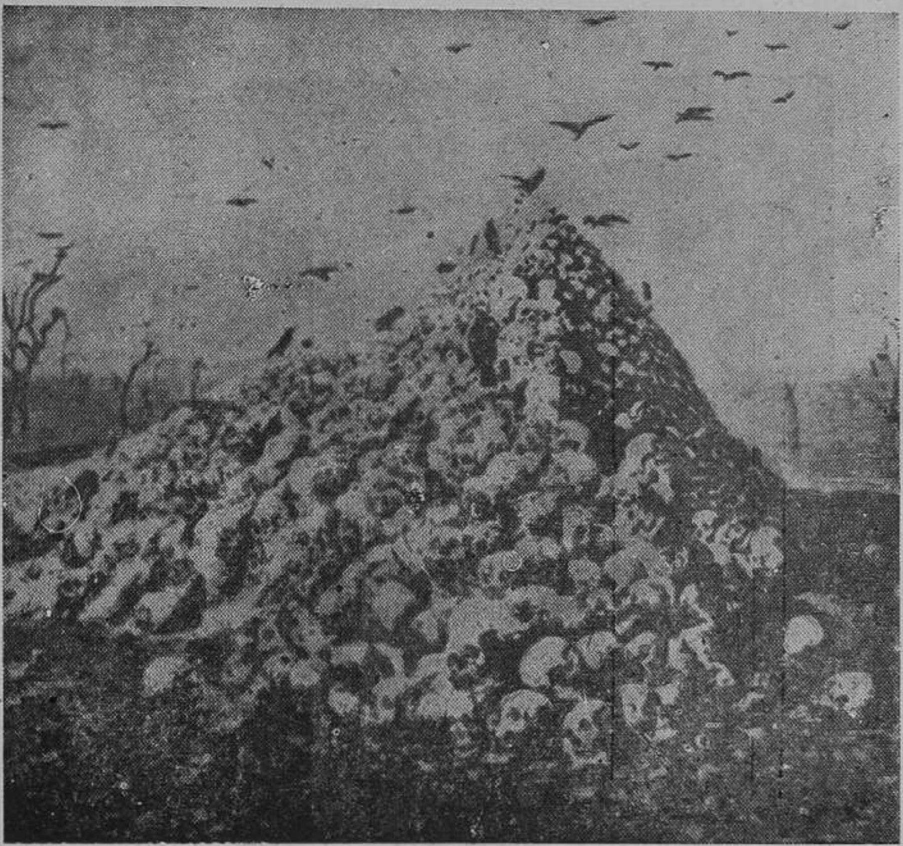

மங்கோலியர் விட்டுப்போன அழிவுச் சின்னம்.

கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டில் மங்கோலியர் படையெடுத்து வந்து பல நகரங்களை தீக்கிரையாக்கி மனித உயிர்களை பிண மலையாகக் கொன்று குவித்தார்கள். அவர்கள் குவித்துவிட்டுச் சென்ற பிண மலையே படத்தில் காணப்படுவது.

(பக். 50)

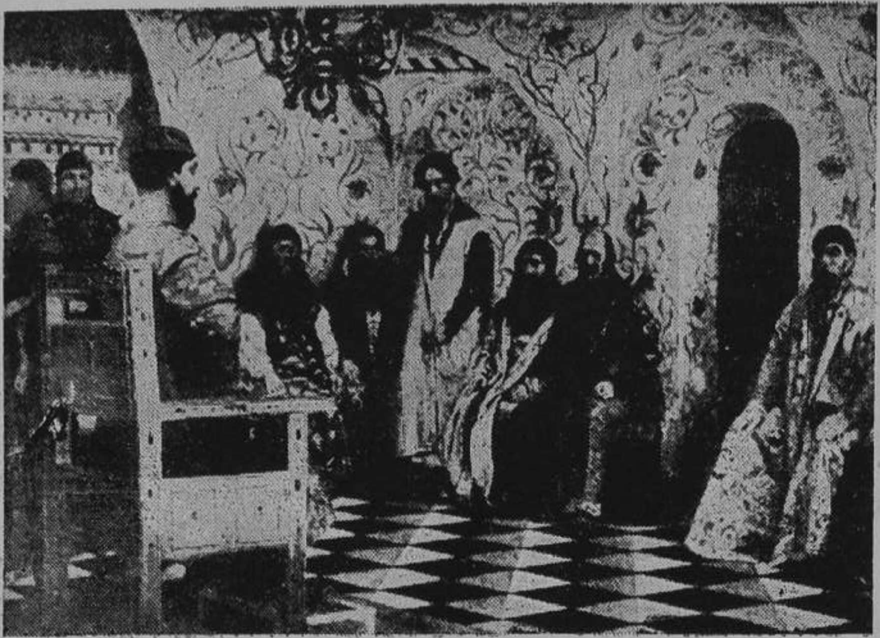

போயார்கள் நிலம் படைத்த பெரு தனக்காரர்கள். இவர்கள் செல்வாக்கு **1596** முதல் **1676** வரை அரசாங்க நிருவாகத்தில் மிகுந்திருந்தது. இவர்கள் சபையே மேலே காணப்படுகிறது.

(பக். 68—69.)

ராஜ தந்திரி பிலாரெட்.

கல்விமான். மைக்கேல் ரோமனுவ் ஆட்சியில் ரீஜெண்டாக இருந்தவன்.

(பக். 77)

மகா காதரைனின் இளமைத் தோற்றம்.

இவள் மகா சாமர்த்தியசாலி. சூழ்ச்சிக்காரி. அதன் துணைகொண்டு 34 வருடம் அரச பீடத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்டவள்.

(பக். 95—100)

நெப்போலியன்

1769—1821

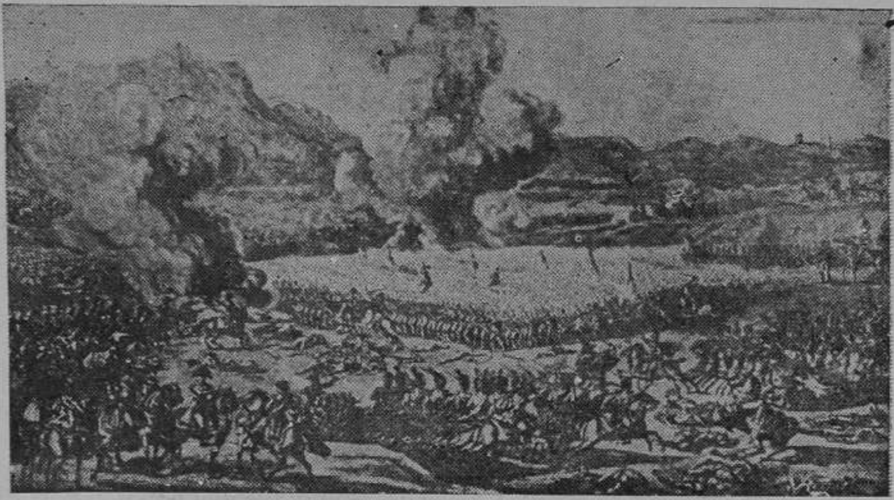

நெப்போலியன், க்ரெம்லின் அரண்மனையில் வந்து அமர்ந்த சிலமணி நேரத்தில் பற்றிய பெருந் தீ விபத்தைக் காட்டுகிறது இந்தப் படம்.
(பக். 107—109)

வீரன் ராஸீன்.

அலெக்ஸிஸ் மன்னன் ஆட்சியின்போது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்தவன். ஏழைகளுக்கு உதவியாக இருந்தான். அரசாங்கம் இவனைப் பிடித்து 1671-ம் வருஷம் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றது. இவன் புகழ் இன்னும் ருஷ்ய மொழிகளில் பாடல்களாக உள்ளன. வால்கா நதியோரம் இவன் படகில் வந்துகொண்டிருப்பதை இந்தப் படம் காட்டுகிறது. நடுவில் உயரமாக இருப்பவன் ராஸீன்.
(பக். 81—82)

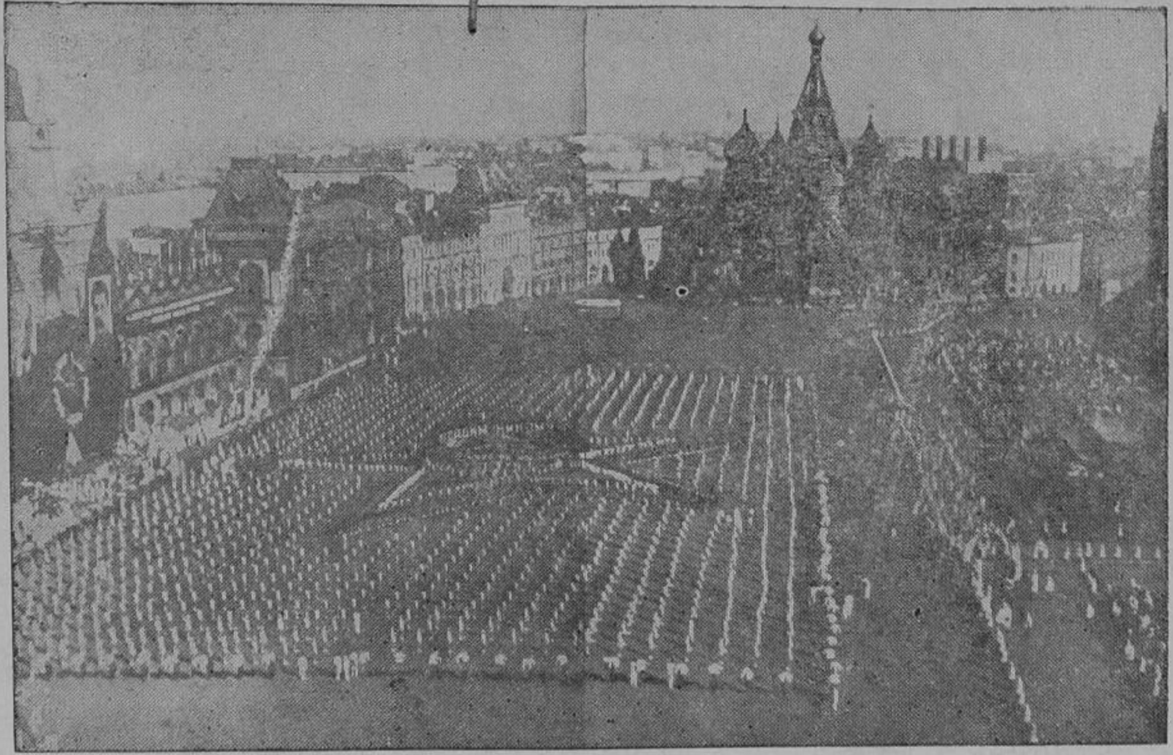

மாஸ்க்கோவில் செஞ்சதுக்கம்

மாஸ்க்கோவில் நடக்கும் பெரிய அணி வகுப்பு விழாக்களும், மற்றும் எல்லாக் கொண்டாட்டங்களும் இந்த செஞ்சதுக்கத்தில்தான் நடப்பது வழக்கம்.

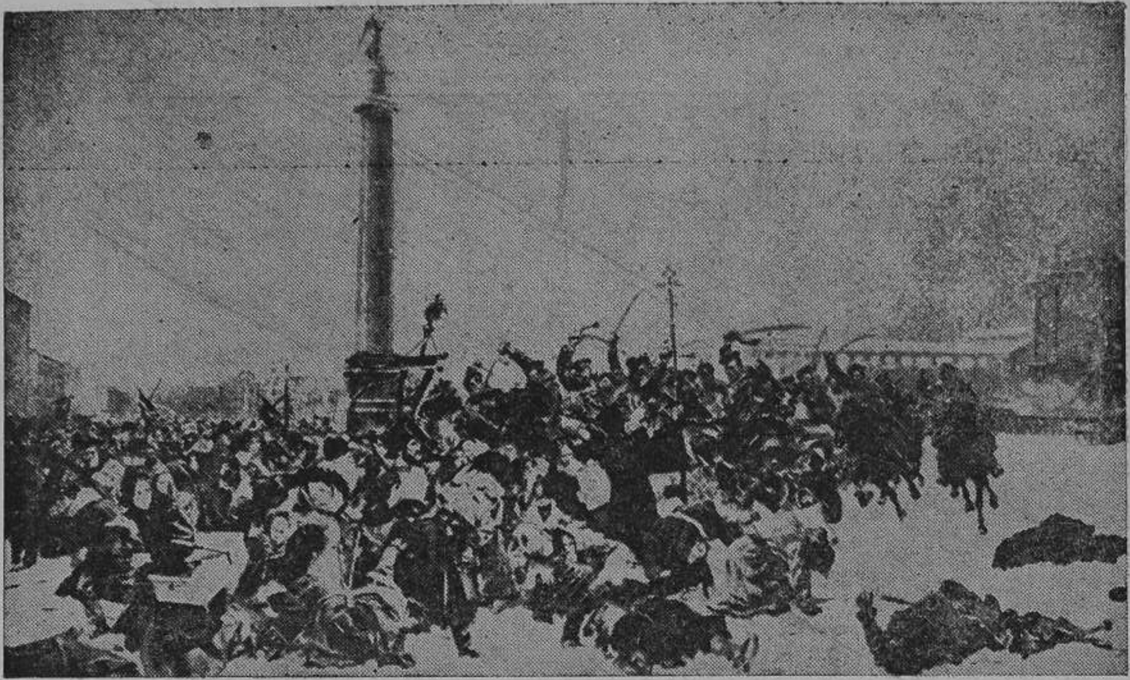

ரத்த ஞாயிறு சம்பவம்

பரிகாரம் கோரி வந்த ஏழை ஜனங்களை 1905 ஜனவரி 9-உ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஜார் மன்னனின் துருப்புகள் சுட்டுக்கொன்ற சம்பவத்தைக் காட்டுகிறது இந்தப் படம். (பக். 151—152)

இரண்டாவது நிக்கோலாஸும் அவன் குடும்பத்தினரும்.
இவர்கள் அனைவரும் ஒரே வீட்டில் சிறையில் வைக்கப்பட்டு போல்ஷ்வெக்கர்களால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். (பக். 171, 172)

புகாசேவ்

புரட்சியாளன். மகா காதரைன் ஆட்சியில் 1773—1775 வரை நடந்த புரட்சிக்குத் தலைமை வகித்து நடத்தியவன்.

(பக். 98)

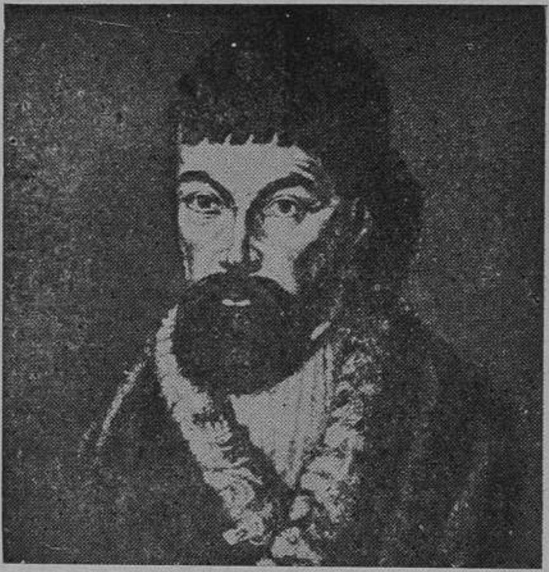

ராஸ்புட்டீன்

1871—1916

ஏழை விவசாயி குடும்பத்தில் பிறந்தவன். உடற்கட்டு பெற்றவன். சாமர்த்தியசாலி. அதனால் பல காரியங்கள் செய்து அரண்மனையின் செல்வாக்கைப் பெற்று அதனாலே மரணமடைந்தவன்.

(பக். 161, 162, 166, 167)

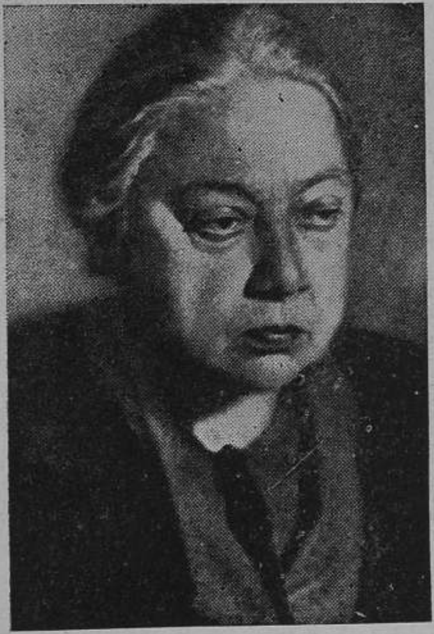

க்ரூப்ஸ்கையா

1869 – 1939

லெனின் மனைவி. முற்போக்குக் கருத்துக்கொண்டவள். பள்ளிக்கூட ஆசிரியையாக இருந்து லெனின் கொள்கையில் ஈடுபட்டு அவனைக் கணவனாக வரித்துக் கொண்டவள்.

(பக். 187)

டர்கனீவ்

1818—1883

நாடகம், கவிதை, சிறு கதைகள் பல எழுதியவன்.

(பக். 127)

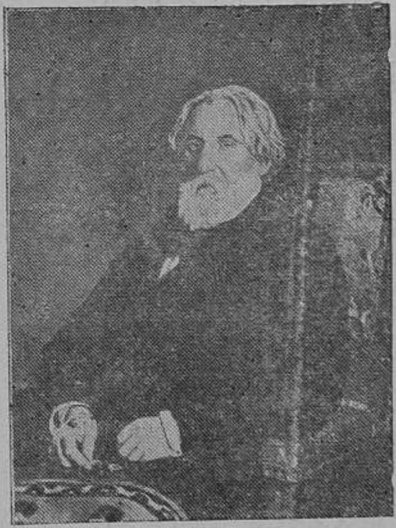

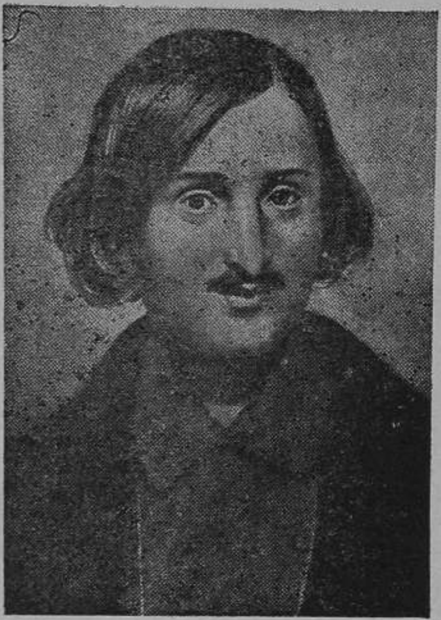

கோகோல்

1809—1852

உக்ரேன் மாகாணத்தில் மத்தியதர குடும்பத்தில் பிறந்தவன். நகைச்சுவையுடன் எழுதுவதில் வல்லுநன். இவன் எழுதிய இலக்கியங்களில் "இறந்துபோன ஆத்மாக்கள்" என்ற நாவல் தலைசிறந்தது.

(பக். 120)

டால்ஸ்ட்டாய்

1828—1910

பணக்கார குடும்பத்தில் பிறந்து எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவன். சிறு கதைகள், நாவல், இலக்கியங்கள் எழுதியிருக்கிருன். அந்த நூல்களில் "போரும் சமாதானமும்" "அன்னுகரீனு" இரண்டும் மிகச் சிறந்தவையென்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். இவன் கொள்கையில் மகாத்மா காந்திக்குப் பற்றுதல் உண்டு.

(பக். 128—130)

லெர்மாண்ட்டாவ்

1814—1841

இவன் ஜார் அரசாங்கத்தில் பல இம்சைகள் அனுபவித்தவன். கவிஞன்.

(பக் 118--119)

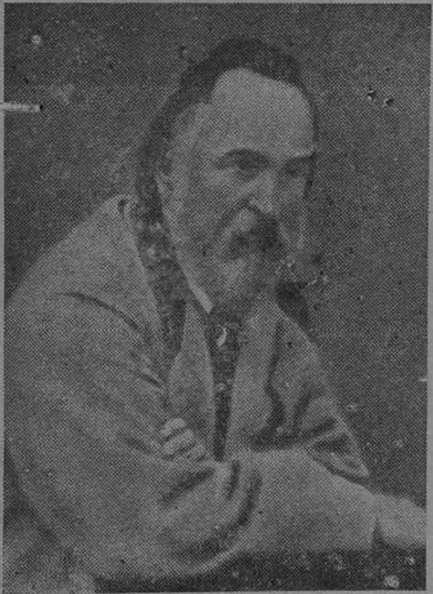

அலெக்ஸாந்தர் ஹெர்ஸென்

1812—1870

பணக்கார குடும்பத்தில் பிறந்தவன். பல நூல்கள் எழுதி ருஷ்யமக்களின் மனத்தில் புரட்சி வித்திட்டவன். இவன் எழுத்து வன்மையை லெனின் பாராட்டியிருக்கிருன். விவசாயிகளுக்கு விடுதலை வாங்கித்தரவேண்டுமென்று பாடுபட்டவர்களில் இவனும் ஒருவன்.

(பக். 134—136)

டோஸ்ட்டோவெஸ்கி

1821—1881

இவன் முற்போக்கான கருத்துக்களைக்கொண்ட நூல்களை எழுதி அதனுல் தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டவன். பத்திரிகை நடத்தினுன். அதற்கும் அரசாங்கம் தடை. அதனுல் வெளி நாடு சென்று வந்து பின்பு அரிய நூல்கள் பல வெளியிட்டு மக்கள் மனத்தில் அழியாப் புகழ் பெற்றவன். இவன் சவ அடக்கத்தின்போது 40,000 மக்களுக்குமேல் கலந்துகொண்டனர்.

(பக். 130—132)

பெலின்ஸ்கி

1810—1848

இவன் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகன் தன் கருத்துக்களை ஒளிவுமறைவின்றி மற்றவர் விருப்பு-வெறுப்பைக் கருதாது வெளியிடுவதில் நேர்மை மிக்கவன்- இவன் பல நூல்கள் எழுதியிருக்கிறான். மார்க்ஸீய வழியை இவன் நூல்கள் தழுவுவதாகக் கருதி அரசாங்கம் இவனையும் இவன் நூல்களையும் கண்காணிப்பில் வைத்து இறக்கும் வரை தொந்தரவு கொடுத்தது. 38 வயதில் க்ஷயரோகத்தால் இறந்துபோனான்.

(பக். 120)

செக்காவ்

1860 - 1904

இவன் உரைநடையை டால்ஸ்டாய் புகழ்ந்திருக்கிருன். இவன் நடையை அமெரிக்க இலக்கியகர்த்தர் சிலரும் பின்பற்றுவதில் ஆர்வம் காட்டுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. "ஸக்காலின் தீவு" என்ற நூல் இவனைப் பிரபலப்படுத்தியது.

(பக். 213—214)

மாக்ஸிம் கோர்க்கி

1868—1936

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் ஆட்சியில் பல இன்னல்களை அனுபவித்தவன். நாடு கடத்தப் பட்டான். இவன் எழுதிய "தாய்" என்ற நாவல் இவனுடைய படைப்புக்களில் தலைசிறந்ததெனக் கருதப்படுகிறது.

(பக். 214—216)

ருஷ்யாவின் வரலாறு

I. ஆரம்ப காலத்தில்

1. நாடும் மக்களும்

உலகத்தை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்தால் அதில் ஒரு பகுதி ருஷ்யா. உலகத்து ஜனங்களைப் பதின் மூன்று பிரிவினராகப் பிரித்தால் அதில் ஒரு பிரிவினர் ருஷ்ய நாட்டார். ருஷ்யாவின் விஸ்தீரணம் 88,19,500 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை சுமார் $20\frac{1}{2}$ கோடி. இங்கே 180 ஜாதியினர் வசிக்கின்றனர்; 90 பாஷைகள் பேசப் படுகின்றன. நாகரிகத்தின் உச்சாணிக் கிளையில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்கள் முதல், கிழங்குகளைத் தின்று கொண்டிருக்கும் காட்டு மிராண்டிகள் வரை, எல்லோரையும் இந்த நாட்டிலே காணலாம்.

வடக்கே வட மகா சமுத்திரம்; கிழக்கே பசிபிக் மகாசமுத்திரம்; தெற்கே சீன, இந்தியா, ஈரான் முதலிய நாடுகள்; மேற்கே ஜெர்மனி. இவைகளின் மத்தியில் இருப்பது ருஷ்யா. இதன் எல்லைக்குள் பதினன்கு கடல்கள் அலைமோதுகின்றன; மூன்று மலைகள் உயர்ந்து நிற்கின்றன; மூன்று ஆறுகள் நீண்டு ஓடு கின்றன. ருஷ்யாவின் வியாபாரப் போக்குவரத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் ஆற்று மார்க்கத்திலேயே நடை பெறுகிறது.

1918-ஆம் வருஷத்தோடு ருஷ்யாவில் முடியாட்சி முடிந்தது. அதனோடு ருஷ்யா என்ற பெயரும் மறைந் தது. பின்னர், குடியரசு ஏற்பட்டது. ருஷ்யாவின் பெயரும் "சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்" என்று (1923-ஆம் வூல) மாறியது.

247—2

ஙியாயமாக இப்பொழுது நாம் அழைக்க வேண்டிய பெயர் இதுதான். ஆனால், சுருக்கத்திற்காகவும் சௌகரியத்திற்காகவும் ருஷ்யா என்று அழைக்கிறோம்; வட அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய மாகாணங்களைச் சேர்த்துப் பொதுவாக அமெரிக்கா என்று அழைப்பதுபோல.

இந்த ஐக்கிய ராஜ்யத்தில் வசிக்கிற ஜனங்களில் பாதிபேர் ருஷ்யர்கள். மானிட சமுதாயத்தைப் பல பிரிவினராகப் பிரித்திருக்கிறார்களல்லவா அறிஞர்கள்? அவர்களில் **ஸ்லாவியர்** என்ற ஒரு பிரிவினர் உண்டு. இந்த ஸ்லாவியப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களே ருஷ்யர்கள். இவர்கள் பேசுகிற பாஷைக்கு ருஷ்ய பாஷை என்றே பெயர். இந்தப் பாஷையில் அநேகம் பிரிவுகள் இருந்தாலும், பொதுவாக ருஷ்ய பாஷை என்று சொல்வது தான் வழக்கம். இதுதான் அரசாங்க பாஷையாகவும் இருக்கிறது.

பொதுவாக ருஷ்யர்கள், கட்டுமஸ்தான தேகமுடையவர்கள்; அதே பிரகாரம் உறுதியான மனப்பான்மை கொண்டவர்கள். எந்த விதமான கஷ்டத்தையும் சந்தோஷமாகச் சகித்துக் கொள்வார்கள். ஊண் உறக்கமில்லாமல் நான்கு நாட்கள் வழி நடக்க வேண்டுமா, மயக்க மருந்தில்லாமல் பெரிய 'ஆபரேஷன்' செய்துகொள்ள வேண்டுமா, இவை எல்லாம் ருஷ்யர்களுக்குச் சுலபமான விஷயங்கள். தவிர, இவர்கள் எல்லோருடனும் கலந்து வாழ்வதிலே பிரியமுடையவர்கள். புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதிலும், புதிய நண்பர்களோடு பழக வேண்டு மென்பதிலும் அதிக ஆசையுடையவர்கள்.[1] தாங்களே வலிய வந்து யாருடனும் பழகுவார்கள்.

---

1 "உண்மையான ருஷ்யன் என்றால், அவன் எல்லா ஜனங்களுடையவும் சகோதரன்; உலக முழுமைக்கும் அவன் சகோதரன் என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்பது டோஸ்டோவெஸ்கியின் வாக்கு. இவனைப்பற்றிய விவரங்களுக்கு 5-ஆம் அத்தியாயம் பார்க்க.

ஒருவரையொருவர் அறிமுகப்படுத்தி வைத்த பிறகு தான் பேசவேண்டுமென்ற சம்பிரதாய மெல்லாம் இவர் களுக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. யாரைப் பற்றியும் குறைவாகப் பேசமாட்டார்கள். யாரையும் தாழ்வாகக் கருதமாட்டார்கள். தங்கள் மனத்தில் தோன்றிய அபிப்பிராயத்தை ஒளிமறைவின்றி, ஆனால் மரியாதை யான பாஷையில் சொல்வார்கள். நன்றாக உழைப் பார்கள். அப்படியே நன்றாக ஓய்வும் எடுத்துக் கொள் வார்கள். கற்பனை உலகத்திலாகட்டும், காரிய உலகத் திலாகட்டும், தாராளமாகச் சஞ்சரிப்பார்கள். ஆனால் புராதனப் பெருமையிலே தங்கள் நிகழ்கால வாழ் வைத் துறந்துவிட மாட்டார்கள். ஏனென்றால் இவர்களுடைய சரித்திரம் புராதனப் பெருமை கொண்டதல்ல.

2. ருஷ்யாவும் ஐரோப்பாவும்

ஐரோப்பா என்று சொன்னால் அதில் ருஷ்யாவும் சேர்ந்தது என்ற அர்த்தத்திலேயே இப்பொழுது நாம் பேசுகிறோம். ருஷ்யா இல்லாத ஐரோப்பாவைக் கற் பனை செய்து பார்ப்பதுகூட இப்பொழுது நமக்குச் சாத் தியமில்லை. ஆனால், பதினைந்தாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரையில், ஐரோப்பா வேறு, ருஷ்யா வேறாக இருந்தது. இரண்டுக்கும் எவ்வித நேரான தொடர்பும் இல்லாமலிருந்தது என்று சரித்திரம் கூறு மானால், நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிற தில்லையா?

இப்படி நேரான தொடர்பு ஏற்படாததற்குக் கார ணம், ருஷ்யாவின் மேற்குப் பக்கம் பூராவும் காடடர்ந்த பிரதேசமாகவும் சதுப்பு நிலமாகவும் இருந்ததுதான். இது, ருஷ்யாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் மத்தியில் இயற்கையினால் போடப்பட்ட ஒரு குறுக்குச் சுவர் மாதிரியாகி விட்டது.

நேரான தொடர்பு இல்லாத காரணத்தினல், ருஷ்யாவும் ஐரோப்பாவும் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒன்றையொன்று சந்தேகித்தது; அலட்சியமும் செய்தது. ஐரோப்பா துருக்கியைத் தெரிந்துகொண்டிருந்த அளவுக்கு ருஷ்யாவைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலிருந்தால்தானே? இதற்கு எதிராக, ருஷ்யா, தனக்குத் தென் கிழக்காக உள்ள ராஜ்யங்களை, பயபக்தியோடு பார்த்தது; அவைகளோடு உறவு கொண்டாடுவதிலே பெருமை கொண்டது.

ருஷ்யாவைப்பற்றி ஐரோப்பாவுக்கிருந்த அறியாமையையும் அலட்சியத்தையும் என்னவென்று சொல்வது? பிரிட்டிஷாருக்கு ருஷ்யாவைப் பற்றித் தெரிய ஆரம்பித்ததெல்லாம் **1553**-ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகுதான்! இந்த வருஷத்தில், சீனவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் சுலபமாகச் செல்ல, வடகிழக்குப் பக்கத்தில் ஏதேனும் புதிய வழி இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக, இங்கிலாந்திலிருந்து மூன்று கப்பல்கள் புறப்பட்டன. இவற்றில் இரண்டு கப்பல்கள், வட துருவத்துப் பனியையும் குளிரையும் தாங்கமுடியாமல் வழியில் நாசமாகிவிட்டன. மூன்ருவது கப்பல் மட்டும் தரை தட்டியது. அதிலிருந்த மாலுமிகள் கீழே இறங்கி 'இஃதென்ன பிரதேசம்' என்று சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார்கள். அங்கிருந்தவர்கள் 'இது தான் ருஷ்யா; மஸ்கோவி மகாப்பிரபுவினுடைய ஆளுகை இங்கே நடைபெறுகிறது' என்று சொன்ஞர்கள். இதற்குப் பிறகுதான் இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுக்கு ருஷ்யாவைப்பற்றித் தெரிய ஆரம்பித்தது.

பதிருவது நூற்ருண்டென்ன, பதினேழாவது நூற்ருண்டிலே கூட, பிரெஞ்சுக்காரர்கள், உலகத்தின் மற்ருெரு கோடியில் ருஷ்யா இருக்கிறதென்றும்,

அதற்கடுத்தாற்போல் இந்தியா இருக்கிறதென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

பொதுவாக, ஐரோப்பாவின் மேற்குப் பக்கத்திலிருந்தவர்கள், ருஷ்யாவை அந்நிய நாடாகவே கருதி வந்தார்கள்; தங்களுடைய நலன்கள் வேறே, அதனுடைய நலன்கள் வேறே யென்று எண்ணினுர்கள். அரசியல் விவகாரங்களில், அதனைத் தங்களுக்குச் சமதையாக வைத்துப் பேசுவது, தங்களுடைய கௌரவத்திற்குக் குறைவென்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அந்த நாட்டிலிருந்து சில உணவுப்பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு அதனை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வேறுவித அந்தஸ்தோ, மதிப்போ அதற்குக் கொடுக்கக் கூடாது, அதற்கு இல்லவும் இல்லை யென்ற மனப்பான்மையே பெரும்பாலும் இருந்தது.

பதினேழாவது நூற்றுண்டிலிருந்துதான், ருஷ்யாவைப்பற்றி ஒருவித அச்சம், அசூயை எல்லாம் ஐரோப்பிய ராஜதந்திரிகளிடையே ஏற்படத் தொடங்கின. ருஷ்யா, ஒதுங்கி யிருக்கிறவரையில், தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற வரையில் சரி, ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் அது கலந்து கொள்ளத் தொடங்கினுல், சுயமாகவோ அல்லது பிறர் செய்யும் ஆரவாரத்தினுலோ விழித்துக் கொண்டால், என்ன நிகழுமோ என்ற ஒருவித திகில் உண்டாக ஆரம்பித்தது. இந்தத் திகில், அசூயை எல்லாம், ருஷ்யாவைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னமும் விட்ட பாடாகக் காணுமே!

ருஷ்யாவைப் பற்றி ஐரோப்பாவுக்கு எவ்வளவு அறியாமையும் அலட்சியமும் இருந்தனவோ அந்த விகிதத்திற்கு ஐரோப்பாவைப் பற்றி ருஷ்யாவுக்கும் இருந்தன. ஐரோப்பாவை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலும் ருஷ்யாவுக்கு இல்லை. ஐரோப்பாவில் அவ்வப்பொழுது ஏற்பட்ட அரசியல் புரட்சிகள்,

தொழிற் புரட்சிகள் ஆகியவை ருஷ்யாவைச் சிறிது கூட அசைத்துக் கொடுக்கவில்லை.

1663-ஆம் வருஷம், ருஷ்யாவின் அரச சபையிலிருந்து, சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபிள்கள் பெறுமான சன்மானப் பொருள்கள், பாரசீக சக்ரவர்த்திக்கு அனுப்பப் பெற்றன. அப்படி அனுப்பி, பாரசீகத்தின் நல்லெண்ணத்தையும் நன்மதிப்பையும் பெற முயன்றது ருஷ்யா. ஆனால் அதே காலத்தில் ஆஸ்திரிய சக்ரவர்த்தியின் நல்லெண்ணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள ஆயிரம் ரூபிள்கள் பெறுமான பொருள்களை அனுப்பினால் போது மென்று கருதியது! துருக்கியின் சுல்தானையும் பாரசீகத்தின் ஷாவையும் நிமிர்ந்து பார்த்த ருஷ்யா, ஐரோப்பிய அரசர்களைக் குனிந்து பார்த்தது. ஐவன் என்ற ஜார் சக்ரவர்த்தி,[1] இங்கிலாந்தின் எலிஜபெத் மகாராணிக்கு[2] எழுதுகிறான் ஒரு கடிதத்தில்:— "நீங்கள் ஓர் அரசி. அதிக அதிகாரம் படைத்தவர் என்று நாம் எண்ணியிருந்தோம்; உங்கள் பதவியின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறீர்களென்று கருதியிருந்தோம்; ஆனால் இப்பொழுது உங்களுடைய ராஜ்யத்தில், உங்களைத் தவிர்த்து வேறு பலர் சுயமாக ஆட்சி நடத்துகிறார்களென்று அறிகிறோம். அப்படி ஆட்சி நடத்துகிறவர்கள் யார்? சாதாரண வியாபாரிகள்!"

இதே ஐவன், ஸ்வீடன் தேசத்து கஸ்ட்டேவஸ் அரசனுக்கு[3] எழுதுகிறான்:—"பூலோகத்துக்கு மேற்பட்டது எப்படி மோட்ச லோகமோ அப்படியே உங்களுக்கு மேற்பட்டவன் நான்."

ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த எதனையும் ருஷ்யா எப்படிச் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தது, வெறுப்

1 Ivan the Terrible 1530—1584.
2 Queen Elizabeth 1533—1603.
3 Gustavus I 1496—1560.

புடன் நோக்கியது என்பதற்கு ஒரு சிறிய உதாரணம். ஹாலந்துக்காரர் சிலருடைய தூண்டுதலின் பேரில் ருஷ்யாவின் சில பாகங்களில் 1663-ஆம் வருஷம் தபால் போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதைக் கண்டு ஒரு ருஷ்யன் எழுதுகிறான் :— "அந்நியர்கள் நமது நாட்டில் அங்கங்கே பொத்தல் பண்ணிவிட்டார்கள். இவற்றின் வழியாக அவர்கள் நமது விவகாரங்களையெல்லாம் கவனிக்கிறார்கள். தபால் வசதிகள் ஏற்படுத்துவதனால் ஜார் அரசருக்கு அதிக பணம் கிடைக்கலாம். ஆனால் தேசத்திற்கு அதனால் தீமையே உண்டாகும். நம்மிடையே நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களும் உடனுக்குடன் அந்நியர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும். ஆதலின் இந்தப் பொத்தல்களைச் சீக்கிரத்தில் கெட்டியாக அடைத்துவிட வேண்டுமென்று கோருகிறேன். தவிர, ருஷ்யாவிலிருந்து வெளியேறும் எல்லா அந்நியர்களையும் பரிசோதனை செய்து அனுப்ப வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நமது நாட்டு முக்கியமான செய்திகளையெல்லாம் வெளிநாடுகளுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சென்றுவிட்டால் என்ன செய்வது?"

3. அந்நியர் வருகை

இஃது இப்படியிருக்கட்டும். ருஷ்யாவின் பூர்விக சரித்திரத்திற்குள் சிறிது பிரவேசித்துப் பார்ப்போம். ருஷ்யாவின் மேற்கில் நீப்பர்[1] நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதல்லவா, இதன் வடமேற்குப் பகுதி நெடுகிலும், ஏறக்குறைய கீவ்[2] நகரத்திலிருந்து லடோகா[3] ஏரி வரையில், ஆதி ஸ்லாவியர்கள் சிறு சிறு கூட்டத்தின

---

1 Dnieper: ஐரோப்பாவின் நீண்ட நதிகளில் மூன்றாவது இது. நீளம் 1,418 மைல்.

2 Kiev: உக்ரேன் (Ukraine) மாகாணத்திலுள்ள ஒரு நகரம். நீப்பர் நதியின் வலப்பக்கக் கரையிலுள்ளது.

3 Ladoga: சுமார் ஏழாயிரம் சதுர மைல் விஸ்தீரண முடையது.

ராக, தனித் தனியே வசித்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குள் எவ்வித கட்டுதிட்டமும் இல்லாமலிருந்தது; அனைவரையும் ஐக்கியப்படுத்தி வைக்கக்கூடிய ஆட்சி முறையும் இல்லை. நாளாவட்டத்தில் வேற்றுமைகள் வளர்ந்தன; பிணக்குகளும் பூசல்களும் மலிந்தன. அந்நியர் ஆதிக்கத்திற்கு ஆட்பட்டுவிட்டார்கள். இங்ஙனம் ஆட்பட்டது கி. பி. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக் காலத்தில். இதற்கு முந்திய இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளில்தான் இவர்கள் மேற்கண்ட விதம் தனித் தனியே வாழ்ந்து வந்தார்களென்று அறிகிறோம். இந்தக்காலத்திலும், இதற்கு முந்தியும் ஸ்லாவியர்கள் எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார்கள், இவர்களுடைய மூதாதையர்கள் யார், கிறிஸ்து சக ஆரம்பத்தில் ருஷ்யா எவ்வாறிருந்தது என்பன போன்ற விவரங்களெல்லாம், சரித்திர ஆராய்ச்சியாளருடைய ஊகத்திலும், கட்டுக்கதைகளோவென்று கருதப்பட வேண்டியிருக்கிற புராதன நூல்கள் சிலவற்றிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றின்மீது இப்பொழுது நமது திருஷ்டியைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பானேன்? உண்மையில், ருஷ்யாவின் சரித்திரம் கி. பி. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்தே, அதாவது அந்நியர் ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே துவங்குகிறது. இந்த அந்நிய ஆதிக்கம் எப்படி ஏற்பட்டதென்பதைச் சிறிது கவனிப்போம்.

ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வைக்கிங்குகள்[1] என்றால் ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு வித நடுக்கம் இருந்தது. வைக்கிங்குகள் என்றால் கடற்கொள்ளைக்காரர்கள் என்று அர்த்தம். இவர்கள், ஸ்வீடன், நார்வே, டென்மார்க் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மகா முரடர்கள்; துணிச்சல் நிறைந்

1 Vikings.

தவர்கள் ; யாருக்கும் அடங்க மாட்டார்கள் ; ஆனால், யாரையும் அடக்கிக் கொண்டு போவதில் வல்லவர்கள். இவர்கள் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று பரவினார்கள். முதலில் கொள்ளைக் கூட்டத்தினராகச் சென்ற இவர்கள், நாளா வட்டத்தில், எந்தப் பிரதேசத்தில் கொள்ளையடிக்கச் சென்றார்களோ அந்தப் பிரதேசத்துக் குடி மக்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். இந்தக் கலப்பினால் ஒரு புதிய பரம்பரை ஏற்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். ஆனால், அது வேறு கதை.

இந்த வைக்கிங்குகளில் ஸ்வீடன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சிறந்த வியாபாரிகளாகவும் இருந்தார்கள். இவர்கள், தென் கிழக்குப் பகுதியில் அப்பொழுது பிரசித்த சாம்ராஜ்யங்களாயிருந்த கிரீஸ், பாரசீகம் முதலிய தேசங்களுக்குச் சென்று, மீன், தோல், தேன், அரக்கு முதலிய பொருள்களை விற்றும், ஆயுதங்கள், துணிமணிகள் முதலிய பொருள்களை வாங்கியும் இப்படியாக வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இவர்களிலே சிலர், மேற்படி நாட்டு மன்னர்களுக்கு மெய்க்காப்பாளர்களாகவும் அமர்ந்தார்கள். இவர்களுடைய இந்தப் போக்கு வரத்தெல்லாம், பெரும்பாலும் நீப்பர் நதி மூலமாகவே நடைபெற்றன. இந்தப் போக்கு வரத்தின்போதுதான் இவர்களுக்கும் ஸ்லாவியர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஸ்லாவியர்கள் இவர்களை வாரஞ்சியர்கள்[1] என்று அழைத்தார்கள். அதாவது வியாபாரிகள் என்று அர்த்தம். இந்த வியாபாரிகள் தான் பின்னர் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டார்கள்.

ஸ்லாவியர்கள், ஒற்றுமையில்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் பூசலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்களல்லவா, எவ்

1 Varangians.

வளவு காலந்தான் இப்படியிருப்பது? பார்த்தான் இவர்களிலே மூத்தவனுன ஒருவன்; கோஸ்ட்டோமிஸ்ல்[1] என்னும் பெயரான். 'நமக்குள்ளேதானே பகைமையும் பூசலும், அந்நியர் யாரையாவது ஒருவரை வரவழைத்து அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக் கொள்வோம். அவரிடத்தில் நமக்குப் பொருமையோ பகைமையோ இராதல்லவா? அவர்கீழ் நாம் அடங்கி ஒற்றுமையாக இருப்போம்' என்று யோசனை கூறினுன். எல்லா ஸ்லாவியர்களும் இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஒரு பிரதிநிதிக் கூட்டம், சகோதரர்களான மூன்று வாரஞ்சியர்களை அணுகி, தங்களை ஆளுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. ரூரிக், சினேயஸ், ட்ரூவோர்[2] என்ற அந்த மூன்று சகோதரர்களும், இந்த வேண்டுகோளுக் கிணங்கி ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி ஒரு வரலாறு கூறுகிறது.

இன்னெரு வரலாற்றின்படி, வியாபாரிகளாக வந்த வாரஞ்சியர்களிற் சிலர், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு கொள்ளைக்காரர்களாகவும் மாறிவிட்டார்கள். இவர்களால் ஸ்லாவியர்களுக்கு அதிக கஷ்டங்கள் உண்டாகி வந்தன. இவர்களினின்று தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு, வேறு சில வாரஞ்சியர்களைத் தங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக அமர்த்திக் கொண்டார்கள் ஸ்லாவியர்கள். வாரஞ்சியர்களை எதிர்த்து நிற்கக் கூடியவர்கள் வாரஞ்சியர்கள் தானே என்பது இவர்கள் கருத்து. இங்ஙனம் கூலிக்குப் பாதுகாவலர்களாக அமர்ந்து கொண்டவர்கள், நாளாவட்டத்தில் ஆள்கின்றவர்களானுர்கள். யாருடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அமர்த்தப்பட்டார்களோ அவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்து அவர்களை ஆட்கொண்டு விட்டார்கள் இந்த

1 Gostomisl. 2 Rurik, Sineus, Truvor.

வாரஞ்சியர்கள். இந்த மாதிரியாகத் தான் நடந்திருக்க வேண்டுமென்று ருஷ்யாவின் தற்கால சரித்திர அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். எப்படியோ ஸ்வீடன் தேசத்தைச் சேர்ந்த மூன்று சகோதரர்கள், ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில், ஸ்லாவியர்கள் மீது ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்கினார்களென்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.

4. ருஷ்யா—பெயருக்குக் காரணம்

இங்ஙனம் ஆளும் பொறுப்பை மேற்கொண்ட வாரஞ்சியர்களையும், இவர்களுக்கு ஆட்பட்ட ஸ்லாவியர்களையும் வேறுபடுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, முன்னவர்களை ரூஸ்[1] என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள் கிரேக்கர்கள், பத்தாவது நூற்றாண்டிலிருந்து. நாளாவட்டத்தில் வாரஞ்சியர்களும் ஸ்லாவயர்களும் ஓரினத்தினராகி விட்டார்கள். இதனால் ரூஸ் என்ற பெயர் எல்லாரையும் குறிப்பதாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர் ரூஸ் என்ற இந்தப் பெயர், தேசத்தை மட்டும் குறிப்பதாக ருஷ்யா என்று மாறியது; ருஷ்யாவில் வசித்தவர் அனைவரும் ருஷ்யர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். ருஷ்யா என்ற பெயர் வந்ததற்கு இது தவிர, வேறு சில காரணங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இங்கு எதற்கு? ரூரிக் சகோதரர்களிடம் செல்வோம்.

ரூரிக் சகோதரர்கள், ஸ்லாவியர்கள் வசித்துவந்த பிரதேசத்தை தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். ரூரிக், லடோகா ஏரியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தின்மீது ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்கினான். இப்படித் தொடங்கியது 850-ஆம் வருஷமென்பர். இவன்தான் சகோதரர்களில் மூத்தவன்.

---

1 Rus.

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு இவனுடைய இரண்டு சகோதரர்களும் இறந்து போனார்கள். இவர்கள் ஆண்ட பிரதேசங்களை ரூரிக், தன் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு அகில ருஷ்யாவுக்கும் அரசனானான்; நோவ்கோராட்[1] என்னும் ஊரைத் தலைநகரமாக்கிக் கொண்டான். ருஷ்யாவின் முதல் அரசன் ரூரிக்; முதல் தலைநகரம் நோவ்கோராட்.

ரூரிக்கைப் பின்பற்றி வேறுசில வாரஞ்சியர்கள் ருஷ்யாவுக்குள் பிரவேசித்தார்கள். இவர்களில் முக்கியமானவர் இருவர். ஆஸ்க்கால்ட், டீர்[2] என்ற இவ்விருவரும், நீப்பர் நதிக்கரையிலுள்ள கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு எஜமானர்களானார்கள். இவர்கள் கீவ் நகரத்தைத் தலைமை ஸ்தானமாக வைத்துக்கொண்டு, தெற்கேயிருந்த கிரீஸ் தேசத்து முக்கிய நகரங்களைக் கொள்ளையிட்டு வந்தார்கள்.

5. கீவ்—நகரங்களுக்குத்தாய்

இஃது இப்படியிருக்க, ரூரிக் 879-ஆம் வருஷம் இறந்துவிட்டான். இவன் இறக்கும்பொழுது இவனுடைய மகன் இகோர்[3] என்பவன் சிறு குழந்தை. எனவே, ஒலேக்[4] என்பவன் இவன் பிரதிநிதியாயிருந்து ஆட்சி நடத்தினான். இவனுடைய துணிகரமான செயல்களைப் போற்றி ருஷ்யப் புலவர்கள் பலர் பாட்டிசைத்திருக்கிறார்கள். இவன் ஒரு பெரிய படையைத் திரட்டிக்கொண்டு தெற்கு நோக்கிச் சென்று கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்; ஆஸ்க்கால்ட், டீர் ஆகிய இருவரையும் தன் வாளுக்கிரையாக்கினான்; இவர்களுடைய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்

---

1 Novgorod: புதிய நகரம் என்று பொருள்.
2 Askold, Dir. 3 Igor. 4 Oleg.

களைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான்; நோவ்கோ ராட்டிலிருந்து கீவ் நகரத்திற்குத் தன் தலைமை ஸ்தானத்தை மாற்றினன். இது முதற்கொண்டு, கீவ்தான் ருஷ்யாவின் பிரதான நகரமாக விளங்கத் தொடங்கியது; இதனை மையமாகக் கொண்டு ருஷ்ய ராஜ்யம் விஸ்தீரணமடைந்து வந்தது. இன்றைக்கும் ருஷ்யர்கள், கீவ் நகரத்திற்கு முக்கிய ஸ்தானம் கொடுத்துப் பேசுவார்கள்; 'ருஷ்யாவிலுள்ள நகரங்களனைத்திற்கும் தாய்' என்று சொல்லிப் போற்றுவார்கள்.

ஒலேக்குக்கு, கிரீஸ் தேசத்தின்மீது அடிக்கடி படை யெடுத்துச் செல்வதில் ஓர் அலாதியான பிரியம். இதிலேயே தன் வீரமனைத்தையும் செலவழித்தான். ஏனென்றால், கிரீஸும், சின்ன ஆசியா,[1] சிரியா, எகிப்து ஆகிய இந்தப் பிரதேசங்களும் சேர்ந்து புகழ்பெற்ற ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக விளங்கியது. இதற்கு கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிள்[2] தலைநகரமாயிருந்தது இதற்கு பிஸண்ட்டியம்[3] என்று அப்பொழுது பெயர். இதைக் கொண்டு மேற்படி ஏகாதிபத்தியமும் பிஸண்ட்டைன்

---

1 இப்பொழுது துருக்கியின் ஒரு பகுதியாயுள்ள அனட்டோலியா (Anatolia)மாகாணந்தான் ஆதியில் சின்ன ஆசியா என்று அழைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்து சகத்திற்குச் சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தி, ரோம ஏகாதிபத்தியம் பிரபலமாக இருந்த காலத்தில், அதன் கிழக்கு மாகாணமாக இருந்தது இந்தப் பிரதேசம். இதனை ஆசியா வென்றே அப்பொழுது அழைத்தனர். பின்னர் பூகோள ஞானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, ஆசியா என்ற ஒரு பெரிய கண்டம் இருப்பது தெரிந்தது. இந்த ஆசியா கண்டத்தினின்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, முந்தின ஆசிய மாகாணத்தை, அதாவது அனட்டோலியா பிரதேசத்தை, சின்ன ஆசியா என்று அழைத்தனர். மற்றும், இந்தப் பிரதேசம், ஐரோப்பாவையும் ஆசியாவையும் இணைத்து வைக்கும் ஒரு பாலம் மாதிரி இருப்பதால், இதனைச் சின்ன ஆசியா என்று அழைத்தனர் முற்காலத்தவர் என்பர் சிலர். ஆனல் சின்ன ஆசியா என்ற இந்தச் சொற்றொடர் இப்பொழுது அதிகமான பூகோள வழக்கில் இல்லை.

2 Constantinople: இஸ்த்தாம்பூல் என்று இப்பொழுது அழைக்கப்படுகிறது.

3 Byzantium.

ஏகாதிபத்தியம்[1] என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்தகைய பெரிய ஏகாதிபத்தியத்தின்மீது வெற்றிக் காண்பது பெருமையல்லவா? இதற்குத் தகுந்தாற்போல் இவனுக்கு அவ்வப்பொழுது சில காரணங்களும் கிடைத்து வந்தன.

பிஸண்ட்டியம் வாசிகள், அதாவது கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிள் வாசிகளான கிரேக்கர்கள், இவன் படையெடுத்து வந்த பொழுதெல்லாம் இவனுக்கு ஏதேனும் காணிக்கை செலுத்தித் திருப்பி அனுப்பி வந்தார்கள்; சில சமயங்களில் இவனோடு சமரஸ உடன்படிக்கையும் செய்துகொண்டார்கள். இவன் ஒரு சமயம் தன் வெற்றிக் கறிகுறியாக, பிஸண்ட்டியம் நகரத்தின் நுழைவாயிலில், தான் உபயோகித்து வந்த கேடயத்தைப் பதிய வைத்து விட்டு வந்தானென்பர். இவன் இகோரின் பிரதிநிதியாயிருந்து நிருவாகத்தை நடத்தியது மொத்தம் முப்பத்து மூன்று வருஷம். இவன் இறந்து போனது ஓர் ஆச்சரியம்.

6. சோதிடம் பார்த்த அரசன்

ஒரு சமயம் இவன், கீவ் நகரத்துத் தன் அரண்மனையில் ஆஸ்தானிகர் சிலருடன் அளவளாவிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, அவருள் சோதிடம் தெரிந்த சிலரைப் பார்த்து 'எனக்கு எதனால் மரணம் சம்பவிக்கும்' என்று கேட்டான். 'அரசே, எந்தக் குதிரையின்மீது தாங்கள் அதிகமான பிரியம் வைத்து அதன்மீது சவாரி செய்து வருகிறீர்களோ அந்தக் குதிரையினாலேயே தங்களுக்கு மரணம் சம்பவிக்கப்

1 Byzantine Empire. கிழக்கு ரோம ஏகாதிபத்தியம் என்றும் இதனை அழைப்பர். நான்காவது நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்காவது நூற்றூண்டுவரை சுமார் ஆயிர வருஷகாலம் உன்னத வாழ்வு நடத்திவிட்டு மறைந்து விட்டது. பிஸண்ட்டியம் நகரம் துருக்கியர் வசப்பட்டு கான்ஸ்ட்டாண்டி நோபிளானது பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில்.

போகிறது' என்று அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். இதைக் கேட்டதும், ஒலேக் 'அப்படியானால் அந்தக் குதிரையின்மீது இனி நான் சவாரி செய்யப் போவதுமில்லை; அதைக் கண்ணால் பார்க்கப் போவதுமில்லை' என்று சங்கற்பித்துக் கொண்டான். அந்தக் குதிரையைத் தன் கண்ணுக்குத் தென்படாமல் வைத்திருக்கும் படிக்கும், ஆனால் அதனை நன்கு போஷித்து வருமாறும் தன் பணியாளர்களுக்கு உத்தரவிட்டான். தன் சவாரிக்கு வேறு குதிரையை அமர்த்திக்கொண்டான். வருஷங்கள் பல கழிந்தன. பின்னர் ஒருநாள் பழைய குதிரையின் ஞாபகம் வந்தது இவனுக்கு. வயதிலே முதிர்ந்த ஒரு பணியாளனை வரவழைத்து 'நான் சவாரி செய்து வந்த பழைய குதிரை எப்படி இருக்கிறது? அதனை நன்றாகப் போஷித்து வருகிறீர்களா?' என்று கேட்டான். 'அரசே, அந்தக் குதிரை எப்பொழுதோ இறந்து போய்விட்டதே' என்றான் அவன். இதைக் கேட்டு ஒலேக் சிரித்தான். ஏன்? சோதிடம் பொய்யாகி விட்டதே யென்று. 'எந்தக் குதிரையின் மூலமாக எனக்கு மரணம் நேரிடும் என்று சொன்னார்களோ அந்தக் குதிரை இறந்து விட்டது; ஆனால் நான் உயிரோடிருக்கிறேன்' என்று தனக்குள்ளே சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டான். இந்தச் சந்தோஷ மேலீட்டால், இறந்துபோன அந்தக் குதிரையின் எலும்புகளையாவது பார்த்து வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. தன் சவாரிக் குதிரையைக் கொண்டு வரச் செய்தான். அதன் மீது ஆரோகணித்துக் கொண்டு, நண்பர் சிலர் பின்தொடர, பழைய குதிரை புதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்றான். மேற்படி குதிரையின் மண்டையோடும் சில எலும்புகளும் கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாகக் கிடந்தன. ஒலேக், தன் சவாரியினின்றும் இறங்கி 'குதிரையே இறந்து விட்டதாம்; அதனுடைய மண்டையோடு என்னை என்ன செய்யப்

போகிறது' என்று சொல்லிக்கொண்டே மேற்படி மண்டையோட்டின் மீது காலை வைத்தான். அதில் பதுங்கியிருந்த ஒரு பாம்பு இவன் காலைக் கடித்துவிட்டது. உடனே விஷமேறி இறந்து விட்டான்.

7. ஆல்கா அரசி

இவனுக்குப் பிறகு ரூரிக்கின் மகனான இகோர் தானே நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். (912-ஆம் வருஷம்) இவனும் முப்பத்து மூன்று வருஷங்கள் ஆண்டான். இரண்டு தடவை கான்ஸ்ட்டாண்டி நோபிள் மீது படையெடுத்தான். கடைசியில் 945-ஆம் வருஷம், ஸ்லாவியர்களில் ஒரு பகுதியினரால் கொலையுண்டான். இவனுக்கு ஒரு மகன். ஸ்வியாட்டஸ்லாவ்[1] என்று பெயர். சிறு குழந்தையாய் இருந்தபடியால், இவனுடைய தாயார் ஆல்கா[2] என்பவள் ரீஜெண்ட்டாயிருந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்திவந்தாள். இவள், தன் கணவனைக் கொலை செய்த ஜாதியார்மீது பழி தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பி, அவர்களிற் பலரைச் சிறைப்படுத்தி, விஷக் காற்று நிறைந்த ஓர் இடத்தில் அடைத்துக் கொன்றுவிட்டாள். சில ஊர்க்குருவிகளைப் பிடித்து அவற்றின் வால் பக்கம் நெருப்பைப் பற்றவைத்து அவைகளை மேற்படி ஜாதியார் வசித்துவந்த ஊர்களின்மீது பறக்கவிட்டாள். அவை, இந்த ஊர்களிலுள்ள வீடுகளின் கூரைமீது அமர்ந்து, அமர்ந்து, தாங்களும் பொசுங்கி ஊர்களையும் சாம்பலாக்கி விட்டன. பெண்ணுருவம் படைத்தாளெனினும் பெண் மனம் படைத்திலள் போலும் இந்த ஆல்கா!

ருஷ்ய சரித்திரத்தில் இந்த ஆல்காவின் பெயர் ஒரு முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அது வேறு காரணத்திற்காக. ருஷ்யாவின் அரச பரம்பரையில் இவள்தான் முதன் முதலாகக் கிறிஸ்துவ மதத்தைத்

1 Sviatoslav. 2 Olga.

தழுவியவள். இவள் காலத்தில் ஸ்லாவியர்கள், வருண னென்றும், வாயுவென்றும், சூரியனென்றும் இப்படி இயற்கைச் சக்திகளை தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தார்கள். இவள்—இந்த ஆல்கா—அடிக்கடி கான்ஸ்ட் டாண்டிநோபிளுக்குப் போய் வரும்படியான சந்தர்ப் பங்கள் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது, கிரேக்கர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த கிறிஸ்துவ மதச் சடங்குகள் பல வற்றிலும் இவள் மனம் ஈடுபட்டது; கிரேக்கப் பாதிரி மார்கள் பலருடைய தொடர்பும் பெற்ருள். இவற்

ஆல்கா

றின் விளைவாக 957-ஆம் வருஷம் கிறிஸ்துவ மதத் தைத் தழுவிக் கொண்டாள். இதனுல் கிறிஸ்துவ முனிவர் கூட்டத்திலே ஒருத்தியென்று இன்றளவும்

போற்றப்பட்டு வருகிருள். இவள் 968-ஆம் வருஷம் கண்மூடிக் கொண்டுவிட்டாள்.

ஆல்கா, கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டா ளெனினும், தன் மகன் ஸ்வியாட்டஸ்லாவை கிறிஸ் துவனுக்க இவளால் முடியவில்லே. இந்த ஸ்வியாட்டஸ் லாவ், தன் தாயாருக்குப் பிறகு சுமார் நான்கு வருஷ காலம் (968—972) அதிகாரபதவியில் அமர்ந்துவிட்டு மறைந்து போனன். இவன், தன் ராஜ்யத்தை விஸ்த ரிக்க எண்ணி, சில ஜாதியார் மீது படையெடுத்தான். தோல்வியும் வெற்றியும் மாறி மாறிக் கண்டான். கடைசியில் இந்தப் படையெடுப்புகள் ஒன்றிலிருந்து திரும்பி வருகிறபொழுது, இவனிடம் விரோதப் பட்டி ருந்த ஒரு ஜாதியார், மறைவாகப் பதுங்கி யிருந்து இவனேத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டனர். கொன்றதோ டல்லாமல் இவன் மண்டை யோட்டைத் தனியாக எடுத்து அதைக் குடிக்கிற பாத்திரமாக உபயோகித்து அதன் மூலம் இவன்மீது பழி தீர்த்துக் கொண்டனர்.

8. முதல் கிறிஸ்துவ அரசன்

ஸ்வியாட்டஸ்லாவ், உயிரோடிருந்த காலத்திலேயே, தனக்குப் பிறகு, ராஜ்யத்தைத் தனது மூன்று பிள்ளே களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு ஆள்வதென்று ஏற் பாடு செய்துவிட்டுப் போயிருந்தான் அப்படியே மூன்று பிள்ளேகளும் பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனல் இவர்களுக்குள் சண்டை வந்துவிட்டது. சுமார் ஆறு வருஷகாலம் சண்டை போட்டார்கள். கடைசி யில் இவர்களிலே ஒருவனன வ்ளாடிமீர்[1] என்பவன் வெற்றி பெற்முன். இவன், தன் பாட்டியின் அடிச் சுவடுகளேப் பின்பற்றி, 988-ஆம் வருஷம் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டான்; அதனேடு ருஷ்ய

1 Vladimir I.

மகா ஜனங்களையும் கிறிஸ்துவர்களாகும்படி செய்தான். ஒருநாளைக் குறிப்பிட்டு, அந்த நாளில் தனது பிரஜைகள் அனைவரும் நீப்பர் நதிக் கரைக்கு வர வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டான். வந்த அனைவரையும் நதியில் கழுத்தளவு ஜலத்திலே வரிசை வரிசையாக நிற்குமாறு செய்து எல்லோருக்கும் ஞான ஸ்நானம் செய்வித்தான். இவன் காலத்திலிருந்து ருஷ்யாவில் கிறிஸ்துவ மதம், கிரேக்க சம்பிரதாயப்படி அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தது; கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்களின் செல்வாக்கும் வலுக்கத் தொடங்கியது; கீவும்

வ்ளாடிமீர்

கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிளும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டன. வ்ளாடிமீர்தான் ருஷ்யாவின் முதல் கிறிஸ்துவ அரசன். இவன் கிறிஸ்துவனானதைப்பற்றி அறிஞர் பலர் காவியங்களியற்றி, அவற்றில் இவன் பெயரை நிலைபெறச் செய்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவ முனிவர்களிலே ஒருவனாக இவனைப் போற்றி வரலா

யாரஸ்லாவ்

ஞர்கள் பிற்காலத்தவர். இவன் ஆட்சிக் காலம் 980—1015.

வ்ளாடிமீருக்குப் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் ஒரு மருமகனும். இந்தப் பதின்மூன்று பேருக்கும் ராஜ்யத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தான் இறக்குந் தறுவாயில். கேட்க வேண்டுமா சண்டைக்கு இவன் இறந்த பிறகு? சுமார் நான்கு வருஷம் இவர்களுடைய சண்டையில் ராஜ்யம் சீரழிந்தது. கடைசியில் யாரஸ்லாவ்[1] என்பவன் அனைவரையும் வெற்றிகொண்டு பட்டத்திற்கு வந்தான். முப்பத்தைந்து வருஷகாலம் (1019—1054) ஆண்டான். இவன் ஓர் அறிஞன். 'அறிஞன் யாரஸ்லாவ்'

1 Yaroslav.

என்றே இவன் அழைக்கப்படுகிறான். இவன் கிரேக்க பாஷையிலிருந்து அநேக நூல்களை மொழிபெயர்த்தான். இவனுடைய பிள்ளைகளில் ஒருவன், ஐந்து பாஷைகள் பேசத் தெரிந்தவன் என்பர். இவன் காலத்தில் ருஷ்ய பாஷையில் பல புதிய நூல்கள் இயற்றப்பட்டன; அறிஞர்களுக்கு ஆதரவு கிடைத்தது; கிரேக்கப் பாதிரிமார்கள், ஜனங்களிடையே கல்வியைப் பரப்பினார்கள்; பெரும்பாலான பாதிரிமடங்கள், சிறந்த கல்விச் சாலைகளாகத் திகழ்ந்தன; பொது ஜனங்களின் உபயோகத்திற்கென்று கீவ் நகரத்தில் ஒரு புத்தக சாலையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மற்றும் யாரஸ்லாவ், ருஷ்யாவுக்கு ஒழுங்கான ஒரு சட்டத்தை இயற்றிக் கொடுத்தான். வ்ளாடிமீர், ருஷ்யாவின் முதல் கிறிஸ்துவ மன்னன் என்றால், இவன்—இந்த யாரஸ்லாவ்—ருஷ்யாவின் முதல் சட்ட நிர்மாண கர்த்தன். மற்றும் இவன், ஐரோப்பிய அரச குடும்பத்தினர் பலருடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டான். தன்னுடைய நான்கு பெண்களையும், போலந்து, ஹங்கேரி, நார்வே, பிரான்ஸ் ஆகிய நான்கு நாடுகளின் அரசிளங் குமரர்களுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தான்; தனது பேரனுக்கு, இங்கிலாந்தின் அரசகுமாரியை[1] மணஞ் செய்து கொண்டான்.

இவன் காலத்தில் கீவ் நகரத்திற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. கிரேக்கர்களென்ன, ஜெர்மானியர்களென்ன, அராபியர்களென்ன, இப்படிப் பல நாட்டு வியாபாரிகளும் இங்கே சந்தித்துத் தங்கள் சரக்குகளைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டார்கள். வருஷத்தில் இங்கு எட்டு தடவை சந்தைகள் கூடின. நகர

---

1 ஹாரோல்ட் (Harold II-உத்தேச ஆட்சிக் காலம் 1035--1040) மன்னனின் குமாரி கைத்தா (Gytha) என்பவளை. இந்த விவாகத்திற்குப்பிறகு சுமார் ஐந்நூறு வருஷ காலம் வரை இங்கிலாந்துக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமலிருந்தது.

எல்லைக்குள் மொத்தம் பன்னிரண்டு மார்க்கெட்டுகள் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தவிர யாரஸ்லாவ், அழகிய கட்டடங்கள் கட்டி நகரத்தை அழகு படுத்துவதில் அதிக சிரத்தை காட்டினான். நூற்றுக் கணக்கான கட்டடங்கள் இவன் காலத்தில் எழும்பின என்று கூறுவர்.

யாரஸ்லாவுக்கு ஆறு பிள்ளைகள்; ஒரு பேரன். இந்த ஏழு பேருக்கும் ராஜ்யத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு 1054-ஆம் வருஷம் இறந்துபோனான். இங்ஙனம் ஒவ்வோர் அரசனும் ராஜ்யத்தைத் துண்டு போட்டுக் கொடுப்பது என்ற முறையை அனுஷ்டித்து வந்ததனால், ஒன்றுயிருந்து வளரவேண்டிய ருஷ்யா, பல பிரிவுகளாவதற்கு ஏதுவுண்டாயிற்று. இப்படிப் பிரிந்து போனவர்களுக்குள் ஓயாத சண்டை. தவிர, கீவ் நகரம் யாருடைய சுவாதீனத்தில் இருக்கிறதோ அவன், மற்ற அரசர்களைக் காட்டிலும் மேலானவன் என்று கருதப்பட்டு வந்தான். இதனால் இந்த கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள எல்லோரும் போட்டியிட்டனர். போட்டி காரணமாக, கீவ் நகரத்தின் செல்வாக்கு குறைய ஆரம்பித்தது.

9. நூல் எழுதிய மன்னன்

இந்தப் போட்டியிலே கலந்து கொண்டு ஓரளவு வெற்றி பெற்ற ஒருவனைப்பற்றி மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். இவன்தான் வ்ளாடிமீர் மோனுமாக்[1] என்பவன்; யாரஸ்லாவின் பேரன்; இங்கிலாந்தின் அரச குமாரியை மணந்து கொண்டவன். இவன் 1113-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1125-ஆம் வருஷம் வரை கீவ் நகரத்தில், அதன் புகழுக்குக் கூடியவரை பங்கம் வராமல் பாதுகாக்கின்ற முறையில் ஆண்டு வந்தான்.

---

1 Vladimir Monomakh.

இவன் ஒரு சுத்த வீரன் ; உயர்ந்த லட்சியங்களுடைய வன். இவன் "போதனைகள்"[1] என்ற ஒரு நூல் எழுதி யிருக்கிறான். அதில் இவன் மனப்பாங்கு நன்கு வெளிப்படுகிறது. ஓரிடத்தில் கூறுகிறான்:–"நீ குதிரை சவாரி செய்துகொண்டு போகிற போதோ, அல்லது யாருடனும் சம்பாஷணை செய்யாமல் சும்மாயிருக்கிற போதோ, வேறு பிரார்த்தனை செய்ய உனக்குத் தெரி யாவிட்டால் 'கடவுளே! என் மீது கருணை காட்டு' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிரு. வீணான எண்ண மெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருப்ப தைக் காட்டிலும் இந்தப் பிரார்த்தனையைச் செய்து கொண்டிருப்பது நல்லது. எல்லாவற்றையும்விட ஏழை எளியவர்களை மறவாதே; உன் சக்திக்குத் தகுந்த படி அவர்களைப் போஷித்துக் காப்பாற்று. அநாதை களுக்கு உதவிசெய்; கைம் பெண்களைக் காப்பாற்று; வலியார், மெலியாரை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு இடங் கொடாதே."

இந்தப் போதனைகளை, தன் பிள்ளைகளுக்கு இவன் எழுதி வைத்துப் போனதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இவனுடைய சுய சரித்திரமும், மிகுந்த இலக் கியச் சுவையோடு இடம் பெற்றிருக்கிறது. தான் ஓயாது உழைப்பவனென்றும். தன்னை எதிர்த்த சத் துருக்களின்மீது எண்பத்து மூன்று தடவை படை யெடுத்ததாகவும், அநேக காட்டு மிருகங்களை எதிர்த் துப் போராடியதாகவும் இவன் இதில் கூறிக்கொள் கிறான்.

இந்தச் சுய திருப்தியோடு இவன் கண் மூடிக் கொண் டிருக்கலாகாதா? தன் மூதாதையர்களைப் போலவே, ராஜ்யத்தைத் தன் ஏழு பிள்ளைகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டுப் போனான். கேட்க வேண்டுமா

---

1 Book of Instructions.

டுமா ராஜ்யத்தின் சீரழிவுக்கு? கீவ் நகரத்தின் முக்கியத்துவமே போய் விட்டது. ஆனால் இதனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற போட்டியோ குறையவில்லை. போட்டியிலே வெற்றி பெற முடியாதவர், இதனைப் போலவே வேறு நகரங்களை நிர்மாணம் செய்தனர்; இதன் மூலம் கீவ் நகரத்தின் செல்வாக்கைக் குறைக்க முயன்றனர்; மற்றும் இந்த நகரத்தை அடியோடு அழித்து விடவும் முற்பட்டனர். மேலே சொல்லப் பெற்ற வ்ளாடிமீர் மோனோமாக்கின் பேரனே 1169-ஆம் வருஷம் இந்த நகரத்தை நிர்மூலமாக்கி விட்டான். இதைப் பின்னர் கவனிப்போம்.

II. மாஸ்க்கோ ராஜ்யம்

1. கிழக்கிலும் மேற்கிலும்

கீவ் ராஜ்யத்தின் புகழ் மங்க மங்க, அங்கு வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கடினமாகிவிட்டது. அங்கே வசித்த ஜனங்களும், அந்த ராஜ்யத்திற்காகப் போட்டிபோட்ட அரச பரம்பரையினரும், கிழக்குப்பக்க மாகவும் மேற்குப் பக்கமாகவும் சென்று குடியேறத் தொடங்கினர். கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று குடியேறியவர்கள், நாளாவட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ருர்கள். இவர்களைத்தான், இன்றைய ருஷ்யாவின் ஆதி நிர்மாண கர்த்தர்கள் என்று சொல்லவேண்டும். ருஷ்ய சரித்திரம் இவர்களை 'பெரிய ருஷ்யர்கள்'[1] என்று அழைக்கிறது. ருஷ்யாவின் இன்றைய ஜனத் தொகையில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் இவர்களே. இவர்கள் பேசுகிற பாஷைதான் இப்பொழுது அரசாங்க பாஷையாக இருக்கிறது.

கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்றவர்கள், வால்கா[2] நதி ஓடுகின்ற பிரதேசங்களில் குடியேறிஞர்கள். ருஷ்ய சரித்திரத்தின் பிறப்பிடம் நீப்பர் நதிக்கரை யென்ருல், அது வளர்ந்த இடம் வால்கா நதிக்கரை யென்று சொல்ல வேண்டும். இங்குக் குடியேறியவர்கள், பழமையிலே வெறுப்படைந்து புதுமையிலே மோகங் கொண்டவர்கள்; அதாவது தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே இடத்தில் வசித்து வந்த காரணத்தினல் அந்த இடத்தின்மீது ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டு,

---

1 மேற்குப் பக்கமாகச் சென்றவர்கள் 'சிறிய ருஷ்யர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இப்பொழுது உக்ரேன் பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் இவர்களே. பைலோ ருஷ்யா (Bylorussia) என்ற பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் வெள்ளை ருஷ்யர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிருர்கள். பைலோ அல்லது பெலோ என்ருல் ருஷ்ய பாஷையில் வெண்மை என்று அர்த்தம்.

2 Volga ஐரோப்பா கண்டத்தில் நீண்ட நதிகளில் முதலாவது இது. உத்தேச நீளம் 2,410 மைல்.

எங்கேனும் ஒரு புதிய இடத்திற்குச் செல்லமாட்டோமா என்ற ஆவல்கொண்டவர்கள். அந்த ஆவல் மிகுதியி ஞல்தான் வால்கா நதிப் பிரதேசத்தில் குடியேறினுர் கள் என்று சொல்ல முடியாது; சுயேச்சையாக வாழ் வதிலே விருப்பங்கொண்டவர்கள். அந்த விருப்பங் காரணமாகவே இவர்கள் கீவ் ராஜ்யத்தைவிட்டு வெளி யேறினுர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஏனென்ருல் கீவ் ராஜ்யத்தில் ஜனவிருப்பத்தைத் தழுவிய ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது; அரசபதவியிலே வீற்றிருக்கிறவர்கள் சுயேச்சையாக ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. ஜனங்கள், தேவையானபோது ஒரு பொதுச் சபையாகக்கூடி, அரச பீடத்திலே அமர்ந் திருக்கிறவன், தங்களுக்குப் பிடித்தமில்லாதவஞகி விட்டால் அவனை அந்தப் பீடத்திலிருந்து கீழே இறங் கும்படி செய்துவிடுவார்கள்; பிடித்தமானவனை அந்த ஆசனத்தில் ஏற்றிவிடுவார்கள். இப்படிப் பல சந்தர்ப் பங்களில் நடைபெற்றிருக்கிறது. வெளிச் சத்துருக் களிடமிருந்து ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அர சன் இருக்கிருனே தவிர, அவர்களை ஆள்வதற்காக அல்ல என்ற எண்ணமே கீவ் ராஜ்ய வாசிகளிடம் குடி கொண்டிருந்தது. அரசபதவியின் ஸ்திரத்தன்மையி லும், அதன் தெய்விக அமிசத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு, ஜனங்களின் இந்த மனப்போக்கு பிடிக்குமா?

இப்படிப்பட்டவர்களே, அதாவது சுயேச்சை மனப்பான்மையுடைய அரச பரம்பரையினரே, வால்கா நதிப் பிரதேசத்திற்குச் சென்ருர்கள்; இவர்களை அண்டி வாழ்ந்திருந்த பணக்காரர் அல்லது பிரபுக்கள் சிலரும் கூடச் சென்றனர்; சாதாரண ஜனங்களும் கூட்டங் கூட்டமாகப் பின் தொடர்ந்தார்கள். இந்தச் சாதாரண ஜனங்கள் பின் தொடர்ந்ததற்குக் காரண மென்னவென்ருல், கீவ் ராஜ்யத்தின் பலவீனத்தை

அறிந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் பலர் அடிக்கடி அதனைத் தாக்கி வந்தனர். உயிருக்கும் உடைமைக்கும் மதிப்பில்லாமற் போய்விட்டது. நிம்மதியான வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதவர்களானார்கள் குடிமக்கள். நிம்மதியான வாழ்க்கையை எதிர்பார்த்தே இவர்கள் மேற்படி அரச பரம்பரையினரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். ஆனால், அடிமை வாழ்க்கையிலே தான் இவர்கள் நிம்மதி காண வேண்டியதாகிவிட்டது.

வால்கா பிரதேசம், வாசத்திற்கும் விவசாயத்திற்கும் தகுதியுடையதாயிருந்தது. விஸ்தீரணமான பூமிகளை, அரச பரம்பரையினர், தங்கள் தங்களுக்கென்று சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர்; இவற்றின் சர்வ சுவாதீனமும் தங்களுடையதே என்று பலவகையாலும் ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டனர். விவசாயத்திற்கென்று சில நிலங்களை, தங்களைப் பின்தொடர்ந்த சாதாரண ஜனங்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். இங்ஙனம் சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் பல தோன்றின.

அரச பரம்பரையினரை அண்டி வாழ்ந்திருந்தவர் பலர், அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார்கள் என்று மேலே சொன்னோமே இவர்கள் யாரென்றால், ஆதியில் ஸ்லாவியர்கள், தங்கள் பாதுகாப்புக்கென்று வாரஞ்சியர்கள் சிலரை நியமித்துக் கொண்டார்களல்லவா, அவர்களிடம் சேவை புரிந்த போர் வீரர்களின் பரம்பரையினர்; கீவ் ராஜ்யத்திலேயே ஸ்திரமாகத் தங்கிவிட்டவர்கள். இவர்கள், அரச பரம்பரையினருக்குள் நடைபெற்ற பூசல்களில் பங்கு கொண்டும், வியாபாரஞ் செய்தும் நாளா வட்டத்தில் பணக்காரர்களானார்கள். பணமிருக்கிறவர்கள் பிரபுக்கள் தானே? இவர்கள் போயார்கள்[1] என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அதாவது பிரபுக்கள் என்று பொருள். இவர்கள் அரசர்களி

---

1 Boyars.

டத்திலிருந்து சர்வ மானியம் பெற்று, அதற்குப் பிரதியாக, அவர்களுக்குத் தேவையான போது யுத்த சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் இவர்கள் அப்படி நிரந்தரமாக ஓர் அரசனுக்கும் கடமைப் பட்டிருக்கவில்லை. இஷ்டப்பட்டவருக்குத் தங்கள் சேவையை அளித்து வந்தார்கள். பதினைந்தாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிறகுதான், இவர்கள், யாரிடமிருந்து சர்வ மானியம் பெற்றார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் உடன்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

2. முடியாட்சியின் தொடக்கம்

சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் தோன்றின என்று மேலே சொன்னோமல்லவா, இவையுள் முக்கியமானது சூஸ்டால்[1] என்னும் ராஜ்யம். இதனை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தவன் ஆண்ட்ரூ போகோலியுபிஸ்க்கி.[2] இவன், ரூரிக் அரச பரம்பரையினருள் மூத்தவன் என்ற முறையில் கீவ் ராஜ்யத்திற்குரியவனா யிருந்த போதிலும்,—அதாவது வ்ளாடிமீர் மோனோமாக்கின் பேரன்—அந்த கீவ் ராஜ்யத்தை ஓங்கவிடாமல் செய்வதிலும், தான் புதிதாக ஸ்தாபித்த ராஜ்யத்தை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் அதிக சிரத்தை கொண்டான். தன் ராஜ்யத்தின் தலைநகருக்குத் தன் முன்னோர்களின் பெயரையே வைத்தான். அதாவது வ்ளாடிமீர் என்பது சூஸ்டால் ராஜ்யத்தின் தலைநகரமாயிற்று. கீவ் நகரத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த பெருமை யாவும் இந்த வ்ளாடிமீர் நகரத்திற்கு ஏற்படவேண்டுமென்று இவன் பல வகையிலும் முயன்றான். இந்த முயற்சியில் ஒன்றாகவே கீவ் நகரத்தை 1169-ஆம் வருஷம் நிர்மூலப் படுத்தினான். அந்த நகரத்திலிருந்த புராதனச் சின்னங்கள் பலவற்றை வ்ளாடிமீர் நகரத்திற்கு மாற்றிக்

1 Suzdal. 2 Andrew Bogoliubski.

கொண்டான். கிறிஸ்துவ தேவாலயங்கள் பலவற்றை இங்குக் கட்டினன். இங்ஙனமே தன் ராஜ்ய எல்லைக்குள் வேறு பல புதிய நகரங்களையும் நிர்மாணஞ் செய்தான். ருஷ்யாவுக்குள் தானே முதன்மையான அரசனுகவும், தன்னுடைய சூஸ்டால் ராஜ்யமே முதன்மையான ராஜ்யமாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது இவன் ஆசை. இந்த ஆசையை இவன், தன் ஆயுட் காலத்திலேயே ஒருவாறு நிறைவேற்றிக் கொண்டான் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஆண்ட்ரூ, சர்வாதிகார மனப்பான்மை கொண்டவன். இதனுல் அரசுரிமை சம்பந்தமாக கீவ் ராஜ்யத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்த முறைகளனைத்தையும் அடியோடு மாற்றியமைத்தான். ஜன விருப்பத்தைத் தழுவிய ஆட்சியை இவன் விரும்பவில்லை. ராஜ்யத்தின் சகல அதிகாரங்களும் அரசனைச் சேர்ந்தவையே, அவற்றில் ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான பாத்தியமுமில்லை என்ற கொள்கையையும், ராஜ்யம் முழுவதும், அதிலுள்ள நிலபுலங்கள் உள்பட யாவும், அரசனைச் சேர்ந்ததே, அதனைப்பற்றிய உரிமை அரசனுடைய பரம்பரை உரிமையாகும் என்ற கொள்கையையும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்தான். தவிர, தன் முன்னோர்கள் செய்து வந்ததைப்போல், ராஜ்யத்தைத் தன் சந்ததியினருக்குப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க இவன் மறுத்துவிட்டான். மூத்த மகனே பட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தான். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானுல், ஆண்ட்ரூதான் ருஷ்யாவில் முதன் முதலாக முடியாட்சிக் கொள்கையை ஸ்தாபித்தவன்.

ஆனுல் இவனிடத்தில் ஒரு பெருங்குறை இருந்தது. எல்லாரையும் அடக்கியாளப் பார்த்தான். தன்னுடைய மேலான அந்தஸ்தை எல்லாரும், அதாவது புதிதாக ராஜ்யங்கள் கோலிக்கொண்ட மற்ற அரசர்

களேயும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினுன் அங்கீகரிக்க மறுத்தவர்கள் மீது போர் தொடுத்தான். மற்றும் போயார்கள் விஷயத்தில் இவன் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொண்டான். அவர்களில் பல ரைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்தான்; ஒருவனேக் கொலே யும் செய்துவிட்டான். கொலே செய்யப்பட்டவனுடைய உறவினர் ஆத்திரமடைந்து ஆண்ட்ருவைக் கொன்று விட்டார்கள். *1157*–ஆம் வருஷம் மிகுந்த பிரதாபத் தோடு ஆரம்பித்த இவனுடைய ஆட்சியானது *1174*-ஆம் வருஷம் மிகுந்த பரிதாபகரமாக முடிந்தது.

3. பூசல்களும் பிரிவினேகளும்

இவனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் இவன் வழியைப் பின்பற்றவில்லே. தகப்பனுக்குப் பின் மூத்த மகனுக் குத்தான் அரசுரிமை யுண்டு என்ற முறையைக் கை விட்டுவிட்டு, பழைய சம்பிரதாயப் பிரகாரம், எல்லாப் பிள்ளேகளுக்கும் ராஜ்யத்தில் பங்குண்டு என்ற முறை யைக் கடைப்பிடிக்கலானுர்கள். இதே பிரகாரம் வேறு பல ராஜ்யங்கள் தோன்றினவென்று சொன்னே மல்லவா, அந்த ராஜ்யங்களேச் சேர்ந்தவர்களும் செய்ய லானுர்கள். ஒன்ருக உருக்கொள்ள வேண்டிய ருஷ்யா, பலவாக உடைந்தது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் ஒவ்வோர் அரசன். இவர்களுக்குள்ளே இடைவிடாத போராட்டம். யாரஸ்லாவ் மன்னன் காலத்திற்குப் பிறகு தொடங்கிய இந்தப் போராட்டம், சுமார் இரு நூறு வருஷ காலம் நடைபெற்று வந்தது. இந்த இரண்டு நூற்ருண்டுகளும் ருஷ்ய சரித்திரத்தில் மிக வும் இருளடர்ந்த பாகம். உருப்படியான காரியம் ஒன் றும் நிகழவில்லே. இந்தக் காலத்தில் ருஷ்யாவில் மொத்தம் அறுபத்து நான்கு தனித் தனி ராஜ்யங்கள் இருந்தன. இவற்றை இருநூற்று தொண்ணூற்று

மூன்று பேர் ஆண்டார்கள். இவர்களுக்குள் நிகழ்ந்த பூசல்களை எண்ணி முடியாது.

இந்தப் பூசல்களினுல் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் ஒருபுற மிருக்கட்டும். நிரபராதிகளான எத்தனை பேர் அடிமைகளானுர்கள்? வெற்றி கொண்டவர்கள், தோல்வியடைந்தவர்களை அடிமை கொண்டார்கள். இந்த அடிமைகளை விவசாயத்திற்கும் மற்றச் சில்லரைத் தொழில்களுக்கும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். மிகுதிப்பட்டவர்களை அந்நிய நாடுகளுக்கு அடிமைகளாக ஏற்றுமதி செய்து அதன் மூலம் நல்ல பணஞ் சம்பாதித்தார்கள்.

தவிர, ராஜ்யம் பல பிரிவுகளாக்கப்பட்டதன் விளைவாக, அரச பரம்பரையினரிற் பலர், செலவுக்குத் தக்க வருமானமில்லாதவர்களானுர்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த நிலங்களும் பல துண்டுகளாக்கப்பட்டன. இங்ஙனமே, விவசாயம் செய்துவந்தவர்களுடைய நிலங்களும் துண்டாடப்பட்டன. வருமான மில்லாதவர்கள் வருமானமுள்ளவர்களிடமும், குறைவான நிலமுடையவர்கள் அதிகமான நிலமுடையவர்களிடமும் தஞ்சம் புகவேண்டியதாயிற்று. பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன. நிலச் சுவான்தார்களென்றும், அந்த நிலச் சுவான்தார்களுக்காக உழைக்க வேண்டியவர்களென்றும் முக்கியமான இரு பிரிவினர் தோன்றினுர்கள். நிலச் சுவான்தார்களுக்குத் துணையாயிருந்தார்கள் பாதிரிமார்கள். இதன் பலனுக இவர்களும் ஏராளமான சொத்துக்களுக்கு அதிபதிகளானுர்கள்.

4. மங்கோலியர் படையெடுப்பு

பதின்மூன்ரும் நூற்ருண்டின் முற்பகுதியில் ருஷ்யா, சிதிலமடைந்துபோன வீடாகக் காட்சியளித்தது. ஜனங்கள் சுயநல மிகுந்தவர்களாய், பொதுமை

உணர்ச்சியற்றவர்களாய் இருந்தார்கள். நாட்டுப் பற்று என்பது இம்மியும் காணப்படவில்லை. கேட்க வேண்டுமா அந்நியர்களின் படையெடுப்புக்கு? இந்தக் காலத்தில்தான் மங்கோலியர்கள் படையெடுத்து வந்தார்கள்.

இந்த மங்கோலியர்கள் ஒரு முரட்டு ஜாதியினர். கொள்ளையடிப்பதும் கொலை செய்வதும் இவர்களுக்குச் சர்வ சாதாரணம்; நாடோடி வாழ்க்கையில் அதிக விருப்பம். இப்படிப்பட்டவர்களை டெமுஜின்[1] என்பவன் ஒன்றுபடுத்தினான்; சில கட்டுப்பாடுகளுக்குட் படும்படி செய்தான். அவர்களும் இவனைத் தலைவனாக ஏற்றுக்கொண்டு ஜெங்கிஸ்கான்[2] என்று போற்றி, பயபக்தியுடன் பின்பற்றி வந்தார்கள். ஜெங்கிஸ்கான் என்பது ராஜாதி ராஜன் என்பது போல.

இந்த ஜெங்கிஸ்கானுடைய தலைமையில் மங்கோலியர்கள், ஆசியாவின் ஏறக்குறைய பாதி பாகத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்பில் சுமார் ஐம்பது லட்சம் பேர் மடிந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இவர்கள் 1223-ஆம் வருஷம் ருஷ்யாவின் தெற்குப் பகுதியின்மீது படையெடுத்து வந்தார்கள். ருஷ்யர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு இவர்களை எதிர்த்து நின்றார்கள். பயனில்லை. தோல்வியடைந்தார்கள். ஆனால் மங்கோலியர்கள், தங்கள் வெற்றியை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளாமல் திரும்பிப் போய் விட்டார்கள்.

இவர்கள் இப்படித் திரும்பிப் போனதை ருஷ்யர்கள், தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டு ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அந்நிய ஆதிக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க, தங்களைத் தயார்ப்

1 Temujin. 2 Genghis Khanh 1162—1227.

ஜெங்கிஸ் கான்

படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தான் இருந்தன இவர்களுடைய இந்தக் காலத்து நடவடிக்கைகள். பொதுச் சத்துரு ஒருவன் தோன்றியிருக்கிறான் என்று தெரிந்ததும், இவர்கள், தங்கள் பழைய பகைமைகளை யெல்லாம் மறந்து ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டாமா? அதை இவர்கள் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவர்களிடையே வேற்றுமைகள் அதிகரித்து வந்தன. பரஸ்பர உதவியென்பது லவலேசமும் இல்லாமற் போய்விட்டது.

மங்கோலியர்கள் பதினைந்து வருஷங் கழித்து, **1238**-ஆம் வருஷம், பட்டுகான்[1] என்பவன் தலைமையில் மறுபடியும் படையெடுத்து வந்தார்கள். ருஷ்யாவின் மத்தியப் பகுதியிலிருந்த அநேக நகரங்கள்

---

1 Batu Khan—இவன் மரணம் 1255–ஆம் வருஷம்.

இவர்களால் அழிக்கப்பட்டன. இப்படி அழிபட்ட நகரங்களுள் கீவ் நகரமும் ஒன்று. ஆண்ட்ரூ மன்னன் அழித்தது போக மிஞ்சியிருந்ததை இவர்கள் 1240-ஆம் வருஷம் அழித்து விட்டார்கள். இந்த அழிவுக்குப் பிறகு இந்நகரத்தில் சுமார் இருநூறு வீடுகளும் ஒரு சில மக்களுமே இருந்தனர் என்று நேரில் பார்வையிட்ட ஒரு பாதிரி கூறுகிறுன். சுமார் இரண்டு வருஷ காலம் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பினுல் ருஷ்ய மக்கள் பல அவதிகளுக்குள்ளாஞர்கள். ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் யுத்தக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப் பட்டு வெளிநாடுகளில் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டார் கள். 'ருஷ்யாவில் இனி ஜனங்களே இல்லையா' என்று வெளிநாட்டார் ஆச்சரியத்துடன் கேட்கலாஞர்கள். மங்கோலியர்கள், இந்தத் தடவை, பழைய மாதிரி திரும்பிப் போய்விடவில்லை. ருஷ்யாவிலேயே ஸ்திர மாகத் தங்கி ஆதிக்கஞ் செலுத்தத் தீர்மானித்துவிட் டார்கள். 1242-ஆம் வருஷம், வால்கா நதி, காஸ்ப்பி யன் கடலில்[1] வந்து சேருகிற ஓரிடத்தில், தங்கள் தலை நகரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள். இந்த நகரத் துக்கு ஸரை[2] என்று பெயர். சுமார் இருநூறு வருஷத் திற்கதிகமாக இவர்களுடைய ஆதிக்கம் ருஷ்யாவில் நடைபெற்றது.

மங்கோலியர்கள் மிகக் கொடியவர்களாயிருந்தா லும், தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள் கிற வகையில் மிகவும் சாமர்த்தியமாக நடந்து கொண் டார்கள்; ருஷ்யர்களுக்கு அடிமை விஷத்தை வெகு லாகவமாகப் புகட்டிஞர்கள்; ஜனங்களுடைய மத விஷயங்களில் தலையிடவில்லை; மத ஸ்தாபனங்களுக்கு அநேக சலுகைகள் காட்டிஞர்கள்; பாதிரி மார்களை கௌரவித்தார்கள். ஆனுல் ஜனங்கள்மீது தலைவரி

1 Caspian Sea: இதன் விஸ்தீரணம் 1,69,000 சதுர மைல்.
2 Sarai.

விதித்தார்கள்; இந்த ஜனங்கள் மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்த சிற்றரசர்கள் அத்தனை பேரையும், தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார்கள். அந்தச் சிற்றரசர்களும், மங்கோலியர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கப்பஞ் செலுத்துவதிலும், அவர்கள் கேட்கிறபோது படைகள் அனுப்புவதிலும் பெருமை யடைந்தார்கள். மங்கோலியர்களுடைய தயவைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள ருஷ்யச் சிற்றரசர்களுக்குள்ளே எவ்வளவு போட்டி! இதற்காக இவர்களுக்குள்ளேயே எவ்வளவு பொருமை! ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கொடுப்பதிலும் துரோகஞ் செய்வதிலும் இவர்கள் கைத்தேர்ந்தவர்களானார்கள். அடிமை வாழ்க்கை, மனிதர்களை எத்தகைய இழி நிலைக்கு இழுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறது! சுருக்கமாகச் சொல்லுமிடத்து, மங்கோலியர்களின் இருநூறு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட ஆதிக்க காலத்தில், ருஷ்யர்கள், தன் மதிப்பு உணர்ச்சி என்பதை அடியோடு இழந்துவிட்டார்கள்; இவர்களுடைய தேசப்பற்று, இன உணர்ச்சி எல்லாம் எங்கோ போய் ஒளிந்து கொண்டன; அன்றாட வாழ்க்கையை அசிரத்தையுடன் நடத்தி வந்தார்கள்.

இந்த அசிரத்தையிலிருந்து இவர்களை விடுதலை செய்து, சுதந்திர வாழ்க்கையில் பற்றுண்டாகுமாறு செய்தவன் டிமிட்ரி[1] என்பவன். இவன்தான் முதன் முதலில் மங்கோலியர்களைத் தைரியமாக எதிர்த்தவன்; அவர்கள் மீது வெற்றியும் கண்டவன். மங்கோலியர்களைப் புறமுதுகிடச் செய்ய முடியாது என்ற ஒரு பிரமை ருஷ்யர்களுக்கு இருந்து வந்தது; அந்த பிரமையை அகற்றியவன் இவனே. இவனைப்பற்றிச் சிறிது தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

1 Dmitri.

5. மாஸ்க்கோ வளர்ந்த கதை

இந்த டிமிட்ரி காலத்தில்தான் மாஸ்க்கோ[1] ராஜ்யம் பிரபல மடைந்தது. ருஷ்யாவில் எத்தனையோ சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் இருந்ததைப்போல் இந்த மாஸ்க்கோ ராஜ்யமும் ஒன்ருயிருந்தது. இஃதெப்படி ஒரு பெரிய ராஜ்யமாக வளர்ந்தது என்பது ருசிகரமான கதை. ஏனென்ருல் இன்று ருஷ்யாவின் தலைநகரமாயிருப்பது மாஸ்க்கோ அல்லவா?

ருஷ்ய சரித்திரத்தில் முதன் முதலாக மாஸ்க்கோ என்ற பெயரை 1147-ஆம் வருஷத்தில் தான் கேள்விப் படுகிரேம். வ்ளாடிமீர் மோனேமாக் என்னும் அரசன், தன் ராஜ்யத்தை ஏழு பிள்ளைகளுக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுத்தான் என்று முன்னே சொல்லியிருக் கிரேமல்லவா, இவர்களுள் ஒருவனை ஜார்ஜ் என்பவனுக்கு சூஸ்டால் என்ற பிரதேசம் கிடைத்தது. இந்தப் பிரதேசத்தை, ஒரு ராஜ்யமாக முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தவன் தான் ஆண்ட்ரு போகோலியுபிஸ்க்கி என்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். மேற்படி ஜார்ஜ் என்பவன், தனது சுகவாச நிமித்தம், மாஸ்க்வா[2] நதிக்கரையின்மீது ஒரு வீடு நிர்மாணித்துக் கொண்டான். இப்பொழுது க்ரெம்லின்[3] அரண்மனை எங்கு இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில்தான் இந்த வீடு இருந்தது. இதுதான் பின்னர் ஒரு ராஜ்யமாக வளர்ந்தது.

இங்ஙனம் வளர்ந்ததற்குக் காரணமாயிருந்தவன் அலெக்ஸாந்தர் நெவ்ஸ்க்கி[4] என்பவன். இவன், சூஸ் டால் அரச வமிசத்தைச் சேர்ந்தவன்; நோவ்கோராட், கீவ், வ்ளாடிமீர் ஆகிய ராஜ்யங்களை ஒன்று கட்டி ஆண்டவன்; ருஷ்யர்களுக்கு விரோதமாக வடக்கே ஸ்வீடனிலிருந்தும் மேற்கே லிவோனியா[5] என்ற

1 Moscow. 2 Moskva. 3 Kremlin.
4 Alexandar Nevski 1236—1263. 5 Livonia.

பிரதேசத்திலிருந்தும் வந்த படையெடுப்புகளை எதிர்த்து வெற்றி கொண்டவன். இவனுடைய வெற்றிப் பிரதாபங்கள் அநேக காவியங்களாகப் புனையப் பெற்றிருக்கின்றன. இவனை அமானுஷ்ய சக்தி வாய்ந்தவன் என்று ருஷ்யர்கள் போற்றி வந்தார்கள்.

இப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகூட மங்கோலியர்களுக்குத் தலை வணங்கிக் கொடுக்கும்படியாயிற்று. அவர்களை எதிர்த்து நிற்பதிலே பயனில்லையென்பதை இவன் நன்கு தெரிந்து கொண்டான். ருஷ்யர்கள் அடியோடு அழிந்து போகாதிருக்க வேண்டுமானால், மங்கோலியர்களுக்கு அடங்கி வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை யென்பதை அறிந்து அப்படியே நடந்து கொண்டான்.

இந்த அலெக்ஸாந்தர், தன் கடைசி மகனை டேனியல்[1] என்பவனுக்கு, மாஸ்க்கோவையும், அதைச் சுற்றிச் சுமார் ஐந்நூறு சதுர மைல் விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்தையும் ஒரு தனி ராஜ்யமாக அமைத்துக் கொடுத்தான். இப்படி அமைத்துக் கொடுத்தது 1263-ஆம் வருஷம். இதற்குப் பிறகுதான் மாஸ்க்கோவின் வளர்பிறை வாழ்வு தொடங்கியது. இதன் சரித்திரந்தான் இனி ருஷ்யாவின் சரித்திரம்.

மாஸ்க்கோ அரச பரம்பரையினர், அலெக்ஸாந்தர் நெவ்ஸ்க்கி காட்டிய வழியைத் திறம்படப் பின்பற்றினர். மங்கோலியர்களைப் பலவிதத்திலும் திருப்தி செய்து அதன்மூலம் தங்கள் செல்வாக்கை அதிகரித்துக் கொண்டனர்; இவர்களுடைய செல்வமும் பெருகியது; ராஜ்யமும் விஸ்தீரணமடைந்தது.

மங்கோலியர்களும், இந்த மாஸ்க்கோ அரச பரம்பரையினருக்கு அதிகமான சலுகை காட்டி வந்தார்கள். அப்பொழுதுதானே, மற்ற ருஷ்ய அரசர்களுக்கு

---

1 Daniel: இவன் மரித்தது 1303-ஆம் வருஷம்.

மாஸ்க்கோவியர்களிடத்தில் பொருமை உண்டாகும்? பகைமை வளரும்? இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் தானே எந்த ஓர் அந்நிய ஆதிக்கமும் வலுவடைகிறது?

மங்கோலியர்களிடம் இச்சகமாக நடந்துகொண்டதனுல் மாஸ்க்கோவியர்களுக்கு ஓர் அனுகூலம் ஏற்பட்டது. அதாவது மங்கோலிய ஆதிக்கம் இவர்களை அதிகமாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆனுல் இவர்கள் தான் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு டிமிட்ரியின் தலைமையின் கீழ் அந்த ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நின்ருர்கள்.

இங்ஙனம் இவர்கள் எதிர்த்து நிற்பதற்கு அனுகூலமாகவே மங்கோலியர்களுடைய நிலைமையும் இருந்தது. அவர்களுக்குள்ளே பல பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு விட்டன. தான்தோன்றித் தலைவர்கள் பலர் தோன்றி, வருஷக்கணக்கில் அவர்களுக்குள்ளிருந்த கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்து விட்டனர். இதனை டிமிட்ரி நன்கு அறிந்து கொண்டு விட்டான். இத்தருணம் தப்பினுல் வேறு தருணம் வாய்க்காது என்று தீர்மானித்து அவர்களை எதிர்த்தான்.

இந்த டிமிட்ரி, ஒன்பதாவது வயதில் மாஸ்க்கோ அரசபீடத்தில் அமர்ந்தான். 1359-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1389-ஆம் வருஷம் வரை, முப்பது வருஷ காலம் ஆட்சி புரிந்தான். தன் மீது பகைமை பாராட்டி வந்த சிற்றரசர் ஓரிருவரைத் தவிர்த்து மற்றவர் அனைவரையும் மங்கோலியர்களுக்கு விரோதமாக ஒன்று திரட்டினுன். மங்கோலியர்கள், ருஷ்யாவில் கிறிஸ்துவ மதத்தை அழித்துவிடத் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள் என்ற ஒரு வதந்தி இந்தக் காலத்தில் இவன் காதில் விழுந்தது. ருஷ்ய மக்களை ஒன்றுபடுத்த இதனைச் சிறந்த கருவியாக உபயோகித்துக் கொண்டான். பாதிரிமார்களுடைய பூரண ஆதரவும் இவனுக்குக் கிடைத்தது.

6. தோல்வி கண்ட மங்கோலியர்

இந்தப் பக்க பலங்களுடன் டிமிட்ரி 1380-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் எட்டாந்தேதி, டான்[1] நதிக்கரையின்மீது குலிக்கோவா[2] என்னுமிடத்தில் மங்கோலியர்களைச் சந்தித்தான். போர் முனை, பத்து மைல் நீளமுடையதா யிருந்ததென்றும், இருபக்கத்திலும் ஒரே ஜன சமுத்திரமா யிருந்ததென்றும், இத்தகைய பெரும் போரில் ருஷ்யர்கள் இதற்கு முன்னர் ஈடுபட்டதில்லை யென்றும் ருஷ்ய சரித்திராசிரியர்கள் இந்த யுத்தத்தைப் பற்றி வருணித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கடைசியாக ருஷ்யர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. ஆனால் இந்த வெற்றியினால் மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் ஒழிந்துவிடவில்லை; அடுத்த நூறு வருஷம் வரை இருந்து கொண்டுதானிருந்தது.

டான் நதிக்கரை யுத்தத்தில், மங்கோலியர்கள் தோல்வியுற்றுத் திரும்பிப்போய் விட்டார்களாயினும், இரண்டு வருஷங்கழித்து மீண்டும் மாஸ்க்கோவை நோக்கி வந்தார்கள். டிமிட்ரி அப்பொழுது அங்கு இல்லை. நகரத்தின் பாதுகாப்பைப் பிரதம பாதிரியிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு வேறு அலுவலாகச் சென்றிருந்தான். அந்தப் பாதிரியோ, மங்கோலியர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களென்று கேள்விப்பட்டதும் ஊரை விட்டே ஓடிப்போய் விட்டான். மங்கோலியர்கள் வந்தார்கள்; சூறையாடினார்கள்; ஆயிரக்கணக்கில் மக்களைக் கொன்று குவித்தார்கள்; வீடுவாசல்களை எரிக்கவிட்டு வேடிக்கை பார்த்தார்கள்; வெற்றி யடைந்ததாகத் திருப்தி கொண்டு திரும்பிப் போய்விட்டார்கள்.

டிமிட்ரி வந்து பார்த்தான். குவிந்து கிடக்கும் பிணங்களை அப்புறப்படுத்துவதற்குக்கூட ஆட்களில்லை. பிரதம பாதிரியைக் கடிந்து கொண்டான்.

---

1 Don: இதன் நீளம் சுமார் 1,230 மைல். 2 Kulikovo.

அவனை விலக்கிவிட்டு, வேறொருவனை அவன் ஸ்தானத்தில் நியமித்தான். மத விஷயங்களில் ஓர் அரசன் தலையிட்டது ருஷ்ய சரித்திரத்தில் இதுதான் முதல் தடவை. மாஸ்கோவைப் பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டுவர அரும்பாடு பட்டான் டிமிட்ரி. ஆனால் இதற்காக இவன் ஒழுங்கற்ற முறைகளைக் கையாண்டான். அக்கம் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களைப் பய

டிமிட்ரி டான்ஸ்க்காய்

முறுத்தி அவைகளிடமிருந்து திறைப்பணம் வசூலித்து மாஸ்கோ பொக்கிஷத்தை நிரப்பினான். இங்ஙனம் இவன் நெறி தவறிச் சில சமயங்களில் நடந்தானெனினும், இவனைச் சிறந்த ராஜதந்திரியென்று இவனுடைய சமகாலத்தவர் கருதி இவனிடம் மரியாதை

1 Dmitri Donskoi.

செலுத்தினர்கள். டான் நதிக்கரையின் மீது நடை பெற்ற போரில் இவன் வெற்றி கண்டதால், டிமிட்ரி டான்ஸ்க்காய்[1] என்று அழைத்து இவனைக் கௌரவப் படுத்தினர் இவனுடைய பிற்காலத்தவர்.

டிமிட்ரிக்குப் பின்னர் பட்டத்திற்கு வந்த முதலாவது பேசில்[1] என்பவனும் இரண்டாவது பேசில்[2] என்பவனும் சாதாரணமானவர்களே. மாஸ்க்கோ ராஜ்யத்தைச் சிதறவிடாமல் கட்டிக் காப்பாற்றி வந்தார்கள். அதுதான் இவர்களுடைய ஆட்சியின் விசேஷம்.

இவர்களுக்குப் பிறகு மூன்ருவது ஐவன்[3] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான். இவன் இரண்டாவது பேசிலின் மகன். நாற்பத்து மூன்று வருஷகாலம் ஆண்டான். ருஷ்யாவின் எல்லையும் ருஷ்யாவின் கீர்த்தியும் இவன் காலத்தில் வளர்ந்தன. இவனை மகா ஐவன்[4] என்று ருஷ்ய சரித்திரம் அழைக்கிறது. இந்த மகா அரசனைப்பற்றிச் சிறிதளவேனும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லையா?

ஐவனின் ஆட்சி ஆரம்பிக்கிற காலத்தில் மாஸ்க்கோ ராஜ்யம், ருஷ்யாவிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களைப்போல் ஒன்ருயிருந்தது. மாஸ்க்கோ ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் விஸ்தீரணத்திலும் செல்வாக்கிலும் மேலோங்கி நின்ற ராஜ்யங்கள் இருந்தன. உதாரணமாக, மாஸ்க்கோவுக்கு வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் நோவ்கோராட் ராஜ்யம் இருந்தது. மங்கோலியர்களின் திருஷ்டி இதன்மீது அதிகமாக விழவில்லை. இதனல் கட்டுக் கோப்புள்ள ஒரு ராஜ்யமாக இது வளர்ந்து வந்தது. சாதாரணமாக ருஷ்யர்கள் பேசிக் கொள்வார்கள், 'கடவுளையும், மிகப் பெரிய நோவ்கோராட் ராஜ்யத்தையும் யார் எதிர்த்துப் போராட முடியும்' என்று.

---

1 Basil I 1389-1425. 2 Basil II 1425-1462
3 Ivan III 1462-1505. 4 Ivan the Great.

நோவ்கோராட்டின் சக்தியைப்பற்றி அவ்வளவு பயம் இருந்தது ஜனங்களுக்கு.

மாஸ்க்கோவிற்குத் தெற்கிலும் தென்மேற்கிலும் லித்துனியா[1] ராஜ்யம் இருந்தது. போலந்தும்[2] இதனோடு சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. இவை யிரண்டும் சக்தி வாய்ந்த ராஜ்யங்களாக இருந்தன. சிறப்பாக போலந்து, தனக்கு மேற்கிலுள்ள ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு அதன் மூலம் பெருமையடைந்திருந்தது.

இவை தவிர, ட்வேர் என்ன, ரியாஜான் என்ன, ஸ்க்கோவ் என்ன,[3] இப்படிச் சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் சுயேச்சையுடன் இருந்தன. தென்கிழக்கில் மங்கோலியர்களுடைய ஆதிபத்தியத்திற்குட்பட்ட சிறு பிரதேசங்கள் வேறே இருந்தன.

இவைகளுக்கு மத்தியில் மாஸ்க்கோ ராஜ்யம் தலை தூக்கிக் கொண்டிருந்ததே ஆச்சரியம். டிமிட்ரி காலத்திலிருந்துதான் இதற்கு ஒரு முக்கியத்துவமும் மகத்துவமும் ஏற்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். மங்கோலியர்களை எதிர்த்து வெற்றி யடைந்தவனல்லவா இந்த டிமிட்ரி?

7. ருஷ்யா ஏகாதிபத்தியமாக உருக்கொள்கிறது

ஐவன், அரசு கட்டில் ஏறிய சில ஆண்டுகளுக்குள் மேற் சொன்ன எல்லா ராஜ்யங்களையும் தன் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தான்; ஒரே ருஷ்ய ராஜ்யமாக்கினான். இதற்காக இவன் கையாண்ட முறைகள் சில நேர்மை யற்றனவா யிருக்கலாம். இருக்கலாமென்ன, நேர்மைக்கு முரணாகவே இவன் நடந்துகொண்டான் என்பது நிச்சயம். ஆனாலும் துண்டு துணுக்குகளாக இருந்த ருஷ்யாவை ஒன்றுபடுத்தின ஒரு மகத்தான

1 Lithunia. 2 Poland.
3 Tver, Riazan, Pskov.

காரியத்தை இவன் சாதித்தான் என்று சொல்லி ருஷ்யர்கள் இவனைப் பெருமைப் படுத்துகிறார்கள். ருஷ்யாவில் வசிக்கும் அனைவரும் ருஷ்யர்கள், ஒரே ஜாதியினர், ஒரே இனத்தினர் என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டியவன் இவனே. ருஷ்யா, ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக உருக் கொண்டது இவன் காலத்திலே தான். ஐரோப்பா

மகா ஐவன்

வின் மேற்கித்திய நாடுகள், ருஷ்யாவை ஒரு வல்லரசாக மதிக்கத் தொடங்கியதற்கு இவனே முதற்காரணம். அகில ருஷ்யாவுக்கும் ஜார்[1] என்று முதன் முதலாகத் தன்னை அழைத்துக் கொண்டவன் இவனே.

1 Tsar (Czar). சீஸர் (Caesar) என்ற வார்த்தையே ஜார் என்று ஆயிற்று.

அப்படி அழைத்துக் கொண்டதற்குப் பொருத்த மாகவே இவன் நடந்தும் கொண்டான். ஒரு சமயம், ஜெர்மனியின் அரசன், இவனுக்கு 'அரசன்' என்ற பட்டத்தை வழங்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். அதனை மறுத்துவிட்டான் இவன் பெருந்தன்மையோடு. தெரிவிக்கிருன் அவனுக்குப் பதில்:—"கடவுளின் திருவருளால் நமது நாட்டின் சக்ரவர்த்தியாக ஆரம்பத்திலிருந்து நாம் இருந்து வருகிரேம். கடவுளிடத்திலிருந்து இந்தப் பொறுப்பைப் பெற்று வகித்து வருகிரேம்."

இங்ஙனம் அகில ருஷ்யாவையும் ஒன்றுபடுத்தி மாஸ்க்கோவை அதன் தலைநகரமாக்கினுன். இவன் காலத்தில், மற்ற இடங்களில் இருந்த போயார்கள் என்ற பெரியதனக்காரர்கள் மாஸ்க்கோவில் வந்து குடியேறினுர்கள். மாஸ்க்கோவில் இப்பொழுது க்ரெம்லின் அரண்மனை இருக்கிறதல்லவா, அதன் பெரும் பாகம் இவன் காலத்தில்தான் கட்டப்பெற்றது; சில தொழிற்சாலைகளும் தோன்றின.

8. அரசனை ஆண்ட அரசி

ஐவன், கிரேக்க அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஸோபியா[1] என்பவளை இரண்டாந்தாரமாக—முதல் மனைவி இறந்துவிட்ட பிறகுதான்—விவாகஞ் செய்து கொண்டான். இந்த ஸோபியா, மகா கெட்டிக்காரி; ஐவனை வெகு சீக்கிரத்தில் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு விட்டாள். இவள் வருகைக்குப் பிறகு மாஸ்க்கோ அரசவையில் கிரேக்க பழக்க வழக்கங்கள் புகுந்தன. ஆஸ்தானிகர்களில் பலர் கிரேக்கர்களாக இருந்தனர். இவர்களுடைய செல்வாக்கே மேலோங்கி நின்றது. இதை, பரம்பரை உரிமை கொண்டாடி வந்த

1 Sophia.

போயார்கள் விரும்பவில்லை; ஆனால் தங்கள் வெறுப்பை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவும் அஞ்சினார்கள்.

ஸோபியா, ஐவனிடம் தனக்கிருந்த செலவாக்கை நல்ல விதமாகவே உபயோகப்படுத்தினாள் என்று சொல்ல வேண்டும். மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் பெயரளவுக்கேனும் மாஸ்க்கோ ராஜ்யத்தின்மீது இருந்து வந்தது. அதை அடியோடு உதறித்தள்ளி விடும்படி ஐவனைத் தூண்டியவள் ஸோபியாதான். தன் கணவன், வேறொர் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருப்பதை இவள் சிறிதுகூட விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்தின் கடைசி சக்ரவர்த்தியினுடைய வாரிசு இவள்.[1] தன் கணவனை ஒரு சக்ரவர்த்தியாகக் காணவேண்டுமென்ற ஆசை இருக்குமல்லவா இவளுக்கு? இவள் அளித்த உற்சாகத்தின் பேரில் ஐவன், மங்கோலியர்களை எதிர்க்கத் துணிந்தான். 1480-ஆம் வருஷம் மங்கோலியப் படைகளும் ருஷ்யப் படைகளும் ஒரு நதியின் இரு கரைகளிலும் முகாம் போட்டன. மங்கோலியப் படைகள் முன்னாடி தாக்குமென்று ருஷ்யப் படைகளும், ருஷ்யப் படைகள் முன்னாடி தாக்குமென்று மங்கோலியப் படைகளும், இப்படி இருதரப்புப் படைகளும் வாரக்கணக்கில் காத்துக் கொண்டிருந்தன. திடீரென்று ஒருநாள், இருதரத்துப் படைகளுக்கும் ஏதோ பீதி ஏற்பட்டு விட்டது. வந்த வழியே திரும்பிப்போய் விட்டன. இரண்டும் கை கலக்கவேயில்லை. ருஷ்ய சரித்திரத்திலேயே ஓர் ஆச்சரியமான சம்பவம் இது. இது முதற்கொண்டு மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் ருஷ்யாவினின்று அடியோடு அகன்றது. ஐவன் அதிருஷ்டசாலி. ஒரு பொட்டு ரத்தம் சிந்தாமலும் ஒரு குண்டு செலவழிக்காமலும் மங்கோலியர்களை விரட்டிவிட்டானல்லவா?

---

1 கடைசி சக்ரவர்த்தி பதின்மூன்றாவது கான்ஸ்ட்டண்ட்டைன் (Constantine XIII 1418—1453 என்பவன். இவனுடைய சகோதரன் தாமஸ் என்பவனுடைய மகள் இந்த ஸோபியா.

ஸோபியா, மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்தைத் தொலேத்ததோடு திருப்தியடையவில்லே; தன் கண வன், தனக்குப் பிரதிநிதியாக கிரேக்க சாம்ராஜ்யத் திற்கும் அரசனுயிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினுள். ஆனுல் கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் என்பது இருந்தால்தானே? இருந்தாலும் ஐவன், கிரேக்க அரச பரம்பரையின் வாரிசு என்று தன்னேச் சொல்லிக்கொண்டான்; கிரேக்க அரச சின்னங்களே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டான். இதனுல் ருஷ்யா சில சாதகங்களே யடைந்தது.

ஐவன், இவ்வளவெல்லாம் செய்து ருஷ்யாவை மேலான நிலேக்குக் கொண்டுவந்தா னெனினும், அத னேத் தன் சொந்த சொத்தாகவே கருதிவிட்டான். தன் இஷ்டப்படி ராஜ்யத்தை யாருக்கு வேண்டுமானுலும் கொடுக்கலாம் என்பதே இவன் கருத்தாயிருந்தது. ஜன விருப்பத்தைத் தழுவிய ஆட்சி என்பது இவனுக்குப் புரியாத விஷயம். இவன் காலத்தில் ஜனங்களுக்கு, அரசாங்கத்தினிடம் ஒருவித அச்சமும், அதன் உத் தரவுகளுக்கு மாறு சொல்லாமல் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையும் உண்டாகி விட்டன.

ஐவன், ருஷ்யாவில் அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வந்த சட்டங்களே ஒன்று திரட்டி ஒழுங்கு படுத்தினுன். அப்படியே வரி விகிதத்தையும் ஒழுங்குசெய்தான். விவசாயிகளின் நிலேமையைச் சீர்திருத்தினுன். ஆனுல் அவர்களுடைய உரிமைகளே மெதுமெதுவாகக் குறைத்துக்கொண்டு வந்தான். இங்ஙனமே போயார் களுடைய அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் குறைத்துவிட்டான். எல்லோரும் தன் கீழ் அடங்கி இருக்க வேண்டுமென்ற நிலேமையை உண்டுபண்ணி னுன். 1462-ஆம் வருஷம் தொடங்கிய இவனுடைய ஆட்சி 1505-ஆம் வருஷத்தோடு முடிவு பெற்றது.

ஐவனுடைய காலத்திலேயே அவனுடைய மூத்த மகன் இறந்து விட்டான். எனவே அவனுக்குப் பிறகு அவனுடைய இரண்டாவது மகன் மூன்ருவது பேசில்[1] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான். இருபத்தெட்டு வருஷ காலம் ஆண்டான். இவனுடைய ஆட்சியில் விசேஷ சம்பவம் எதுவும் நடைபெறவில்லை; புயலுக்கு முன் அமைதி யென்கிற மாதிரி இருந்தது.

இவனுக்குப் பின் இவனுடைய மகன் நான்காவது ஐவன்[2] என்பவன் அரசுகட்டில் ஏறினுன். இவனது சுமார் ஐம்பது வருஷ ஆட்சியில் சுயேச்சாதிகார சக்தி யானது உன்னத ஸ்தானத்தை அடைந்தது என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

ஐவன்[3] அரசுகட்டில் ஏறியபோது மூன்று வயது. அதாவது *1530*-ஆம் வருஷம் பிறந்த இவன் *1533*-ஆம் வருஷம் அரசுரிமையைப் பெற்ருன். இவன் தாயார் ஹெலென் க்ளின்ஸ்க்கி[4] என்பவள் இவனுக்குப் பதில் ரீஜெண்ட்டாயிருந்து சுமார் ஐந்து வருஷ காலம்-*1538*-ஆம் வருஷம் வரை-ஆண்டாள். உண்மையில் ஆண்டது இவளில்லை; இவளுடன் கள்ள நட்புக்கொண்டிருந்த ஒருவன் என்று சரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிருர்கள். அஃதெப்படியாலும் இவள் மிகக் கொடுமைக்காரி என்று பெயர் வாங்கிவிட்டாள். 'ஐயோ அவளா ரத்தத்தைக் குடிக்கிறவளல்லவோ' என்று ஜனங்கள் பயந்த வண்ணம் சொல்வார்கள். இவளுக்குச் சில எதிரிகள் ஏற்பட்டு இவளை விஷம் வைத்துக் கொன்றுவிட்டார்கள்; இவளுடைய கள்ள புருஷனைச் சிறையிலே தள்ளி, பட்டினியால் சாகும்படி விட்டு விட்டார்கள்.

---

1 Basil III 1505—1533. 2 Ivan IV 1533—1584.

3 இனி இந்த அத்தியாயத்தில் ஐவன் என்று வருகிற இடங்களில் நான்காவது ஐவன் என்றே கொள்க.

4 Helen Glinski.

ஹெலென் மரணத்திற்குப் பிறகு, சில போயார்கள் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தினர். இவர்களுக்குள்ளே இரண்டு கட்சி. இந்த இரண்டு கட்சியினரின் போட்டா போட்டியில் ராஜ்யம் சீரழிந்து கொண்டு வந்தது; ஐவனும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தான். இவனுடைய மனித உணர்ச்சிகளுக்குக் கூட இந்த போயார்கள் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இவன் பெயராலேயே—ஜார் என்ற பெயராலேயே-எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்தி வந்தார்கள். இவையெல்லாம் ஐவனுடைய பசுமனத்தை உறுத்தின. தவிர போயார்கள், இவனுடைய சூழ்நிலையைச் சரியாக அமைத்துக் கொடுக்கவில்லை. கீழ் மக்களோடு பழகும்படியான சந்தர்ப்பங்கள் பல இவனுக்கு ஏற்பட்டன. அவர்களுடைய கீழான தன்மைகளெல்லாம் இவனிடத்தில் வந்து குடிகொண்டன. அவர்களுடைய தொடர்பு இல்லாத சமயங்களில் கிறிஸ்துவ மத போதனைகளில் தன் மனத்தைச் செலுத்தினான்; கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சென்று வந்தான். அப்பொழுதெல்லாம் பரமசாதுவாக, உலக வாழ்க்கையில் தனக்குச் சிறிதுகூட பற்றில்லை என்கிற மாதிரி நடந்து கொண்டான். இங்ஙனம் இளமைப் பருவத்திலேயே முரண்பட்ட சுபாவங்கள் பலவற்றிற்கும் அடைக்கல ஸ்தானமாகி விட்டான். பிற்காலத்தில் இவனுடைய ஆட்சி பயங்கர ஆட்சியாக அமைந்து விட்டதில் என்ன ஆச்சரியம்?

ஐவன் தன்னுடைய பதினேழாவது வயதில் அரசுரிமையை ஏற்றுக்கொண்டான். மாஸ்கோ என்ற சிறு ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமல்ல, அகில ருஷ்யாவுக்கும் ஜார் என்று முதன் முதல் பகிரங்கமாக முடிசூட்டிக் கொண்டது இவன்தான்.

ஐவனுடைய ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்திலேயே, அபசகுனம்போல் மாஸ்கோ நகரத்தின் பெரும்பாகம்

ஒரு பெருந்தீயினுல் அழிந்துபோய் விட்டது. நூற்றுக் கணக்கில் உயிர்கள் மடிந்தன. ஜனங்கள் வீடுவாசல் களின்றித் தவித்தார்கள். கலகங்கள் கிளம்பின. இறந்துபோன ஹெலெனின்—ஐவனின் தாயார்—உற வினர்கள்தான் இந்த பெரு நெருப்புக்குக் காரணம் என்று ஜனங்கள் எப்படியோ நம்பிவிட்டார்கள். அந்த உறவினர் அத்தனை பேரையும் கொன்றுவிட்டார்கள். இதனோடு திருப்தியடையவில்லை. ஜார் ஆதீனத்தில் இருந்த உறவினர் இருவரையும் தங்கள் வசம் ஒப்பு வித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி, கூட்டமாக அரண்மனை நோக்கிச் சென்றுர்கள்

9. நல்லது செய்த இருவர்

பார்த்தான் ஐவன். இதுகாறும், தான் சர்வ சக்தி வாய்ந்தவன், தன்னை யாரும் எதிர்க்க முடியாது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அந்த எண்ணம் இப் பொழுது மாயமாக மறைந்துவிட்டது. பயந்துபோய், அப்பொழுது திடீரென்று தன் முன்னர் வந்து நின்ற சில்வெஸ்ட்டர்[1] என்ற ஒரு பாதிரியின் யோசனையைக் கேட்டான். ஜனங்களைத் துன்பப்படுத்தியதன் விளை வாகவே இந்தத் தெய்வ சாபம் ஏற்பட்டதென்று அந் தப் பாதிரி கூறினுன். 'அப்படியானுல் நீங்கள் சொல் கிறபடியெல்லாம் இனி நான் கேட்கிறேன்' என்று சொல்லி அந்தப் பாதிரியிடம் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து விட்டான். அரண்மனைக் காவலர்களைக் கொண்டு கூட்டம் கலைந்து போகுமாறு செய்வித்தான் சில் வெஸ்ட்டர்.

ஐவனுக்கு அடாஷேவ்[2] என்ற ஒரு நண்பன். இந்த அடாஷேவும் சில்வெஸ்ட்டரும் சேர்ந்து சுமார் ஒன்பது வருஷகாலம் ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தி

---

1 Sylvester. 2 Adashev.

வந்தார்கள். நல்ல மனிதர்கள். தாங்கள் செய்துவந்த எல்லா நல்ல காரியங்களையும் ஐவன் பெயராலேயே, தன்னுலேயே எல்லா விவகாரங்களும் நடைபெறுகின்றன என்று ஐவன் கருதிக் கொள்ளும்படியாகச் செய்து வந்தார்கள். இவர்களால் ஐவனும் நல்லவனுகி வந்தான். இவர்கள் காலத்தில், ஜனங்களுடைய ஆதரவின்பேரில் அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக, ஜனப் பிரதிநிதி சபை யொன்று முதன் முதலில் கூட்டப்பெற்றது. இதுவே தேசீய சபை யென்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஆனுல் பிற்காலத்தில் இந்தத் தேசீய சபையில் பெரியதனக் காரர்களின் ஆதிக்கம் மிகுந்துவிட்டது.

சில்வெஸ்ட்டர்—அடாஷேவ் காலத்தில், ருஷ்யர்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை, இவைகளை ஒழுங்குபடுத்துகிற வகையில் அநேக சீர்திருத்தங்கள் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம், ருஷ்ய சமுதாயத்தைப் பலவகையிலும் கறைப்படுத்தி யிருந்தது. இந்தக் கறையைப் போக்குவதற்கு சில்வெஸ்ட்டரும் அடாஷேவும் வெகு பிரயத்தனப்பட்டார்கள்.

மற்றும் இவர்கள், மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்த காஜான் பிரதேசத்தையும் அஸ்ட்ரக்கான் பிரதேசத்தையும்[1] வெற்றி கொண்டு ருஷ்யாவோடு சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். வால்கா நதி ஓடுகிற பிரதேசம் பூராவும் இப்பொழுது ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. மேற்படி காஜான், அஸ்ட்ரக்கான் பிரதேசங்களில், அநேக கிறிஸ்துவ தேவாலயங்கள், மடங்கள் முதலியன நிர்மாணிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவ மத சம்பிரதாயங்கள் இவ்விடங்களில் பரவுமாறு செய்யப்பட்டன.

---

1 Kazan, Astrakhan.

ருஷ்யா, மேற்கு ஐரோப்பாவோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை சில்வெஸ்ட்டரும் அடாஷேவும் நன்கு உணர்ந்து, சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். இவர்களுடைய உத்தரவின் பேரில், ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், வைத்தியர்கள், தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள், இப்படி நூற்றிருபத்துமூன்று பேரை, ஷ்லிட்[1] என்ற ஒருவன், ருஷ்யாவுக்கு அழைத்து வந்தான். ஆனால் சுயநல மிகுந்த சிலர் இதனை விரும்பவில்லை. ஷ்லிட்டைச் சிறையிலே அடைத்து விட்டு, அவனோடுகூட வந்தவர்களைத் திருப்பியனுப்பி விட்டார்கள். இப்படி இவர்கள் தடுத்துவிட்ட போதிலும், ஐரோப்பாவின் தொடர்பு ருஷ்யாவுக்கு ஏற்படவே செய்தது. இதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் பிரிட்டிஷார். முதன் முதல் பிரிட்டிஷாருக்கும் ருஷ்யர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது இந்தக் காலத்தில்தான். இதைப் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.[2]

சில்வெஸ்ட்டர்—அடாஷேவ் இவர்களின் செல்வாக்குக்கு ஐவன் உட்பட்டிருப்பதை போயார்களிற் பலர் விரும்பவில்லை. தங்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்து வருவதை நன்குணர்ந்த இவர்கள், இருவருக்கு மிடையே பகைமைத் தீயை மூட்டிவிட்டார்கள்; சில்வெஸ்ட்டர்மீது இல்லாத பொல்லாத குற்றச் சாட்டுகளைச் சாட்டினார்கள். சில்வெஸ்ட்டரின் கண்டிப்பான நிருவாகத்தைச் சிறிது காலமாக விரும்பாதிருந்த ஐவனும் இவைகளுக்குச் செவி கொடுத்தான். ருஷ்யாவுக்குச் சனியன் பிடித்தது. சில்வெஸ்ட்டர் வடக்கே ஒரு மடத்தில் சென்று வசிக்கும்படி பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். அடாஷேவ் சிறையிலிடப் பெற்று அங்கே ஜுரத்தினால் மாண்டான்.

---

1 Schlit. 2 20-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ஐவன், இந்த உத்தம புருஷர்களின் மேற்பார்வையிலிருந்து விலகிக்கொண்டானே தவிர, இவர்கள் விலகுவதற்குக் காரணர்களாயிருந்த போயார்களுடன் ஒற்றுமைப்பட்டுப் போகமுடியவில்லை. அவர்களுக்கும் இவனுக்கும் சதா பிணக்கு. ஐவன், தனது சுயேச் சாதிபத்தியத்தில் பரிபூரண நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தான். போயார்களோ, அரசாங்க நிருவாகத்தில் பங்கு கொள்ளத் தங்களுக்கு உரிமையுண்டென்று கருதினர்கள். போயார்கள், தன்னுடைய அடிமைகளென்றும், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதும் பெருததும் தன்னிஷ்டத்தைப் பொறுத்ததென்றும் ஐவன் கூறினன். அந்தப் போயார்களோ இவனுக்கு இணங்குகிறவர்களாயில்லை. பார்த்தான் ஐவன். போயார்களின் செல்வாக்கை அடியோடு நாசஞ்செய்து விடுவதென்று தீர்மானித்தான். இதற்காக ஒரு யுக்தி செய்தான். தான் முடிதுறந்து விட்டதாகப் பிரகடனஞ் செய்து விட்டு, ஒரு சில பரிவாரத்தினருடன் மாஸ்கோவுக்குச் சமீபத்தில் அலெக்ஸாந்த்ரோவ்ஸ்கோ[1] என்னும் கிராமத்திற்குச் சென்று விட்டான். தலைநகரத்தில் ஒரே குழப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. தன்னுடைய இந்தச் செயலுக்கு போயார்கள்தான் காரணமென்றும், அவர்களுக்குச் சில பாதிரிமார்கள் துணைசெய்வது தனக்கு வருத்தமாயிருக்கிறதென்றும், ஆனல் மற்ற எல்லா ஜனங்களிடத்திலும் எப்பொழுதும்போல் பரிபூரண விசுவாசம் தனக்கு இருக்கிறதென்றும், மேற்படி கிராமத்திலிருந்து இரண்டு அறிக்கைகள் வெளியிட்டான். இந்த அறிக்கைகள், கோரிய பலனை அளித்தன. ஜனங்கள் திரள் திரளாக இவன் இருப்பிடம் சென்று, ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இவனை வேண்டிக் கொண்டார்கள். இவர்களுடன்,

1 Alexandrovskoe.

சில போயார்களும் பாதிரிகளும் சேர்ந்துகொண்டு, தங்களுடைய ராஜ பக்தியை முன்னைக் காட்டிலும் அதிக ஆணித்தரமாகத் தெரிவிக்கலானார்கள். தன் னிஷ்டப்படிக்குத்தான் இனி ராஜ்ய நிருவாகம் நடை பெறுமென்றும், அதற்கு எல்லோரும் சம்மதித்தால், தான் மாஸ்கோ திரும்பி வந்து அரச பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் கூறினான் ஐவன். யார் இதை மறுத்துச் சொல்வார்கள் ? எல்லோரும் சம்மதித் தார்கள். பழைய மாதிரி மாஸ்கோ வந்து அரச பீடத் தில் அமர்ந்தான்.

10. பயங்கர ஐவன்

அமர்ந்ததுதான் தாமதம்; தன்னை எதிர்த்து நின்ற வர்கள் மீது தன் முழு ஆத்திரத்தையும் காட்டிவிட் டான். இவனுடைய கீழான தன்மைகளெல்லாம் கொக்கரித்துக் கொண்டு வெளியே கிளம்பின. எத் தனை பேர் கொலையுண்டார்கள்! எத்தனை பேருடைய ஆஸ்தி பாஸ்திகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன! எத் தனை பேர் தொலை தூரங்களுக்குப் பிரஷ்டம் செய்யப் பட்டனர்! சுருக்கமாக, பயங்கர ஆட்சி நடைபெற்றது. பயங்கர ஐவன் என்று சரித்திரக்காரர்கள் இவனுக் குப் பெயரிட்டதற்குப் பொருத்தமாகவே இவன் நடந்து கொண்டான்.

இந்தக் காலத்தில் ஐவன், ருஷ்யாவை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்தான். ஒன்றை, போயார்களின் நிரு வாகத்திற்குட்படுத்தினான். இதன் தலைமை ஸ்தானம் மாஸ்கோவிலுள்ள க்ரெம்லின். இன்னொன்றை, தனது சொந்த ராஜ்யமென்று சொல்லி தனது நேரான நிருவாகத்திற் குட்படுத்திக் கொண்டான். இதன் தலைமை ஸ்தானம், முன்னே சொல்லப்பெற்ற அலெக் ஸாந்த்ரோவ்ஸ்கோ. தன்னால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட

சில ஆஸ்தானிகர்களுடனும் சுமார் ஆறுயிரம் மெய்க் காப்பாளர்களுடனும் அங்குச் சென்று வசிக்கத் தொடங்கினுன் ஐவன். ஏழு வருஷ காலம் இந்த இரட்டையாட்சி ருஷ்யாவில் நடைபெற்றது.

போலந்துக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் எப்பொழுதுமே ஒருவித பகைமை இருந்துகொண்டு வந்தது. இந்தப் பகைமை இவன் காலத்தில்—1581-ஆம் வருஷம்—யுத்தமாக மூண்டது. ஐவனுல் வெற்றிகாண முடியவில்லை. போலந்து மன்னனேடு சமரஸம் செய்து

பயங்கர ஐவன்

கொண்டான்; பிடித்து வைத்திருந்த சில பிரதேசங்களை போலந்துக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டான். ஆயினும் போலந்துக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் மனஸ்தாபம் இருந்துகொண்டே இருந்தது.

இந்த போலந்து யுத்தத்திற்கு முந்தி, போலந்துக்கு யாரார் உடந்தையாயிருந்தார்களோ, யாரார் அநுதாபம் காட்டினார்களோ அவர்களெல்லோர் மீதும் யுத்தந் தொடுத்தான் ஐவன். 1570-ஆம் வருஷம் நோவ்கோராட்டின் மீது படையெடுத்து அதன் பெரும்பாலான பிரஜைகளை மரணத்திற்குட்படுத்தியது இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான்.

இங்ஙனம் சில்லரைப்போராட்டங்கள் பல நடத்தினான் ஐவன், தன் ஆட்சிக்காலத்தில். இவற்றில், இவன் அடைந்த லாபம் ஒன்றுமில்லை; சில பிரதேசங்களை இழந்துகூட விட்டான்; கொன்ற உயிர்களும் அதிகம்.

ஐவன், தன் கடைசி காலத்தில் சித்த சுவாதீனமில்லாதவன் போலவே நடந்துகொண்டான். திடீர் திடீரென்று கோபம் வரும். இப்படிக் கோபம் வந்த ஒரு சமயத்தில்— 1581-ஆம் வருஷம்—தன் மூத்த மகனை, தன் கையினாலேயே கொன்றுவிட்டான். பின்னாடி இதற்காகப் பெரிதும் வருத்தப்பட்டான் என்று கூறுவர். என்ன பிரயோஜனம்? இந்தக் கொலையினால், தன் வமிசவிளக்கையே அணைத்துவிட்டான்.

இன்னுஞ் சில சமயங்களில் பரம பக்தனாய்க் காட்சி யளிப்பான்; பாதிரிமார்களோடு மத விஷயங்களைக் குறித்துத் தர்க்கஞ் செய்வான்; மடாலயங்களுக்கு யாத்திரை செல்வான். பைபிள் பூராவும் இவனுக்கு மனப்பாடமா யிருந்ததென்பர். இவன் காலத்தில்தான் முதன்முதலாக மாஸ்க்கோவில் ஓர் அச்சுக்கூடம் நிறுவப்பட்டது. அதில் பைபிளின் ஒரு பகுதி அச்சாகியது. அது பூர்த்தியாவதற்குள் அச்சுக்கூடத்தின் பொறுப்பாளிகளை நாட்டினின்றும் விரட்டிவிட்டான். இவன், போயார்களை வெறுத்து வந்தானெனினும், அவர்களுடைய செல்வாக்கைக் குலைக்க இவனால் முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக

இவன் காலத்தில் போயார்களைப் போல் வேறு பல பெரியதனக்காரர்கள் தோன்றினர். ராணுவ உத்தி யோகஸ்தர்களும், ஐவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆஸ் தானிகர்களும், போயார்களைப் போல் தாங்களும் சமுதாயத்தில் மேலான அந்தஸ்துடையவர்களென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். சிறிய மனம் படைத்த பெரியதனக்காரர்கள் சமுதாயத்தில் ஆக்கம் பெற்றார் கள். இந்தக் காலத்திலிருந்து இவர்களுடைய செல் வாக்கு வளர்ந்து வந்தது.

பொதுவாக ஐவன், சுயேச்சாதிகார சக்தியை உன்னத ஸ்தானத்திலே ஏற்றி வைத்துவிட்டு, 1584-ஆம் வருஷம் இறந்து போனான். பயங்கர ஐவனாக இவன் ஆட்சி செய்தபோதிலும், பயந்த ஐவனாகவே இவன் வாழ்க்கையை நடத்தினான் என்று சொல்ல வேண்டும். அச்சுறுத்துகிறவர்கள் அச்சத்துடன் தான் இருப்பார்கள் என்பது எக்காலத்திற்கும் பொருந்துகிற உண்மையல்லவா ?

ஐவனின் மரணத்திற்குப் பிறகு, முதல் பதி னான்கு வருஷகாலம் ஐவனின் மற்றொரு மகனாகிய தியாடோர்[1] என்பவன் அரச பதவியில் அமர்ந்திருந் தான். ஆனால் இவன் திட சித்தமில்லாதவன். ஐவனு டைய முதல் மனைவியின் உறவினனான — ஐவனுக்கு மொத்தம் ஏழு மனைவிகள்— நிக்கிட்டா ரோமனாவ்[2] என்பவனும் வேறு சில போயார்களும் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தினார்கள். தியாடோருக்குப் பிறகு, ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராகப் பலர், அரசுரிமை கொண்டாடிக் கொண்டு முன்வந்தார்கள். கேட்க வேண்டுமா கலகத்திற்கும் குழப்பத்திற்கும்? ஜனங் கள் சொல்லொணாக் கஷ்டங்களுக் குட்பட்டனர்.

---

1 Theodore I: 1584-1598. 2 Nikita Romanov.

மைக்கேல் ரோமனுவ்

கொலை, கொள்ளை, வறுமை, நோய் முதலியன மலிவான சரக்குகளாயிருந்தன. ஏழை ஜனங்கள் பலர், வயிற்றுப் பசியை ஆற்றிக்கொள்வதற்காக வெளி நாடுகளுக்கு ஓடிவிட்டார்கள். சுமார் இருபத்தைந்து வருஷ காலம் இந்த நிலைமை இருந்தது.

கடைசியில் பெரியதனக்காரர் சிலர் ஒன்றுகூடி, 1613-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் இருபத்தோராந் தேதி மைக்கேல் ரோமனுவ்[1] என்ற பதினேழு வயதுச் சிறுவனை அரசபீடத்தில் அமர்த்தினர். ரூரிக் அரச பரம்பரை முற்றுப்பெற்று ரோமனுவ் அரசபரம்பரை ஆரம்பித்தது.

இந்த ரோமனுவ் பரம்பரை, சுமார் முந்நூறு வருஷ காலம் ருஷ்ய சிங்காதனத்தை இடைவிடாமல் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது; கடைசியில் 1917-ஆம்

1 Michael Romanov: இவன் பிறந்தது 1596; பட்டமேற்றது 1613; மரணம் 1645.

வருஷம் ஏற்பட்ட புரட்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டது. அப்படி மூழ்குவதற்கு நான்கு வருஷங்கள் முந்தித் தான், இந்தப் பரம்பரையின் கடைசி மன்னனுன இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்,[1] ரோமனுவ் அரசர்கள் சிங்காதனம் ஏறிய முந்நூறுவது வருஷத்தை வெகு ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடினுன். இந்தக் கொண்டாட்டம், விளக்கு அணைவதற்கு முன்தோன்றும் பிரகாசம் போலிருந்தது.

1 Nicholas II: 1867 - 1917.

III. ரோமனுவ் பரம்பரை

(முதற் பகுதி)

1. இருவர் ஆட்சி

மைக்கேல, பிப்ரவரி மாதம் மூன்ருவது வாரக் கடைசியில் அரசனுகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட போதிலும், ஜூலை மாதம் பதினேராந் தேதிதான் மகுடம் சூட்டப்பெற்ருன். இவன், நான்காவது ஐவனுடைய முதல் மனைவியின் உறவினனுன நிக்கிட்டா ரோமனுவ் என்பவனின் பேரன். திறமைசாலி என்பதற்காக இவன் அரசனுகத் தெரிந்தெடுக்கப்படவில்லை; பரம்பரைக் கௌரவம் வாய்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். கட்சி வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவனுய், எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற ஒருவன் அரச பீடத்தில் அமரவேண்டியது இந்தக் காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமாயிருந்தது.

மைக்கேலின் தகப்பன் பிலாரெட்[1] என்பவன் உத்தமமான தேச பக்தன்; ருஷ்யாவின் சுதந்திரத்திற்காக அரும்பாடுபட்டவன். ருஷ்யாவுக்கும் போலந்துக்கும் நடைபெற்ற போராட்டங்களொன்றில் போலிஷ்காரர்களின் வசம் சிக்கிக்கொண்டு விட்டான். விடுவார்களா இவனை ? சிறையிலே அடைத்து விட்டார்கள். மைக்கேல், சிங்காதனத்தில் அமர்த்தப் பட்டபொழுது—அப்பொழுது மைக்கேலுக்கு வயது பதினேழு—பிலாரெட், போலந்தில் யுத்தக் கைதியாகவே இருந்தான்.

மைக்கேல அரசனுக்கிய பெரியதனக்காரர்கள், அவனைப் பெயரளவுக்கு அரசனுக இருக்கும்படி செய்து, தாங்களே ராஜ்ய விவகாரங்களனைத்தையும்

---

1 Philaret – இவன் இறந்தது 1633-ஆம் வருஷம்.

நடத்தி வந்தார்கள். மைக்கேல் வேறு வழியின்றி இவர்களுக்கு இணங்கியே போனுன்.

மைக்கேலின் ஆட்சித் தொடக்கத்தில், ருஷ்யா, ஸ்வீடனுடனும் போலந்துடனும் யுத்தம் நடத்த வேண்டியதாகிவிட்டது. ஆனல் நல்ல வேளையாக *1617*-ஆம் வருஷம் ருஷ்யாவுக்கும் ஸ்வீடனுக்கும் சமரஸ ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதன்படி, இரண்டு நாடுகளும், தாங்கள் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருந்த பிரதேசங்களை அந்தந்த நாடுகளுக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டன.

ஆனல் போலந்து விஷயம் இவ்வளவு சுலபமாக முடிவதாயில்லை. போலந்து அரச வமிசத்தைச் சேர்ந்த வ்ளாடிஸ்லாவ்[1] என்பவன், சிறிது காலமாகவே, ருஷ்யாவின் அரசபீடம் தனக்கே உரியதென்று கூறிக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது மைக்கேல், ருஷ்ய அரச பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்டதும், இதனை அங்கீகரிக்க போலந்து மறுத்துவிட்டது. எனவே இரு நாடுகளுக்கும் யுத்தம் மூண்டது. ஆனல் நீடித்து நடை பெறவில்லை. *1618*-ஆம் வருஷம் இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையே பதினன்கு வருஷகால யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தப்படி, வ்ளாடிஸ்லாவ், ருஷ்ய அரசுரிமையை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டான். ருஷ்யாவும், போலிஷ் பிரதேசங்கள் சிலவற்றை போலந்துக்கே திருப்பிக் கொடுக்கச் சம்மதித்தது. இரு நாட்டினரும் யுத்தக் கைதிகளைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டனர்.

இந்தப் பரிவர்த்தனையின் மூலம் விடுதலை பெற்று *1619*-ஆம் வருஷம் மாஸ்கோ வந்து சேர்ந்தான் மைக்கேலின் தகப்பன் பிலாரெட். வந்ததும் இவன் ரீஜெண்ட்டாக நியமனம் பெற்றுன். இது முதற்

1 Vladislav.

கொண்டு—1619-ஆம் வருஷத்திலிருந்து—தந்தையும் மகனும் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்திவந்தார்கள். 'இரண்டு ஜார்கள் இப்பொழுது ருஷ்யாவை ஆள்கிருர்கள்' என்று இவர்கள் காலத்து ஜனங்கள், சிறிது பெருமையோடும் சந்தோஷத்துடனும் சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. ஏனென்ருல் இவர்கள் ஆட்சியின்போது நாட்டில் குழப்பம் சிறிது தணிந்தது; ஜனங்கள் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள்.

பிலாரெட் சிறந்த ராஜதந்திரி; கல்விமான்; உலக விவகாரங்கள் நன்கு தெரிந்தவன். எனவே, தன் மகன் மைக்கேலினுடைய அரசுரிமைக்குப் பங்கம் நேரிடாமலும், தன்ணைச் சூழ்ந்திருந்த போயார்களே விரோதித்துக் கொள்ளாமலும் வெகு சாமர்த்தியமாக ராஜ்ய ரதத்தை ஓட்டிச் சென்ருன்.

மைக்கேலின் ஆட்சிக் காலத்தில் ருஷ்யாவின் எல்லே, கிழக்குப்பக்கம் பசிபிக் மகா சமுத்திரம் வரை, அதாவது இந்தச் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒக்கோட்ஸ்க் கடல்[1] வரை விஸ்தீரணமடைந்தது. ஸைபீரியா[2] பிரதேசம் முழுவதும் ருஷ்ய ஆதீனத்திற்குட்பட்டது. இந்தப் பிரதேசத்தின் மூலே முடுக்குகளிலெல்லாம், இதற்கு முன் மனித சஞ்சாரமே இல்லாதிருந்த இடத்திலெல்லாம் ருஷ்யர்கள் சென்று குடியேறினுர்கள். இந்த வகையில் இவர்கள் காட்டிய தீரமும் சுறுசுறுப்பும் பெரிதும் வியக்கத்தக்கன. பிந்திய ஜார்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், ஸைபீரியா, ஒரு சிறைக்கூடமாக்கப்பட்டுவிட்ட போதிலும், ஆரம்பத்தில், அது—ஸைபீரியா—ருஷ்யர்ஒளக் கைலாகு கொடுத்து வரவேற்கவே செய்தது. அங்குச் சென்று குடியேறியவர்கள் சுயேச்சையாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

---

1 Sea of Okhotsk.
2 Siberis: வட மகாசமுத்திரத்திலிருந்து மங்கோலியா வரையுள்ள பெரிய நிலப்பரப்பு. விஸ்தீரணம்: உத்தேசமாக 50லட்சம் சதுரமைல்.

மைக்கேலின் ஆட்சியில் ஜனங்கள் ஓரளவு நிம்மதி பெற்ற போதிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வந்தது. விவசாயிகளின் வாழ்க்கை, கேவலம் அடிமைகளின் வாழ்க்கையாகிவிட்டது. நிலச் சுவான்தார்களின் ஆதிக்கம் வலுத்தது. அரசாங்கமோ, நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்ததே தவிர, விவசாயிகளுக்கு விடுதலை அளிக்கவில்லை. இதனால், சமுதாயத்தின் கீழ் வரிசையிலிருந்த பெரும்பாலோர், அதிருப்தியுடையவர்களாக இருந்தார்கள்; தங்களுடைய குறைகளைத் தைரியமாக அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்தும் வந்தார்கள்.

இஃதொரு புறமிருக்க, மைக்கேல் காலத்தில், ருஷ்யா, மேற்கு ஐரோப்பாவுடன் அதிகமான தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தது. ருஷ்யாவின் முன்னேற்றத்திற்கு ஐரோப்பாவின் கூட்டுறவு அவசியமென்பதை நன்குணர்ந்த பிலாரெட், அந்நியர்களை, சிறப்பாக ஆங்கிலேயர்களை, அரசாங்க சேவையில் அமர்த்திக்கொண்டான். அந்நியர்களின் தலைமையில் ருஷ்ய ராணுவத்தைச் சீர்திருத்தி யமைத்தான். இந்த அளவுக்குச் சரியே. ஆனால் அந்நியர்கள், ருஷ்யாவின் சேவையில் எப்பொழுதும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள்; தங்கள் தங்கள் தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லக் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டார்கள். இதனால் அந்நியர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் ருஷ்யாவின் முன்னேற்றத்திற்கு எப்படிப் பாடுபடுவார்கள்?

மைக்கேலின் ஆட்சி **1645**-ஆம் வருஷத்தோடு முடிவுற்றது. இவனுக்குப் பின் இவன் மகன், முதலாவது அலெக்ஸிஸ்[1] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான்.

---

1 **Alexis I**: 1645—1676.

அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினாறுதான். எனவே இவனுக்கும், மோரோஜாவ்[1] என்ற ஒருவன் ரீஜெண்ட்டானான். இந்த மோரோஜாவ் சிறிதுகூட நேர்மையில்லாதவன். அரசாங்க நிருவாகத்தில் லஞ்சப்பேய் நடமாடியது; ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன. ஜனங்களின் கஷ்டம் அதிகமாகியது. தங்கள் கஷ்டத்தைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவிக்கத் துணிந்துவிட்டார்கள்.

2. மூன்றுநாள் கலகம்

ஒருநாள் ஜார் அரசன், மாஸ்கோ வீதிகளின் வழியே குதிரைமீது சென்று கொண்டிருந்தான். ஒரு வீதியில், துணிச்சலுள்ள மாஸ்கோ வாசி ஒருவன், அரசனைத் தடுத்து நிறுத்தி, அரசாங்கத்தின்மீது ஜனங்களுக்கிருந்த குறைகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். கும்பல் கூடிவிட்டது. அரசன் குறைகளை விசாரிப்பதாகக் கூறினான். ஆனால் ஜனங்கள் திருப்தியடையவில்லை. ஆத்திரமடைந்தார்கள். பெரிய கலகம் உண்டாகிவிட்டது. மூன்று நாள் வரை ஓயவில்லை. அரசன் தலையிட்டிராவிட்டால், மோரோஜாவ், கலகத்தில் கொலை யுண்டிருப்பான். அவ்வளவு ஆத்திரம் இருந்தது அவன்மீது ஜனங்களுக்கு. ஆனால் மோரோஜாவ் புத்திசாலி. உடனே தன் போக்கை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டான். அரசாங்க நிருவாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துகிற வகையில், ஒரு புதிய சீர்திருத்தச் சட்டம் (1649-ஆம் வருஷம்) அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இந்தச் சட்டம், (1832-ஆம் வருஷம் வரை அமுலில் இருந்த இந்தச்சட்டம்)அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதாகவும், நிலச்சுவான்தார்களின் நலன்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதாகவும் இருந்ததே தவிர, நிலத்தோடு ஐக்கியப்பட்டி

---

1 Morozov.

ருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதத்திலும் நன்மை யளிப்பதாயில்லை. அதற்கு மாருக, அவர்களுடைய அடிமைத்தனத்தை, நிலச் சுவான்தார்களுக்கு அவர்கள் பந்தப்பட்டவர்களென்பதை ஊர்ஜிதம் செய்வதாயிருந்தது.

3. மானமுள்ள காஸ்ஸாக்குகள்

அலெக்ஸிஸ் ஆட்சியின்போதும், ருஷ்யா, போலந்துடன் சண்டை செய்யவேண்டி யிருந்தது. ருஷ்யாவின் மேற்கில் உக்ரேன் பிரதேசம் இருக்கிறதல்லவா, இதன் ஒரு பகுதியில் காஸ்ஸாக்குகள்[1] என்ற ஒரு முரட்டு ஜாதியார் வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் நீப்பர் நதி ஓடும் பிரதேசத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்ததனுல் இவர்களை நீப்பர் காஸ்ஸாக்குகள்[2] என்று அழைப்பர். இவர்களிலே ஒரு சாரார் பிரிந்து சென்று, டான் நதி செல்லும் பிரதேசத்தில் குடியேறிஞர்கள். இவர்கள் டான் காஸ்ஸாக்குகள்[3] என்று அழைக்கப்பட்டனர். இந்த டான் காஸ்ஸாக்குகள், பயங்கர ஐவன் காலத்தில் ருஷ்யாவின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டனர். நீப்பர் காஸ்ஸாக்குகள் போலந்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தனர். ஆனுல் போலந்து, உயிரைக் காட்டிலும் மானத்தைப் பெரிதெனக் கருதும் இந்த ஜாதியாரைச் சரியாக நடத்தவில்லை. இவர்களைப் பலவித கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தி வந்தது. இதனுல் இவர்கள் வெகுண்டு, போலந்தை எதிர்த்தது மட்டுமல்லாமல், ருஷ்யாவுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். ருஷ்ய ஜாருக்குத் தங்கள் விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில், ருஷ்யா, போலந்தின்மீது யுத்தந்

1 Cossacks. 2 Dnieper Cossacks.
3 Don Cossacks.

தொடுத்தது. இந்த யுத்தத்தின் விளைவாக, நீப்பர் நதிக்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசம் முழுவதும்—ஸ்மோலென்ஸ்க்,[1] கீவ் முதலிய முக்கிய நகரங்கள் உள்பட—ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. போர்த் தன்மை வாய்ந்த காஸ்ஸாக்குகளில் ஒரு பிரிவினருடைய சேவை, ருஷ்ய ராணுவத்திற்குக் கிடைத்தது. இங்ஙனம் போலந்தின்மீது தொடுத்த போர், ருஷ்யாவுக்குச் சாதகமாக முடிந்தது 1667-ஆம் வருஷத்தில்.

4. வீரன் ராஸீன்

இது முடிந்த மூன்றுவது வருஷத்தில் டான் காஸ்ஸாக்குகள், ருஷ்ய அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகப் பெரிய புரட்சியைத் தொடங்கினர்கள். இந்தப் புரட்சிக்குத் தலைவனயிருந்தவன் ஸ்டென்கா ராஸீன்[2] என்பவன். அரசாங்க நிருவாகத்தில் போயார்கள் ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதை இவன் விரும்பவில்லை. அவர்களுடைய செல்வாக்கை அடியோடு அழித்துவிடத் தீர்மானித்தான். இதற்காக 1670-ஆம் வருஷம் ஒரு புரட்சியைக் கிளப்பினன். ஏழைமக்கள் இவன் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டார்கள். சில பிரதேசங்களும் இவன் வசமாயின. பணம் படைத்தவர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் முதலியோரை இவன் பலவித இம்சைகளுக்குட்படுத்தினன். இவன் பெயரைக் கேட்டாலே நடுங்கினர்கள் அவர்கள். 1671-ஆம் வருஷம் இவனுக்கு விரோதமாக அரசாங்கம் ஒரு படையை அனுப்பியது. இந்தப் படையை எதிர்த்துச் சிறிது காலம் போராடினன் ராஸீன். ஆனல் இவனுடைய இனத்தினரே—காஸ்ஸாக்குகளே—இவனுக்குத் துரோகஞ் செய்துவிட்டார்கள். அரசாங்கப் படையினிடம் இவனைப் பிடித்துக் கொடுத்துவிட்டார்கள். கைதியாக மாஸ்க்

1 Smolensk. 2 Stenka Razin.

கோவுக்கு அழைத்துவரப்பட்டான். சித்திரவதைக் குள்ளானுன் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆனால் இவன், முகத்தைக்கூட சுளித்துக்கொள்ள வில்லை. இவனுடைய சகோதரன், இவனுடன்கூட இருந்தான். அவனைப் பார்த்துக் கூறினுன் ராஸீன் :— "நாம் ஆண்டு விட்டோம்; வாழ்க்கையை அனுபவித்து விட்டோம்; இப்பொழுது துன்பத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருப்போமாக!" கடைசியில் தூக்கு மேடையில் ஏறினுன்; இல்லை, இல்லை; ஏற்றப்பட்டான். ஏறி மிடுக்காக நின்ருன். நான்கு திசைகளிலும் நோக்கினுன். 'விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்' என்று கூறினுன். வேருெரு வார்த்தையும் இவன் வாயிலிருந்து வெளிவரவில்லை. உயிர், உடலிலிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டுவிட்டது. டான்காஸ்ஸாக்குகளின் புரட்சியும் அடங்கிவிட்டது. ஆனால் ராஸீன் இன்றளவும், ருஷ்யப் பாடல்கள் பலவற்றிலே, ருஷ்யர் பலருடைய நம்பிக்கையிலே அமரனுக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருன்.[1]

அலெக்ஸிஸின் ஆட்சியில், பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பலத்த போராட்டம் நடைபெற்றதென்று சொல்ல வேண்டும். சிறிது காலமாகவே, ஐரோப்பாவின் தொடர்பு ருஷ்யாவுக்கு ஏற்பட்டிருந்ததல்லவா, இந்தத் தொடர்பை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்துகொண்டு போக வேண்டுமென்கிறவர்களுக்கும், இந்தத் தொடர்பே கூடாதென்கிறவர்களுக்குமே இந்தப் போராட்டம். ஐரோப்பியத் தொடர்பினுல், ருஷ்ய சமுதாயத்தில் நிலவியிருந்த அநேக பழக்க வழக்கங்கள் மாறின; புதிய எண்ணங்கள் உதயமாயின.

---

1 ராஸீன் உண்மையில் இறந்துவிட வில்லையென்றும், ஏழை விவசாயிகள் எங்கெங்கு துன்புறுத்தப்படுகிருர்களோ, அங்கெல்லாம் அவன் வேறு வேறு பெயர்களுடன் தோன்றி அவர்களுக்கு விடுதலை யளிக்கிருன் என்றும் இப்பொழுதும் ருஷ்யர் பலர் நம்புகிருர்களென்று சொல்லப்படுகிறது.

எல்லா ஜனங்களுக்கும் கல்வி யறிவு கொடுக்க வேண்டு மென்ற கூக்குரல் எழுந்தது. இந்தப் புதிய எழுச்சிக் குத் துணை செய்தனர் பாதிரிமார் சிலர். இவர்கள் முயற்சியால் ருஷ்ய இலக்கியத்தில் ஒரு புது மலர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஐரோப்பிய காவியங்கள் பல, ருஷ்ய பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. பள்ளிக் கூடங்கள் பல திறக்கப்பட்டன.

5. மேதை நீக்கான்

இங்ஙனம் சீர்திருத்த முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் களில் முக்கியமானவன் நீக்கான்[1] என்ற ஒரு பாதிரி. இவன், தன் மேதையினுலும் திறமையினுலும் அலெக் ஸிஸை ஆட்கொண்டு விட்டான். அலெக்ஸிஸூம் இவனைத் தனக்குச் சமதையான ஸ்தானத்திலே வைத் துக் கௌரவப்படுத்தினுன்; இவன் சொன்னபடி கேட்டுவந்தான்.

இந்த நீக்கான், கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்த தொழுகை முறைகள் முதலிய வற்றில் சில மாற்றங்கள் உண்டுபண்ணினுன்; அனுவசியமான சடங்குகளை நீக்கினுன். தவிர, பைபி ளின் வாசகம் ஒரே மாதிரியா யில்லையென்றும், ஒன்றி லிருந்து மற்ருென்று பிரதி செய்கிறபோது, பிரதி செய்கிறவர்கள் பல பிழைகளைப் புகுத்திவிட்டிருக் கிருர்களென்றும், ஆதலின் இவைகளைப் பரிசீலனை செய்து ஓர் ஒழுங்குபடுத்தி ஸ்லாவிய பாஷையில் மொழி பெயர்க்கச் செய்யவேண்டுமென்றும், அப் பொழுதுதான் எல்லாத் தேவாலயங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக ஓதுவதற்குச் சௌகரியமா யிருக்குமென் றும் கூறி, இவைகளைப்பற்றி ஆலோசிக்கப் பாதிரி மார்களின் கூட்டமொன்றை மாஸ்க்கோவில் கூட்டு வித்தான்.

1 Nikon: 1605–1681.

இதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு தோன்றியது. கிறிஸ்துவ மதமேபோய்விட்டதென்று கூக்குரல் போட்டார்கள் பலர். இங்ஙனம் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. ஒருவரையொருவர் அடக்க முயன்றனர். இந்த முயற்சியில் இருதரப்பிலும் ஆயிரக்கணக்கானவர் மாண்டனர்; பல கொடுமைகளுக் குள்ளாயினர்.

கடைசியில் அலெக்ஸிஸுக்கும் நீக்கானுக்குமே மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு விட்டது. அரசனின் உறவும் நல்ல பாம்பின் உறவும் ஒன்றேயன்றோ? நீக்கான் தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். ஆனால் அவன் கொண்டுவந்த சீர்திருத்தங்களெல்லாம் அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தன. ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த எண்ணங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன, ருஷ்ய சமுதாயத்தில் மெது மெதுவாக இடம் பெறலாயின. 1676-ஆம் வருஷத்தோடு, அலெக்ஸிஸின் ஆட்சி முடிந்தது.

இவனுக்குப் பிறகு இவனுடைய முதல் மனைவியின் மகன்—அலெக்ஸிஸுக்கு இரண்டு மனைவியர்—மூன்றுவது தியாடோர்[1] என்பவன் ஆறு வருஷ காலம் ஆண்டான். இவன் காலத்தில் ருஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் முதன் முதலாக யுத்தம் நடைபெற்றது. இதன் பயனாக, துருக்கியின் ஆதிக்கத்திலிருந்த உக்ரேன் பிரதேசம் ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று.

தியாடோருக்குப் பிறகு அரச பதவிக்குப் போட்டி ஏற்பட்டது. ஏனெனில் தியாடோருக்குச் சந்ததி களில்லை. இவனுடைய சகோதரன் ஐந்தாவது ஐவன்[2] என்பவன் பட்டமேற்கத் தகுதியற்றவனாயிருந்தான். இதனால், இவனுடைய சகோதரன், அதாவது இவனுடைய மாற்றாந்தாயின் மகன்-அலெக்ஸிஸின் இரண்டாவது மனைவியினுடைய மகன் - பத்து வயதடைந்

1 Theodore III : 1676-1682.
2 Ivan V: 1681-1689.

திருந்த பீட்டர்[1] என்பவன் பட்டமேற்ருன்; இவன் தாயார் நட்டேலியா[2] என்பவள் ரீஜெண்ட்டாளுள். இந்த ஏற்பாடு அலெக்ஸிஸின் முதல் மனைவியினுடைய உறவினருக்கு ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணி விட்டது. அவர்கள் ஐந்தாவது ஐவனுடைய உரிமையை வலியுறுத்திஞர்கள். மாஸ்கோ நகரத்தில் கலகம் உண்டாயிற்று. அரண்மனைச் சூழ்ச்சிகளுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? கடைசியில், அலெக்ஸிஸின் முதல் மனைவியினுடைய மகள், அதாவது ஐவனுடைய சொந்த சகோதரி, ஸோபியா என்பவள், ஐவன், பீட்டர் ஆகிய இருவர் சார்பாகவும் ரீஜெண்ட்டாக இருந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்துவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்ஙனமே ஏழு வருஷகாலம் (1682–1689) ரீஜெண்ட்டாக இருந்து ஆண்டாள் ஸோபியா. ஆனல் இவள் நடுநிலைமையுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை. ரீஜெண்ட் பதவி யேற்றதும், பீட்டரையும் அவன் தாயாரையும், மாஸ்கோவிலிருந்து வெளியேற்றி வேருேர் ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டாள். அவர்களுடைய செல்வாக்கு ஓங்கக்கூடாதென்பது இவள் எண்ணம். ஆனல் இவள் எண்ணம் பலிக்கவில்லை. இவளுக்கு விரோதிகள் பலர் கிளம்பி அதிகார பதவியிலிருந்து இவளை அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள். மிகுதி ஆயுள் பூராவும் ஒரு கிறிஸ்துவ மடத்தில் அடைபட்டுக் கிடக்க வேண்டியவளானுள் இவள்.

6. மகா பீட்டர்

இவளுக்குப் பின்னர்? ஐந்தாவது ஐவனென்னவோ ராஜ்யப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் சிறிதும் தகுதியற்றவனுயிருந்தான். ஆதலின் பீட்டரே 1689-ஆம் வருஷம் அரசுரிமையை ஏற்றுக்

1 Peter. 2 Natalia.

கொண்டான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினேழு.[1] இவனுடைய முப்பத்தாறு வருஷ ஆட்சி,[2] ருஷ்ய சரித்திரத்தில் மட்டுமல்ல, உலக சரித்திரத்திலேயே ஒரு முக்கியமான கட்டம் என்று கூறுவர் அறிஞர். இவன் உலகத்துப் பேரரசர்களிலே ஒருவன் மட்டுமல்ல, உலகத்துப் பெரிய மனிதர்களிலேயும் ஒருவன். இவன், ருஷ்யாவின் அரசியல், சமுதாய ஒழுங்கு, கலாசாரம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஐரோப்பிய மயமாக்கினன். இதற்காக பலாத்கார முறைகளையும் கையாண்டான். ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் ருஷ்யா ஒரு முக்கியமான பாத்திரமாக இருந்து நடிக்கும்படி செய்தவன் இவனே. இதற்குச் சாட்சி போலவே, ருஷ்யாவின் மேற்கில் ஐரோப்பாவின் பக்கமாக, தன் பெயரால் ஓர் ஊரை சிருஷ்டி செய்து அதனையே ருஷ்யாவின் தலைநகரமாக்கினன். பீட்டர்ஸ்பர்க் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த நகரம் இப்பொழுது லெனின் கிராட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.[3]

பீட்டருக்குச் சிறு வயதில் போதிய கல்விப்பயிற்சி அளிக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் இவனுக்கு எதையும், தானே சுயமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் நிறைய இருந்தது. ஒரு கடிகாரம் இருந்தால், அஃது எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள, அதனை அச்சு வேறு ஆணி வேருகப் பிரித்துப் பார்த்துவிடுவான். இவனுடைய சுய முயற்சியே இவனுடைய பிற்காலப் பெருமைக்குக் காரணமாயிருந்தது. இதனால் "ருஷ்யாவைப் பலவந்தமாக ஐரோப்பா

---

1 இவன் பிறந்தது 1672–ஆம் வருஷம். இவன் அரசுரிமை பெற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னர் சுமார் ஏழு வருஷகாலம் (1696–ஆம் வருஷம் வரை) ஐந்தாவது ஐவன் உயிரோடிருந்தான்.

2 இவன் 1682-ஆம் வருஷம் பத்தாவது வயதில் பட்டம் பெற்றது முதல் கணக்குச் செய்து, இவனுடைய ஆட்சி காலம் நாற்பத்து மூன்று வருஷம் என்று சொல்வதும் பொருந்தும்.

3 Petersburg, now Leningrad.

வுக்குள் பிடித்துத் தள்ளினுன்" என்று இவனைப் பற்றிச் சொல்வார்கள்.

இவன் சிறு பிராயத்தில், ஐரோப்பியர் சிலருடைய நட்பைப் பெற்றுன். இந்த நட்புதான், இவனுக்கு, ஐரோப்பாவை எல்லா வகையிலும் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற ஆவலை உண்டு பண்ணியது. தன் ராஜ்யத்தையும் பின்பற்றச் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்து விட்டான்.

1697-ஆம் வருஷம், அதாவது ராஜ்யப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட எட்டாவது வருஷம், இவன் சில சகபாடிகளுடன் ஐரோப்பாவைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். அரசகோலத்துடன் புறப்படவில்லை. பீட்டர் மைக்கேலாவ்[1] என்ற புனை பெயருடன் தனி மனிதனுகவே புறப்பட்டான். ஏனென்றுல் அப்பொழுதுதான் எல்லாவற்றையும் நேரில் சென்று பார்க்க முடியும், தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது இவன் கருத்து.

முதலில் ஜெர்மனி வழியாக ஹாலந்துக்குச் சென்றுன். அங்குக் கப்பற்கட்டுந் தொழிற்சாலைகளில் தச்சனுக இருந்து வேலை செய்தான். இங்கிலாந்துக்குச் சென்றுல், கப்பல் தொழில் நுணுக்கங்கள் யாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று சொல்லப்பட்டதும், ஹாலந்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்குச் சென்றுன். அங்கு ஒரு கப்பல் தொழிற்சாலையில் ஆறுவார காலம் சாதாரணத் தொழிலாளி போல் வேலைசெய்து தொழில் நுட்பங்கள் யாவற்றையும் கற்றுக் கொண்டான். பின்னர் இங்கிலாந்திலிருந்து ஆஸ்திரியா போந்து, அங்கு ராணுவ சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் தெரிந்து கொண்டான். இங்ஙனம் இவன் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களையும் சுற்றிப் பார்த்து வருகையில், மாஸ்க்

---

1 Peter Mikhailov.

கோவில் இவனுக்கு விரோதமாகப் பெருங்கலகம் கிளம்பி விட்டதென்று கேட்டுத் திரும்பி விட்டான்.

மகா பீட்டர்

கலகக்காரர்கள் யாரென்ருல், இவனுடைய முற்போக்கான முறைகளை விரும்பாதவர்கள்; பழமையிலே ஊறிப் போனவர்கள்; ராணுவ சேவையில் ஈடுபட்டவர்கள். ஏற்கனவே இவர்கள், ஸோபியாவின் ரீஜெண்ட் ஆட்சியின்போது, பீட்டரையும் இவன் தாயாரையும் பல அவமானங்களுக் குட்படுத்தியிருக்கிருர்கள். இதனுல் இவர்கள்மீது ஆத்திரம் இருந்தது பீட்டருக்கு. கலகத்திற்குக் கிளம்பினுர்களென்றதும், அந்த ஆத்திரத்தை யெல்லாம் தீர்த்துக்கொண்டான். தன் கையினுலேயே நூற்றுக் கணக்கான பேரை வாளுக் கிரையாக்கினுன் என்பர்.

பீட்டரின் முற்போக்கான முறைகள் அல்லது சீர்திருத்தங்கள் யாவை? தனது பிரஜைகள், எல்லா வகையிலும், பார்வைக்குக்கூட, ஐரோப்பியர்களைப் போலிருக்க வேண்டுமென்பது இவன் விருப்பம். இதை முன்னிட்டு, எல்லோரும் ஐரோப்பியரைப் போலவே உடை யணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தான். உடை மாதிரிகள், ஆங்காங்குக் காட்சிப் பொருள்களாக வைக்கப்பட்டன. பழைய சம்பிரதாயப்படி, அதாவது ருஷ்யர்கள் மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்த காலத்தில் எந்தச் சம்பிரதாயப்படி உடையணிந்து வந்தார்களோ அந்தச் சம்பிரதாயப்படி உடையணியக் கூடாதென்றும் உத்தரவு செய்தான். இன்னும், தாடியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கூறினான். பார்ப்பதற்கு லட்சணமாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சிலருடைய பற்களைக்கூட பிடுங்கச் செய்தான். பெண்கள், சிறப்பாக மேல் வகுப்புப் பெண்கள், ஆண்களோடு சரிசமானமாகப் பழக வேண்டுமென்றான். தன் பெண்களையும் மற்ற உறவினர்களையும் ஐரோப்பிய அரசிளங் குமரர்களுக்கு மணஞ் செய்து கொடுத்தான். சிறுவர் சிறுமியரை, அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக விவாகஞ் செய்து வைக்கக்கூடாதென்று ஆணையிட்டான். ஜனங்கள் பக்குவப்படாதிருக்கின்ற நிலையில், இந்த மாதிரியான சீர்திருத்தங்கள், சில விபரீத பலன்களையே அளித்தன.

இன்னும் பீட்டர், ஆங்காங்குக் கல்விச் சாலைகளை நிறுவினான். தனது பிரஜைகள் அனைவரும் கல்வியறிவு பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இவன் விருப்பம். இதற்காக, ருஷ்ய பாஷையின் எழுத்துக்களில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தான். அநேக அச்சுக்கூடங்களை ஸ்தாபித்தான். முதன் முதலாக ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தான். அந்நிய நாடுகளிலிருந்து

அநேக அறிஞர்களை வரவழைத்துத் தனது சேவையில் அமர்த்திக் கொண்டான். அவர்களைக் கொண்டு அநேக நூல்கள் எழுதச் செய்தான். இவனும் சில நூல்கள் எழுதினான். சிறுவர் சிறுமியர்களை முற்போக்கான கருத்துக்களில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, பள்ளிக்கூட பாடபுத்தகங்கள் பலவற்றைத் தயாரிக்கச் செய்தான். இப்பொழுது பிரபலமாக இருக்கும் விஞ்ஞானக் கழகத்தை[1] ஸ்தாபித்தது இவன் தான். பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகளை ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பி அவர்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்து கொள்ளும்படி செய்தான்.

இதுகாறும் மத ஸ்தாபனங்கள், அரசாங்கத்திற்குப் புறம்பானவையாயிருந்தன. அதாவது அவற்றின் விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாதென்றிருந்தது. பீட்டர் இதை மாற்றி மத ஸ்தாபனங்களை அரசாங்க நிருவாகத்திற் குட்படுத்தினான்.

மற்றும் பீட்டர், ருஷ்யாவின் தரைப்படை, கடற்படை ஆகியவற்றை ஐரோப்பிய முறையில் சீர்திருத்தியமைத்தான். ருஷ்யாவை ராணுவ பலம் மிகுந்த நாடாகச் செய்தது இவன்தான். ருஷ்ய ராணுவம், இரண்டு லட்சம் பேர் கொண்டதாயிருந்தது இவன் காலத்தில். அந்தக் காலத்திற்கு இது பெரிய எண்ணிக்கையல்லவா?

அரசாங்க நிருவாக முறையையும் மாற்றியமைத்தான் பீட்டர். அரசாங்கத்தின் பல இலாகாக்களையும் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு மந்திரியின் நிருவாகத்திற் குட்படுத்தினான். முக்கியமான நகரங்களில், நீதி ஸ்தலங்களை நிறுவினான். ஜனங்களுக்கு ஒழுங்காக நீதி கிடைக்குமாறு சட்டங்களைச் சீர்திருத்தி யமைத்தான்.

---

1 Academy of Sciences.

இங்ஙனம் பல துறைகளிலும் பீட்டர் சீர்திருத்தங்கள் செய்தபோதிலும், தேசத்தின் நல்வாழ்வுக்கு அடிப்படையாயுள்ளவர்கள் யாரோ அவர்கள் விஷயத்தில், அதாவது குடியானவர்கள் விஷயத்தில் ஒன்றுமே செய்யாது விட்டுவிட்டான். ஒரு நிலச்சுவான்தார், தன் கீழ் வேலை செய்யும் விவசாய அடிமைகள் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தால், அவர்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து விற்கக்கூடாதென்பது போன்ற ஓரிரண்டு மாற்றங்களைச் செய்தான். இவைகளைச் சீர்திருத்தங்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? இந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடு செய்வதுபோல், நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, அவர்களுடைய அடிமைகள் மீதிருந்த ஆதிக்கத்தை அநேக அமிசங்களில் அதிகப்படுத்தினுன். அடிமைகள், தங்கள் எஜமானர்களுடைய பிடியினின்று எந்தவிதத்திலும் தப்ப முடியாதவர்களாகி விட்டார்கள். இங்ஙனமே கிராம நிருவாக விஷயத்திலும் பீட்டர் தலையிடவே இல்லை. 'மோட்ச லோகம் வெகு உயரத்திலிருக்கிறது; ஜார் வெகு தொலைவில் இருக்கிருர்; எங்களுக்கு விமோசனம் ஏது' என்று கிராமவாசிகள் - நிலத்திலே உழைக்கும் ஏழை மக்கள் - ஏங்கி நின்றுர்கள். பீட்டர் செய்த சீர்திருத்தங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானுல், கட்டடத்தின் அஸ்திவாரத்தைப்புறக்கணித்து விட்டு, தூண்களைக் கட்டுவதிலே அதிக சிரத்தை காட்டினுன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பீட்டர், உற்சாகம் நிறைந்த சீர்திருத்தக்காரனுக மட்டுமில்லை; சிறந்த போர் வீரனுகவும் இருந்தான். இவன் சுமார் ஏழு அடி உயரம். அதற்குத் தகுந்த பருமன். ஓட்டமாகத்தான் நடப்பான்.

குடும்ப வாழ்க்கையைப் பொறுத்தமட்டில், பீட்டர், ஒழுங்கு தவறியே நடந்துகொண்டானென்று சொல்ல வேண்டும். இவன் தனது பதினேழாவது வயதில்

—1689-ஆம் வருஷம்—அரண்மனை உத்தியோகஸ்தன் ஒருவனுடைய பெண்ணாகிய யூடோக்ஸி லோபுகின்[1] என்பவளை விவாகம் செய்து கொண்டான். ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் அவளை நிராகரித்துவிட்டான். பிறகு சிறிது காலம் விலை மாதர் வலையிலே சிக்கி உழன்றான். இவன் காட்டிய ஆதரவின் பேரில் துணிச்சல் நிறைந்த அந்நியர் சிலர் - அதிகமாக ஜெர்மானியர்-ருஷ்யாவின் நிரந்தரவாசிகளாயினர்; இவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, தாங்கள் நெறியற்ற முறையில் நடந்து சென்றதோடு இவனையும் நடத்திச் சென்றனர். இவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு, இளமையில், அரச அந்தஸ்துக்கு ஒவ்வாத அநேக காரியங்களில் அதிக உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டான் இந்தக் காரியங்களில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை ஒன்று மதுபானம்; மற்றொன்று பிற மாதர் முயக்கம். ஆனால் பின்னர் முதுமைப் பருவம் எய்திவரும் காலத்தில் இவைகளுக்காகச் சிறிது வருந்தினான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பீட்டர், தன்னுடைய நாற்பதாவது வயதில்-1712-ஆம் வருஷம்—காதரைன்[2] என்ற ஒருத்தியைப் பட்டத்தரசியாக்கிக் கொண்டான். ஏற்கனவே இவள், பலருடன் நட்புக்கொண்டு நல்ல அனுபவம் பெற்றவள். இரண்டு குழந்தைகளும் பிறந்திருந்தன. இவை தன்னுடைய குழந்தைகளே யென்று பீட்டர் கூசாமல் கூறிக்கொண்டான்! இவளுக்கு எழுதவோ படிக்கவோ தெரியாது; அழகும் இல்லை; ஆனால் நல்ல உடற்கட்டு இருந்தது. எப்படியோ பீட்டரை வசப்படுத்திவிட்டாள்; தன் செல்வாக்கைப் பீட்டர் மீது அதிகமாக உபயோகித்தாள். இதனால் நன்மை யடைந்தவரும் உண்டு; தீமை அனுபவித்தவரும் உண்டு.

பீட்டர், தன் கடைசி காலத்தில், காதரைன், வில்லியம் மான்ஸ்[3] என்பவனோடு கள்ளக்காதல் கொண்டி

1 Eudoxie Lopukhin. 2 Catherine.
3 William Mons.

ருப்பதை அறிந்தான். தானே நேரில் விசாரணை நடத்தினுன். மான்ஸுக்கு மரண தண்டனை கிடைத்தது. காதரைன் கதி யாதாகுமோ என்று எல்லாரும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்த தருணத்தில், பீட்டர் நோய் வாய்ப் பட்டுவிட்டான். இதிலிருந்து மீளவே இல்லை. காதரைனின் அதிருஷ்டம்!

பீட்டருக்கு, யூடோக்ஸி லோபுகின்னிடம் பிறந்த ஓர் ஆண் மகனுண்டு. அலெக்ஸிஸ் என்று பெயர்; பட்டத்திளவரசனுக்கப் பெற்ருன். ஆனுல் இவன் விஷயத்தில் பீட்டருக்கு ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. தன்னுல் வெறுக்கப்பட்ட மனைவியின் மகனல்லவா?

இந்த நிலைமையில் அலெக்ஸிஸின் துரதிருஷ்டவசமாக, காதரைனுக்கு ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. இதற்கும் பீட்டர் என்றே பெயர் வைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பட்டத்திளவரசன் யார் என்ற கேள்வி பிறந்தது.

பீட்டரிடம் காதரைனுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கை நன்கு உணர்ந்த அலெக்ஸிஸ், பட்டத்துரிமையைத் துறந்துவிடுவதாகப் பீட்டரிடம் தெரிவித்தான். பீட்டரும் இதற்கு முதலில் ஒப்புக்கொண்டான். பின்னர், இவனை - அலெக்ஸிஸை - உயிரோடு விட்டு வைத்திருத்தல் ஆபத்து என்று உணர்ந்தான் போலும். அலெக்ஸிஸ் மீது இல்லாத பொல்லாத குற்றங்களைச் சாட்டிக் கடைசியில் அவனை 1718-ஆம் வருஷம் மரண தண்டனைக்குட்படுத்தி விட்டான். அலெக்ஸிஸ் மரித்த மூன்ருவது நாள், மாஸ்க்கோவில் ஒரு பெரிய கோலாகல விழா நடைபெறச் செய்தான் பீட்டர்! ஆனுல் முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையுமன்ருே? அடுத்த வருஷமே-1719-ஆம் வருஷம் - பட்டத்துக்குரியவனுக்கப்பட்ட காதரைன் மகன் பீட்டர் இறந்து போனுன்.

பீட்டர் காலத்தில், ருஷ்யாவுக்கும் சீனு, துருக்கி, ஸ்வீடன் ஆகிய நாடுகளுக்கும் அநேகந் தடவை

போர்கள் நடைபெற்றன. இந்தப் போர்களின் விளைவாகச் சில பிரதேசங்கள் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டன.

தனது ஜனங்களுக்காக ஓயாது உழைத்துக் கொண்டிருந்த பீட்டர், ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்து கொண்டிருந்த ஜனங்களை குதிரை வேகத்தில் ஓடும் படி செய்த பீட்டர், உறக்கத்திலே இன்பங் கண்டிருந்தவர்களை உழைக்குமாறு விரட்டிய பீட்டர், 1725-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தெட்டாந் தேதி மரித்தான். மகா பீட்டர்[1] என்று சரித்திரக்காரர்கள் இவனை அழைக்கின்றனர். இதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமானவன் இவன். மகா பீட்டரின் சலியாத உழைப்பு, இன்றும், ருஷ்ய மக்களிடம் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா?

பீட்டரின் மரணத்திற்குத் துக்கித்தவர்கள் ஒரு சிலரே. ஏனென்றால் அவனுடைய ஆட்சியில் ஜனங்கள், சிறப்பாக சமுதாயத்தின் மேல் தரத்தினர், மிகவும் சலிப்படைந்து போயிருந்தனர். அவ்வளவு தூரம் அவர்களை உழைக்குமாறு செய்துவிட்டான். அவன் இறந்ததும் அவர்களெல்லோருக்கும் விடுதலை கிடைத்தது போலிருந்தது. பழைய மாதிரி தங்களிஷ்டப்படிக்கு வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கலாமல்லவா?

இதற்குத் தகுந்தாற்போல் பீட்டருக்குப் பின் பட்டத்திற்கு வந்தவர்கள், மிகச் சாதாரணமானவர்களாக இருந்தனர். அரச பீடத்தைக் கைப்பற்ற போட்டா போட்டிகளென்ன, சூழ்ச்சிகளென்ன, எல்லாம் நடைபெற்றன. அரசிகளும் அரசர்களும் மாறி மாறிச் சில சில வருஷகாலம், ஆண்டோம் என்ற பெயருடன் ஆண்டுவிட்டு மறைந்தார்கள். பீட்டருக்குப்

---

1 Peter the Great.

பிறகு சுமார் முப்பத்தைந்து வருஷ காலம் இந்த நிலைமை இருந்தது.

7. மகா காதரைன்

பீட்டருக்குப் பின்னர் 1762-ஆம் வருஷம் இரண்டாவது காதரைன்[1] என்பவள் சிங்காதனத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாள். மகா துணிச்சல்காரி; கொடுமை நிறைந்தவள். தன் புருஷனைக் கொலை செய்துவிட்டுச் சிங்காதனத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டாள். அதிகார பதவியிலே அவ்வளவு மோகம்! இவளை மகா காதரைன்[2] என்று சரித்திரக்காரர்கள் அழைப்பார்கள். 1796-ஆம் வருஷம் வரை, முப்பத்து நான்கு வருஷ காலம் இவள் ஆட்சி நடைபெற்றது. இவள் ஆட்சியில், போலந்தின் பெரும் பகுதியும், துருக்கியின் ஆதீனத்திலிருந்த கிரிமியா[3] தீபகற்பமும் ருஷ்யாவுக்குச் சேர்ந்தன. இன்னும் கருங்கடலின் வட கரையிலிருந்து காக்கஸஸ் மலை[4] வரையுள்ள பிரதேசமும் ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. ருஷ்யாவின் முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்ருன ஒடெஸ்ஸா,[5] இவள் ஆட்சியின் போதுதான்—1794-ஆம் வருஷம் — காணப்பட்டது. சுருக்கமாக இவள், தனது உழைப்பினுலும் இடைவிடாத போராட்டத்தினுலும் சுமார் மூன்று லட்சம் சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்தை ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்திற் குட்படுத்தினுள்.

காதரைன், ருஷ்யாவை ஐரோப்பாவுடன் இணைத்து வைக்கிற விஷயத்தில், மகாபீட்டரைக் காட்டிலும்

---

1 Catherine II. இவள் பிறந்தது 1729-ஆம் வருஷம். சிங்காதனத்தைக் கைப்பற்றியபோது இவளுக்கு முப்பத்து மூன்று வயது.
2 Catherine the Great.
3 Crimea இதன் விஸ்தீரணம் சுமார் 9,800 சதுர மைல்.
4 Caucasus: Mountains: இந்த மலைத் தொடர்ச்சியின் நீளம் 800 மைல்.
5 Odessa.

அதிக உற்சாகங் காட்டினுள். மகா பீட்டர் "ருஷ்யாவைப் பலவந்தமாக ஐரோப்பாவுக்குள் பிடித்துத் தள்ளினுன்" என்று சொன்னுல், இவள் "ஐரோப்பாவைப் பலவந்தமாக ருஷ்யாவுக்குள் திணித்தாள்" என்று சொல்ல வேண்டும். கி. பி. பதினெட்டாவது நூற்றுண்டில் பிரெஞ்சு நாகரிகத்திற்கும் கலைகளுக்கும் மேனுடு முழுவதிலும் ஒருவித செல்வாக்கு இருந்தது. காதரைன் இந்தச் செல்வாக்குக்குட்பட்டாள். பிரெஞ்சு அறிஞர்களான வால்ட்டேர்[1], டிடெரோ[2], டி'அலெம்பர்ட்[3] முதலியவர்களுடன் கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துக்கொள்வதில் பெருமை கொண்டாள். இவள் காலத்தில் ருஷ்ய அரசவையிலுஞ் சரி, ருஷ்ய சமுதாயத்திலுஞ் சரி, பிரெஞ்சு சம்பிரதாயங்கள் பல புகுந்து ஆதிக்கங் கொண்டன.

தன்ஊ ஒரு மேதை என்று கருதி எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டுமென்பது இவள் எண்ணம். இதற்காக, ருஷ்ய அறிஞர் பலரைத் தன்னுடைய சேவையில் அமர்த்திக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பலவித கௌரவங்களை வழங்கினுள். இவள் காலத்தில் பெரிதும் புகழ் பெற்றிருந்த ஜெர்மன் அறிஞுன ஜிம்மர்மான்[4] என்பவனுடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டாள்.

நல்ல நூல்களைப் படித்துச் சுவைக்கும் ஆற்றலும் இவளுக்குச் சிறிது இருந்தது. கிரேக்க அறிஞுன பிளேட்டோ[5], ரோம சரித்திராசிரியனுன டாஸிட்டஸ்[6], பிரெஞ்சுப் புலவனுன மாண்ட்டெஸ்க்கு[7]- இப்படிச் சில அறிஞர்களுடைய நூல்களை விரும்பிப் படித்தாள்.

---

1 Voltaire: 1694—1778. 2 Denis Diderot: 1713-1784.
3 D' Alembert: 1717—1783. 4 Zimmermann: 1728-1795.
5 Plato: கி. மு. 427 - 347.
6 Tacitus: கி. மு. 55 முதல் கி. பி. 117வரை.
7 Montesquieu: 1689 - 1707.

இவள் ஆட்சியில், அரசாங்க நிருவாகத்தில் அநேக மாற்றங்களும் சீர்திருத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் பல திறக்கப்பட்டன. இலக்கியப் படைப்பிலே வல்லவர்களென்று தங்களைக் கருதிக்கொண்ட சிலர், சில நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டனர். இன்னுஞ் சிலர், கிரேக்க, லத்தீன், ஆங்கில மொழிகளிலிருந்து சில நல்ல நூல்களை

மகா காதரைன்

ருஷ்ய பாஷையில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டனர். இந்தக் காலத்தில்தான் ஆங்கில மேதைகளான மில்ட்டன்[1], ஷேக்ஸ்பியர்[2] - இவர்களுடைய படைப்புக்கள் ருஷ்ய மொழியில் காட்சியளித்தன. சிற்பக்கலைக்கு

1 Milton: 1608-1674.   2 Shakespeare: 1564-1616.

ஆதரவு காட்டப்பட்டது. இதன் விளைவாக அநேக புதிய கட்டடங்கள் எழும்பின. இவற்றில் சில, வண்ண ஓவியங்கள் நிறைந்த காட்சிசாலைகளாக விளங்கின.

காதரைன், இப்படிச் சில காரியங்கள் செய்தாளெனினும், சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியிலிருந்தவர்களுக்கு எவ்வித விமோசனத்தையும் அளிக்க முன் வரவில்லை. அவர்களுக்கு வாய்நிறைய அநுதாபங்காட்டினாள். அவ்வளவுதான். நிலச்சுவான்தார்களையும் பணக்காரர்களையும் திருப்தி செய்வதில்தான் இவள் சிரத்தை யெல்லாம் சென்றது. யாருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படாமல் சுயேச்சையாக விவசாய ஜீவனம் செய்து வந்த சுமார் எட்டு லட்சம் பேரை, கட்டாய ராணுவச் சேவகத்திற்கும் நிலச்சுவான்தார்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் உட்படுத்தினாள் இவள் என்று ஒரு வரலாறு கூறுகிறது.

இவளுடைய ஆட்சியில், விவசாயிகள் அடிக்கடி கலகத்திற்குக் கிளம்பினார்கள். வாழ்க்கைக்காகப் போராட வேண்டிய அவசியம் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கலகங்களை காதரைன், கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு அடக்கினாள். இந்தக் கலகங்களில் குறிப்பிடத் தக்கது, ருஷ்யாவின் தென் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த கலகமாகும். **1773**-ஆம் வருஷத்திலிருந்து **1775**-ஆம் வருஷம் வரை சுமார் இரண்டு வருஷகாலம் நடைபெற்ற இந்தக் கலகத்திற்கு புகாசேவ்[1] என்ற ஒரு காஸ்ஸாக்கு வீரன் தலைமை வகித்தான். லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இவனுடைய செல்வாக்குக் குட்பட்டனர். இவனை அடக்குவதற்கு காதரைன் அதிக பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. கடைசியில் இவன், முந்தி ராஸீனைப் போலவே, தன் இனத்தவரால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, காதரைன் ஆட்கள் வசம் சிக்கிக்கொண்டு

1 Pugachev : 1726—1775.

விட்டான். இவனுடைய கைகளையும் கால்களையும் துண்டித்து, சிறையிலே அடைத்து விடுமாறு உத்தர விட்டாள் காதரைன். இவனுடைய கிராமத்து வீடு தரையோடு தரையாக்கப் பட்டது.

காதரைன் ஆட்சிக்காலத்தில், அதாவது 1789-ஆம் வருஷம் பிரெஞ்சுப் புரட்சி தொடங்கியது. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற சப்தங்கள் தொலைதூரத்திலிருந்த ருஷ்யாவிலும் கேட்க ஆரம்பித்தன. வால்ட்டேர், ரூஸ்ஸோ[1] முதலியோருடைய உபதேசங்களில் மனம் லயித்துப் போன பணக்கார குடும்பத்துப் பிள்ளைகள், தங்கள் தாய் நாட்டை—ருஷ்யாவை—திரும்பிப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள்; யாருடைய உழைப்பினுல் தங்களுடைய வயிறு நிரம்புகிறதோ அவர்கள்—அந்த விவசாய அடிமைகள்—எவ்வளவு வறுமையிலே விழுந்து கிடக்கிருர்களென்று எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கினுர்கள். இளைஞர்கள் இந்த மாதிரி சாதாரண ஆசை கொண்டது கூட காதரைனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. வெறிபிடித்தவள் போலானுள். அடக்கு முறையைப் பிரயோகித்தாள்.

இவள் வெறி கொண்டாளென்பதற்கு ஒரே ஓர் உதாரணம். அலெக்ஸாந்தர் ராடிஷ்சேவ்[2] என்ற ஓர் அறிஞன். வால்ட்டேர், ரூஸ்ஸோ முதலியோருடைய முற்போக்குக்கருத்துக்களில் பெரிதும் ஈடுபட்டவன். இவன் "செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கிலிருந்து மாஸ்கோ வரை பிரயாணம்"[3] என்று தலைப்புக்கொடுத்து ஒரு நூல் எழுதி வெளியிட்டான். இதில், விவசாய அடிமைகளின் பரிதாபநிலை, இவர்கள் விஷயத்தில் அதிகார வர்க்கம் அனுஷ்டிக்கும் கருணையற்ற முறைகள், அரச பீடத்தின் சர்வாதிகாரம் இவைகளை யெல்லாம் பற்றி

1 Rousseau : 1712—1778. இவனைப் பற்றிய விவரங்களுக்கு பி. ஜோ. பி. பிரசுரம் 25 பார்க்க.
2 Alexander Radishchev : 1749—1802.
3 Journey from St. Petersburg to Moscow.

எழுதியிருந்தான். இந்த நூல், காதரைன் பார்வைக்கு வந்தது. ஒரே கோபங்கொண்டு விட்டாள். ஆட்சிபீடத்தைப் பற்றியும் அதிகார வர்க்கத்தைப் பற்றியும் யாராவது ஏதேனும் சொல்லலாமா? என்ன துணிச்சல் இந்த அலெக்ஸாந்தர் ராடிஷ்சேவுக்கு! உடனே இவன் கைதியாக்கப்பட்டான்; விசாரணையும் நடைபெற்றது. மரண தண்டனை! ஆனால் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப் படவில்லை. அதற்குள், காதரைனுக்கு, யாருடைய தூண்டுதல் பேரிலோ, சிறிது கருணை பிறந்தது. பத்து வருஷம் தீவாந்தர தண்டனையாக மாற்றினாள். இந்தப் பத்து வருஷத்தையும் இவன்—ராடிஷ்சேவ்—கிழக்கு சைபீரியா மாகாணத்தில் கழித்தான். கடைசியில் விடுதலையும் பெற்றான். ஆனால் அடுத்த வருஷமே தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

இங்ஙனமே ஏழை மக்களுக்காக அல்லும் பகலும் உழைத்து வந்த நிக்கோலாஸ் நோவிகாவ்[1] என்பவனும் காதரைனின் கோபத்திற்காளாகி, பதினைந்து வருஷக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப் பெற்றான்.

காதரைன், உழைப்பிலே இன்பங்கண்டவள். காலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் எழுந்து விடுவாள். தினந்தோறும் பதினைந்து அல்லது பதினாறு மணி நேரம் வேலை செய்வது இவளுக்குச் சர்வ சாதாரணம். அரசாங்க நிருவாக விஷயத்தில் பிடிவாதங் காட்ட மாட்டாள். பிறர் சொல்வதையும் கேட்டுக் கொள்வாள். தானே வலிய மற்றவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்பாள். மற்றவர்களிடத்தில் காணப் பெறும் சிறப்பியல்புகளைப் பாராட்டுவாள் இந்தச் சில நல்ல குணங்களை யெல்லாம் மறைப்பது போல், இவளுக்கு அதிகாரஞ் செலுத்துவதிலே அதிக ஆசை இருந்தது. இந்த ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள எதையும் செய்யத் துணிந்தாள்.

1 Nicholas Novikov : 1744—1818.

4. ரோமனுவ் பரம்பரை

(இரண்டாம் பகுதி)

1. வல்லரசுகளின் கூட்டு

காதரைனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்தவன் முதலாவது பால்.[1] காதரைனின் மகன்தான் இவன். ஆயினும் அவளுடைய மரணச் செய்தியைக் கேட்டு சந்தோஷப்பட்டவர்களிலே இவன் ஒருவன்! அவள் இருந்தவரையில் இவனை அடக்கியே வைத்திருந்தாள்; ராஜ்ய விவகாரங்களைக் கவனிக்க இவனுக்குச் சந்தர்ப்பமே கொடுக்கவில்லை.

முதலாவது பால்

பால், சுயேச்சாதிகாரத்திலே வெகு நம்பிக்கை கொண்டவன். பிரஜா உரிமை, ஜனநாயகம் என்ற

1 Paul I—பிறந்தது: 1754; பட்டத்திற்கு வந்தது: 1796; மரணம்: 1801.

சொற்றொடர்க ளெல்லாம் இவனுக்குப் பிடிக்காது. முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்ட நூல்களை இவன் அறவே வெறுத்தான். ஐரோப்பாவில் வெளி யான இத்தகைய நூல்கள் ருஷ்யாவுக்குள வரக்கூடா தென்று தடை யுத்தரவு போட்டான் ; வெளி நாடுகளி லிருந்த ருஷ்யர்களை, ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்துவிடு மாறு கட்டளை யிட்டான்.

பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில், பிரான்சின் அரசியல் செல்வாக்கு ஓங்கி வளர்ந்து வந்தது. நெப்போலியன்[1] பல பிரதேசங்களையும் ஜெயித்துக்கொண்டு வந்தான். இதனைக் கண்டு ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் பலவும் கலக்கமடைந்தன; பிரான்சை எதிர்த்து நிற்கிற முறையில் ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டன. இந்தக் கூட்டுக்குக் காரணமா யிருந்த வன் பால். இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, துருக்கி, போர்த்துகல் முதலிய நாடுகள் சேர்ந்ததே இந்தக் கூட்டு. ருஷ்யா, ஒரு பெரும் படையை பிரான்சுக்கு விரோதமாக அனுப்பியது. முதலில் வெற்றி; பிறகு தோல்வி. ஏராளமான உயிர்ச்சேதத்துடன் திரும்பி விட்டான் ருஷ்யப் படைத் தலைவன். இவன் பெயர் ஸூவரோவ்.[2] இவன் வீரத்தை இன்றும் ருஷ்யர்கள் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள்.

இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்ற சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, மேற்படி வல்லரசுகளின் கூட்டில் பிளவு ஏற்பட்டு விட்டது. ஆஸ்திரியாவும் இங்கிலாந்தும், தன் விஷயத்தில் சரியாக நடந்துகொள்ள வில்லையென்று ருஷ்யா கருதியதுதான் இந்தப் பிளவுக்குக் காரணம். உடனே பால் மன்னன் நெப்போலியனுடன் சேர்ந்து கொண்டு விட்டான். இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களாகி விட்டனர். நெப்போலியனுக்கு எழுதுகிறான்

---

1 Napoleon: 1769—1821. 2 Suvarov: 1729—1800.

பால் மன்னன்:—"எப்படி ஆள்வது, எப்படிப் போர் செய்வது என்பவைகளைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவர், ஒரு நாட்டின் தலைவராக இருப்பதைப் பார்க்கிறபொழுது அவரிடத்தில் நான் பெரிதும் ஈடுபட்டு விடுகிறேன். இங்கிலாந்தினிடம் எனக்குள்ள அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டே இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகிறேன். சர்வதேசங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள சட்டத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் அது

ஸூவரோவ்

மீறி நடக்கிறது. அகம்பாவமும் சுயநலமுமே அதற்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றன. அதனுடைய அநீதமான நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்பதற்காகவே உங்களோடு சேர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

நெப்போலியனும் பால் மன்னனும் சேர்ந்து, ஐரோப்பாவைத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக் கொள்வதென்றும், இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து அதனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதென்றும், இப்படிப் பல திட்டங்கள் போட்டார்கள். எல்லாம் பகற்கனவாகவே போயின.

பால் மன்னன் ஸ்திரபுத்தி யில்லாதவன்; பைத்தியக்காரன் மாதிரி பல சந்தர்ப்பங்களில் நடந்து கொண்டான். சட்டையைச் சரியாக அணியவில்லை, பொத்தானைச் சரியாகப் போட்டுக் கொள்ளவில்லை என்பன போன்ற அற்ப காரணங்களுக்காக ஆயிரக்கணக்கான ராணுவ வீரர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பினான்; ஸைபீரியாவுக்குப் பிரஷ்டம் செய்தான். இவன் ஆட்சியில், ஜனங்கள் எப்பொழுதும் உயிருக்குப் பயந்து கொண்டே வாழ்ந்தார்கள். இதனால் இவன், தன் உயிருக்கு எப்பொழுது ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று பயந்தவண்ணம் வாழவேண்டியவனாகி விட்டான். இவன் பயந்திருந்தபடியே, 1801-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் இருபத்து மூன்றாந்தேதி இவனுடைய பரிவாரத்தினராலேயே கொலை செய்யப்பட்டு விட்டான்.

பால் மன்னனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்தவன் முதலாவது அலெக்ஸாந்தர்.[1] இவனுடைய ஆட்சியை, குறிப்பிடத்தக்க ஆட்சிகளுள் ஒன்றெனச் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இவன் காலத்தில் தான் நெப்போலியன், ருஷ்யாமீது படையெடுத்து, பயன் பெறாமல் திரும்பிச் சென்றான்; ருஷ்யாவின் சக்தி வெளிப்பட்டது. ஐரோப்பாவின் முடிமன்னர்கள், தங்கள் சுயேச்சாதிபத்தியத்தை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ள, ருஷ்யாவை முக்கிய பங்காளியாகவும் அநேக அமிசங்களில் வழிகாட்டியாகவும் கொண்டார்கள்.

---

1 Alexander I—பிறந்தது : 1777 ; பட்டமேற்றது : 1801 ; மரணம்: 1825.

அலெக்ஸாந்தர் பட்டத்திற்கு வந்ததும், அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சிறைப்பட்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்வித்தான். ஐரோப்பாவிலிருந்து முற்போக்கான கருத்துக்கள் கொண்ட நூல்கள் ருஷ்யாவுக்குள் வரக் கூடாதென்று பால் மன்னன் உத்தரவு போட்டிருந்தானல்லவா, அதை ரத்து செய்தான். நிலச் சுவான்தார்களுக்குப் பந்தப் பட்டுக்கிடந்த விவசாய அடிமைகளுக்கு விடுதலை தேடித் தரும் பொருட்டு ஒரு சட்டமியற்றினுன். ஆனுல் விவசாயிகளுக்கு இதனுல் விசேஷ நன்மை எதுவும் உண்டாகவில்லை. அரசாங்க நிருவாகத்தை ஒழுங்கு படுத்த சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். இங்ஙனம் உள் நாட்டு விவகாரங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டிய அவசியம் இவனுக்கு ஏற்பட்டது.

ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் பிரான்சின் செல்வாக்கு வர வர அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. இதை மற்ற வல்லரசுகள் சகித்துக் கொண்டிருக்குமா? எனவே இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, ஸ்வீடன், ருஷ்யா ஆகிய நான்கும், பழையமாதிரி ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டன. இங்ஙனம் பிரான்சுக்கு விரோதமாகக் கூட்டுச் சேர்ந்தது 1805-ஆம் வருஷம். ஆனுல் 1803-ஆம் வருஷத்திலிருந்தே, இங்கிலாந்து, பிரான்சை எதிர்த்துப் போராடி வந்தது. அதனுடைய முயற்சியினுலேயே மேற்படி கூட்டு ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம்.

1805-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் ஆஸ்திரியப் படைகளும் ருஷ்யப் படைகளும் சேர்ந்து பிரெஞ்சுப் படைகளை எதிர்த்தன. ஆஸ்ட்டர்லிட்ஸ்[1] என்ற இடத்தில் கோரயுத்தம் நடைபெற்றது. ருஷ்யாவுக்குப் படுதோல்வி. இருபத்தோராயிரம் ருஷ்யர்கள் உயிரிழந்

1 Battle of Austerlitz 2–12–1805.

தார்கள். இதனால் அலெக்ஸாந்தருக்கு, பிரான்சின் மீதிருந்த குரோதம் அதிகரித்ததே தவிர, குறைய வில்லை.

மறுபடியும் 1807-ஆம் வருஷம், பிரான்சுக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டுச் சேர்த்தான் அலெக்ஸாந்தர். இங்கிலாந்து, ஸ்விடன், ப்ரஷ்யா ஆகிய மூன்றும் ருஷ்யாவோடு சேர்ந்து கொண்டன. ஆனால் இந்தக் கூட்டுப் படைகள் ஒன்று சேர்வதற்கு நெப்போலியன் அவகாசம் கொடுக்கவில்லை. முன் கூட்டியே தாக்குதலை ஆரம்பித்து விட்டான். இரண்டு இடங்களில்—ஈலாவ்[1] என்ற இடத்திலும் ப்ரைத்லாந்து[2] என்ற இடத்திலும்—ருஷ்யப் படைகள், நெப்போலியனின் படைகளை எதிர்த்துப் போராடின. இந்த இரண்டு இடங்களிலும் ருஷ்யர்கள் காட்டிய வீரத்தை நெப்போலியன் வியந்து பாராட்டினான். ஆயினும் என்ன? இரண்டு இடங்களிலும் ருஷ்யர்கள் தோல்வியே அடைந்தார்கள்.

இந்த யுத்தங்கள் நடைபெற்ற சில நாட்களுக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தரும் நெப்போலியனும் டில்ஸிட்[3] என்ற இடத்தில் சந்தித்து ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். பழைய பகைவர்கள் புதிய நண்பர்களானார்கள். இந்த டில்ஸிட் ஒப்பந்தத்தினால், ருஷ்யாவுக்கு, போலந்தில் ஒரு பகுதி கிடைத்ததென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அதனுடைய கௌரவமே குலைந்துபோய் விட்டது. ருஷ்யாவிலேயே இந்த டில்ஸிட் ஒப்பந்தத்திற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஏனென்றால், மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் சில ரகசிய ஷரத்துக்கள் அடங்கியிருந்தன. இந்த ஷரத்துக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு, ருஷ்யா, எந்த வல்லரசுகளோடு கூட்டா

---

1 Battle of Eylau 7–2–1807.
2 Battle of Friedland 14–6–1807. 3 Tilsit

கச் சேர்ந்திருந்ததோ அந்த வல்லரசுகளேயே விரோதித்துக்கொள்ளும்படி யாகிவிட்டது. 1808-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1812-ஆம் வருஷம் வரையில், ருஷ்யா, பிரான்சின் கூட்டாளி என்ற முறையில், இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், துருக்கி ஆகிய நாடுகளுடன் யுத்தஞ்செய்தது. இந்த யுத்தங்களின் விளைவாக, துருக்கியிடமிருந்து பெஸ்ஸரேபியாவும்,[1] ஸ்வீடனிடமிருந்து பின்லாந்தும் ருஷ்யாவுக்குக் கிடைத்தன. ஆனால் இங்கிலாந்தோடு தொடுத்த யுத்தத்தினால், ருஷ்யாவின் வெளி நாட்டு வியாபாரம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. இது ருஷ்யாவில் அதிகமான அதிருப்தியை உண்டு பண்ணியது.

2. நெப்போலியன் படையெடுப்பு

அலெக்ஸாந்தரும் நெப்போலியனும் நீடித்த காலம் நண்பர்களா யிருக்கவில்லை. இரண்டு பேரும் சுயேச்சாதிகார மனப்பான்மையுடையவர்கள். ஐரோப்பாவில், தங்களுடைய ஆதிக்கமே மேலோங்கியிருக்க வேண்டுமென்று இருவரும் ஆசைப்பட்டார்கள். எப்படி ஒற்றுமைப் பட்டிருக்க முடியும்? ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றஞ் சாட்டினார்கள். பிணக்கு முற்றியது. 1812-ஆம் வருஷம் மே மாதம், நெப்போலியன், சுமார் நாலரை லட்சம் பேரடங்கிய பெரும் படையுடன் பாரிஸை விட்டுப் புறப்பட்டான். ருஷ்யாவை நோக்கி வருகிற வழியில், இத்தாலியர் என்ன, ஜெர்மானியர் என்ன, இப்படிப் பலரும் பிரெஞ்சுப் படையில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். மொத்தம் ஆறு லட்சம் பேர். அந்தக் காலத்திற்கு இது பெரும் படைதானே? ருஷ்யர்கள், சகல முஸ்தீப்புகளுடனும் தயாராயிருந்தனர்; பிரெஞ்சுக்காரர்களே, அவர்கள் முன்னேறி வருகிற வழிகளில்

1 Bessarabia.

தடுத்துப் போர் புரிந்தனர். ஆயினும பின்வாங்கும் படி யாகிவிட்டது. கடைசியில் 1812-ஆம் வருஷம் செப்ட்டம்பர் மாதம் பதினான்காந்தேதி பிரெஞ்சுப் படைகள் மாஸ்க்கோவை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. நெப்போலியன், க்ரெம்லின் அரண்மனையில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான். ஏற்கனவே ருஷ்யர்கள் மாஸ்க்கோ நகரத்தைக் காலிசெய்து விட்டிருந்தனர்.

முதலாவது அலெக்ஸாந்தர்

நெப்போலியன் க்ரெம்லினில் வந்து அமர்ந்த சில மணி நேரங்களுக்குள் மாஸ்க்கோ நகரத்தைப் பெரு நெருப்புப் பற்றிக்கொண்டது. இதற்கு ருஷ்யர்களே காரணமாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அஃதெப்படி இருந்தாலும், நெருப்பை அணைப்பதற்கான சாதனங்கள் யாவும் தலைநகரத்தில் இருக்க

வில்லை; அரசாங்கத்தாருடைய உத்தரவின்பேரில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டிருந்தன.

பிரெஞ்சுப் படைகள் நெருப்புக்கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டு தத்தளித்தன. அலெக்ஸாந்தர், இந்தச் சமயத்தில், ஜனங்களுக்கு ஆவேசமுண்டாகும்படி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தான். "சிலுவையை இருதயத்தில் நிலை நாட்டிக்கொண்டு, கையிலே வாளை ஏந்துங்கள்; எந்த மனித சக்தியும் உங்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாது." இது மேற்படி வேண்டுகோளின் ஒரு பகுதி வாசகம். ருஷ்யமக்கள், தங்களுக்குள்ளிருந்த பலவித வேற்றுமைகளையும் மறந்துவிட்டு, ஒருமுகமாக பிரெஞ்சுக்காரர்களை எதிர்த்தார்கள்; அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் முதலிய எதுவும் செல்லாதபடி தடுத்து இம்சை கொடுத்தார்கள். பிரெஞ்சுப் படைகளோ, பட்டினியாலும் குளிரினுலும் தவித்தன. பார்த்தான் நெப்போலியன். அலெக்ஸாந்தரை சமரசத்திற்கு அழைத்தான். அலெக்ஸாந்தரோ, "ருஷ்ய ராணுவத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னும் யுத்தமே ஆரம்பிக்கவில்லை" யென்று சொல்லி சமரசத்திற்கு வரமறுத்துவிட்டான். என்ன செய்வான் நெப்போலியன்? அவனுக்கு இயற்கையாயிருந்த மனோ உறுதி, இந்தத் தடவை அவனைக் கைவிட்டு விட்டது. 1812-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பத்தொன்பதாந் தேதி, பிரெஞ்சுப் படைகள், மாஸ்கோவிலிருந்து பின்வாங்க ஆரம்பித்தன. பாரிஸுக்கு வந்து சேர்கிறபோது இந்தப் படையில் எண்பதினுயிரம் பேரே இருந்தனர்.

நெப்போலியனை இங்ஙனம் திரும்பச் செய்துவிட்டதோடு அலெக்ஸாந்தர் திருப்தி யடையவில்லை; அவனுக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். ப்ரஷ்யாவையும் ஆஸ்திரியாவையும் கூட்டுச் சேர்த்துக்கொண்டு பிரெஞ்சுப் படைகளை விரட்டிச் சென்றுன். இந்தக் கூட்டுப்படைகள் 1814-ஆம்

வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பாரிஸ்மா நகருக்குள் வெற்றி கோஷத்துடன் பிரவேசித்தன. அலெக்ஸாந்தர், ஆடம்பரமாக ஊர்வலம் வந்தான். நெப்போலியன் முடி துறந்து எல்பா[1] தீவுக்குச் சென்று விட்டான்.

இதற்குப் பிறகு 1814-ஆம் வருஷம் வியன்னு நகரத்தில் ஐரோப்பாவின் முடிமன்னர் பலரும் ஒன்றுகூடி, தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், தங்கள் பிரஜைகளை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பேசினுர்கள். தங்கள் நடவடிக்கைகள் யாவும் கிறிஸ்துவ தர்மத்தை அனுசரித்ததாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினுர்கள். இந்த மகாநாட்டுக்கு வியன்னு காங்கிரஸ்[2] என்று பெயர். இதற்கு மூல புருஷனுயிருந்தவன் அலெக்ஸாந்தர். இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட புனித ஒப்பந்தத்தை[3]த் தயாரித்தவனும் இவனே.

வியன்னு காங்கிரஸுக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தரின் மனப்போக்கு அடியோடு மாறிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் இருந்த முற்போக்கான எண்ணங்கள், பரந்த கொள்கைகள் எல்லாம் இவனை விட்டகன்றன. சுயேச்சாதிகார சக்திக்குப் பூரண பக்தனுகி விட்டான். ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த முற்போக்கான கருத்துக்களை அடக்கிவிட முயன்ருன்.

ஆனுல் இதற்கு நேர்மாருக நெப்போலியனின் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் ருஷ்யாவில் இளைஞர்களுடைய மனப்போக்கு, புரட்சிப் பாதையிலே திரும்பியது. ஆங்காங்கு ரகசியச் சங்கங்கள் முளைத்தன. இவைகளைத் தோற்றுவித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ராணுவ சேவைக்காகவும் உயர்தரப் படிப்பிற்காகவும்

1 Elba—இத்தலியின் வடமேற்கிலுள்ள ஒரு தீவு. விஸ்தீரணம்: 140 சதுர மைல்.
2 Vienna Congress.
3 Holy Alliance.

பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பியவர்கள்; அங்கு ஜனங்கள், தன்மதிப்பு உணர்ச்சி பெற்று வருவதையும், அந்த உணர்ச்சியை வளர்க்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் பல தோன்றி நன்ருக வேலே செய்து வருவதையும் நேரில் பார்த்தவர்கள். தவிர, உழைப்பிலே சிறிதுகூடச் சலிப்புக் காட்டாதவர்களும், பொறுமையுடையவர்களும், புத்திசாலிகளுமான ருஷ்ய விவசாயிகள், தலே நிமிர முடியாதவர்களாய் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்து, இவர்கள் மனம் புழுங்கினுர்கள். உலகத்தினரால் கௌரவிக்கப்பட க்கூடிய ஒரு ஸ்தானத்தை எதிர்காலத்தில் ருஷ்யா அடைய வேண்டுமானுல், அதற்கு இந்த விவசாயிகளின் வாழ்க்கை அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணர்ந்தார்கள். இதற்காக மேற்படி ரகசியச் சங்கங்களே ஸ்தாபித்து வேலே செய்ய முயன்ருர்கள். ஆனுல், இவர்களுக்குள்ளே ஒழுங்கோ ஒற்றுமையோ இல்லே; ஒருவித வேலேத் திட்டமும் இல்லே.

சிறப்பாக ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அலெக்ஸாந்தர் விஷயத்தில் அதிருப்தி கொண்டனர். ஆங்காங்கு ரகசியச் சங்கங்கள் தோன்றின.

அலெக்ஸாந்தர் இறந்தது 1825-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம். இவன் ஆட்சியில் ருஷ்யாவின் எல்லே விரிவடைந்தது. பிற்காலத்துப் புரட்சிகளுக்கு விதையூன்றப்பட்டதும் இவன் ஆட்சியில்தான்.

அலெக்ஸாந்தருக்குப் பின் முடியேற்க வேண்டியவன், அவனுடைய அடுத்த சகோதரன் கான்ஸ்டண்ட்டைன்.[1] ஆனுல், இவன் தன் உரிமையை மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னுடியே, அதாவது 1822-ஆம் வருஷத்திலேயே, தன் கடைசி சகோதரன்

---

1 Constantine.

நிக்கோலாஸுக்காக விட்டுக் கொடுத்துவிட்டிருந்தான். இந்த விஷயம் ரகசியமாகவே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனுல் அலெக்ஸாந்தரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பட்டத்திற்கு யார் வருவது என்பது தெளிவுபடாமல் சுமார் இருபது நாட்கள் கழிந்தன. கடைசியில் கான்ஸ்டண்டைன், தான் ஏற்கனவே முடிதுறந்து விட்டிருப்பதைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்து நிக்கோலாஸை பட்டமேற்றுக் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினுன். நிக்கோலாஸும்[1] இதற்கிணங்க 1825-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் அரச பதவியை ஏற்றுக் கொண்டான்.

3. டிசம்பர் புரட்சி

ஏற்றுக்கொண்டதும், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக ஒரு புரட்சி கிளம்பியது. முதலாவது அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில் பல ரகசியச் சங்கங்கள் தோன்றினவென்றுசொன்னேமல்லவா, இந்தச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அலெக்ஸாந்தர் மரணத்திற்குப் பிறகும் நிக்கோலாஸ் பட்டமேற்பதற்கு முன்னரும் ஏற்பட்டிருந்த நிச்சயமற்ற நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டு, ஒரு புரட்சிக்கு ஆயத்தம் செய்தார்கள். அப்படியே 1825-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் இருபத்தாரும் தேதி ஒரு புரட்சி நடைபெற்றது. இந்தப் புரட்சியில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதற்கு டிசம்பர் புரட்சி[2] என்றும், இதில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு டிசம்பரிஸ்ட்டுகள்[3] என்றும் பெயர்.

இந்தப் புரட்சியை ஒரே நாளில் அடக்கிவிட்டான் நிக்கோலாஸ். சிலர் தூக்கு மேடையிலேறினர்; பலர்

1 Nicholas I பிறந்தது: 1796; பட்டமேற்றது: 1825; மரணம்: 1855.

2 December Rising. 3 Decemberists.

ஸைபீரியாவுக்குப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். இந்தப் புரட்சி, வெற்றிகரமாக முடியவில்லையென்பது வாஸ்தவம். ஆனால், இதுவே, ருஷ்யாவின் பிற்கால புனருத்தாரணத்திற்குத் தூண்டுகோலாயிருந்தது; 1917-ஆம் வருஷத்துப் புரட்சிக்கு ஒத்திகை மாதிரி இருந்ததென்றும் கூறலாம்.

முதலாவது நிக்கோலாஸ்

இந்தப் புரட்சிக்குப் பிறகு நிக்கோலாஸ் மன்னன், பிற்போக்குச் சக்திகளின் உபாசகனாகி விட்டான். இவனது சுமார் முப்பது வருஷ ஆட்சியில் பெரும் பகுதி, இந்த உபாசனையிலேயே கழிந்ததென்று சொல்லவேண்டும்.

இவன் எப்பொழுதும் புரட்சிக் கனவையே கண்டு கொண்டிருந்தான். சங்கீதம், கணிதம் முதலியவை சம்பந்தமாக வெளியான நூல்களில்கூட ஏதாவது ரகசியச் சூழ்ச்சி இருக்குமோ என்று மருண்டான். இருந்தாலும் இவன் காலத்தில்தான் அதிகமான நூல்கள் வெளியாயின. ஆனால் வெளியான நூல்களைக்

காட்டிலும், அந்த நூல்களைத் தணிக்கை செய்ய இவன் நியமித்த அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருந்தது!

இன்னும், ருஷ்ய இளைஞர்கள், ஐரோப்பிய சர்வகலாசாலைகளுக்குச் சென்று படிக்கவேண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் விசேஷ உத்தரவு பெற வேண்டுமென்று விதித்தான். ருஷ்ய சர்வகலாசாலைகளில், தத்துவ ஞானத்தை ஒரு பாடமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடாதென்று தடை பிறப்பித்தான். பத்திரிகைகளைக் கண்டிப்பான கண்காணிப்புக்குட் படுத்தினான். நாட்டுக்கு நன்மை தரக்கூடிய கருத்துக்களை யாராவது வெளியிட்டால், அவர்கள், தீவாந்தர தண்டனையைச் சன்மானமாகப் பெற்றார்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவன் மக்களின் சிந்தனா சக்தியை மண்ணிலே போட்டுப் புதைத்தான்; அவர்கள் வாயையும் கட்டிப் போட்டான்.

இங்ஙனம் உள் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, வெளிநாடுகளில் புரட்சி முளைகள் விட்டால், அவைகளைக் கிள்ளி எறிவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தான் நிக்கோலாஸ். 1830-ஆம் வருஷம் போலந்தில் ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டது. அதனைக் கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு அடக்கினான். ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த ஹங்கேரியில், 1848-ஆம் வருஷம் ஒரு புரட்சி தோன்றியது. இதனை அடக்க நிக்கோலாஸ், ருஷ்யப்படை யொன்றை அனுப்பி உதவி செய்தான்.

4. கிரிமியா போர்

நிக்கோலாஸ் ஆட்சியின் கடைசி காலத்தில், ருஷ்யாவின் தெற்கேயுள்ள கிரிமியா தீபகற்பத்தில் ஒரு பெரும் போர் மூண்டது. துருக்கிக்கு ஆதரவு அளிக்கின்ற முறையில், பிரிட்டன், பிரான்ஸ், துருக்கி ஆகிய

மூன்று நாட்டுப் படைகளும் சேர்ந்து ருஷ்யப் படைகளைத் தாக்கின. சுமார் ஒன்றரை வருஷ காலத்திற்கு மேலாக (*1854-1856*) நடைபெற்ற இந்தப் போரின் இறுதியில் ருஷ்யா தோல்வியே கண்டது. ஆனால் இதைக் காணு முன்னரே நிக்கோலாஸ் இறந்து விட்டான்.

5. இலக்கியத்தின் தங்கமான காலம்

பொதுவாக நிக்கோலாஸ் மன்னன், முற்போக்கான சக்திகளை முடக்க முயன்றான். என்றாலும், இவன் காலத்தில்தான், ருஷ்யாவில் அபேதவாத எண்ணங்கள் துளிர்க்க ஆரம்பித்தன.

மக்களிடையே அரசியல் அறிவு வளர்ந்து வந்தது, இன்னும் இவன் காலத்தில், ருஷ்ய இலக்கியத்துக்குப் புது வாழ்வு பிறந்தது. பேராசிரியர் பலர் புகழுடன் விளங்கினார்கள். இவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் புஷ்கின்,[1] லெர்மாண்ட்டாவ்,[2] கோல்ட்ஸாவ்[3], கோகோல்[4] ஆகியோர். இந்தக் காலத்தை—*1825*-ஆம் வருஷத்திலிருந்து *1855*-ஆம் வருஷம் வரை-ருஷ்ய இலக்கியத்தின் 'தங்கமான காலம்' என்று அறிஞர்கள் அழைக்கிறார்கள்.

மேலே சொல்லப் பெற்ற நான்கு பேராசிரியர்களையும் இந்த இடத்தில் சிறிது அறிமுகப்படுத்தி வைத்துக் கொள்வோம்.

புஷ்கின் :

புஷ்கின் வாழ்ந்ததெல்லாம் முப்பத்தெட்டு வருஷந்தான். இந்தச் சொற்ப காலத்திற்குள் இவன்

1 Pushkin : 1799-1837.
2 Lermontov : 1814-1841.
3 Koltsov : 1808-1842.
4 Gogol : 1809-1852.

எழுதிய நூல்கள் இவனுக்கு அழியாப் புகழ் தந்து விட்டன. 1817-ஆம் வருஷம்-அதாவது இவனுடைய பதினெட்டாவது வயதில்-இவனுடைய முதல் இலக்கியப் படைப்பு தலை தூக்கியது. ஒரு காவியம் எழுதினான். ஆனால் இது மேலும் மேலும் இவனுடைய உற்சாகம் அதிகரித்துக் கொண்டு போகக்கூடிய அளவுக்கு வெற்றி பெறவில்லை. இதனால் இவனுடைய வாழ்க்கைப் போக்கில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. ஒரு கவிஞனுக்கு இருக்கவேண்டிய சில பண்புகள் இவனிடமிருந்து விலகி நின்றன. ஆனால் இந்த மாற்றம் சிறிது காலந்தான். 1825-ஆம் வருஷம், அதாவது நிக்கோலாஸ் மன்னன் பட்டமேற்ற வருஷம், இவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. இலக்கியப் பணியே வாழ்நாள் பணியாக மேற் கொண்டான். இந்த வருஷத்திலிருந்து-இவனுடைய இருபத்தாருவது வயதிலிருந்து–1837-ஆம் வருஷம் இவனுடைய கடைசி நாட்கள் வரை, சுமார் பன்னிரண்டு வருஷ காலத்தில் இவன் ஆக்கித்தந்த நூல்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருந்ததோடு தரத்திலும் உயர்ந்திருந்தன. சிறு கதை, நாவல், கவிதை, சரித்திரம் இப்படிப் பல துறைகளிலும் இவனுடைய எழுது கோல் சென்றது.

இவனுடைய நூல்களின் அருமை பெருமைகளை நாம் ஒருவாறு உணர வேண்டுமானால், எந்தச் சூழ் நிலையில் இவைகளைப் படைத்தான் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இவன் வாழ்ந்த காலத்தில் ருஷ்ய அரசியல் வானத்தில் அடக்குமுறை மேகங்கள் படர்ந்திருந்தன. 1825-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற புரட்சியின் விளைவாக, மனித சஞ்சாரத்திற்குத் தகுதியில்லாதிருந்த ஸைபீரியா போன்ற பிரதேசங்களுக்கும், சிறைச்சாலைகளுக்கும், தூக்கு மேடைக்கும் அனுப்பப்பட்டவர் எத்தனையோ பேர். இதனால்

மக்களிடையே ஒருவித அச்சம் நிலவி வந்தது. தவிர, டிசம்பர் புரட்சியில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த பலர் புஷ்கினின் நெருங்கிய நண்பர்கள். இதனால், தனக்கு எந்த நிமிஷத்திலும் ஆபத்து ஏற்படக்கூடுமென்ற அச்சம் இவனை - புஷ்கினை - ஆட்கொண்டது; தான் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புக்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் முதலியவற்றை நெருப்புக் கிரையாக்கிவிட்டான்.

தவிர, இவனுடைய சொந்த வாழ்க்கை, பொதுவாக ஆரம்பத்திலிருந்தே, சிறப்பாக இந்தப் பன்னிரண்டு வருஷ காலமும் மிகவும் நொந்த வாழ்க்கையாக இருந்தது. இளமையில், அதாவது ஒரு கவிஞனாக அரும்புகின்ற தருணத்தில், சுதந்திர கீதமொன்று இயற்றி, கையெழுத்துப் பிரதியாகவே செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் பர்க் நகரத்தில் பலருக்கும் விநியோகம் செய்வித்தான். இதைக் கண்டு அந்த நகர அதிகாரவர்க்கம் மருண்டுவிட்டது. ருஷ்யாவின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள ஓர் ஊருக்கு இவனை அனுப்பிவிட்டது. ஏறக்குறைய தேசப்பிரஷ்டனாயினான்.

டிசம்பர் புரட்சிக்குப் பிறகு, நிக்கோலாஸ் மன்னனுடைய தயவை நாட வேண்டியவனானான் புஷ்கின். குடும்ப வாழ்க்கையில் இன்பம் நுகர முடியாதவனானான். அதோடு, வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்வது இவனுக்கு வழக்கமாகி விட்டது. என்ன செய்வது? அரசாங்க சேவையில் அமரவேண்டிய அவசியத்திற்குட்பட்டான். சிலசமயம், இவனுக்களிக்கப்பட்ட உத்தியோகம், இவனுடைய சுதந்திர உணர்ச்சிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதுபோல இருந்தது. ஆயினும் வேறு வழியில்லை. சிறிது காலம் உத்தியோகத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதும், சிறிது காலம் அதனின்று எட்டியிருப்பதுமாக வாழ்க்கை நடத்தினான்.

தன்னுடைய சுதந்திர உணர்ச்சியைச் செயல்படுத்த முடியவில்லையே யென்ற எண்ணம், இவனை,

- புஷ்கினை - உள்ளூர அரித்துக் கொண்டுவந்தது; உடலும் நாளுக்கு நாள் மெலிந்தது.

கடைசியில் இவனுக்கும் இவன் உறவினன் ஒருவனுக்கும் பகைமை ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக இருவரும், அப்பொழுதைய வழக்கப்படி 1837-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் எட்டாந்தேதி சண்டையிட்டனர். இதில் புஷ்கின் நல்ல காயமடைந்து பத்தாந் தேதி மரணமடைந்தான்.

ருஷ்ய இலக்கியத்தின் பிற்கால வளர்ச்சிக்கு, புஷ்கினின் படைப்புக்கள் நல்ல உரமாயமைந்தன வென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

லெர்மாண்ட்டாவ் :

மைக்கேல் லெர்மாண்ட்டாவின் வாழ்வு இருபத்தேழாவது வயதிலேயே முற்றுப் பெற்று விட்டது. புஷ்கினைப் போலவே இவனும் தன்னிடம் பகைமை பாராட்டிய தன்னோடு படித்த ஒருவனுடன் சண்டையிட்டு மடிந்தான்.

இவன், பதினைந்தாவது வயதில் "பிசாசு" என்ற தலைப்புடன் ஒரு கவிதை இயற்றினான். பின்னர் இவனாலேயே இது பலமுறை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இதை வெளியிடவே முடியவில்லை. காரணம், அரசாங்கக் கண்காணிப்பு அதிகாரி, இதனை வெளியிட அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டதுதான்.

லெர்மாண்ட்டாவ் சிறிது காலம் ராணுவப் பயிற்சி பெற்றிருந்தான். இதனால் இவனுக்கு ராணுவத்தில் ஒரு சிறு உத்தியோகம் கிடைத்தது. ஆனால் சுபாவத்தில், அடங்கலுக்குப் புறத்தியாயிருந்தான். இதனால் இவன் அநேக சங்கடங்களை அனுபவிக்க வேண்டியவனானான்.

புஷ்கினின் மரணம், இவன் மனத்தில் ஓர் அசைவைக் கொடுத்தது. ஜார் சக்ரவர்த்தியின் மீது

ஆத்திரங்கொண்டான். "ஒரு கவிஞனின் மரணம்" என்ற தலைப்பிட்டு ஒரு கவிதை இயற்றி ஜாருக்கு அனுப்பி வைத்தான். இதற்குப் பதில் கிடைக்காமற் போகுமா? உடனே கைதிக் கூண்டில் ஏற்றப்பட்டான்; விசாரணையும் நடந்தது. காக்கஸஸ் மலைப்பிரதேசத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த ஒரு படையில் சேர்ந்து வேலை செய்யுமாறு அனுப்பப்பட்டான். ஆனால் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு செயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். இதற்குப் பிறகுதான், "நம் காலத்து வீரன்" என்ற தலைப்புக்கொண்ட இவனுடைய பிரபல நாவல் வெளியாயிற்று. இதுதான், இலக்கிய உலகத்தில் இவனுக்கு ஒரு பெயர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இது தவிர, இவன், அநேக கவிதைகள் புனைந்திருக்கிறான். இவற்றில் சில, சாதாரண மனிதர்களுடைய உணர்ச்சிகளைச் சித்திரித்துக் காட்டுவனவாயிருக்கின்றன. "ருஷ்ய இலக்கிய கர்த்தர்களின் வரிசையிலே மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய இலக்கிய கர்த்தர்களின் வரிசையிலும் லெர்மாண்ட்டாவுக்கு ஓர் உன்னதமான ஸ்தானம் உண்டு" என்று அறிஞர்கள் இவனைப் போற்றி வருகிறார்கள்.

கோல்ட்ஸாவ்:

அலெக்ஸிஸ் கோல்ட்ஸாவ் என்பவன், சாதாரண ஒரு சில்லரை வியாபாரியின் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். கல்வி அறிவு அதிகம் பெறாத சாதாரண வியாபாரிகளுடன் பழகுவதிலேயே இவனுடைய இளமைப் பருவம் கழிந்தது. இவனுடைய பள்ளிக்கூடப் படிப்பெல்லாம் ஒரு வருஷந்தான். ஆனாலும் இளமையிலிருந்தே இவனுக்குக் கவிதை புனையும் ஆற்றல் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது. இவனுடைய வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி கிராம மக்களிடையே கழிந்தபடியால், இவன் புனைந்த கவிதைகள், பெரும்பாலும் கிராம வாழ்க்கை,

இயற்கைக் காட்சிகள், விவசாய மக்களின் அவல நிலை இவைகளேயே பொருளாகக் கொண்டிருந்தன. இவனுடைய கவிதைகள், எல்லோரும் பேசுகின்ற, எல்லோருக்கும் புரிகின்ற மொழியில் அமைந்திருந்தபடியால், பாமர மக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியிலுள்ளவர்கள், இவன் கவிதைகளை விரும்பிச் சுவைத்துப் படித்தார்கள். அவர்களிடையே இவனுக்கு நல்ல செல்வாக்கும் ஏற்பட்டது. பிற்காலத்தில் டர்கனீவ்[1] என்ன, மாக்ஸிம் கோர்க்கி[2] என்ன இப்படிப்பட்டவர்களுடைய இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு இந்த கோல்ட்ஸாவின் படைப்புக்கள் ஓரளவு முன்னேடிகளாயிருந்தன என்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். சிறந்த இலக்கிய விமர்சகன் என்று ருஷ்ய மொழிவல்லுநரால் போற்றப்படுகின்ற பெலின்ஸ்கி[3] என்ற அறிஞன், இந்த கோல்ட்ஸாவை, மகாகவி என்று அழைக்கிறான். கோல்ட்ஸாவ் வாழ்ந்ததெல்லாம் மொத்தம் முப்பத்து நான்கு வருஷ காலமேயாகும்.

கோகோல் :

நிக்கோலாஸ் கோகோல் சாதாரண ஒரு குடும்பத்திலே பிறந்தவன். நாற்பத்து மூன்று வருஷ வாழ்வுதான். இருபத்தோராவது வயதில் எழுதத்தொடங்கிஞன். சிறு கதை, நாடகம், நாவல் ஆகிய துறைகளில் இவன் எழுதுகோல் அதிகமாகச் சென்றது. இவன் படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் மத்தியதர வகுப்பாருடைய வாழ்க்கையைச் சித்திரித்துக் காட்டுவனவாகவே இருந்தன. இவன் எழுதிய “இன்ஸ்பெக்டர்—ஜெனரல்” என்ற நாடகம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது.

1 Turgenev : 1818 - 1883. 2 Maxim Gorky : 1868 - 1936.
3 Belinski - 1810 - 1848.

இந்த அறிஞர்களுடைய எழுத்துக்களை, ருஷ்யாவின் மத்திய வகுப்பு இளைஞர்கள் ஆவலோடு படித்தார்கள். இதன் பயனுகத் தங்கள் சமுதாயத்தின் சீர்கேடான நிலைமையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினுர்கள். இந்தச் சிந்தனையானது, தேச நன்மைக்காக எல்லாவித தியாகங்களையும் செய்யக்கூடிய ஓர் உணர்ச்சியையும் உறுதியையும் இவர்களுக்கு அளித்தது. இந்தக் காலத்திலிருந்து, இவர்கள் மூலமாக, சுயேச்சாதிகாரத்திற்கு விரோதமான எண்ணங்கள் தேசத்தில் வளர்ந்து வரலாயின.

6. தொழில் முயற்சிகள்

முதலாவது நிக்கோலாஸ் மன்னன் காலத்தில் ருஷ்யாவில் புதிதாகச் சில தொழில் முயற்சிகள் தொடங்கப் பெற்றன. விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி சிறிது அதிகமாயிற்று. ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தில் ஒரு சுறுசுறுப்பு காணப்பட்டது. தவிர, முதன் முதலாக ரெயில் பாதை போடப்பட்டது இந்த நிக்கோலாஸ் ஆட்சியில்தான்; அதாவது 1837-ஆம் வருஷம். செயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்திலிருந்து, ஜார்கோ ஸெலோ[1] என்ற இடத்திலுள்ள ஜார் சக்ரவர்த்தியின் வாசஸ்தலத்திற்குப் போடப்பட்ட இந்தப் பாதையின் நீளம் சுமார் பதினுறு மைல்தான். நிக்கோலாஸை சூழ்ந்துகொண்டிருந்த சில அதிகாரிகள், இந்த ரெயில் பாதையே போடக் கூடாதென்று முதலில் ஆட்சேபித்தார்கள். அப்படிப் போடுவதனுல், மக்களுடைய நன்னடத்தைக்கு ஆபத்துண்டாகுமென்றும், ஜனங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்ருேர் இடத்திற்குக் காரணமில்லாமல் போய்வந்து கொண்டிருப்பதை ஆதரித்ததாகுமென்றும், இதனுல், தற்போது நாட்டில்

1 Tsarkoe Selo.

நிலவிவரும் நிதானங் தவறிய உணர்ச்சிகளை வளர்த்துக் கொடுத்தது போலாகுமென்றும், இவர்கள் காரணங்கள் கூறியதைக் கொண்டு, பத்தொன்பதாவது நூற்ருண்டின் முற்பகுதியில் ருஷ்ய அதிகார வர்க்கத்தின் மனப்போக்கு எவ்வாறிருந்த தென்பதை நாம் ஒருவாறு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

V. ரோமனுவ் பரம்பரை

(மூன்ரும் பகுதி)

1. இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர்—ஒரு புதிர்

முதலாவது நிக்கோலாஸுக்குப் பிறகு இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர்.[1] இவன் பட்டமேற்பதற்கு முன்னரே, அரசாங்கத்திலும் ராணுவத்திலும் சில பதவிகள் வகித்து நிருவாக அனுபவமும் ராணுவ அனுபவமும் பெற்றவன். தவிர, சிறு பிராயத்திலிருந்தே, பல ஊர்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும் வாய்ப்பு இவனுக்கு அதிகமாகக் கிடைத்தது. உதாரணமாக, 1837-ஆம் வருஷம், அதாவது இவனுடைய பத்தொன்பதாவது வயதில், சுமார் ஏழு மாதத்திற்குள் இவன் ருஷ்யாவில் மட்டும் முப்பது மாகாணங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டான். இவனுக்கு முந்தியிருந்த எந்த ஜார் சக்ரவர்த்தியும் துணிந்து செல்லாத ஸைபீரியாவுக்குக் கூட சென்று வந்தான். இந்தச் சுற்றுப்பிரயாணம், இவன் ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்த பிறகு இவனுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயனளித்தது என்பது வேறு விஷயம்.

இந்த அலெக்ஸாந்தரின் சுபாவத்தையும் இவன் நடத்திய ஆட்சியையும் பொருத்திவைத்துப் பார்த்தால் ஒரு புதிர்போல இருக்கும். இவன் எளிதிலே உணர்ச்சி வசப்பட்டு விடுவான்; சில சமயங்களில், நான்குபேர் முன்பாகக் கண்ணீரும் வடிப்பான். 1877-ஆம் வருஷம் மே மாதம் தொடங்கி 1878-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முடிய ருஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் ஒரு யுத்தம் நடைபெற்றது. இதில் ருஷ்யா

---

1 Alexander II. இவன் பிறந்தது: 1818; பட்டமேற்றது: 1855; மரணம்: 1881.

இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர்

வுககு வெற்றி கிடைத்தது. இந்த யுத்தத்தில் காய மடைந்தவர்களுக்குத் துன்ப நிவாரணம் அளிக்கும் பொருட்டு, தான் ஓர் 'ஆண் நர்ஸாக' இருந்து பணி யாற்ற விரும்பினான் இந்த அலெக்ஸாந்தர்.

இப்படிக் கருணை உள்ளமுடையவனாகத் தோன் றியபோதிலும், இவன் ஆட்சியில், கடுமையான அடக்குமுறைகள் கையாளப்பட்டன. சம்பிரதாய மான விசாரணைகூட இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான பேர், சிறைவாசத்திற் குட்பட்டனர்; தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டனர்.

பொதுவாக இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தரை ஒரு வித நிச்சய புத்தி யில்லாதவனென்று சொல்லலாம்.

2. ஆதிக்க எல்லை விரிகிறது

இந்த அலெக்ஸாந்தர் காலம் வரையில், கானடா தேசத்திற்கு வடமேற்கிலும், வடமகா சமுத்திரத்திற்குத் தெற்கிலும் உள்ள அலாஸ்க்கா[1] பிரதேசமும் அதையொட்டிய சிறிய தீவுகளும் ருஷ்யாவுக்குச் சொந்தமாயிருந்தன. ருஷ்ய-அமெரிக்கா என்றே இவை அழைக்கப்பட்டு வந்தன. அலெக்ஸாந்தர் பட்டமேற்ற பன்னிரண்டாவது வருஷம்—1867-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பதினெட்டாந் தேதி—இவை எழுபத்திரண்டு லட்சம் டாலர் விலைக்கு, அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளுக்கு விற்கப்பட்டுவிட்டன.

இப்படி ஒரு பிரதேசம் ருஷ்யாவின் கைவிட்டுப் போனபோதிலும், மத்திய ஆசியாவின் தென் மேற்கிலுள்ள சில பிரதேசங்களும் கிழக்கிலுள்ள சில பிரதேசங்களும் அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில்தான் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டன. அதாவது, இப்பொழுது சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு ராஜ்யத்தின் தென்மேற்கிலுள்ள தாஜிக்ஸ்தான், துர்க்மேனியா, கிர்கிஸ்தான், காஜக்ஸ்தான் ஆகிய மாகாணங்களும், கிழக்கே வ்ளாடிவாஸ்ட்டாக்[2] நகரத்திலிருந்து வடக்கே விரிந்து கொண்டு போகும் ஆமூர்நதிப் பிரதேசமும் இதற்குக் கிழக்கேயுள்ள ஸக்காலின்[3] தீவும் ருஷ்ய எல்லைக்குட்படுத்தப் பெற்றன.

---

1 Alaska : அலாஸ்க்கா என்ற சொல்லுக்குப் பெரிய நாடு என்று அர்த்தம் இதன் விஸ்தீரணம் : 5,86,400 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை : உத்தேசம்: 75,000; தலைநகரம் : ஜுனியெள (Juneau)

2 Vladivostock : பெரிய துறைமுகப்பட்டினம். ஜனத்தொகை: இரண்டு லட்சத்திற்குமேல்.

3 Sakhalin : 1904–05-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற ருஷ்ய–ஜப்பானிய யுத்தத்தின் விளைவாக, இந்தத் தீவின் தெற்குப் பாதி, ஜப்பான் வசம் போய்ச் சேர்ந்தது. 1917-ஆம் வருஷம் ருஷ்யாவில் புரட்சி நடைபெற்றபோது, ஜப்பான், இந்தத் தீவின் வடபாதி பூராவையும் ஆக்ரமித்துக்கொண்டு விட்டது; 1925-ஆம் வருஷந்தான் வட பாதியைக் காலி செய்தது. இந்தத் தீவுக்குக் காராபூட்டோ (Karafuto) என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. விஸ்தீரணம் : 24,560 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை : உத்தேசம் : நான்கு லட்சம்.

தவிர, அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில், அதாவது 1877-ஆம் வருஷம் ருஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் போர் மூண்டது. இதில் ருஷ்யா வெற்றி பெற்றதேயாயினும், நிகரமான சாதகம் எதனையும் அடையவில்லை. ஐரோப்பிய வல்லரசுகள், சிறப்பாக பிரிட்டன்,ருஷ்யா மீது சந்தேகங்கொள்ள ஆரம்பித்தது. இதே பிரகாரம் ருஷ்யாவும் பிரிட்டன்மீது அதிருப்தி காட்டத் தொடங்கியது.

பொதுவாக, அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சியில், ருஷ்யாவின் ஆதிக்க எல்லை விரிவடைந்தது. சர்வதேச அரசியல் அரங்கத்தில் இதன் பேச்சுக்கு ஓரளவு மதிப்பும் ஏற்பட்டது. ஆனால் இதே விகிதாசாரத்திற்கு, ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் சந்தேகமும் பொருமையும் கலந்த பார்வை இதன் மீது விழுந்தது.

இஃதொருபுறமிருக்க, உள்நாட்டில் அலெக்ஸாந்தர் சில சீர்திருத்தங்களைக் கொணர்வித்தான். மக்கள், கல்வியறிவு பெறுவதற்கான வசதிகள் அதிகரிக்கப்பட்டன; சிறப்பாகப் பெண்களின் கல்வித் தேவையில் அதிக கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது. பத்திரிகைகளுக்கும், நூல் வெளியீட்டுக்கும் இருந்த கட்டுதிட்டங்கள் தளர்த்தப்பட்டன. இதனால் புதிய பத்திரிகைகள் பல தோன்றின; நூல்களும் வெளியாயின. ருஷ்ய இலக்கியத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்தை, அதாவது 1855-ஆம் வருஷத்திலிருந்து சுமார் ஒரு முப்பது வருஷ காலத்தை 'நாவல்' யுகம் என்று சொல்வதுண்டு. ஏனென்றால் இந்தக் காலத்தில்தான், உலக இலக்கியங்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணக்கூடிய சில நல்ல நாவல்கள் ருஷ்ய மொழியில் வெளியாயின.

3. இலக்கிய கர்த்தர் சிலர்

இந்த நாவல் இலக்கிய யுகத்தில் பிரபலமாக விளங்கிய அறிஞர் மூவர். (1) டர்கனீவ்[1] (2) டால்ஸ்ட்டாய்[2] (3) டோஸ்ட்டோ வெஸ்கி[3].

டர்கனீவ்:

டர்கனீவ், மாஸ்க்கோ, செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் பர்க், பெர்லின் ஆகிய மூன்று சர்வகலாசாலைகளில் பயின்றவன்; வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியை ஜெர்மனியிலும் பிரான்சிலும் கழித்தவன். இளமையிலேயே நல்ல கவிதைகள் இயற்றத் தொடங்கினுன்; பின்னர் சில நாடகங்கள் எழுதினுன். இவற்றில் இவன் திருப்தி காணவில்லை. விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுகதைகள் எழுதத் தொடங்கினுன். நல்ல பெயர் கிடைத்தது. ஆனுல், இந்தக் கதைகளில் வரும் சிலகருத்துக்கள், அதிகாரிகளுக்குக் கசப்பாயிருந்தன. எனவே, இவனை இவனுடைய வாசஸ்தலத்திலேயே கைதி மாதிரி இருக்கும்படி செய்து விட்டார்கள். இப்படி ஒன்றரை வருஷம் கழிந்தது. விடுதலை பெற்ற பிறகு, ஒன்றன்பின்னென்ருகப் பல நாவல்கள் எழுதி வெளியிட்டான். இவை பெரும்பாலும் ருஷ்ய சமுதாய வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. இவைதான், இவனுக்கு அழியாப்புகழை வாங்கிக்கொடுத்தன. ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் இவனுடைய நூல்களை வெகுவாகப் பாராட்டினுர்கள். இவனுடைய சம காலத்து இலக்கிய கர்த்தர்களில் இவன்தான், முதன் முதலாக, பிற மொழி அறிஞர்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றவன். இவன் வாழ்ந்தது மொத்தம் அறுபத்தைந்து வருஷம்.

---

1 Ivan Turgenev: 120-ஆம் பக்க அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.
2 Leo Tolstoy: 1828-1910.
3 Fedor Dostoevsky: 1821-1881.

டால்ஸ்ட்டாய் :

டால்ஸ்ட்டாய், எல்லா வசதிகளும் நிறைந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தான். காஜான் சர்வகலாசாலை[1]யில் மூன்று வருஷ காலம் பயின்ருன். ஆனல் பட்டம் பெறுவதற்கு முன் அதனின்று வெளியேறிவிட்டான். இங்குப் பயின்றபோது, பிரெஞ்சு அறிஞனை ரூஸ்ஸோ வின் நூல்களைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இவனுக்குக் கிடைத்தது. அவற்றில் பெரிதும் ஈடுபட்டான். பிற் காலத்தில் ரூஸ்ஸோவினிடம் பெரு மதிப்பு வைத்துப் பேசுகிருன்.

சர்வகலாசாலையிலிருந்து வெளியேறிய நான்கு வருஷத்திற்குப் பிறகு, டால்ஸ்ட்டாய், ராணுவத்தில் சேர்ந்து சுமார் இரண்டு வருஷ காலம் சேவை செய் தான். பின்னர், ஏறக்குறைய முப்பதாவது வயதிலும் முப்பத்து மூன்ருவது வயதிலும் இரண்டு தடவை, ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகளுக்குச் சென்று வந்தான். தான் கண்ட அளவில், ஐரோப்பாவில் வியந்து பாராட் டக்கூடிய அமிசம் எதுவுமில்லையென்ற அபிப்பிரா யம் இந்தப் பிரயாணத்தினுல் இவனுக்கு ஏற்பட்டது.

இவனுடைய எழுத்து முயற்சி சிறு கதையிலேயே தொடங்கியது. இவனுடைய முதற்கதை ‘குழந்தைப் பருவம்’ என்பது. இது, **1852**-ஆம் வருஷம், அதாவது இவனுடைய இருபத்து நான்காம் வயதில் வெளியா யிற்று. இதையடுத்து “ஸெபாஸ்ட்டபூலின் கதைகள்”[2]

1 Kazan University: முதலாவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சிக் காலத் தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

2 Tales of Sebastopol: ஸெபாஸ்ட்டபூல் என்பதை ஸெவாஸ்ட்ட பூல் (Sevastopol) என்றும் அழைப்பர். கிரிமியா தீபகற்பத்தின் தென்மேற்கிலுள்ள இந்த ஸெபாஸ்ட்டபூல் ஒரு துறைமுகப்பட்டி னம். கிரிமியாபோரில் (1854-1856) இந்தப் பட்டினத்தை பிரிட்டன், பிரான்ஸ், துருக்கி ஆகிய மூன்று நாட்டுப்படைகளும் சேர்ந்து முற்றுகையிட்டன. சுமார் பதிஞேரு மாதகாலம் நடைபெற்ற இந்த முற்றுகையில், இறந்தவர்களும் காயமடைந்தவர்களுமான ருஷ்யர் களின் எண்ணிக்கை 1,02,000. முற்றுகையிடப் பெற்ற ருஷ்யப் படை வீரர்களில் ஒருவனுயிருந்து பணியாற்றினுன் டால்ஸ்ட்டாய்.

என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகள் பல, ஒரு பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. இவை, ருஷ்யாவின் தலைசிறந்த இலக்கிய கர்த்தர்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படக்கூடிய ஒரு தகுதியை இவனுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன.

ராணுவ சேவையிலிருந்து திரும்பிவந்த பிறகு டால்ஸ்ட்டாய், "யஸ்னையா பொலியானு"[1] என்ற தன்னுடைய 'எஸ்டேட்டில்' வந்து தங்கி, குடியானவர்களின் பிள்ளைகளுக்கென்று ஒரு பள்ளிக்கூடம் தொடங்கினுன். இதே சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் ஓர் அரசாங்க உத்தியோகம் இவனுக்குக் கிடைத்தது. ஆனுல் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதையும், அரசாங்க உத்தியோகத்தையும் விட்டுவிட்டான். இதற்குப் பிறகு நூல்கள் எழுதுவதிலேயே இவனுடைய பெரும் பொழுது கழிந்தது. இவனது இலக்கியப் படைப்புக்களில் சிறந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றவை "போரும் சமாதானமும்"[2] என்பதும் "அன்னு கரினீனு"[3] என்பதுமாகும்.

டால்ஸ்ட்டாயின் பிற்பகுதி வாழ்க்கை ஒரு பெரிய மாற்றத்தை யடைந்தது. நாகரிகம் என்ற பெயரால் நடைபெறும் போலி வாழ்க்கையை, ஆடம்பர வாழ்க்கையை வெறுத்தான்; எளிமையும், இனிமையும், உண்

இந்த முற்றுகையில், ருஷ்யப் போர் வீரர்கள் காட்டியவீரம், செய்த தியாகம், அடைந்த துன்பம் ஆகிய பலவற்றைப் பற்றியும், "ஸெபாஸ்ட்டபூலின் கதைகள்" என்ற தலைப்புக் கொடுத்து, கதை-கட்டுரை வடிவத்தில், படிப்பவர் மனத்தை உலுக்கி விடும்படியாக எழுதியிருக்கிருன் டால்ஸ்ட்டாய். இந்த முற்றுகை சம்பந்தமான வீர நிகழ்ச்சிகள் பல, ருஷ்யாவின் பாட புத்தகங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன

1 Yasnaia Poliana. 2 War and Peace.
3 Anna Karenina.

மையும் நிறைந்த வாழ்க்கையை விரும்பினன்; அதனையே மேற்கொண்டான். எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும்; மது மாமிசத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்; காமக்குரோதங்களுக்கு உட்படலாகாது; பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எண்ணம், செயல் அனைத்தையும் நீக்க வேண்டும்; வாழ்க்கையில் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; இன்னோரன்ன நியதிகள் இவன் உள்ளத்தில் உரம் பெற்று நின்றன; இவைகளைக் கடைப்பிடிக்கவும் பரப்பவும் முனைந்தான். இதனால் இவனுக்கும் இவன் குடும்பத்திற்கும் பிணக்கு உண்டாயிற்று. மனவேதனை இவனை வாட்டி யெடுத்தது. திடீரென்று ஒரு நாள்-1910-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபத்தெட்டாந்தேதி - இரவு யாருக்கும் சொல்லாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டான். சுமார் பத்து நாள் கழித்து இறந்தும் போனன். இறக்கும் பொழுது இவனுக்கு வயது எண்பத்திரண்டு.

மகாத்மா காந்தியின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டதற்கு டால்ஸ்ட்டாயின் நூல்கள் பெரிதும் துணை செய்தன என்று சொல்லலாம். இருவருக்கும் கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் நடைபெற்று வந்தன என்பதை யாவரும் அறிவர். இதே பிரகாரம் பிரபல பிரெஞ்சு அறிஞனும், இந்தியாவின் பாரமார்த்திக வாழ்க்கைக்குப் பெருமதிப்புக் கொடுத்துப் பேசியவனுமான ரோமெய்ன் ரோலாந்து[1] டால்ஸ்ட்டாயிடம் மிகவும் ஈடுபாடுடையவனயிருந்தான். இருவருக்கும் கடிதப் போக்கு இருந்து வந்தது.

டோஸ்ட் டோவெஸ்கி:

டோஸ்ட்டோவெஸ்கி ஒரு வைத்தியனுடைய மகன். ராணுவ இஞ்சினீரிங் கல்வி பயின்ருன். அதில்

1 Romain Rolland : 1866-1944.

தேர்ச்சி பெற்று ராணுவ சேவையில் அமர்ந்தான். ஆனல் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு அதிலிருந்து விலகிக்கொண்டு இலக்கியத் துறையில் இறங்கினன். "ஏழை மக்கள்"என்ற தலைப்புக் கொண்ட ஒரு நாவல் எழுதினன். இதுதான் இவனுடைய முதல் படைப்பு. இஃது இவனுடைய இருபத்தைந்தாவது வயதில்-1846 ஆம் வருஷத்தில்-வெளி வந்தது. முதல் வெளியீடாக இருந்தபோதிலும் இஃது அறிஞர் பலருடைய பாராட்டுதலைப் பெற்றது. இவனுடைய புகழ் வளர ஆரம்பிக்கும் தருணத்தில், இவன் ஒரு ரகசியச் சங்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிருனென்று சொல்லி, அரசாங்கம் இவனைக் கைது செய்து மரண தண்டனைக்குட்படுத்திவிட்டது. ஆனல் கடைசி நிமிஷத்தில், மரண தண்டனை, சிறைவாசத் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது. எனவே, இவன் ஸைபீரியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கே நான்கு வருஷ காலம் கடினமான உழைப்புக்குட்படுத்தப் பெற்ருன். பிறகு ஸைபீரியாவிலேயே, ராணுவ சேவைக்குட்படுத்தப்பெற்று அதில் ஆறு வருஷ காலம் கழித்தான். 1859-ஆம் வருஷம், அதாவது இவனுடைய முப்பத்தெட்டாவது வயதில் விடுதலை பெற்று, செயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரம் போந்து, பழைய மாதிரி எழுதும் தொழிலில் ஈடுபட்டான். பத்திரிகைகளில் பல கட்டுரைகள் எழுதிவந்தான்; பத்திரிகாசிரியனுக இருந்து பணியாற்றினன். சிறு கதைகளென்ன, பெரிய நாவல்களென்ன, இப்படி ஒன்றன்பின் னென்ருக வெளிவந்தன. இவனுடைய படைப்புக்களிற் பெரும்பாலன, சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியிலுள்ளவர்களுக்குப் பரிவு காட்டுகின்ற முறையிலேயே இருந்தன.

டோஸ்ட்டோவெஸ்கி, ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளுக்கும் அநேகந் தடவை பிரயாணம் செய்து வந்தான். இந்தப் பிரயாணத்தினல், டால்ஸ்ட்டாயைப்

போல் இவனுக்கும் மேனுட்டு நாகரிகத்தின் மீது ஒரு வித வெறுப்பு ஏற்பட்டது. தவிர, ஸைபீரியாவில் கைதியாயிருந்ததன் விளைவாக, இவனிடத்தில் ஒரு பெரிய மனமாறுதல் காணப்பட்டது. பழமையான கிறிஸ்துவ மதாசாரங்களில் நம்பிக்கை கொண்டான். எளிய வாழ்வில்தான் இனிமை இருக்கிறதென்ற உண்மையை உணரலானுன். 'வறுமை மிக்க நமது தாய் நாடு-ருஷ்யா-உலகத்திற்கு நற்செய்தியை அளிக்கப் போகிறது' என்ற கருத்தை இவன் ஒரு சமயம் வெளியிட்டான். 1917-ஆம் வருஷத்துப் புரட்சிக்குப் பிறகு இஃது எவ்வளவு உண்மையாகிவிட்டது!

டோஸ்ட்டோவெஸ்கி, குடும்ப வாழ்க்கையில் இன்பம் நுகரவில்லை. இவனுக்கு வாய்த்த மனைவியர் இருவர். இருவரும் இவனுக்கு யம தூதர்களாயினர். மூன்ருவதாக ஒருத்தியை விவாகஞ் செய்து கொண்டான். ஆனுல் இவளைக் கைபிடித்த வேளையில் இவனுக்குப் பெரிய பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. கடனுளியாகிவிட்டான். கடன்காரர்கள் தொந்தரவு பொறுக்க முடியாமல்தான், இவன் வெளியூர்ப் பிரயாணத்தை மேற் கொண்டான். வெளியூர்களிலும், தன் மனக் கவலைகளை மறக்க, இவன், சூதாட்டங்களில் ஈடுபடலானுன். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர், கடுமையாக உழைத்து, அதாவது வேகமாக எழுதி அதிகமான நூல்களைவெளியிட்டு, கடன் தொல்லையைத் தீர்த்ததோடு, ஓரளவு வசதியுடன் வாழ்வதற்கான வகையையும் தேடிக்கொண்டான்.

டோஸ்ட்டோவெஸ்கி வாழ்ந்தது மொத்தம் அறுபது வருஷம்.

இந்த மூவரைத் தவிர, வேறு சில அறிஞர்களும் அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்களுடைய இலக்கிய சிருஷ்டிகள், உலகப் புகழ்

பெறவில்லையாயினும் ருஷ்ய மொழிவளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை செய்தன.

4. "ஜார்-எங்கள் ரட்சகன்"

இனி, இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தரின் ஆட்சிக்கு வருவோம். இவன் பட்டமேற்றதும், கூடிய மட்டில் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் தழுவிக் கொண்டு செல்லவே முயன்றான். முதலாவது நிக்கோலாஸ் ஆட்சியில் நடைபெற்ற டிசம்பர் புரட்சியிலும் போலந்து புரட்சியிலும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த சிறைவாசிகளை விடுதலை செய்வித்தான். முந்தின ஆட்சியில் விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை யுத்தரவுகளை யெல்லாம் ரத்து செய்தான். புதிதாகப் பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நிறுவி அவை மூலம் ஜனங்கள் நிருவாக அனுபவம் பெறுமாறு செய்தான். நீதி ஸ்தலங்களைச் சீர்திருத்தியமைத்தான்.

இவை தவிர, நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கட்டுப் பட்டு அடிமைகளாகக் கிடந்த விவசாயிகளுக்குச் சில அமிசங்களில் விடுதலை தரக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றச் செய்தான். விவசாய அடிமைகளாகச் சுமார் நாலரை கோடி பேருக்கு மேல் இருந்தார்கள். இவர்கள் மேற்படி சட்டம் இயற்றப்பட்டது தெரிந்ததும் 'ஜார்-எங்கள் ரட்சகன்' என்று அலெக்ஸாந்தரைக் கொண்டாடினார்கள்; தங்களுக்கு விடுதலை கிடைத்துவிட்டதாகக் கருதி மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். ஆனால் இந்த மகிழ்ச்சி நீடித்திருக்கவில்லை. ஏனென்றால், விடுதலை கிடைத்ததே தவிர, விடுதலையின் பயனை இவர்களால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், ஜீவனத்திற்குத் தேவையான நிலங்கள் இவர்கள் வசம் இல்லை. எல்லாம், நிலச்சுவான்தார்கள் வசம் இருந்தன. நிலச்சுவான்தார்களும், பரம்பரை

யாகத் தாங்கள் அனுபவித்து வந்த உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கச் சம்மதப்படவில்லை. இந்தக் காரணங்களினால், விவசாயிகளிடையே அதிருப்தி எண்ணங்கள் வளர்ந்து வரலாயின. நிலச்சுவான்தார் களும், இந்த விடுதலைச் சட்டமானது, இன்றைக் கில்லாவிட்டாலும் என்றைக்காவது ஒருநாள் தங்க ளுடைய பரம்பரை உரிமைகளை பாதிக்குமென்று கருதி, அலெக்ஸாந்தர் மீதும் அவனுடைய ஆலோச கர்கள் மீதும் அதிருப்தி கொள்ளலானார்கள்.

5. விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் உண்டா?

விவசாயிகளுக்கு விடுதலை வாங்கித்தர வேண்டு மென்று பாடுபட்டவர்களில் முக்கியமானவன் அலெக் ஸாந்தர் ஹெர்ஸென்[1] என்பவன். இவன் ஒரு நூலாசி ரியனாகவும் பத்திரிகாசிரியனாகவும் பெயரெடுத்தவன். இவன் லண்டனில் இருந்துகொண்டே ருஷ்ய விவசாயி களின் நலன் நாடிக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தான்.

1857-ஆம் வருஷம், ஒகாரேவ்[2] என்ற ஒரு நண்ப னுடன் சேர்ந்துகொண்டு ஓர் அச்சகத்தைத் தொடங் கினான் ஹெர்ஸென். இவனுடைய ஆசிரியப் பொறுப் பில், அதிலிருந்து "மணி"[3] என்ற பெயருடன் ஒரு பத்திரிகை வெளிவந்தது. ஹெர்ஸென், ருஷ்ய அரசாங் கத்தின் பிற்போக்கான நடவடிக்கைகளைக் கண்டித் தும், விவசாய அடிமைகளின் விடுதலையை வலியுறுத் தியும், தன் பத்திரிகையில் பல கட்டுரைகள் எழுதி வந்தான். இவன் பத்திரிகைக்கு ருஷ்யாவில் நல்ல செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. முற்போக்கான எண்ணங் களையுடைய இளைஞர்கள் மட்டுமல்ல, அனுபவம் நிறைந்த அறிஞர்களும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்

1 Alexander Herzen : 1812—1870. 2 N. P. Ogarev.
3 The Bell.

களும் இவனுடைய எழுத்துக்களை விரும்பிப் படித்தார்கள்; இவனைப் பெரிதும் போற்றினார்கள்.

இந்த நிலையில் தான் அலெக்ஸாந்தர் மன்னன், 1861-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம், விவசாய அடிமைகளுக்கு விமோசனம் அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட மேற்படி சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்வித்தான். உடனே ஹெர்ஸென், அலெக்ஸாந்தரைப் பாராட்டித் தன் பத்திரிகையில் எழுதினான்; 'விடுதலை யளித்த ஜார்' என்று அவனைப் போற்றினான். இந்தப் போற்றி வாசகத்தின் எதிரொலியாகத்தான், அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த விவசாயிகள் 'ஜார்—எங்கள் ரட்சகன்' என்ற கோஷத்தைக் கிளப்பினார்கள்.

மேற்படி விடுதலைச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைப் படித்துப் பார்த்தான் ஹெர்ஸென்; ஏமாற்றமடைந்தான். தவிர, இந்தச் சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, விவசாயிகள் தங்கள் உரிமைகளைக் கோரினார்கள். இதன் விளைவாகச் சில இடங்களில் கலகங்கள் கிளம்பின. இவைகளை அரசாங்கம் கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு அடக்கியது. இவைகளையெல்லாம் பார்த்தான் ஹெர்ஸென். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஜார் மன்னனுக்கு இல்லையென்று கண்டு கொண்டான். அரசாங்கத்தின் செயலைக் கண்டித்து, 'ஜனங்களுக்கு என்ன தேவை?' என்ற தலைப்பில், நீண்டதொரு தலையங்கம் தன் பத்திரிகையில் எழுதினான். இதில் 'ஜனங்களுக்கு நிலமும் சுதந்திரமும் தேவை' என்று அறுதியிட்டுக் கூறினான். இந்த வாசகம் பிற்காலத்தில் புரட்சிவாதிகளின் கோஷமாயமைந்தது.

தவிர, ஹெர்ஸென், மேற்படி தலையங்கத்தில், ருஷ்யாவில் என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு வேலைத் திட்டத்தை வகுத்

துக் காட்டினுன். இந்தத் திட்டம் செயல்படுவதற்கு ருஷ்யாவில் ஆங்காங்கு ரகசியச் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக் கப்பட்டு, அவை மூலம் விவசாயிகளிடையிலும் ராணு வத்தினரிடையிலும் கிளர்ச்சி நடத்த வேண்டுமென்று இவன் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தான். "இளைஞர்களே, மக்களிடம் செல்லுங்கள்; அவர்க ளிடையே பிரசாரம் செய்யுங்கள்" என்ற வாசகங்களை இவன் திரும்பத் திரும்ப முழக்கி வந்தான்.

இருந்தாலும் இவன் பலாத்காரப் புரட்சியில் நம் பிக்கையில்லாதவன். அரசியல் லட்சியத்தையடைய, பலாத்கார முறைகளைக் கையாளக் கூடாதென்ற கொள்கையுடையவன். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டு மாளுல், ஹெர்ஸென், சீர்திருத்தவாதியே தவிர, பலாத் காரப் புரட்சிவாதியல்ல.

இதனுல், பலாத்காரப் புரட்சியின் மூலந்தான் ருஷ்யாவுக்கு விமோசனம் காண முடியுமென்ற கொள் கையைக் கொண்டவர்கள், ஹெர்ஸெனிடமிருந்து பிரிந்தார்கள். இவனுடைய செல்வாக்கும் மங்க ஆரம் பித்தது. "மணி" பத்திரிகையின் சந்தாதார்களும் வரவரக் குறைந்து வந்தனர். 1867-ஆம் வருஷம் பத்திரிகையும் நின்று போயிற்று. கடைசியில் ஹெர் ஸென், மனமுடைந்தவனுய் லண்டனைவிட்டு ஜினீவா வுக்குச் சென்று, அங்கும் நீண்ட காலம் தங்க முடியா மல் பாரிஸ்மா நகரடைந்து, அங்கே 1870-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இறுதியாகக் கண்மூடிக்கொண்டு விட்டான்.

6. புரட்சியாளர் மூவர்

ருஷ்யாவின் விமோசனம் பலாத்காரப் புரட்சியின் மூலம்தான் சாத்தியம் என்று மனப்பூர்வமாக நம்பி அதில் முனைந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள்—முதன் மையானவர்கள்கூட—மூவர் என்று சொல்லலாம்.

ஒருவன் பக்குனின்[1]; இன்னொருவன் நெசேவ்[2]; மற்றொருவன் கச்சேவ்.[3]

பக்குனின் என்பவன், பரம்பரையாகப் பணம் படைத்திருந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவன். இருபத்தைந்தாவது வயதிலிருந்தே, ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலும் நடைபெற்ற புரட்சிகளில் அதிக பங்கு கொண்டான். இதனுல் இவனுடைய வாழ்க்கை நாடோடி வாழ்க்கையாகவே போய்விட்டது. கார்ல் மார்க்ஸ்[4], 1864-ஆம் வருஷம் சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தை (முதல் இண்ட்டர் நேஷனல்) ஸ்தாபித்த போது, இவன் அதில் பெரிதும் பங்கு கொண்டான். ஆனுல் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு மார்க்ஸுக்கும் இவனுக்கும் பிணக்கு ஏற்பட்டு சங்கத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டான். மார்க்ஸீயத்தில் விளக்கப்படுகின்ற 'ராஜ்யத்தின் ஒடுக்கம்' என்ற தீவிரக் கொள்கை, உடனடியாகச் செயல்பட வேண்டுமானுல், வெறும் அரசியல் கிளர்ச்சியினுல் அது சாத்தியமாகாதென்றும், பலாத்காரப் புரட்சியினுல்தான் அது சாத்தியமாகுமென்றும் பிரசாரம் செய்தான். இவனைப் பின்பற்றுகின்ற ஒரு கோஷ்டியும் இவனுக்கு அமைந்தது.

பக்குனினுடைய முக்கிய சீடனும் நெருங்கிய தோழனுமான நெசேவ் என்பவன் பலாத்காரத்தில் பெருநம்பிக்கையுடையவன்; பலாத்காரச் செயல்கள் வெற்றி பெற ஒழுங்கான ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தவன்; தன் நோக்கம் நிறைவேற எந்த விதமான முறைகளையும் கையாளலாம் என்பது இவன்

1 Michael Bakunin : 1814—1876.
2 Serge Nechaev : 1847—1883.
3 Peter Tkachev : 1844—1886.
4 Karl Marx : 1818—1883. விவரங்களுக்கு இந்நூலாசிரியர் எழுதிய கார்ல் மார்க்ஸ் (பி. ஜோ. பி. பிரசுரம் : 9) என்ற நூலைப் பார்க்க.

கோட்பாடு. இதனால் இவனுக்குப் பொய்புரட்டுகள் சர்வசாதாரண விஷயங்களாயிருந்தன. மார்க்ஸ், பக்குனின் இவர்களுக்குக்கூட இவன் செயல்கள் பிடிக்கவில்லையென்றால், இவனுடைய தீவிரத் தன்மையை ஒருவாறு அறியலாம். இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் கொலையுண்டதற்கு இவனே முக்கிய தூண்டுதலாயிருந்தான்.

கச்சேவ் என்பவன், நெச்சேவின் நெருங்கிய நண்பன். மக்களிடையே அரசியல் பிரசாரம் செய்வதன் மூலம் அரசாங்க ஆதிக்கம் பெறமுடியாதென்பதும், பலாத்காரத்தினால்தான் அது சாத்திய மென்பதும் இவன் கொள்கை. இவன் பல தடவை சிறை செய்யப்பட்டு விடுதலையடைந்திருக்கிறான்; நாடுகடத்தப்பட்டிருக்கிறான். நகரங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர் நலத்தைக் காட்டிலும் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் நலத்துக்கே இவன் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தான்.

ஆக, இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சியில், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான எண்ணங்களும், பலாத்காரப் புரட்சிக்குச் சாதகமான எண்ணங்களும் வளர்ந்தன; சிறிது வேகமாக வளர்ந்தன என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

7. ஜனசக்திக் கொள்கை

இந்த எண்ணங்களெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கொள்கையாக உருக்கொண்டது. இதனை ஜனசக்திக்[1] கொள்கை யென்று சொல்லலாம். இந்தக் கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் பொதுவாக நாரோத்னிக்குகள்[2]

1 ஆங்கில மொழியில் இது பாபுலிஸம் (Populism) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ருஷ்ய மொழியில் நாரோத்னி கெஸ்ட்வோ (Narodnichestvo) என்று சொல்லுகிறார்கள்.

2 Narodniks.

என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். புரட்சி நடத்தி வெற்றி காண வேண்டுமானால், விவ்சாயிகளின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் என்ற கருத்துக்கு இவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசி வந்தார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குள் ஒருமைப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இருக்கவில்லை. சிலர், மக்களிடையே சென்று பிரசாரம் செய்து மெதுமெதுவாகப் புரட்சி எண்ணங்களை வளர்க்கவேண்டுமென்று கருதினார்கள்; வேறு சிலர், பலாத்காரப் புரட்சி செய்து உடனடியாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி அதன் மூலம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதினார்கள்.

முன்னவர்கள், கிராமங்கள் தோறும் சென்று பிரசாரம் செய்து புரட்சி விதைகளை விதைக்கத் தொடங்கினார்கள். இவர்களுடைய உற்சாகம் கரைபுரண்டோடியதென்று சொல்லலாம். விவசாயிகளைப் போலவே உடையணிந்து விவசாயிகளை அணுகினால் அவர்கள் தங்களை நம்புவார்களென்றும், தங்கள் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்களென்றும் இவர்கள் தவருகக் கருதிக்கொண்டு விட்டார்கள். விவசாயிகள், எந்த நாட்டிலும், கள்ளங் கபடமற்றவர்களென்ருலும், உண்மையை எளிதிலே உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தவர்களல்லவா? தங்களிடையே வந்து பிரசாரம் செய்தவர்கள் மீது இவர்களுக்கு—விவசாயிகளுக்கு—நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை. அவர்களுடைய பிரசாரங்களைச் செவிகொடுத்தோ மனம் வைத்தோ கேட்கவில்லை. அவர்களைப் போலீஸ் உளவாளிகள் என்று கருதினார்கள். இவர்களும்—பிரசாரம் செய்தவர்களும்—போலீஸார் வசம் எளிதில் சிக்கிக் கொண்டார்கள். இதன் விளைவாக, நூற்றுக்கணக்கான பேருக்குச் சிறைவாசத் தண்டனை கிடைத்தது; பலர் ஸைபீரியாவுக்கு நாடுகடத்தப் பெற்றனர்.

போலீஸார் வசம் சிக்கிக்கொண்டவர்கள் போக எஞ்சியிருந்தவர்களிற் சிலர், அதாவது பொறுமையும் நிதானமுமுடைய சிலர், தனியாகப் பிரிந்து, கிராமங்களிலேயே நிரந்தரமாகத் தங்கி அமைதியான சேவைகளில் ஈடுபட்டார்கள்; ஜனங்களுக்கு, அவர்களுடைய தேவை இன்னதென்பதை உணர்த்தி வந்தார்கள். புரட்சி எண்ணங்கள் தாமாகவே வளர்ந்தன.

பொறுமையும் நிதானமுமில்லாத வேறு சிலர், நகரங்கள் தோறும் சென்று பலாத்காரச் செயல்களில் இறங்கினார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களில் முக்கியமானவர் சிலர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். வேறு சில பலாத்காரச் செயல்களும் நடைபெற்றன. இவைகளைக் கண்டு அரசாங்கம் மருண்டு விட்டது. கடுமையான அடக்கு முறையைக் கையாளத் துணிந்தது. பலருக்குச் சிறைவாசம், தூக்குமேடை, தேசப்பிரஷ்டம், எல்லாம் முறையாக நடைபெற்றன.

அரசாங்கம், இங்ஙனம் தன்னைப் பலமாக பந்தோபஸ்து செய்துகொண்ட போதிலும், இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் மன்னன், புரட்சி வாதிகளின் கையிலிருந்து தப்புவிக்க முடியவில்லை. ஆறு தடவை அவனைக் கொலைசெய்ய முயற்சிகள் நடைபெற்றன. கடைசியில் ஏழாவது தடவை, 1881-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் முதல்தேதி புரட்சி வாதிகளின் முயற்சி கைகூடியது. அலெக்ஸாந்தர், இவர்கள் வீசிய வெடிகுண்டுகளுக்கு இரையானான்.

8. புயலுக்குமுன் அமைதி

இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு அவனுடைய இரண்டாவது மகனை மூன்றாவது அலெக்ஸாந்தர்[1] பட்டத்திற்கு வந்தான். இவன் ஆட்சிக்

1 Alexander III : பிறந்தது – 1845 ; பட்டமேற்றது - 1881 ; மரணம் - 1894.

காலத்தில், ருஷ்ய சமுதாயத்தை மேல் நோக்காகப் பார்க்கிறவர்களுக்கு ஒருவித அமைதி நிலவியிருந்த தாகவே தென்படும். ஏனென்ருல் இந்தக் காலத்தில், புதிய தொழில் முயற்சிகள் பல தொடங்கப்பட்டன. உள்நாட்டுத் தொழில்களுக்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு கிடைத்து வந்தது. புதிய ரெயில் பாதைகள் போடப் பட்டன. ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் நிலவி வந்த உறவில் அதிக கரகரப்புக்கு இடமில்லாம லிருந்தது.

இப்படி மேற்பார்வைக்கு அமைதி தென்பட்ட போதிலும், இது, புயற்காற்றுக்கு முன் காணப்படும் அமைதியாகவே இருந்தது. அரசாங்கம் கையாண்ட கடுமையான அடக்குமுறை காரணமாகவே இந்த அமைதி காணப்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். மக்க ளுடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகள்கூட நசுக்கப்பெற் றன. இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் மன்னன் காலத் தில் கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பல, ரத்துசெய்யப்பட்டுவிட்டன. ஏகபோக உரிமைக்காரர் களுடைய செல்வாக்கு அதிகரித்தது. 1891—ஆம் வருஷம் பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் மடிந்தனர். விவசாயிகள் தங்கள் கஷ்ட நிஷ்டு ரங்களை யெல்லாம் மௌனமாகப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தனர். என்ருலும் ஆங்காங்கு முணு முணுப்புச் சப்தம் கேட்காமலில்லை. இது, சிறு சிறு கலகங்களாகத் தோன்றி, உடனே, அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை அடியை வாங்கிங்கொண்டு அடங்கி விட்டது. இதே அடக்குமுறை காரணமாக, முந்தின ஆட்சியில் புரட்சி விதையைத் தெளித்து வந்தவர் களும் அவர்களைப் பின்பற்றி வந்தவர்களும் பல இடங் களுக்குத் தலைமறைவாகப் போய்விட்டார்கள்; சிலர், சிறைவாசிகளாகவும் தேசப்பிரஷ்டர்களாகவும் ஆனூர் கள்; தூக்குமேடையில் ஏறியவர்களும் சிலர். இருந்

தாலும் இவர்கள் தெளித்து வந்த புரட்சி விதைகள் முளைவிடாமல் இல்லை; ஏன்? சில இடங்களில், வெளிப் பார்வைக்கு அதிகமாகத் தெரியாமல் வளர்ந்தும் வந்தன. அடுத்த ஆட்சியோடு ருஷ்யாவின் பரம்பரை முடியாட்சி முற்றுப்பெற்று விடுவதற்கான அறிகுறிகள் இந்த வளர்ச்சியில் காணப்பட்டன.

இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் கல்லூரி மாணுக்கர்கள்; நாட்டு நலனுக்காக உயிரைக் கொடுக்கத் துணிந்தவர்கள். ருஷ்ய சரித்திரத்தின் ஆச்சரியமான அமிசம் இது.

இவர்களிற் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து, மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தரின் உயிருக்கு உலைவைக்கத் தீர்மானித்து அதற்கான சில முன்னேற்பாடுகளையும் செய்தனர். 1887–ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் முதல் தேதி அவன் மடிய வேண்டுமென்று,நாளும் குறிப்பிடப்பட்டு விட்டது. ஆனுல் இந்தச் சதியாலோசனையை அரசாங்க ஒற்றர்கள் எப்படியோ கண்டு கொண்டார்கள்; இதில் சம்பந்தப்பட்ட பதினைந்து பேரைக் கைதி செய்து விசாரணைக்குட் படுத்தினர். ஐவருக்கு மரண தண்டனை கிடைத்தது. இந்த ஐவரில் ஒருவன் லெனினின்[1] மூத்த சகோதரனுன அலெக்ஸாந்தர் உலியனுவ்.[2] அப்பொழுது லெனினுக்குப் பதினேழாவது வயது நடந்து கொண்டிருந்தது. பிற்காலத்தில் இவன் புரட்சி இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதற்கு, இவனுடைய மூத்த சகோதரனின் துணிச்சலான மரணம் ஒரு முக்கிய காரணமாயமைந்தது..

பொதுவாக மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தர், புரட்சி சக்திகளை வளர்த்துக் கொடுத்துவிட்டு, ஆனுல் அந்தப் புரட்சி சக்திகள்,இவனுடைய உயிருக்கு உலை வைக்கச் செய்த முயற்சிகளிலிருந்து தப்பி, 1894-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபதாந்தேதி குடல் சம்பந்தப்பட்ட நோயினுல் இறந்து போனுன்.

---

1 Lenin : 1870-1924. 2 Alexander Ulianov.

VI. முடியரசின் மறைவு

1. விசித்திரப் போக்குள்ள நிக்கோலாஸ்

மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்[1] அரசு கட்டில் ஏறினன். இவனேடு ரோமனுவ் பரம்பரை முற்றுப்பெற்று விட்டது; ரோமனுவ் பரம்பரையென்ன, ருஷ்யாவில் முடியரசுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தவனும் இவன்தான்.

நிக்கோலாஸ், பலமொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவன்; ருஷ்யாவின் பல பகுதிகளிலும் வெளிநாடுகளிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஓரளவு அனுபவம் பெற்றவன். *1890—91*-ஆம் வருஷங்களில் உலக யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு எகிப்து, இந்தியா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளைப் பார்த்திருக்கிருன். இளமையில், ருஷ்ய ராணுவத்தில் ஓர் உத்தியோகஸ்தனுகப் பொறுப்பேற்று, படை அனுபவம் பெற்றவன்.

ஆனல் இவனுடைய மனப்போக்கு விசித்திரமுடையதாயிருந்தது. எது முக்கியமோ அதை அலட்சியப் படுத்துவான்; எது முக்கியமில்லையோ அதன் மீது அதிக கவனஞ் செலுத்துவான். இவன் ஒழுங்காக நாட் குறிப்பு எழுதி வந்தான். இதில், அன்ருடம் கண்டது, கேட்டது, நடந்தது எல்லாவற்றையும் ஒன்றுவிடாமல் எழுதி வருவது இவன் வழக்கம். என்னென்னவற்றை எழுதி வந்தான் தெரியுமா? நாய்களோடு விளையாடியது, உலாவப்போனது, டென்னிஸ் பந்து ஆடியது, படகோட்டியது, மனைவியும் மக்களும் என்னென்ன பேசினர்கள், என்னென்ன செய்தார்கள் ஆகிய இந்தமாதிரி விஷயங்கள்தான் இவனுடைய நாட் குறிப்பில் இடம் பெற்றிருந்தன!

---

1 Nicholas II: பிறந்தது : *1868* ; பட்டமேற்றது : *1894*; மரணம்: *1918*

அரசாங்க நிருவாகத்தைப் பற்றியும், அதில் தன்னுடைய பங்கு எவ்வளவு என்பதைப் பற்றியும் ஒரு சில வரிகள் கூட இதில் இடம் பெறவில்லை. அரச கடமையை எவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நிறைவேற்றி வந்தானென்பதை இவற்றிலிருந்து நாம் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்கிறோம். அரசனாகத்தான் ஆளத் தெரியவில்லை யென்றால், மனிதனாகவாவது வாழத்தெரிந்து கொண்டிருந்தானா என்றால் அதுவும் இல்லை. ரத்தக்களரியின் மத்தியில் அரச பீடத்தில் ஏறிய இவன் ரத்தக்களரியின் மத்தியிலேயே அதிலிருந்து இறங்கியும் விட்டான்; அது மட்டுமல்ல; உயிரையும் இழந்துவிட்டான். இவன் மாத்திரமா? இல்லை; இவன் குடும்பமும் இவனோடு சென்றுவிட்டது.

என்ன அபசகுனம் என்று சொல்லக்கூடிய மாதிரி இவனுடைய ஆட்சி தொடங்கியது. இவனுடைய முடிசூட்டு விழா வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. குறிப்பிட்ட ஒரு தேதியில், மாஸ்கோ நகரத்திற்கருகிலுள்ள ஒரு சதுக்கத்தில், ஜனங்களுக்குத் தான தருமங்கள் வழங்கப்படுமென்று அரசாங்க அதிகாரிகள் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அன்று மேற்படி சதுக்கத்தில் கட்டுக்கடங்காத ஜனக் கூட்டம் நிரம்பிவிட்டது. இதனை ஒழுங்கு படுத்தி, காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போக அதிகாரிகளால் முடியவில்லை. இதனால் ஒரே நெரிசல் ஏற்பட்டது. இந்த நெரிசலில் சுமார் ஆயிரத்து முந்நூறு பேர் மடிந்து போனார்கள்; பலர் காயமடைந்தனர். இந்த உயிர்ப்பலியோடு முடிசூட்டு விழாவும் முடிவுற்றது. ஆனால் இதில் என்ன விசேஷமென்றால், அரச தம்பதிகள் - நிக்கோலாஸும் இவன் மனைவியும் - இத்தனை பேர் உயிரிழந்ததைக் குறித்துச் சிறிதும் கவலைப்படாமல், அன்று மாலை, பிரெஞ்சு தூதராலயத்தில், இவர்

களைப் பாராட்டுமுகத்தான் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தேநீர் விருந்துக்குக் குதூகலத்துடன் சென்றதுதான்!

நிக்கோலாஸ், உலகத்தின் பல இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்தவனுதலால், உலக அனுபவம் நிரம்பப் பெற்றவனுய், காலப்போக்கை அனுசரித்து அரசாங்க யந்திரத்தை இயக்குவிப்பானென்றும், முந்திய ஆட்சியில்-மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சியில்-கையாளப் பெற்ற அடக்குமுறைகள் ரத்தாகுமென்றும், மக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்படுமென்றும் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தார்கள்; ஆனுல் ஏமாற்றத்தையே அடைந்தார்கள். இவன் பட்டமேற்ற மூன்ருவது மாதம், அரசாங்க நிருவாகத்தில் ஜனங்களுக்கு ஓரளவு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுமென்று எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவும், இது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகுமென்றும் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு தூதுகோஷ்டி இவனைப் பேட்டி கண்டது. இதற்குப் பதிலளிக்கின்ற முறையில், நிக்கோலாஸ், இவையெல்லாம் முட்டாள்தனமான கனவுகள் என்றும், "சுயேச்சாதிகாரக் கொள்கைகளை என் தகப்பனுர் எவ்வளவு உறுதியுடன் கடைப்பிடித்து வந்தாரோ அவ்வளவு உறுதியுடன் நான் கடைப்பிடித்து வருவேன் என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளட்டும்" என்றும் எவ்வித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் தெரிவித்தான். இதிலிருந்து இவனுடைய ஆட்சிப் போக்கு எவ்விதமிருக்குமென்பதை, அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள், சிறப்பாக இளைஞர்கள் ஊகித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

இந்த ஊகத்தில் தவறில்லையென்று சொல்லிக் காட்டுகின்றமாதிரி, நிக்கோலாஸின் ஆட்சி தொடங்கிய காலத்திலேயே, முந்திய ஆட்சியில் கையாளப் பட்ட அடக்குமுறைகளைக் காட்டிலும் கடுமையான அடக்கு முறைகளுக்கு ஜனங்கள் இரையாகவேண்டிய

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்

நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் தேசத்தில் அமைதி ஏற்படுமென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தது. இதற்குமாறாக, அரசாங்கத்தின்மீது ஜனங்களுக்கிருந்த அதிருப்தி வளர்ந்து வரலாயிற்று. பொது மக்கள், புரட்சி வாதிகளுக்கு முன்னைக்காட்டிலும் அதிகமானஆதரவு காட்டலானார்கள். அடக்கு முறைக்குத்தப்பி அநேக இளைஞர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு ஓடி விட்டார்கள். இவர்கள் அங்குச் சும்மாயிருக்கவில்லை; தங்கள் தங்கள் இடத்திலிருந்து கொண்டே ருஷ்யாவில் புரட்சி எண்ணங்களை வளர்த்து வந்தார்கள்; வெளிநாடுகளில் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் பத்திரிகைகளையும் அச்சடித்து ருஷ்யாவில் பொது ஜனங்களிடையே, சிறப்பாகக் கிராம விவசாயிகளிடையே பரப்பி வந்தார்கள்.

2. சீர்திருத்தமும் அடக்குமுறையும்

இப்படி அரசாங்கம் ஒரு புறத்தில் அடக்கு முறையை அனுஷ்டித்து வந்த போதிலும், மற்றொரு புறத்தில் மேற்போக்கான சில சீர்திருத்தங்களையும் அவ்வப்பொழுது மருந்து மாதிரி அளித்து வந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணமா யிருந்தவன் விட்டே[1] என்பவன். இவன் 1892-ஆம் வருஷத்தி லிருந்து 1903-ஆம் வருஷம் வரை அரசாங்கத்தின் பொக்கிஷ மந்திரியா யிருந்தான். இவன் நீதி இலாகாவிலிருந்த ஊழல்களைக் களைந்தான்; அரசாங்கத்தின் வரவுசெலவு முறையைச் சீர்திருத்தினன்; நாணயமாற்று முறையைத் திருத்தி யமைத்தான்; ஏற்கனவே பெயரளவில் இருந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை உயிர்ப்பித்து, கல்வி, சுகாதாரம் முதலிய பொதுநல விஷயங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி அவைகளுக்கு அதிகாரம் அளித்தான். அமைதியாகக் கிராமசேவை செய்து கொண்டிருந்த புரட்சிவாதிகள் இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் இடம் பெற்றனர்கள்; ஜனங்களிடத்தில் நெருங்கிப் பழகுவதற்கும் அவர்களுடைய மனப்பான்மையைத் திருத்தி யமைப்பதற்கும் இந்த ஸ்தாபனங்களை உபயோகித்துக் கொண்டார்கள்.

இந்தக்காலத்தில் சீனுவில், ஐரோப்பிய வல்லரசுகள், வியாபார உரிமைகள், சலுகைகள் முதலியவற்றைப் பெறும் விஷயத்தில் போட்டி போட்டுவந்தன. இந்தப் போட்டியில் ருஷ்யா கலந்து கொண்டது. இப்படி மேற்கு வல்லரசுகள், தனக்கருகிலுள்ள சீனுவில் வந்து போட்டி யிடுவது, அப்பொழுதுதான் துளிர்த்துத் தலை யெடுத்துக் கொண்டிருந்த ஜப்பானுக்குச் சிறிது கூடப் பிடிக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஜப்பானுக்கும்

---

1 Count Witte : 1849–1915. பொக்கிஷ மந்திரியாயிருந்ததற்குப் பிறகு 1906-ஆம் வருஷம் வரை பிரதம மந்திரியாகவும் இருந்தான்.

ருஷ்யாவிற்கும் அடிக்கடி சில்லரை மனஸ்தாபங்கள் நேரிட்டு வந்தன.

இந்த மனஸ்தாபங்கள் குறையாமலிருக்க, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய மேனுடுகளைச் சேர்ந்த முதலாளிகள் அடிக்கடி தூபம் போட்டுக் கொண்டே வந்தார்கள். *1860*-ஆம் வருஷத்திலிருந்தே இந்த முதலாளி வர்க்கத்தினர், ருஷ்யாவின் முக்கியமான நகரங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தனர். ருஷ்ய அரசாங்கம் இவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தது. இந்த ஆதரவின் நிழலில், ருஷ்யப் பணக்காரர் சிலரும், தங்கள் சொந்த முதலைப் போட்டுத் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கினுர்கள். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவின. இவைகளின் மீது ஜனங்களுக்கு ஒரு மோகம் விழத் தலைப்பட்டது. எப்பொழுது யந்திரப் பொருள்கள்மீது மோகம் விழுந்ததோ அப்பொழுதே கிராமக் கைத்தொழில்கள் குன்ற வேண்டியதுதானே; அப்படியே குன்றிப் போயின.

இவைகளினுல் உண்டான விளைவுகள் இரண்டு. ஒன்று, நிலச்சுவான்தார்களின் ஆதிக்கம் போய், தொழில் முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. மற்ருென்று, தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர் கூட்டம் பெருகியதால், தொழிலாளர் இயக்கம் என்ற தனியானதோர் இயக்கம் தோன்றியது. இந்த முதலாளி இயக்கமும் தொழிலாளி இயக்கமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர்ந்தன. முன்னது அரசாங்கத்தின் துணைபெற்று வளர்ந்தது; பின்னது புரட்சிவாதிகளின் ஆதரவைப் பெற்று வளர்ந்தது. புரட்சிவாதிகள், இதுவரையில் கிராம விவசாயிகள் மத்தியில் வேலை செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுது நகரத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் வேலை செய்ய வேண்டிய

அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இதில் ஓர் அனுகூலம் இருந்தது. என்னவென்றால், இந்தத் தொழிலாளர்கள், தொழிலுக்குப் புதியவர்கள். இதற்கு முன் கிராமங்களில் விவசாயிகளாக வேலை செய்து கொண் டிருந்தவர்கள்தானே இப்பொழுது நகரத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுக்குத் தங்கள் தொழில் சம்பந்தமான நிறைகுறைகளோ, நன்மை தீமைகளோ சரிவரத் தெரியாதல்லவா? இதனால் எந்தவிதமான புதிய எண்ணத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய திறந்த மனப்பான்மை இவர்களிடத்தில் இருந்தது. இதனை ருஷ்யப் புரட்சிவாதிகள் மிகுந்த சாமர்த்தியமாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். எப்படியென்றால், அப்பொழுது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த கார்ல் மார்க்ஸின் கொள்கைகளைத் தொழிலாளர்களிடையில் புகுத்தினார்கள். அவர்களும் இந்தக் கொள்கைகளை உற்சாகத்தோடு வரவேற்றார்கள்.

ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக இந்தக் காலத்தில் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களிலும் பரவி யிருந்த மார்க்ஸ் கோஷ்டியினருக்குள் கருத்து வேற்றுமைகள் தோன்றத் தலைப்பட்டன. ஒரு சாரார், மார்க்ஸின் கொள்கைகளை இம்மியளவும் பிசகாது பின்பற்றி நடக்கவேண்டுமென்றும், இது விஷயத்தில் வேறெந்தக் கட்சியுடனும் சமரஸம் செய்துகொள்ளக் கூடாதென்றும், இப்படி உறுதியாக நடப்பதன் மூலந்தான் தொழிலாளர் புரட்சியை உண்டுபண்ண முடியுமென்றும் கூறினார்கள். மற்றொரு சாரார், இருக்கப்பட்ட சூழ்நிலையை அனுசரித்து, சமரஸம் செய்துகொள்ள வேண்டிய இடத்தில் சமரஸம் செய்தும், தனித்து இயங்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் தனித்து இயங்கியும், இப்படிப் படிப்படியாகச் சென்றுதான் தொழிலாளர் புரட்சியை உண்டுபண்ண முடியுமென்று

கருதினார்கள். இந்தக் கருத்து வேற்றுமை, ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் தேசப்பிரஷ்டர்களாகச் சிதறிக்கிடந்த ருஷ்ய மார்க்ஸ் வாதிகளிடையிலும் ஏற்பட்டது. இவர்களிற் பெரும்பாலோர் லெனினைப் பின்பற்றி நடந்தார்கள். லெனின் அப்பொழுது லண்டனில் வசித்து வந்தான். இவனுக்குச் சமரஸம் என்பது பிடிக்காது. ஒரு கட்சிக்கு எப்பொழுது சமரஸ மனப்பான்மை ஏற்பட்டுவிடுகிறதோ அப்பொழுதே அந்தக் கட்சிக்குள் சந்தர்ப்பவாதிகள் புகுந்து கொண்டு, கட்சியின் பலத்தைக் குலைத்து விடுவார்களென்று இவன் உறுதியாக நம்பினான். இருக்கப்பட்ட சூழ்நிலையை அனுசரித்து படிப்படியாகப் புரட்சியை வளர்ப்பதென்பது அனுபவ சாத்தியமற்றதென்று இவன் கருதினான். தன்னுடைய இந்தக் கொள்கைக்கு இணங்கி வருகிறவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதைப் பற்றி இவன் கவலையே கொள்ளவில்லை. எண்ணிக்கைக்கு இவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. பரிபூரணப் புரட்சியில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் யாரோ, அதற்காகத் தங்களுடைய சர்வத்தையும் - பொதுஜனங்களின் கைதட்டலையும் தலையாட்டுதலையுங்கூட - துறந்து விடத் தயாராயிருக்கிறவர்கள் யாரோ அவர்கள் மட்டும் தனியாகப் பிரிந்து விடுதல் நல்லதென்று இவன் சொல்லி வந்தான். புரட்சியின் தத்துவங்களையும், அதன் செயல் முறைகளையும் நன்கு தெரிந்துகொண்டுள்ள ஒரு நிபுணர் கோஷ்டி முதலில் தயாராக வேண்டும்; அப்படித் தயாரான கோஷ்டியினால்தான் ஒழுங்கான புரட்சியை நடத்த முடியும்; புரட்சியில் அநுதாபம் இருக்கிறதென்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதுமா? லெனினுடைய இந்த நிபந்தனைகள் மிகவும் கடுமையாக இருந்தபோதிலும், பெரும்பான்மையோர் இவனுடைய அபிப்பிராயத்தையே

அங்கீகரித்தனர்; இவனைப் பின்பற்றி நடக்கத் தீர்மானித்தனர். இந்தப் பெரும்பான்மை, சிறு பான்மை அபிப்பிராய பேதத்திலிருந்துதான் போல்ஷ்வெக், மென்ஷ்வெக்[1] என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் கிளம்பின. இவை இரண்டும் ருஷ்ய வார்த்தைகள். லெனினைப் பின்பற்றிய பெரும்பான்மையோர் போல்ஷ்வெக்கர் என்றும், இவனுடைய கருத்துக்கு மாறுபட்ட சிறுபான்மையோர் மென்ஷ்வெக்கர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தப் பிளவு ஏற்பட்டது **1903**-ஆம் வருஷம்.

3. ரத்த ஞாயிறு

ருஷ்யாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் மனஸ்தாபங்கள் இருந்தன வென்று ஏற்கனவே சொல்லி யிருக்கிறோமல்லவா? இவை முற்றி 1904-ஆம் வருஷ ஆரம்பத்தில் ருஷ்ய-ஜப்பானிய யுத்தமாக மூண்டது. தங்களுடைய தேசம், ஜப்பானுடன் யுத்தந் தொடுத்ததை ருஷ்யப் பொதுஜனங்கள் விரும்பவில்லை. யுத்தந் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, நாட்டில் தரித்திரம் தாண்டவமாடியது; ஜனங்கள் பஞ்சத்தினால் வாடினார்கள்; பிணியினால் இறந்து போனார்கள். இவை தவிர, ஏற்கனவே ஜனங்களின் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை முதலியனவெல்லாம் மறுக்கப்பட் டிருந்தன. இந்த உரிமைகள் சம்பந்தமாக யாரேனும் அற்ப சொற்பமாக முணுமுணுத்தால்கூட அவர்கள்மீது அடக்குமுறை ஆயுதம் பலமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. இவ்வளவுக்கும் ஜனங்கள் பொறுமையை இழக்கவில்லை; அமைதியாகவே கிளர்ச்சி செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் வேறொன்றும் கேட்கவில்லை; ஜீவாதாரமான உரிமைகள் என்று சொல்லப்படுகிற

1 Bolshevik, Menshevik.

எண்ண உரிமை, எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை, நான்கு பேர் சேர்ந்து கூட்டமாகக் கூடுகிற உரிமை முதலியன தங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தேசமக்களின் பிரதிநிதிச் சபையாக ஒரு சபை கூட்டப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள்; தங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டு ஒரு தேசீயத் திட்டம் தயாரித்து வெளியிட்டார்கள். இதற்குத் தேசத்தில் பரிபூரண ஆதரவு ஏற்பட்டது.

இதற்கு மத்தியில், ருஷ்ய சரித்திரத்தையே கறைப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. 1905-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் ஒன்பதாந்தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், தங்கள் பெண்டுபிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு காபோன்[1] என்ற ஒரு பாதிரியின் தலைமையில் ஜார் மன்னனுடைய குளிர் கால அரண்மனைக்கு ஊர்வலமாக அணிவகுத்துக் கொண்டு ஒழுங்காகச் சென்றார்கள். ஊர்வலத்திற்கு முன்னாடி நிக்கோலாஸ் மன்னனுடைய உருவப்படம் அரச விருதுகளுடன் சென்றது. இந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்தால், ஏழ்மையே உருவெடுத்து வந்தாற்போலிருந்தது. எதற்காக இந்த ஏழை ஜனங்கள் ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள்? மேலே சொன்ன தேசீயத் திட்டத்தை அரசரின் சந்நிதானத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்காக; தங்களுடைய கஷ்டநிஷ்டூரங்களுக்கு ஏதேனும் பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்கும்படி பிரார்த்திப்பதற்காக. 'தெய்வத் திருத்தந்தை'யான ஜார் தங்களுடைய பரிதாப நிலையை நேரில் பார்த்தால் நிச்சயம் மனமிரங்குவான் என்று கபடமற்ற இந்த ஜனங்கள் நம்பினார்கள். மெதுவாக ஊர்வலம் அரசமாளிகையை அடைந்தது.

1 Father Gapon.

அரசனும் தரிசனம் கொடுத்தான். ஜனங்கள், தங்கள் குறைகளை மரியாதையோடு தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். வயிற்றுக்கு ஆகாரம் கிடைக்க வில்லை என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். "எங்கள் பிரார்த்தனைக்குச் செவி சாய்க்காமல் இருந்துவிட்டால் தங்கள் திருமாளிகை முன்னர் இறந்து போவதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழி யில்லை'' என்று தங்களுடைய நிர்க்கதியான நிலைமை யைப் புலப்படுத்தினார்கள். கிடைத்த பதில் என்ன? அரசன் வாய்திறந்து ஓர் ஆறுதல் வார்த்தை சொல் வான் என்று ஏழைத் தொழிலாளர்கள் எதிர்பார்த் தார்கள். ஆனால் அவன் இவர்களைச் சுட்டுத் தள் ளும்படி கைநீட்டி உத்தரவு கொடுத்தான். அவ்வளவு தான். பீரங்கிகள் முழங்கின. ஆகாரமில்லாமல் காலியா யிருந்த ஏழை மக்களின் வயிற்றிலே குண்டு கள் பாய்ந்தன. வெள்ளைப் பனி படிந்திருந்த அரண் மனை முன்சதுக்கமெல்லாம் சிவப்பு ரத்தம் படிந்தது. நூற்றுக்கணக்கான பேர் யமபுரத்திற்குச் சென்றார் கள். உயிர் தப்பியவர்களைக் குதிரைப் படை வீரர்கள் சவுக்காலடித்து விரட்டினார்கள். இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை 'சிவப்பு ஞாயிறு' என்றும் 'ரதத ஞாயிறு' என்றும் சரித்திரத்தில் பிரசித்தமும் அடைந்து விட்டது.

4. மக்கள் கொதிப்பு

'ரத்த ஞாயிறு' சம்பவம் ருஷ்ய சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரத்தையே அசைத்துக் கொடுத்தது. அனால் அதே சமயத்தில் ருஷ்யாவின் கொடுங்கோலாதிக்கத் துக்கு முடிவு காலமும் ஆரம்பித்துவிட்டது. ஜனங் கள் இப்படிக் கிளர்ச்சி செய்வதும் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பதும் அரசாங்கத்திற்குச் சிறிதுகூடப் பிடிக்கவில்லை. ஜப்பானுடன் தான்

நடத்திவரும் யுத்தத்தை இவை தடைசெய்கின்றன வென்று அது கருதியது; கோபங்கொண்டது; பயங் கரமான அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டது. இவை களைக் கண்டு ஜனங்கள் கொதித்தெழுந்தார்கள். இரண்டாவது நிக்கோலாஸின் நெருங்கிய உறவின னும் உயர்தர ராணுவ உத்தியோகத்தில் இருந்தவனு மான ஸெர்கியஸ் கோமகன், 1905-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் நான்காந்தேதி பட்டப் பகலில் வெடி குண்டினுல் கொல்லப்பட்டான். இவனைக் கொன்ற இளைஞன் தப்பியோட முயற்சி செய்யவில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் இவனிடமிருந்து ஏதாவது வாக்குமூலம் வாங்கிவிடவேண்டு மென்று எவ்வளவோ பிரயத் தனப் பட்டார்கள். முடியவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மௌனஞ் சாதித்து விட்டான் இவன். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையைப் புன்சிரிப்போடு ஏற்றுக் கொண்டான். இந்தப் புன்சிரிப்பு, ருஷ்ய சுயேச்சாதிகாரக் கோட்டைக்கு நெருப்புப் பொறியா யிருந்தது. நாடெங்கணும் வேலை நிறுத்தங்கள் தொடங்கப்பட்டன. வேலை நிறுத்தத்தை ஒழுங்காக நடத்திச் செல்லும்பொருட்டு ஒவ்வொரு முக்கிய நக ரத்திலிருந்த தொழிலாளர்களும் தங்களுக்குள் ஒவ் வொரு சிறிய 'சோவியத்' தை அமைத்துக் கொண் டார்கள். (சோவியத் என்ற ருஷ்ய வார்த்தைக்கு, சபை அல்லது கவுன்சில் என்று அர்த்தம்). இந்தச் சோவியத்துகள், வேலை நிறுத்தத்தை மிகத் திறமை யாகவும் கட்டுப்பாடாகவும் சுமார் எட்டு மாத காலம் நடத்தின. கடைசியில் ஜார் அரசாங்கம் ஸ்தம்பித் துப் போய்விட்டது. அரசாங்க இலாகாக்கள் அவை களுக்குரிய கடமைகளைச் செய்ய முடியாமல் நிலை குலைந்தன. போக்குவரவு சாதனங்கள் இல்லை. வீதி களிலே விளக்குகள் இல்லை. பத்திரிகைகள் வெளி வர முடியவில்லை. வைத்தியர்களுடைய தொழில்

ஒன்று தவிர, மற்றெல்லாவகைத் தொழில்களும், நின்றுபோய் விட்டன. போலீஸார்கூட, தங்கள் 'சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்கிற' தொழிலைச் செய்ய முடியாதவர்களானார்கள்.

போதாக் குறைக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ருஷ்ய-ஜப்பானிய யுத்தம், ருஷ்யாவுக்குத் தோல்வியாக முடிந்தது. ஜார் அரசாங்கத்தின் திறமையின்மையும் நிருவாக ஊழலுமே இந்தத் தோல்விக்குக் காரணம் என்று ருஷ்ய மகாஜனங்களுக்கு நன்றாகப் பட்டு விட்டது. இதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருந்தது. எனவே, ஜனசக்திக்கு முன்னே தலைவணங்கியது. சட்டமியற்றும் உரிமையோடு கூடிய ஒரு ஜனப் பிரதிநிதி சபை அமைக்கப்படுமென்றும், இந்தச் சபையினால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மந்திரிச் சபை அரசாங்கத்தை நடத்துமென்றும், ஜனங்களுடைய ஓட்டுரிமை விசாலிக்கப்படுமென்றும் ஜார் அரசன் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டான். இந்த அறிக்கையை அனுசரித்து ஒரு மந்திரிச் சபையும் அமைந்தது. மேற்போக்கான இந்தச் சீர்திருத்தம் அநேக சந்தர்ப்பவாதிகளின் ஆவேசத்தைத் தணித்துவிட்டது. இவர்கள், அரசாங்கத்தின் பக்தர்களானார்கள். இவர்களுடைய தூண்டுதலின் பேரில், மாதக்கணக்காகத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் முடிவடைந்தது. பழைய மாதிரி அரசாங்க இலாகாக்கள் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தன.

ஆனால் இந்தச் சீர்திருத்தம், புரட்சிவாதிகளுக்குத் திருப்தியை அளிக்கவில்லை. இவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தத்தை நடத்துவதற்கு முனைந்தார்கள். இவர்களுடைய நோக்கம் அரசியல் முன்னேற்றம். அதாவது ஜார் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து சர்வ அதிகாரங்களையும் பிடுங்கி ஜனங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பது. ஆனால் நகரத்

தொழிலாளர்களும் கிராம விவசாயிகளும் அரசியல் முன்னேற்றத்தை அவ்வளவு பிரதானமாகக் கருத வில்லே. அப்பொழுதிருந்த ஸ்திதியில், தொழிலாளர் களுக்குத் தேவையாயிருந்தது உயர்ந்த கூலி; விவ சாயிகளுக்குத் தேவையாயிருந்தது உழுது பயிரிடப் போதுமான நிலம். இதனுல் புரட்சி வாதிகளுக்கும், பெரும்பாலோரான தொழிலாளர்கள் - விவசாயிகள் இவர்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு பிளவு ஏற்படத் தொடங் கியது. இதனை அரசாங்கத்தார் விரிவுபடுத்தினுர்கள். பசி நோயால் பரிதவித்துக்கொண் டிருக்கும் பாமர ஜனங்களுக்கு, தாங்கள் ஏதோ அனுகூலங்கள் செய்யப்போவதாகச் சமிக்ஞை காட்டி அவர்களைப் புரட்சிவாதிகளுக்கு விரோதமாகத் தூண்டினுர்கள். இதனுல் சில்லரைக் கலகங்களும் குழப்பங்களும் ஆங் காங்கே ஏற்பட்டன. நாட்டிலே அமைதியை நிலே நாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங் கத்தார் அடக்குமுறையைக் கடுமையாகப் பிரயோகித் தனர்; மேலே சொன்ன சோவியத்துகளைப் பலவந்த மாகக் கலேத்தனர்; ஓரிரண்டு மாதங்களுக்குள் புரட்சி இயக்கத்தை அடக்கி ஒடுக்கிவிட்டனர். ருஷ்யா முழு வதிலும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தபோது, சுமார் பதி ஞலாயிரம் பேர் இந்த அடக்குமுறைக்குப் பலியாகி யிருந்தனர். சிறிய ஜப்பானிடத்தில் தோல்வியடைந்த தற்குப் பிரதியாகத் தன் பிரஜைகளிடத்தில் பெரிய பழி தீர்த்துக்கொண்டுவிட்டான் ஜார் அரசன்!

புரட்சியை அடக்கி ஒடுக்கியாகிவிட்டது. இனி ஜார் அரசன் தன் இஷ்டப்படி அரசியல் விவகாரங்களே நடத்திக்கொண்டு போகலாம். ஆனுல் அவன் அப்படிச் செய்ய இஷ்டப்படவில்லே. தனது சுயேச்சாதிகாரக் கோலத்தை ஜனநாயகப் போர்வையினுல் மறைத்துக் கொண்டு அரசியல் மேடையில் நடிப்பதென்று தீர்மா னித்தான். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு.

ஒன்று, சமுதாயத்தின் மேல் படியிலிருந்த நிலச்சுவான் தார்கள், பெரிய வியாபாரிகள், தொழில் முதலாளிகள் முதலியோரைத் தன் கைக்குள் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. ஏனென்ருல், தேசத்து மகாஜனங் கள் அடக்குமுறைகளினுலும், வறுமை, பஞ்சம், பிணி முதலியவைகளினுலும் அதிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தினுல் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின்மீது அதிகக் கோபம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்கள் எந்தச் சமயத்திலும் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக் கிளம்பலாம். அப்பொழுது தனக்கு ஒரு சிலருடைய துணையாவது தேவையாயிருக்கு மல்லவா? இதற்காகப் பணக்காரர்களைத் திருப்திப் படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டுமென்று ஜார் மன்னன் கருதினுன். மற்ருென்று, மேற்கு வல்லரசுகளிடத்தில் நல்ல பெயரெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. ஜார் ஆட்சி என்று சொன்ஞல், அடக்குமுறைக்கு அடை யாளம் என்கிற மாதிரிதான் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அபிப்பிராயம் இருந்தது. இந்த அபிப்பிராயத்தைப் போக்கி ஜனவிருப்பப்படியே தான் நடந்துகொள்வ தாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஜார் அரசன் விரும்பினுன். எனவே, மேலே சொன்ன அறிக்கைப் படி ஜனப்பிரதிநிதி சபையைக் கூட்டுமாறு உத்தரவு செய்தான். ஜனப்பிரதிநிதி சபைக்கு ருஷ்ய பாஷையில் "டூமா"[1] என்று பெயர். இதைத்தான் ருஷ்யாவின் பார்லிமெண்ட் என்று சொல்வார்கள். டூமா என்ருல் சிந்தனை செய்கிற இடம் என்று அர்த்தம்.[2]

5. அரசாங்கத்தின் கண்துடைப்பு

டூமாவுக்குச் சம்பிரதாயமான தேர்தல்கள் நடை பெற்றன. சமுதாயத்தின் மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்

1 Duma

2 பார்லிமெண்ட் என்ருல் பலர் சந்தித்துப் பேசுகிற இடம் என்று அர்த்தம்.

தவர்கள் அபேட்சகர்களாக நின்று வெற்றி பெற்றுர் கள். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் மிதவாத மனப் பான்மை கொண்டவர்கள். இவர்களைக்கொண்ட டுமா முதன் முறையாக 1906-ஆம் வருஷம் மே மாதம் கூடியது. விவசாயிகளின் வறுமைப் பிணி யைப் போக்கி அவர்களுடைய கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டு மென்பதற்காக அங்கத்தினர்கள் சிலர், சீர் திருத்தப் பிரேரணைகளைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனல் இவை ஜார் மன்னனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. டுமாவைக் கலைத்து விட்டான். சுமார் இரண்டரை மாதத்தோடு முதல் டுமாவின் வாழ்வு முடிந்தது.

1907-ஆம் வருஷ ஆரம்பத்தில் இரண்டாவது டுமாவுக்குத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. புரட்சி வாதி களும் அவர்களை ஆதரிக்கிற மற்றத் தீவிர வாதி களும் தேர்தலில் வெற்றி பெறக்கூடா தென்பதற்காக, போலீஸார் என்னென்ன உபத்திரவங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் செய்தனர். தீவிரப் போக்குடைய அபேட்சகர்களைச் சிறையிலே பிடித்துத் தள்ளிவிடுவ தென்கிற சுலபமான முறையை அனுஷ் டித்தனர். இதனல் சாமான்யத் திறமையுடையவர் களும், கொஞ்சம் பயந்த சுபாவமுடையவர்களும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுப் பிரதிநிதிகளாக வந்தனர். ஆனல் இவர்களுடைய போக்குக்கூட ஜார் மன்ன னுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு விரோத மாகச் சூழ்ச்சி செய்த குற்றத்தை இவர்கள் மீது சுமத்தி, டுமாவைக் கலைத்துவிட்டான். கடைசியில் விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது, அரசாங்கத்தின் ரகசியப் போலீஸாரே ஒரு சதியாலோசனைக் குற்றத் தைச் சிருஷ்டித்து அதனை அங்கத்தினர்மீது சுமத் தினர் என்று வெளியாயிற்று. இந்த இரண்டாவது டுமாவின் வாழ்வு மூன்று மாதத்தோடு முடிந்தது.

பார்த்தான் ஜார். வயது வந்த எல்லோருக்கும் ஓட்டுக்கொடுக்கும் உரிமை அளித்திருப்பதால்தான், தீவிர வாதிகள் பிரதிநிதிகளாக வர முடிகிறதென்று கருதி ஓட்டுரிமையைக் குறைத்தான். சொந்தப் பண்ணைக்காரர்கள் முதலிய சமுதாயத்தின் மேல் அந்தஸ்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமே ஓட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தான். இதனோடு தீவிரப்போக்குடைய பலரையும் சிறைக் கூடத்திற்கு அனுப்பினான். சுயமாகச் சிந்தனை செய்வதென்பது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமென்று கருதப் பட்டது. கொள்ளைக்கூட்டத்தினர் ஆங்காங்கு அக்கிரமச் செயல்கள் புரிந்து வந்தனர். தேசம் சோர்ந்து கிடந்தது. இந்தமாதிரியான நிலைமையில் மூன்றாவது டூமாவுக்குத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் மனப்பான்மையுள்ள பணக்காரர்களும், விவசாயம், தொழில் முதலியவைகளைப் பற்றின அந்தஸ்துடையவர்களுமே பிரதிநிதிகளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்களைக் கொண்ட இந்த மூன்றாவது டூமா 1907-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1912-ஆம் வருஷம் வரை, அதாவது சட்ட ரீதியாக அதற்கேற்பட்ட ஐந்து வருஷ ஆயுட்காலம் வரை, கௌரவமான முறையில் ஜார் அரசனின் தலையீடின்றித் தன் விவகாரங்களை நடத்தி வந்தது. சிலர் பயந்திருந்தபடி இந்த மூன்றாவது டூமா அவ்வளவு பிற்போக்குடையதாயில்லை. இதன் அங்கத்தினர்கள், தங்களாலான வரையில் ஜனங்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களா யிருந்தார்கள். ஆரம்பக் கல்வி எல்லோருக்கும் இலவசமாகப் போதிக்க ஏற்பாடு செய்தனர். ஜனங்களின் மத உரிமையும் கலாசார உரிமையும் கௌரவிக்கப்படுமாறு ஏற்பாடுகள் செய்தனர். எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை முதலியவை சம்பந்தமாக இருந்த நிர்ப்பந்தங்கள்

தளர்த்தி விடப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் பொக்கிஷ நிலைமை சீர்திருந்தி வந்தது. இதனால் அந்நியநாட்டுமுத லாளிகள் முன்வந்து தாராளமாக முதல் கொண்டு போட்டார்கள். புதிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டன. இந்த ஐந்து வருஷ காலத்தில் ருஷ்யாவுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் சுமுகமான தொடர்புஏற்பட்டது.

ருஷ்ய - ஜப்பானிய யுத்தம் வரையில், ருஷ்யா வைப்பற்றி, பிரிட்டனுக்கு ஒருவித பயம் இருந்தது. மேற்படி யுத்தத்தில் ருஷ்யா தோல்வியுற்ற பிறகு அந்தப் பயம் போய்விட்டது. அதற்குப் பதில், ஜெர் மனியைப் பற்றிய பயம் பிரிட்டனுக்குப் பிடித்துக் கொண்டது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஜெர்மனியும் இருபதாவது நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது வில்லியம் கெய்ஸர்[1] ருடைய தலைமையின் கீழ்தனது ஆயுத பலத்தை அதிகரித்து வந்தது; ஐரோப்பாவின் மற்றச்சிற்றரசுகளையும் பேரரசுகளையும் திரணமாக மதித்து நடத்தி வந்தது. இதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஆம், ஜெர்மனிக்கு விரோதமாக, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய மூன்று நாடு களும் சேர்ந்து ஒரு சிநேக ஒப்பந்தம் செய்துகொண் டன.[2] இதைப் பார்த்து ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, இத்தலி ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்து ஒரு சிநேக ஒப் பந்தம் செய்துகொண்டன. [3] இந்த இரு சார்பினரும் ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாக யுத்த முஸ்தீப்புகள் செய்துவந்தனர். வெகு சீக்கிரத்தில் மகா யுத்தம் ஒன்று ஏற்படப் போகிறதென்று விஷய மறிந்தவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

1912-ஆம் வருஷம் நான்காவது டூமாவுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய பழைய பிரதி

---

1 William II. 1859 - 1941. 2 Triple Entente.
3 Triple Alliance.

நிதிகளே தெரிந்தெடுக்கப் பட்டார்கள். இந்த நான்காவது டூமா, தனது பூரா ஆயுட்காலமும், 1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் புரட்சி ஏற்படுகிற வரையில் இயங்கிக்கொண் டிருந்தது. ஆனால் இதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே ஜார் ஆட்சியின் அஸ்திவாரம் ஆட்டங் கொடுக்கத் தொடங்கியது.

6. ராஸ்புட்டீன்

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் ஒருவித அசட்டை மனப்பான்மை யுடையவன்; அறிவுப் பிரகாசமில்லாதவன்; அறிஞர்களுடைய புத்திமதிகளைச் சரியானபடி பாராட்டத் தெரியாதவன். அரச லட்சணமான ஆண்மைத் தனத்தைத் தனது மனைவியினிடத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு, தான் ஒரு கோலைமட்டும் கையில் பிடித்துக்கொண் டிருந்தான். அதனைச் செங்கோலாக இவன் கருதிவந்தா னென்றாலும், செங்கோலோச்சும் காருண்ய அரசனாக நடித்துவந்தா னென்றாலும், இவனுடைய பிரஜைகள் கொடுங்கோலாட்சியின் கீழ் தான் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவன், தன் மனைவியினிடத்தில் அதிகமாகக் காதல் கொண்டிருந்தான். அதற்காக அவளிடத்தில் தன் இருதயத்தோடு அறிவையும் ஒப்புக்கொடுத்து விட்டான். இதனால் தனக்கும், முந்நூறு வருஷமாகத் தொடர்ந்துவந்த ரோமனுவ் வமிசத்திற்கும் அழிவு தேடிக்கொண்டான். ஆனால் இவனுக்கு இது தெரியவில்லை. ஓர் அறிஞன் எழுதுகிறான்:

"ஜார் அரசனும் அரசியும் அநேக முட்டாள்களாலும் அயோக்கியர்களாலும் சூழப்பட்டிருந்தார்கள். இவர்களுக்குச் சரியானபடி விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய தைரியம் ஒருவருக்கும் இல்லை. கிரகோரி ராஸ்புட்டீன்[1] என்ற ஒரு

1 Gregory Rasputin: 1871-1916.

பரம அயோக்கியன் இவர்களுக்கு நெருங்கிய சிநேகிதனுக ஏற்பட்டான். இந்த ராஸ்புட்டீன் (ராஸ்புட்டீன் என்ற வார்த்தைக்கு அழுக்குப் படிந்த நாய் என்று அர்த்தம்) ஓர் ஏழைக் குடியானவன். சிறு வயதில் விவசாயிகளின் குதிரைகளைத் திருடுவதில் வல்லவன். இதனுல் அநேகம் தொந்தரவுகள் இவனுக்கு ஏற்பட்டன. எனவே பணம் சம்பாதிப்பதற்குச் சந்நியாசிக்கோலம் பூண்டான். இந்தியாவைப்போல் ருஷ்யாவிலும் பணம் சம்பாதிப்பதற்கு இது சுலபமான வழி. இவன் தன் மயிரை நீளமாக வளர்த்துக் கொண்டான். மயிர் நீள நீள இவன் புகழும் நீண்டு கொண்டே போய், கடைசியில் ஜார் மன்னனின் சந்நிதானத்தை அடைந்தது. அப்பொழுது ஜார் மன்னனின் குமாரனுக்கு உடம்பு அசௌக்கியமாயிருந்தது. இதனை ராஸ்புட்டீன் குணப்படுத்தி விட்டான். இது முதற்கொண்டு ஜார் தம்பதிகளிடம் இவனுடைய செல்வாக்கு வளர்ந்து வந்தது. இவனுடைய விருப்பப்படியே அரசாங்க உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். இவன் சிற்றின்பத்திலே ஈடுபட்டும், அநேக பேரிடத்தில் லஞ்சம் வாங்கியும் மிகக் கேவலமான வாழ்க்கையை நடத்திவந்தான். இருந்தாலும் இவன் அநேக வருஷகாலம் ஜார் தம்பதிகளின் செல்வாக்கிலேயே இருந்தான்.''

ராஸ்புட்டீனை அரச தம்பதிகள் இவ்வளவு கௌரவமாக நடத்துவதும், அவன் சொற்படி அரச காரியங்களைச் செய்வதும் பொது ஜனங்களுக்குச் சிறிதுகூடப் பிடிக்கவில்லை. தவிர, இந்தக் காலத்தில் போலீஸ் உளவாளிகளின் உபத்திரவம் ஜனங்களிடத்தில் அதிகமாயிற்று. இதற்கு எதிர்ப்பாகப் புரட்சிவாதிகளும் சுறு சுறுப்பாக வேலை செய்தனர்.

போல்ஷ்வெக்கரின் கட்சி நாளுக்குநாள் எண்ணிக் கையிலும் செல்வாக்கிலும் பெருகிவந்தது. இந்தக் கட்சியினர் ஆங்காங்கு ஸ்தாபித்திருந்த காரியசபை களில் போலீஸ் உளவாளிகள் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்துகொண்டு, அந்தச் சபைகளின் அந்தரங்க வேலைகளையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டனர். இதன் விளைவாக, உண்மைத் தொண்டர் பலர் தூக்குமேடை யில் ஏறினர். இந்த மாதிரி நடைபெற்ற துரோகச் செயல்கள், ஜனங்களின் ஆத்திரத்தைக் கிளப்பி விட்டன. எங்குப் பார்த்தாலும் புரட்சிப் பேச்சாகவே இருந்தது. கூடிய சீக்கிரத்தில் புரட்சி உண்டாகு மென்று அனைவரும் எதிர்பார்த்தார்கள்.

7. ருஷ்யா யுத்தத்தில் இறங்குகிறது

இப்படி யிருக்கையில் 1914-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் ஐரோப்பிய மகா யுத்தம் மூண்டது. ஆஸ்திரிய இளவரசனை ஆர்ச் - ட்யூக் பெர்டினந்து,[1] செர்வியா[2] வில் கொலை செய்யப்பட்டதுதான் இதற்குக் காரணம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். செர்வியாவுக்குப் பரிந்துகொண்டு ருஷ்யாவும், ஆஸ்தி ரியாவுக்குப் பரிந்துகொண்டு ஜெர்மனியும் முறையே படை திரட்டின. பிரான்சும் பிரிட்டனும் ருஷ்யாவின் பக்கம் சேர்ந்துகொண்டன. இந்த யுத்தத்திற்கு ஜெர் மனியைப்போல் ருஷ்யா அவ்வளவு தயாராயிருந்த தென்று சொல்ல முடியாது. எப்படியோ ஐரோப்பாவி லுள்ள எல்லா முக்கிய நாடுகளும், விருப்பத்தினலோ அல்லது நிர்ப்பந்தத்தினலோ இந்தக் கோரமான தீக் குழியில் இறங்கின.

ருஷ்ய மகாஜனங்களுடைய கவனம் இந்த யுத்தத் திலே சென்றது. வெளிச் சக்தி ஏதேனுமொன்று

---

1 Archduke Ferdinand. 2 Servia.

ஒரு மனிதனைத் தாக்குகிறபோது அவனுக்குள்ளே யிருக்கும் வியாதிகள் அனைத்தும் மாயமாய் மறைந்து போவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதைப்போல் ருஷ்யா, தன் முகத்தைப் போர்முகத்துக்குத் திருப் பிக்கொண்டதும், உள்ளே குமுறிக்கொண்டிருந்த போல்ஷ்வெக் இயக்கம் தானாக ஒடுங்கிவிட்டது. போல்ஷ்வெக்கர்களில் ஒரு சிலர், யுத்தம் கூடா தென்றும், இது முதலாளிகளின் யுத்தமென்றும், இந்த யுத்தத்தில் கலந்துகொள்வதனால் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கோ விவசாயிகளுக்கோ எவ்வித நன்மையும் உண்டாகா தென்றும் கூறினார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய நல்வார்த்தைகளைக் காது கொடுத்துக் கேட்பவர் யாருமில்லை. ஜனங்கள், இவர்கள்மீது அருவருப்புக் காட்டவும் தொடங்கி னார்கள்.

ருஷ்ய அரசாங்கம் யுத்தத்தில் இறங்குகிறபோது, தன்னுடைய சக்தியைச் சரியாக நிதானித்துக் கொள்ளவில்லை. ருஷ்யாவுக்கு விசாலமான நிலப் பரப்பு இருந்ததைப்போல், அதிக எண்ணிக்கையுள்ள துருப்புகளும் இருந்தன வென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் இந்தத் துருப்புகளுக்கு எவ்வளவு உற்சாகம் இருந்ததோ அவ்வளவு பயிற்சி இல்லை. போதிய ஆயுத பலமும் இவைகளுக்கு இல்லை. ராணுவ நிருவாகமோ மகா ஊழலாயிருந்தது. கேட்கவேண் டுமா உயிர்ச் சேதத்திற்கு? யுத்தந் தொடங்கின முதல் பத்து மாதத்தில் சுமார் முப்பது லட்சம்பேர் போர் முனையில் இறந்து போனார்கள். திறமையான ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர் உயிரிழந்தார்கள். போர்க்களத்தில் பிணங்கள் மலைமலையாகக் குவிந்து கிடந்தனவென்றும், இந்தப் பிணமலைகளை அப்புறப் படுத்திக் கொண்டுதான், தாங்கள், எதிரில் வரும் எதிரியின் புதுப்படைகளைக் குறிபார்த்துத் தாக்க

வேண்டியிருந்த தென்றும் ஜெர்மன் சேனைத் தலைவர்கள் எழுதிவைத்துப் போயிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சேதங்கள் ஏற்பட்டாலும், யுத்தத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் ருஷ்ய ஜனங்கள் மிகவும் உற்சாகம் காட்டி வந்தார்கள். போர்முகத்தில் போர்புரியும் வீரர்களுக்குப் பலவித உதவிகள் செய்து வந்தார்கள். காயமடைந்தவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்காக அரசாங்கத்தார் செய்திருந்த ஏற்பாடுகள் போதுமானவையா யில்லை. சரியான சிகிச்சை இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான பேர் பிராணனை விட்டார்கள். இதனால் ஜனங்களே ஆங்காங்குத் தொண்டர் படைகளைத் திரட்டிப் போர்க்களத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இந்தத் தொண்டர் படையினர் சுமார் ஒரு மாத காலத்திற்குள் பத்து லட்சம் பேருக்குச் சிகிச்சை செய்திருக்கிறார்க ளென்று சொன்னால், இதற்கு முன்னர் சரியான சிகிச்சை இல்லாமல் எத்தனைபேர் செத்துப்போயிருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் ஊகித்துக் கொள்ளலாமல்லவா? ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, இந்தச் சிகிச்சைத் தொண்டர்படை செய்த அருமையான சேவையைப் பற்றிச் சில துர்மந்திரிகள் ஜார் மன்னனிடத்தில் தாறுமாறாகச் சொல்லி வந்தனர். இந்தச் சிகிச்சைப் படையினர் அத்தனை பேரும் புரட்சிக்காரர்களென்றும், இவர்கள் ராணுவத்திற்குள் புரட்சியை உண்டு பண்ணி அதன் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்துவிடப் பார்க்கிறார்களென்றும் ஜாரின் காதைக் கடித்தார்கள். மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்தானே? ஏற்கனவே ஜார் மன்னனும் அவனுடைய நெருங்கிய சகபாடிகளும் எங்கும் புரட்சியைக் கண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது யுத்த பீதியினால் மூளை வேறே குழம்பி யிருந்தது. கேட்க வேண்டுமா? சுயேச்சாதிகார சக்திக்குத் தன்னையே தான்

அழித்துக் கொள்கிற சக்தி உண்டென்று சொல்வார்கள். தன்னுடைய கனவைத் தானே நனவாக்கிக் கொள்ளும் சக்தியும் அதற்குண்டென்பதை இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் மன்னன் நிரூபித்து விட்டான். சிகிச்சைப் படைக்கு யார் தலைவனாயிருந்தானோ அவனே —ஜார்ஜ் ல்வோவ் என்பவனே[1]—ஜார் ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட புரட்சி அரசாங்கத்தில் பிரதம மந்திரியானான்!

1915-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் கடைசி வாரத்தில் டான்னென்பெர்க்[2] என்ற இடத்தில் ருஷ்யர்களுக்கும் ஜெர்மானியர்களுக்கும் ஒரு கடுமையான யுத்தம் நடந்தது. இதில் ருஷ்யர்கள் படுதோல்வியடைந்தார்கள். இதிலிருந்து ருஷ்யர்களுக்குத் தோல்விமேல் தோல்வியே ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்தது. இதனால் ஜார் மன்னன் கவலைகொண்டான். தன் பழைய மந்திரிகளை நீக்கிவிட்டுப் புதிய திறமையான மந்திரிகளை நியமித்து அவர்கள் மூலம் யுத்தத்தை வெற்றிகரமான முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். ஆனால் அவன் மனைவியும் ராஸ்புட்டின் என்ற மகா பாபியும் சேர்ந்து அவனுக்குத் துர்ப்போதனைகள் செய்தார்கள்; மந்திரிகள், தங்களுடைய கைப்பொம்மைகளாக இருக்கவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு, அதன் பிரகாரமே காரியங்களை நடத்தி வந்தார்கள்; அதனால் தேசத்திற்கு விரோதிகளாகி விட்டார்கள்.

8. முதல் புரட்சி

ராஸ்புட்டினுடைய நடவடிக்கைகள், அவன் விஷயத்தில் ஜார் கொண்டிருந்த அபார நம்பிக்கை

1 Prince George Lvov: *1861—1925*. இவன் பிரதம மந்திரியானது: *14-3-1917*.

2 Battle of Tannenberg.

ஆகிய இவைகளைக்கண்டு அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலரும் வெறுப்படைந்தார்கள். இந்த வெறுப்பு, சதியாலோசனையாக மாறியது. *1916*–ஆம் வருஷக் கடைசியில் ராஸ்புட்டீன், அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனாலேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். ஜனங்கள் ஒரு விடுதலை மூச்சு விட்டனர். ஆனால் இந்தக் கொலை, போலீஸ் அதிகாரிகளின் அக்கிரமத்தை அதிக மாக்கியது. அடக்குமுறை வலுத்தது. இதனால் ஜனங்கள் கோபங் கொண்டார்கள். போதாக்குறைக்கு உணவுப் பஞ்சம் வேறே. எல்லாம் தனக்கென்று சொல்லி, ஜனங்களுடைய தேவைப் பொருள்களை யெல்லாம் ராணுவம் விழுங்கிக்கொண்டு வந்தது. அப்படி விழுங்கினாலும் அந்த ராணுவம் திறமையாகப் போர்புரிந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டிக்கொண்டு வருகிறதா? இல்லவே இல்லை. தங்களுடைய ராணுவத்தின் மீது ருஷ்ய மகா ஜனங்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்களோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஏமாந்து போனார்கள். இந்த ஏமாற்றம், அவர்களுடைய பசிப் பிணியை இன்னும் அதிகமாகத் தூண்டியது. ஜார் மன்னனின் மீது வெறுப்பு வேறே. போலீஸ் உபத்திரவமோ சொல்லி முடியவில்லை. என்ன செய்வார்கள்? புரட்சிக்குக் கிளம்புவதைத் தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது? புரட்சிக்குப் பிறகு என்ன செய்வதென்பது அப்புறம் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். இப்பொழுது உடனே இருக்கப்பட்டதை அழிக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான். இந்த மாதிரியான மன நிலைமைக்கு **1917**-ஆம் வருஷத் தொடக்கத்தில் ருஷ்ய மகாஜனங்கள் வந்து விட்டார்கள்.

இந்த லட்சணத்தில் ஜார் மன்னன் போர் முகத்திற்குச் சென்று பிரதம சேனாதிபதி பதவியை ஏற்றுக்கொண்டான். தன்னால் ஏதோ சாதித்துவிட

முடியும் என்ற மூட நம்பிக்கைதான் இதற்குக் காரணம். இவனுடைய இந்தச் செய்கை, ராணுவத்திலிருந்த உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிருப்தியையும் ஆத்திரத்தையும் உண்டுபண்ணி விட்டது. யுத்த நடவடிக்கைகளில் அசிரத்தை காட்டத் தொடங்கி விட்டார்கள். இந்த அசிரத்தை சாதாரணத் துருப்புகளிடத்திலும் பரவியது.

இப்படி முக்கிய நகரங்களிலும் போர் முனையிலும் பரவியிருந்த அதிருப்தி ஏதேனும் ஒரு வழியில் வெளியாக வேண்டுமல்லவா? ருஷ்யப் பெண்மணிகள்தான் முதன் முதலில் அதிருப்தியை வெளிக்கொணரும் இந்தக் கைங்கரியத்தைச் செய்தார்கள். இது மகா ஆச்சரியமான விஷயம். ருஷ்யப் புரட்சியின் சிருஷ்டி கர்த்தர்கள் பெண்மக்களா யிருந்திருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறபோது, நமக்கு மயிர்க் கூச்செறிகிறது. உலகத்திலே ஆண் அழிக்கிறான்; பெண் சிருஷ்டிக்கிறாள். உடலுக்குள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் உயிர்முதல் எல்லையில்லா அழகு வரையில், எல்லாம் அவளுடைய சிருஷ்டிதான்.

1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் எட்டாந் தேதி காலை பீட்ரோகிராட்[1] நகரத்திலுள்ள நெசவுத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஸ்திரீ தொழிலாளர்கள், தங்கள் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறி வீதிகள் தோறும் ஊர்வலம் வந்தார்கள். தங்களுக்குச் சரியான உணவு கிடைக்கவில்லை யென்பது இவர்கள் கூக்குரல். இவர்களோடு மற்ற ஆண் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். புரட்சி ஆரம்பம்! இந்த வேலை நிறுத்தம் எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் உடனே பரவி விட்டது.

1 Petrograd: செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் என்றிருந்த இந்த நகரத்தின் பெயர், 1914-ஆம் வருஷம் பீட்ரோகிராட் என்று மாற்றப்பட்டது. இதுவும் 1924-ஆம் வருஷம் லெனின் கிராட் என்று மாற்றப்பட்டது. 86-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

எங்கணும் குழப்பம்! எங்கணும் 'சுயேச்சாதிகாரம் வீழ்க' என்ற முழக்கம்! ஏற்கனவே தடுமாறிக் கொண்டிருந்த அரசாங்கம் இந்த வேலை நிறுத்தங்களைக் கண்டு கலங்கி விட்டது; வேலை நிறுத்தக்காரர்களை அடக்கி ஒடுக்கும்படி துருப்புகளை ஏவியது. ஆனால் துருப்பினர் வேலை நிறுத்தககாரர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு விட்டார்கள்! கேட்க வேண்டுமா ஜனங்களுக்கு உண்டான உற்சாகத்தை? அரசாங்கத்தின் உத்தரவுக்கிணங்கி, போலீஸார் மட்டும் சில இடங்களில் ஜனங்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். ஜனங்கள் ஆத்திரங் கொண்டு அவர்களைக் கல்லாலும் கழியாலும் தாக்கினார்கள். ஒழுங்கீனங்கள் அதிகமாயின. மார்ச்சு மாதம் எட்டாந் தேதியிலிருந்து பன்னிரண்டாந் தேதி வரையில் ஐந்து நாட்களும் எங்கும் ஒரே கலவரமா யிருந்தது. அரசாங்கம் என்பது எங்கே இருக்கிறது, என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் ஒன்றுந் தெரியவில்லை.

சரி, ஜார் அரசன் எங்கே? அவன் போர்முனைக் கருகில் எங்கேயோ ஒரு கிராமத்தில் தங்கி யிருந்தான். தான் தலைமை வகித்துப் போரை நடத்திக்கொண்டிருப்பதாக அவனுக்குள் எண்ணம். தலைநகரமாகிய பீட்ரோகிராட்டில் தொழிலாளர்களும் படைவீரர்களும் சேர்ந்து குழப்பம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும், அவர்களோடு மற்ற ஜனங்களும் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் அவனுக்குச் செய்திகள் எட்டின. ராணுவச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படியும், கலகக்காரர்களைச் சுட்டு வீழ்த்துமாறும் உத்தரவிட்டான். உத்தரவு செய்து விட்டான் சுலபமாக. ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவது யார்? பீட்ரோகிராட் நகர சேனைத் தலைவன், தான் எடுத்துக்கொண்ட ராஜவிசுவாசப் பிரமாணத்திற்குப்

பங்கம் உண்டாக்கக் கூடாதென்பதற்காக, மேற்படி ராணுவச் சட்ட உத்தரவைப் பிரகடனம் செய்தான். ஆனால், அது ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படியாகத் தமுக் கடிப்பதோ, சுவர்களில் விளம்பரங்கள் ஒட்டுவதோ முதலிய ஒன்றையும் செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் செய்வோர் யாருமில்லை. அரசாங்கம் அப்படித் துண்டு துணுக்குகளாகச் சிதறிப் போய்விட்டது. ஜாருக்கு இது விஷயம் எட்டிற்று. தானே நேரில் தலைநகரத்திற்கு வந்து ஒழுங்கை நிலைநாட்டத் தீர்மானித்தான். ரெயிலேறி வந்து கொண்டிருக்கையில், ரெயில்வே தொழிலாளர்கள், இவனது வண்டி, மேற்கொண்டு செல்லாதபடி தடுத்துவிட்டார்கள். பீட்ரோகிராட்டின் அருகிலிருந்த ஜார் அரசிக்கு இந்தத் தகவல் தெரிந்தது. அலறினாள். தன் கணவனுக்கு என்ன கதி நேர்ந்ததோ என்று கவலை கொண்டாள். உடனே ஜாருக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்தாள். "விலாசதாரரின் இருப்பிடம் தெரியவில்லை" என்ற ஒரு பென்சில் குறிப்புடன், தந்திக் காரியாலயத்திலிருந்து தந்தி திரும்பி வந்துவிட்டது! நிலைமை நிரம்ப மோசமாகி விட்டது விமோசனம் என்ன?

அவசரம் அவசரமாக டூமா கூடியது. சுயேச்சாதிகாரம் இதனோடு ஒழிய வேண்டுமென்றும், அதற்கு அத்தாட்சியாக ஜார் அரசன் முடிதுறக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. போர்முனையிலிருந்த ராணுவத் தலைவர்களும், ஜார் மன்னன் முடி துறப்பதுதான் நல்லதென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். என்ன செய்வான் நிக்கோலாஸ்? தனக்குப் பின்னால் தன்னுடைய சகோதரனை மைக்கேலை[1] அரசனாக நியமித்துவிட்டு, தான் முடிதுறந்துவிட்டான். இது நடைபெற்றது 1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பதினைந்தாந்தேதி. மைக்கேல், அரசனாக

1 Michael : 1878—1918.

நியமிக்கப்பட்டாலும் அரச பீடத்தில் அமரவில்லை; அதற்கான சூழ்நிலையும் ஏற்படவில்லை. நிக்கோலாஸ் மன்னனோடு ரோமனுவ் அரச வமிசம் முற்றுப் பெற்று விட்டது.

9. நிக்கோலாஸ் முடிவு

முடிதுறந்த பிறகு இவனுடைய கதி என்ன வாயிற்று? அதையும் இங்கே சொல்லி முடித்து விடுவோம்.

முடிதுறந்த பிறகு—*1917*-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் மூன்றும்வாரம்—நிக்கோலாஸும் அவன் குடும்பத்தினரும் கைதி செய்யப்பட்டு ஜார்கோஸெலோ என்ற இடத்தில் வைக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்குப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அடைக்கலம் கொடுக்குமென்றும், ஆதலால் இவர்கள் இங்கிலாந்து செல்லக்கூடுமென்றும் முதலிற் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் பின்னர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், சொன்னபடி நடக்கவில்லை; இவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்க மறுத்து விட்டது.

பின்னர் ஜார் குடும்பத்தினர் *1917*-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் ஸைபீரியாவிலுள்ள டோபோல்ஸ்க்[1] என்ற இடத்தில் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்டனர். இங்குச் சுமார் ஒன்பது மாதகாலம் கழித்தனர். பிறகு *1918*-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாத முதலில், எக்காடெரின் பர்க்[2] என்ற ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு ஜூலை மாதம் பதினாறுந் தேதி நள்ளிரவில், இவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டிலுள்ள ஓர் அறையில் ஒன்றாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டனர். நிக்கோலாஸ், அவன் மனைவி, மகன், நான்கு புதல்விகள், அரச குடும்பத்தின் வைத்தியன், சமையல்

---

1 Tobolsk. 2 Ekaterinburg.

காரன், பணிப்பெண், வேலைக்காரன் ஆகமொத்தம் பதினேரு பேர் ஒரே சமயத்தில் துப்பாக்கிக் குண்டு களுக்கு இரையாயினர். இவர்களுடைய உடல்கள் துண்டு துண்டாக நறுக்கப்பட்டு, சாம்பிராணி தைலத் திலும் கந்தகத் திராவகத்திலும் தோய்த்து நெருப்பி லிட்டு எரித்துவிட்டனர். எரிந்து போனவற்றை மண் ணேடு மண்ணுகக் கலந்து, பூமிக்குள் புதைத்துவிட்ட னர். கொடுங்கோல் மன்னர்கள் பல பலவிதமாகக் கொலையுண்டதை உலக சரித்திரத்தில் பார்க்கிருேம். அவர்களுடைய எலும்புகளோ, சாம்பலோ, அவர்களை ஆதரித்துவந்த ஒரு சிலருடைய பார்வைக்கு ஒரு சிறிது காலமாவது தென்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆனல் நிக்கோலாஸ் அரச குடும்பத்தினருக்கு நேர்ந்த கதி வேறு யாருக்கும் நேரிடவில்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

VII. மகா புருஷன் லெனின்

1. தற்காலிக அரசாங்கம்

நிக்கோலாஸ் மன்னன் 1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பதினைந்தாந் தேதி முடிதுறந்து விட்டானல்லவா, அதற்குச் சுமார் ஒரு மாதங்கழித்து, ருஷ்யாவின் வருங்காலத் தலைவனான லெனின், பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்தான். இவன் நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் வந்து சேர்ந்தானென்று சொல்ல வேண்டும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இவன் வாராதிருந்தால், ருஷ்யாவின் சரித்திரப்போக்கு வேறெவ்விதமாகத் திரும்பியிருக்குமோ, யார் அறிவார்?

நிக்கோலாஸ் மன்னன் முடிதுறக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்ட காலத்திலிருந்தே, ருஷ்யாவின் பல பகுதிகளிலும் சோவியத்துகள் விரிவடையத் தொடங்கின; செல்வாக்கும் பெற்று வந்தன. இவற்றில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளோடு போர்வீரர்களின் பிரதிநிதிகளும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இந்தச் சோவியத்துக்களில் தலை சிறந்து நின்றது பீட்ரோகிராட் சோவியத். இதற்குக் காரணம் இதன் ஸ்தாபகனான ட்ரோட்ஸ்கி[1]

---

1 Leon Trotsky: *1877—1940*. இவனுடைய இயற்பெயர் ப்ரான்ஸ்டைன். (Bronstein.) மகா மேதாவி. நாவன்மை படைத்தவன். *1901*-ஆம் வருஷம் அரசியல் கிளர்ச்சிகளில் சம்பந்தப்பட்டதன் பயனாக ஸைபீரியாவுக்குப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். ஆனால் அடுத்த வருஷமே தப்பி லண்டனுக்குச் சென்று, அங்கே அப்பொழுது வசித்துக் கொண்டிருந்த லெனினுடன் சேர்ந்துழைத்தான். *1905*-ம் வருஷம் ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்து அவ்வருஷம் நடைபெற்ற புரட்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டான்; மறுபடியும் கைதியானான்; ஸைபீரியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டான்; அங்கிருந்து தப்பியோடி ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் வசித்து வந்தான். *1917*-ஆம் வருஷம் புரட்சி ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக சோவியத் அரசாங்கம் அமைந்ததும், அந்நிய நாட்டு மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டான்; பின்னர் செம்படைத் தலைவனானான். லெனின் இறந்த பிறகு இவனுடைய செல்வாக்கு குறைந்தது. ஏற்கனவே இவனுக்கும் ஸ்டாலினுக்கும் இருந்த மனஸ்தாபம் முற்றியது. ருஷ்யாவிலிருந்து பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு, துருக்கி, பிரான்ஸ், நார்வே முதலிய நாடுகளில் வசித்து கடைசியில் *1936*-ஆம் வருஷம் மெக்ஸிகோ நாட்டுக்குச் சென்று அங்கேயே *1940*-ஆம் வருஷம் வரை வசித்துக் கொண்டிருந்தான். மேற்படி வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம், இவன் வசித்துக் கொண்டிருந்த வீட்டிலேயே கொலை செய்யப்பட்டான்.

ஆதியிலிருந்தே இதனை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்துச் சென்றதுதான். புரட்சியின்போது இவன் அமெரிக்காவிலே அஞ்ஞாதவாசம் செய்துகொண்டிருந்தானுயினும், இவன் ஏற்படுத்தி விட்டுப்போன ஒழுங்கு, குலையாமலிருந்ததால், இந்த பீட்ரோகிராட் சோவியத்துக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு செல்வாக்கு இருந்து வந்தது. இந்த பீட்ரோகிராட் சோவியத், டுமா எந்தக் கட்டடத்தில் கூடி வந்ததோ அதே கட்டடத்தின் ஒரு பாகத்தைப் புரட்சியின் ஆரம்பத்தில் கைப்பற்றி அதில் தன் காரியாலயத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டது.

சரி: புரட்சி வெற்றிகரமாக முடிந்துவிட்டது. ஜார் அரசனும் முடிதுறந்து விட்டான். இனி அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமே? நடத்துவது யார்? தாங்களே இதைச் செய்யலாம், செய்ய முடியும் என்று சோவியத் அங்கத்தினர்களுக்குப் படவேயில்லை. இஃது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம். டுமாதான் அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்று இவர்கள் முடிவு செய்து கொண்டார்கள். அப்படியே இவர்களுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பிரதிநிதிக் கூட்டமொன்று, டுமா அங்கத்தினர்கள் கூடியிருந்த இடத்திற்குச் சென்றது. ஒரு கூட்டம், அதிலும் தொழிலாளர் படைவீரர் இவர்களடங்கிய ஒரு கூட்டம், தங்களை நோக்கி வருவதைப் பார்த்து டுமா அங்கத்தினர்கள் மிகவும் பயந்து விட்டார்கள். தங்களைக் கைதி செய்வதற்காகவே இந்தக் கூட்டம் வருகிறதென்று கருதிவிட்டார்கள்! அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்று நடத்துமாறு மேற்படி சோவியத்துப் பிரதிநிதிக் கூட்டத்தினர், டுமா அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். டுமா அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லை; ஆனுல் மறுக்கவும் தைரியமில்லை. வேறு வழியின்றி ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒரு சிறிய கமிட்டி நியமிக்கப்

பட்டு அதனிடம் அரசாங்க நிருவாகம் ஒப்படைக்கப் பட்டது. இந்தக் கமிட்டிக்குத்தான் "தற்காலிக அரசாங்கம்"[1] என்று பெயர். அரசியல் அகராதியிலே அர்த்தமில்லாத ஒரு பெயர் இது.

ஒரே கட்டடத்தின் ஒரு பாகத்தில் தற்காலிக அரசாங்கம்; வேருெரு பாகத்தில், இந்தத் தற்காலிக அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தின சோவியத். இரண்டுக்கும் அடிக்கடி மனஸ்தாபங்கள் ஏற்பட்டன. சோவியத், நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து விட்டு, தற்காலிக அரசாங்கத்தின் செயல்களில் அடிக்கடி தலையிட்டு வந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணமென்ன வென்ருல், தற்காலிக அரசாங்கத்தின் அங்கத்தினர் அனைவரும் மிதவாதிகள்; சோவியத்தைச் சேர்ந்தவர் அத்தனைபேரும் தீவிரவாதிகள். முரண்பாடுகள் ஏற்படாமலிருக்குமா? ஒரே காலத்தில் இரட்டை அரசாங்கங்கள் ஆட்சி செலுத்துவது போலிருந்தது. தற்காலிக அரசாங்கம் ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்கும்; சோவியத் அதை மறுத்து வேருேர் உத்தரவு விடும். இந்த நிலைமையில் ஒழுங்கு என்பது ராஜ்யத்தில் லவலேசமும் இல்லாமற் போய்விட்டது. சிறப்பாகப் போர்முனையில் ஒழுங்கீனங்கள் அதிகமாகத் தலைகாட்டத் தொடங்கின.

2. லெனின் வருகை

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் லெனின் வந்து சேர்ந்தான். இவன் அதுகாறும் ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் அஞ்ஞாதவாசம் செய்து கொண்டிருந்தான். ருஷ்யாவில் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிந்ததும், தன்னுடைய தாய் நாட்டுக்கு, செயலாற்ற வேண்டிய ஸ்தலத்திற்கு விரைந்து வர ஆவல் கொண்டான். அப்படியாளுல் இவன் யார், இவன் வரலாறு என்ன, இவன் ஏன்

1 Provisional Government.

அஞ்ஞாத வாசம் செய்ய வேண்டியவனுஞன் என்பவை களைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள, வாசகர்களே, உங்களுக்கு ஆவலா யிருக்கிறதல்லவா? கேளுங்கள்.

லெனின் என்பது புனைபெயர். இயற்பெயர் வ்ளாடிமீர் இலிச் உலியனுவ்[1] என்பது. ஆனுல் புனை பெயரே இயற்பெயர் மாதிரியாகி விட்டது. லெனின் என்று சொன்னுல்தான் எல்லாருக்கும் தெரிகிறது. ஆகையால் நாமும் லெனின் என்றே அழைத்துக் கொண்டு போவோம்.

3. பிறந்ததும் படித்ததும்

வால்கா நதிக் கரையோரமாகவுள்ளது சிம்பிர்க்ஸ்[2] என்ற ஊர். இதில் 1870-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் இருபத்திரண்டாந் தேதி லெனின் பிறந்தான். இவன் தாயார்: மேரியா அலெக்ஸாந்த்ரோவ்னு;[3] தந்தை: இல்யா உலியனுவ்.[4] இவர்களுடைய குடும்பம் மத்திய தரக் குடும்பமென்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்களுக்கு ஆறு குழந்தைகள். மூன்று ஆண்; மூன்று பெண். லெனின் இரண்டாவது மகன். மூத்த மகன் அலெக்ஸாந்தர். மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தர் மன்னனைக் கொலை செய்ய முயன்றதாகக் கைது செய்யப்பட்டு தூக்குமேடையில் ஏற்றுவிக்கப்பட்ட இளைஞர் ஐவரில் ஒருவன்.[5] இவனை வீட்டில் சாஷா[6] என்று செல்லப் பெயரிட்டழைத்தனர். லெனினின் செல்லப் பெயர் வோலோத்யா.[7]

லெனின் தந்தை, சிம்பிர்ஸ்க் மாகாணத்திலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தணிக்கை செய்யும்

---

1 Vladimir Ilyich Ulianov.
2 Simbirsk: உலியனுவோஸ்க் (Uliyanovsk) என்று இப்பொழுது அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.
3 Maria Alexandrovna. 4 Ilya Ulianov.
5 142–ஆம் பக்கம் பார்க்க. 6 Sasha 7 Volodya.

மேலதிகாரியாயிருந்தான். நிரம்பக் கண்டிப்பான பெயர்வழி; குழந்தைகளையும் கண்டிப்பான தோரணையிலேயே வளர்த்து வந்தான்.

லெனின், படிக்க வேண்டிய பருவத்தை யடைந்ததும், சிம்பிர்ஸ்கிலுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப்பட்டான். இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமை ஆசிரியப் பதவியிலிருந்தவன், பிற்காலத்தில் ஜார் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்ற பிறகு ஏற்பட்ட தற்காலிக அரசாங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நின்ற அலெக்ஸாந்தர் கெரென்ஸ்கியின்[1] தகப்பனை பியாடோர் கெரென்ஸ்கி[2] என்பவன். லெனின் தலைமையிலே போல்ஷ்வெக் அரசாங்கம் அமைந்ததும், தற்காலிக அரசாங்கம் கரைந்து போய்விட்டதென்பதையும், அந்தச்சமயத்தில் அலெக்ஸாந்தர் கெரென்ஸ்கி தப்பியோடி விட்டானென்பதையும் பின்னுடி நாம் தெரிந்து கொள்ளப் போகிறோம்.

பியாடோர் கெரென்ஸ்கி, சிம்பிர்ஸ்க் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமையாசிரியனுக இருந்ததோடு, லெனின் குடும்பத்தின் கண்காணிப்பாளனுகவும், அதாவது 'கார்டியனுக'வும் இருந்தான். பிற்காலத்தில், தன் மகனுடைய அரசியல் வாழ்க்கையின் முற்றுப் புள்ளியிலிருந்து தன் மாணுக்கனுடைய அரசியல் ஆதிக்கம் ஆரம்பமாகுமென்று அப்பொழுது இந்த பியாடோர் கெரென்ஸ்கிக்கு எப்படித் தெரியும்?

"வ்ளாடிமீர் — லெனின் — பள்ளிக்கூடத்திலேயாகட்டும், வெளியிலேயாகட்டும், ஆசிரியர்களுக்கோ, மற்றப் பள்ளிக்கூட அதிகாரிகளுக்கோ அதிருப்தியுண்டாகும்படி ஒரு சமயம்கூட நடந்து கொண்டதில்லை" என்று பியாடோர் கெரென்ஸ்கி ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறுன்.

---

1 Alexander Kerensky. 2 Feodor Kerensky.

லெனினுக்குப் பதினுறு வயது. தகப்பன் இறந்து போய்விட்டான். அடுத்த வருஷம் இவன் தமையன் அலெக்ஸாந்தர் தூக்குமேடையில் ஏறிவிட்டான். குடும்பம் தத்தளித்தது. தன் சகோதரனிடத்தில் லெனி னிக்குப் பரம பக்தி. அவனைத் தன் வழிகாட்டியாகக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய முடிவு, இவனுடைய எதிர்கால வாழ்க்கையை ஒருவாறு உருவாக்கிக் கொடுத்ததென்று சொல்லவேண்டும்.

மகா புருஷன் லெனின்

லெனின், சிம்பிர்ஸ்க் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்து முடிந்து பரீட்சையில் தேறினுன். தலைசிறந்த மாணுக் கன் என்பதற்காகத் தங்கப் பதக்கமும் பெற்றுன். மேற் கொண்டு என்ன? காஜான் சர்வகலாசாலை[1]யில் சேர்ந்து

1 டால்ஸ்ட்டாய் படித்தது இந்தச் சர்வகலாசாலையில்தான். 128-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

சட்டப் படிப்பு படிக்க வேண்டும். இதுதான் இவனுடைய நோக்கம்; தாயாரின் விருப்பம். ஆனால் சர்வ கலாசாலை அதிகாரிகள் இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். புரட்சிவாதிகளில் ஒருவனான அலெக்ஸாந்தரின் சகோதரனல்லவா இவன்? இவனைச் சேர்த்துக்கொண்டால் சர்வகலாசாலைக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடுமென்று அஞ்சினார்கள். கடைசியில் பியாடோர் கெரென்ஸ்கி செய்த பெரு முயற்சியின் பேரில், இவன் மேற்படி சர்வகலாசாலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டான்.

அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை, எங்கணும் பரவியிருந்தது; கல்வி நிலையங்களைக்கூட விட வில்லை. அரசியலில் முற்போக்கான கருத்துக்களை லேசாக வெளியிட்டால் போதும், ஆசிரியன்மார்களோ, மாணுக்கர்களோ உடனே கல்வி நிலையங்களிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள்; சில சமயங்களில் தேசப் பிரஷ்டமும் செய்யப்பட்டார்கள். இதனால் அநேக கல்வி நிலையங்களில் மாணுக்கர்கள் வெகுண்டெழுந்தார்கள். காஜான் சர்வகலாசாலையிலும் கிளர்ச்சி எழுந்தது. இதில் உற்சாகத்தோடு கலந்துகொண்டான் லெனின். விளைவு என்ன? கிளர்ச்சி தொடங்கிய அன்றிரவே இவனும் இவனோடு சேர்ந்த சுமார் நாற்பது பேரும் கைதி செய்யப்பட்டு சிறைச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

சிறைச்சாலைக்குச் செல்லும் வழியில், இவனை அழைத்துச் சென்ற போலீஸ்காரன், இவனைப்பார்த்து "இளைஞனே, ஏன் இப்படி யெல்லாம் தொந்தரவு கொடுக்கிறாய்? ஒரு பெருஞ் சுவரையல்லவோ நீ இடிக்கப் பார்க்கிறாய்?" என்று சொன்னான். இதற்கு லெனின் "சுவரா? சிதிலப்பட்டுக் கிடக்கும் சுவரல்லவா அது? ஒரு தள்ளு தள்ளினால் அது விழுந்துவிடுமே?" என்று அலட்சியமாகப் பதில் கூறினான். அப்பொழுது

இவனுக்குப் பதினேழு வயதுதான் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இளம் பிராயத்திலேயே, இவன் ஜார் ஆட்சியைப் பற்றி என்ன மதிப்புப் போட்டு வைத்திருந்தான் என்பது இதிலிருந்து ஒருவாறு புலனாகிறது.

கைதியானதும் இவனுடைய சர்வகலாசாலை வாழ்வு முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. அதிகாரிகள் இவனை காஜான் மாகாணத்திலேயே, போக்குவரத்து வசதியில்லாத ஒரு சிற்றூரில் கொண்டு போய், போலீஸ் கண்காணிப்பின்கீழ் வைத்து விட்டார்கள். அங்கு சுமார் ஒரு வருஷ காலம் கழித்தான். பின்னர், காஜான் சர்வகலாசாலையில் திரும்பச் சேர்ந்து படிக்க விரும்பி அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டான். முடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச்சென்று வர அனுமதி கோரினன். மறுக்கப்பட்டது. கடைசியில், இவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, காஜான் நகரில், குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வசிக்கலாமென்று சொன்னார்கள் அதிகாரிகள். அப்படியே காஜானுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

4. உள்ளம் கவர்ந்த மார்க்ஸ்

வந்து என்ன செய்தான்? சும்மா இருக்க இவனால் முடியாது. காலத்தை வீணாக்குகிற சுபாவம் இவனுக்குக் கிடையாது. தந்தையும் தமையனும் வைத்துப் போயிருந்த சில நூல்களைப் படிக்கத் தொடங்கினன். சுயேச்சாதிகாரத்தின் துரதிருஷ்டமோ, ஜனநாயகத்தின் அதிருஷ்டமோ, இவன் கைக்கு, கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதிய **காப்பிடல்**[1] என்ற நூல் அகப்பட்டது. இதை உற்சாகத்தோடு படித்தான். இதிலுள்ள கருத்துக்கள் இவன் உள்ளத்தை அசைத்துக் கொடுத்தன. இதன் விளைவாக, புதியதொரு சமுதாயம், இவன் அகக் கண்முன் தோன்றியது. அந்தச் சமுதாயத்தின்

1 Das Capital.

நிர்மாண கர்த்தனுக, அப்பொழுதிருந்தே தன்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொண்டு வரத் தொடங்கினுன்.

புதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டுமானுல், பழைய சமுதாய அமைப்பை அகற்ற வேண்டும். அஃது எப்படிச் சாத்தியம்? ருஷ்யாவின் அப்போதைய அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரத் துறைகளில் காணப் பெற்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், மற்றக் குறைபாடுகளையும் மக்கள் உணரும்படி செய்ய வேண்டும். அப்படி உணர்த்துவதற்கு, திட்டம் வகுத்து நிதானமாக வேலை செய்து கொண்டு போக வேண்டும். எந்த ஒன்றையும் திட்டமிட்டு நிதானமாக வேலை செய்து கொண்டு போனுலன்றி, இறுதியில் வெற்றி காண முடியாது. இந்த மாதிரியான வகையில், இவனுடைய சிந்தனைப் போக்கு அந்த வாலிபப் பருவத்திலேயே சென்று கொண்டிருந்தது. மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தரைக் கொலை செய்ய யத்தனித்ததாக சாஷா கைதி செய்யப்பட்டிருக்கிருனென்ற செய்தியைக் கேட்டதும், இவன், நின்று நிதானமாக, "அந்த வழி, அதாவது அண்ணன் சென்ற வழி—சரியல்ல; அந்த வழியில் நாம் செல்லக் கூடாது" என்று சொன்ன ஒரு வாசகத்திலிருந்து, இவனுடைய அப்பொழுதைய சிந்தனைப் போக்கை நாம் ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாம். இது நிற்க.

காஜானில், புரட்சி மனப்பான்மை யுடைய இளைஞர் பலர், தனித்தனிக் கோஷ்டியினராக இருந்து கொண்டு, அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான எண்ணங்களை மக்களிடையே பரப்பி வந்தனர். இவர்கள் ரகசியமாகவே வேலை செய்தனர். இவர்களுள் ஒற்றுமை யில்லை; ஒரு முகப்பட்ட வேலைத் திட்டத்தையும் இவர்களால் அமைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனுல் அடிக்கடி சந்தித்து, மார்க்ஸின் நூல்களைப் படித்து, அவைகளைப் பற்றி வாதஞ் செய்து

வந்தனர். லெனின், இவர்களோடு பழக்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டான். இவர்களுடைய விவாதங்களில் கலந்து கொண்டு, மார்க்ஸின் கருத்துக்களுக்கு, தனக்குத் தெரிந்த வரையில் விளக்கங் கொடுத்து வந்தான்.

ஆனால் அப்பொழுது ருஷ்யாவில் மார்க்ஸின் கொள்கைகள் அவ்வளவாகப் பரவவில்லை. ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே, சிறப்பாக, உயர்படிப்பு நிமித்தம் மேனுடுகளுக்குச் சென்று திரும்பி வந்த இளைஞர்களுக்கு மட்டுமே மார்க்ஸைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்திருந்தது. நாரோத்னிக்குகள் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் தான் அப்பொழுது ஓரளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் இவர்களால் உருப்படியான காரியம் எதுவும் சாதிக்க முடியாதென்று லெனின் கருதினன். என்ருலும் இவர்களுடைய பழக்கத்தை இவன் அடியோடு துறந்து விடவில்லை. இவர்களோடு பழகப் பழக, மார்க்ஸீயம் ஒன்றுதான் மக்களுக்கு உய்யும் வழி காட்டக்கூடியது என்ற உறுதி இவனுக்கு ஏற்பட்டது. இவர்களுக்கு மார்க்ஸீயத்தைப் புகட்டுவது தன் கடமை யென்று கொண்டான்.

இந்த நிலையில், காஜானிலுள்ள புரட்சி கோஷ்டியினர் மீது அரசாங்க ஒற்றர்களின் கண் விழுந்தது. லெனின் பழகி வந்த கோஷ்டியினர் பலர் கைதி செய்யப்பட்டனர். ஆனல் லெனின் மட்டும் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டான். காரணம், இவன் அப்பொழுது காஜானில் இல்லை. சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முந்தியே ஸமாரா[1] என்ற ஊருக்குத் தன் தாயார் முதலியோருடன் சென்று விட்டான்.

ஸமாராவில் இவனைப் போலீஸ் கண்காணிப்பு தொடர்ந்தே வந்தது. ஆயினும் இவன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், அங்குள்ள புரட்சிவாதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டான். மார்க்ஸ் — எங்கெல்ஸின்

1 Samara.

கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை [1] ருஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்த்து, அவர்களுக்குப் படித்துக் காட்டி, அதற்கு விளக்கவுரையும் தந்து வந்தான். தவிர, ருஷ்யாவின் சரித்திரம், அங்குப் புரட்சி எண்ணங்கள் ஏன், எப்படி உதயமாயின, சமுதாய வாழ்க்கை அமைப்பு, இவைகளையெல்லாம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து வந்தான். இதற்காக அநேக நூல்களைப் படித்தான்.

ஆனால் வெறும் நூலறிவு பெறுவதோடு இவன் திருப்தி யடையவில்லை; அனுபவ அறிவையும் பெற விழைந்தான். இதற்காக ஸமாராவிற்கு அருகிலுள்ள சிறிய சிறிய கிராமங்களுக்கு அவ்வப்பொழுது சென்று அங்கு வசிக்கும் குடியானவர்களைக் கண்டு பேசினான். அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை எப்படி நடை பெறுகிறதென்பதை, அவர்களோடு கூடவே வசித்துத் தெரிந்து கொண்டான். இதே பிரகாரம், சிறுசிறு நகரங்களில் வசிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறதென்பதை நேரிற் சென்று அறிந்து வந்தான். இவைகளை யெல்லாம் பற்றிக் குறிப்புக்கள் எடுத்து வந்து, அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கட்டுரைகள் பல எழுதினான். சுருக்கமாக, ஸமாரா வாழ்க்கை, இவனை, வருங்காலத் தலைவனாக உருவாக்கிக் கொடுத்ததென்று சொல்லலாம்.

5. வக்கீலாக வாழ்ந்த கதை

இஃதொரு புறமிருக்க, லெனின், அரைகுறையாக விட்டுப் போயிருந்த தன் சட்டப் படிப்பை முடித்து, அதில் தேர்ச்சி பெற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டான். ஆனால் அதிகாரிகள், எந்த ஒரு கலாசாலையிலும் சேர்ந்து படிக்க இவனுக்கு அனுமதி தரமுடியாதென்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆயினும் இவன் விடாமுயற்சி

1 விவரங்களுக்கு கார்ல் மார்க்ஸ் (பி. ஜோ. பி. பிரசுரம்-9) ஐந்தாவது அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

செய்து வந்தான். சட்ட புத்தகங்களையும் விடாமற் படித்து வந்தான். கடைசியில், 1891-ஆம் வருஷம் இவனுடைய இருபத்தோராவது வயதில் பீட்ரோகிராட் சர்வகலாசாலைச் சார்பில் நடைபெறும் சட்டப பரீட்சைக்கு வெளி மாணுக்கனுக இருந்து எழுத, அதாவது கலாசாலையில் கிரமமாகச் சேர்ந்து படித்து பரீட்சை எழுதத் தகுதி பெருத மாணுக்கனுக இருந்து எழுத அனுமதி பெற்ருன். இவனோடு சேர்ந்துமொத்தம் முப்பத்து மூன்று வெளி மாணுக்கர்கள் பரீட்சை எழுதினுர்கள். இவர்களில் லெனினே முதல்வனுகத் தேறினுன்.

இதற்குப் பிறகு லெனின், ஸமாராவிற்குச் சென்று சுமார் இருபது மாத காலம் வக்கீல் தொழில் நடத்தினுன். முதல் பன்னிரண்டு மாத காலத்தில் இவனிடம் பன்னிரண்டு வழக்குகள் வந்தன. பெரும்பாலும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பாகவே இவன் ஆஜராக வேண்டி வந்தது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் யார்? பெரும்பாலோர் ஏழை விவசாயிகள்; 1891-ஆம் வருஷம் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சத்தின் காரணமாக, பசிக் கொடுமையினுல் உந்தப்பட்டு சிறு சிறு திருட்டுக் குற்றஞ் செய்தவர்கள். இவன் ஆஜரான பன்னிரண்டு வழக்குகளில் இரண்டு வழக்குகளில்தான் இவனுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. இந்த இரண்டு வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்கள், பதின்மூன்று வயதே அடைந்த இரண்டு இளைஞர்கள். இவர்கள் விடுதலை பெற்ருர்கள். தையல் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த ஒருவனுக்காக இவன் ஆஜராஞன். கடவுளையும் ஜார் சக்ரவர்த்தியையும் தூஷித்ததாக அவன்மீது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருந்தது. அவன் செய்தது குற்றமல்ல என்று இவன்—லெனின்—எவ்வளவோ வாதாடிப் பார்த்தான். பயனில்லை. அவனுக்கு ஒரு வருஷம் சிறைவாசத் தண்டனை கிடைத்தது.

ஸமாராவில் இருபது மாத வாசத்திற்குப் பிறகு லெனின் **1893**-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் **31**-ஆம் தேதி பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து அங்கே வக்கீல் தொழில் தொடங்கினான். பெயரளவுக்குத்தான் வக்கீல் தொழில். உண்மையில் இவனுடைய நாட்டமெல் லாம் அரசியல் துறையையே நாடியது. அதில் இன் னும் அதிகமாக ஈடுபட வேண்டுமென்பதே, இவன் பீட்ரோகிராட் வந்ததின் உண்மையான நோக்கம்.

அப்பொழுது ருஷ்யாவின் முக்கியமான நகரங் களில் தொழிற்சாலைகள் பல ஏற்பட்டு, அதன் விளை வாகத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது.

லெனின், பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்ததும், முதல் வேலையாகத் தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு கொண்டான். அவர்களைக் கூட்டங் கூட்டமாகச் சந்தித்துப் பேசினான். போதிய கல்விப் பயிற்சி யில்லாத அவர்களிடையே வெறும் வறட்டுத் தத்து வங்களை அழகான பாஷையில் அடுக்கிக் காட்டாமல், இவன், அவர்களுடைய அறிவுப் பக்குவத்திற்கேற்றாற் போல் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் பாஷையில், அவர் களைப் பலவிதமாகப் பிணித்துக் கொண்டிருக்கும் பல் வேறு சக்திகளின் தன்மையையும், அவர்களுடைய நிகழ்கால நிலைமையையும் நிதானமாக எடுத்துக் காட்டினான். தொழிலாளர்களிடையில் இவனுக்கு அபரிமிதமான செல்வாக்கு ஏற்பட்டது.

தொழிலாளர்களைக் கண்டு பேசுவது முதலிய இந்த வேலைகளையெல்லாம் இவன் பெரும்பாலும் ரகசியமாகவே செய்ய வேண்டியிருந்தது. அர சாங்க ஒற்றர்களின் சந்தேகப் பார்வைக்குட்பட்டிருக் கிறவனல்லவா?

ஜார் அரசாங்கத்தினால் புரட்சிவாதிகளென்று கரு தப்பட்ட பலர் நாடு கடத்தப்பெற்று, ஐரோப்பாவின்

பல பாகங்களிலும் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் மார்க்ஸின் கொள்கைகளைப்பற்றி ஆங்காங்குச் சர்ச்சை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களனைவரையும் ஒருங்கு கூட்டி, ருஷ்யாவில் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு ஆக்கந் தருமாறு செய்ய வேண்டுமென்று லெனின் கருதினன். இதற்காக ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் கூட்டப்பெற்ற ஒரு மகாநாட்டுக்குச் சென்ருன். சென்று, பலரையும் கண்டு பேசினன். தனக்கும் அங்குள்ளவர்களுக்கும் கருத்து வேற்றுமைகள் இருப்பதை உணர்ந்தான். இதனல் ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பிய பிறகு, தன்னுடைய அரசியல் போக்கை எவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டான்.

ஸ்விட்ஜர்லாந்திலிருந்து, பாரிஸ், பெர்லின் முதலிய முக்கியமான நகரங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்குள்ள தொழிலாளர் நிலைமையை நுணுக்கமாக விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு, சுமார் நான்கு மாதத்திற்குப் பிறகு 1895-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் முதல் வாரம் ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

வந்ததும், "தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விமோசனத்திற்காகப் போராடும் சங்கம்"[1] என்ற பெயரால் ஒரு சங்கத்தை ஸ்தாபித்தான். தொழிற்சாலைகளுள்ள பல இடங்களிலும் இதே மாதிரி சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் நலனை முன்னிட்டு ரகசியமாக ஒரு பத்திரிகையும் வெளியிடுவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனல் அதை வெளிக் கொணர முடியவில்லை.

இந்த நிலையில் லெனின், மேற்படி போராட்டச் சங்கத்தின் ஆதரவில், நெசவுத் தொழிலாளர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுடைய கோரிக்கை

1 League of Struggle for the Emancipation of the Working Class.

களையும் தெரிவித்து மகஜர் ரீதியில் ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டான்.

6. சிறையிலும் ஸைபீரியாவிலும்

இந்தப் பிரசுரம் வெளியான மறுநாளே, தார்ண்ட்டன் மில்[1] என்ற ஒரு நெசவு மில்லின் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இந்த வேலை நிறுத்தத்தை லெனினே தலைமை பூண்டு நடத்தினான். அரசாங்கம் சும்மாயிருக்குமா? உடனே இவனைக் கைதி செய்தது; பதினான்கு மாதம் சிறையில் கிடத்தியது. சிறையில் இருந்த காலத்தில்கூட இவன் சும்மா இருக்கவில்லை. மேற்படி போராட்டச் சங்க அங்கத்தினர்களுடன் ரகசியமாகத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தான். சங்க வேலைகள் எப்பொழுதும்போல் தீவிரமாக நடக்க வேண்டுமென்று உற்சாகப்படுத்தி வந்தான். துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலியன எழுதியனுப்பி விநியோகிக்கச் செய்தான்.

இப்படிச் சிறையில் இருந்த காலத்தில்தான், இவன், தன்னுடைய வருங்கால வாழ்க்கைத் துணைவியான க்ரூப்ஸ்கயாவை[2]ச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றான். இவள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியையாயிருந்தாள்; லெனின் பீட்ரோகிராட்டுக்கு வருமுன்னமேயே புரட்சி இயக்கத்தில் சம்பந்தப்பட் டிருந்தாள். லெனின் வந்த பிறகு அவனுடைய பேச்சுக்களிலும் எழுத்துக்களிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டு அவனைத் தன் தலைவனாக வரித்துக்கொண்டு விட்டாள். அவன் சிறையிலிருந்த காலத்தில், தேகப் பயிற்சி நிமித்தமாகவோ வேறு காரணத்திற்காகவோ வெளியில் கொண்டு வரப்பட்டால் அப்பொழுது ஜன்னல் வழியாகத் தன்னைப் பார்க்கக் கூடுமென்று சிறைச்சாலைக்கு

---

1 Thornton's Mill.
2 Nadezhda Konstantinovna Krupskaya.

வெளியே மணிக் கணக்காகக் காத்துக் கிடப்பாள். இந்த முறையிலேயே லெனின் இவளைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்ருன்.

பதினுன்கு மாதச் சிறை வாசத்திற்குப் பிறகு, இவனை விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் அதிகாரிகள். சம்பிரதாயமான விசாரணையும் நடைபெற்றது. மூன்று வருஷ காலம், ஸைபீரியாவின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ஒரு குக்கிராமத்தில் சென்று வசிக்குமாறு தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். இந்தக் கிராமம், போக்கு வரத்து வசதியற்றது. இங்கிருந்து தப்பிச் செல்வதென்பது அசாத்தியம். கடுமையான குளிர்ப் பிரதேசம். 1897-ஆம் வருஷம் மே மாதம் முதல் பகுதியில் மேற்படி சிற்றூருக்கு வந்து சேர்ந்தான். அதே சமயத்தில் க்ரூப்ஸ்கயாவும் அங்கு வந்து சேர்ந்தாள். புரட்சி இயக்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்ததாக இவள் கைதி செய்யப்பட்டு சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தாள். லெனினுடன் வசிக்க அனுமதி பெற்று இந்தச் சிற்றூருக்கு வந்து சேர்ந்தாள். லெனினிடத்தில் இவளுக்கிருந்த பக்தியை என்னென்று சொல்வது? இருவருக்கும் இந்தக் கிராமத்திலேயே திருமணமும் நடைபெற்றது.

மேற்படி குக்கிராமத்தில் லெனினுக்குப் பொழுது நிறைய வேலையிருந்தது. இவனைப்போல் ஸைபீரியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த புரட்சிவாதிகளுடன் ரகசியத் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி வந்தான். "ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி" என்ற ஒரு நூலை எழுதி முடித்தான். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக ஆலோசனை சொல்லும் வக்கீலாயிருந்தான். தவிர, தான் இல்லாத காலத்தில் ருஷ்யாவின் பல பகுதிகளிலுமுள்ள போராட்டச் சங்கங்கள் எப்படி வேலை செய்து வருகின்றன, தொழிலாளர்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பவைகளை யெல்லாம்

கேள்வி வாயிலாக அறிந்து வந்தான்; அவற்றின் வேலைத்திட்டங்களை உருவாக்கிக்கொடுத்தான். இவன் சகாக்களும், இவன் விட்டுப்போன வேலையை உற்சாகத்துடன் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தனர். ஆனால் இவர்களுக்குள் ஒருமைப்பாடு இல்லை. அனைவரும் ஒரு முகப்பட்டு வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ருஷ்யாவின் மேற்கெல்லையிலுள்ள மின்ஸ்க்[1] என்ற ஊரில் 1898–ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பெற்றது. இந்த மகாநாட்டில் "ருஷ்ய அபேதவாத ஜனநாயகத் தொழிற்கட்சி"[2] என்ற ஒரு கட்சி உருவாகியது. இந்தக் கட்சிதான் லெனினின் பிற்கால அரசியல் வேலைகளுக்கு அடித்தளமாயமைந்ததென்று சொல்லவேண்டும்.

ஸைபீரியாவில் மூன்று வருஷ வாசத்தை முடித்து விட்டு லெனின், 1900-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்தான். வந்ததும், அதிகாரிகள், பீட்ரோகிராட், மாஸ்க்கோ போன்ற தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த நகரங்களில் இவன் வசிக்கக்கூடாதென்று தடை யுத்தரவு விதித்தார்கள். எனவே, பீட்ரோகிராட் நகரத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் வசிக்கத் தொடங்கினான். அங்குச் சுமார் ஐந்து மாத காலந்தான் இவன் வசித்தான். அதற்குள் தொழிலாளர் நலத்தை நாடுகின்ற ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தான். ஏற்கனவே ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட திட்டமிட்டு[2] அது நிறைவேறாமற் போய்விட்டதல்லவா, அதைத் திரும்பவும் தொடங்க ஆவல் கொண்டான். ஆனால் அப்படிப்பட்டதொரு பத்திரிகையை ருஷ்யாவில் பகிரங்கமாக வெளியிட அதிகாரிகள் அனுமதி அளிக்கமாட்டார்களென்று இவனுடைய அனுபவம் கூறியது.

1 Minsk 2. Russian Social Democratic Labour Party.
2 186-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

7. வெளிநாடுகளில் வாசம்

எனவே ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்குச் சென்று அங்குள்ள நண்பர்களின் ஆதரவைப் பெற்று, பத்திரிகையை வெளியிட்டு வருவதென்றும், பத்திரிகை இதழ்களை ரகசியமாக ருஷ்யாவுக்கு அனுப்பி நண்பர்கள் மூலம் விநியோகிக்கச் செய்வதென்றும் தீர்மானித்தான். இதற்காக வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டு *1900*-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் ஸ்விட்ஜர் லாந்துக்குச் சென்றான்.

ஆனால் ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் இவன் உத்தேசித்தபடி பத்திரிகையை வெளிக்கொணர முடியவில்லை. இவன் யாராருடைய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் எதிர் பார்த்துச் சென்றானோ, அவர்களுக்கும் இவனுக்கும் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

இதனால் ஜெர்மனியிலுள்ள ம்யூனிக்[1] நகரம் சென்று பத்திரிகையை வெளியிடத் துணிந்தான். பத்திரிகை, லைப்ஸிக்[2] என்ற நகரத்தில் அச்சாகி வெளிவர வேண்டியதென்றும், லெனின் உள்பட ஆசிரியக் குழுவினர் வேறு வேறு புனைபெயர்களுடன் ம்யூனிக் நகரத்திலிருந்துகொண்டு விஷய தானம் செய்து வருவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டன. எல்லாம் ரகசியமாகத் தான். ஏனென்றால் இவனையும் இவன் சகாக்களையும் கண்காணிக்கும் விஷயத்தில் ருஷ்ய அரசாங்க ஒற்றர்களும், ஜெர்மன் அரசாங்க ஒற்றர்களும் உற்சாகத்தோடு ஒத்துழைத்தார்கள்.

கடைசியில் *1900*-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் பத்திரிகையின் முதல் இதழ் வெளி வந்தது. இதற்கு 'இஸ்க்ரா'[3] என்று பெயர்; தீப்பொறி என்று அர்த்தம். பத்திரிகையில் இவன், லெனின் என்ற பெயரில் அநேக

---

1 Munich. 2 Leipzig. 3 Iskra.

கட்டுரைகள் எழுதி வந்தான். அப்பொழுதிருந்து வ்ளாடிமீர் உலியனுவ் என்ற பெயருக்குப் பதில் லெனின் என்ற பெயர் பிரசித்தமடைந்தது.

தொடர்ந்து வெளிவர ஆரம்பித்த 'இஸ்க்ரா' ருஷ்யாவின் பல பகுதிகளுக்கும் ரகசியமாக அனுப்பப்பட்டு தொழிலாளர் முதலியோரிடையே விநியோகிக்கப்பட்டது. பத்திரிகையின் இதழ்களைத் தொடர்ந்து படித்து வந்த தொழிலாளர் முதலியோர், தங்களுடைய மோசமான வாழ்க்கைக்கு விமோசனம் ஏற்படுவது வெகு தொலைவில் இல்லையென்று உணரத் தலைப்பட்டார்கள்.

லெனின், ம்யூனிக்கிலிருந்தபோது க்ரூப்ஸ்கயாவும் வந்து சேர்ந்தாள். இவள் வருகை, லெனினுக்கு எவ்வளவு உதவியாயிருந்ததென்பதைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை.

'இஸ்க்ரா' பத்திரிகை, சுமார் ஒன்றரை வருஷ காலந்தான் ம்யூனிக்கிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு அங்கிருந்து வெளியிடுவது அசாத்தியமாகி விட்டது. ஒற்றர்களின் கண்காணிப்பு, நண்பர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்கள் கொடுத்த தொல்லைகள் எல்லாம்தான் காரணம். ஆனால் லெனின், எங்கிருந்தாவது எப்படியாவது பத்ரிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவதென்று உறுதி கொண்டான். அப்படியே க்ரூப்ஸ்கயா சகிதம் 1902-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் லண்டனுக்குச் சென்று, அங்கு வேறு புனைபெயருடன் வசித்துக் கொண்டு, பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்தான்.

லண்டனிலிருந்த காலத்தில், லெனின், பத்திரிகை வேலை நேரம் போக, மற்ற நேரங்களில், தன் குருநாதனை கார்ல்மார்க்ஸ், நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, எந்த பிரிட்டிஷ் 'மியூசிய'த்தில், எந்த இடத்தில் அமர்ந்து ஓயாமல் படித்து காப்பிடல் என்ற நூல்

எழுதுவதற்குக் குறிப்புக்கள் சேகரித்து வந்தானே, அதே பிரிட்டிஷ் 'மியூசிய'த்தில் அதே இடத்தில் அமர்ந்து அவனைப்போல் ஓயாமல் படித்து வந்தான். அதோடு மார்க்ஸ் அடக்கம் செய்யப்பட்ட 'ஹைகேட்' சமாதிக்கு அடிக்கடி சென்று அங்குச் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்துவிட்டு வருவான்.

லெனின், ஜெர்மனியிலும், லண்டனிலும் இருந்த பொழுது, ருஷ்யாவில், அரசாங்கத்தின் நடைமுறைகளைச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாத நிலையில், அடிக்கடி தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன; கல்வி நிலையங்களில் மாணாக்கர்களின் கிளர்ச்சி அதிகரித்தது; வறுமைப் பிணியால் வாட்டமுற்ற மக்கள், கும்பல் கும்பலாகக் கூடி வீதிகளில் பகிரங்கமாக ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி வந்தார்கள். இவற்றின் விவரங்களை யெல்லாம் லெனின் அவ்வப்பொழுது அறிந்து வந்தான்; 'இஸ்க்ரா' பத்திரிகையில் இவற்றின் காரண காரியங்களை அலசி ஆராய்ந்து எழுதினான். ஆனால், லண்டனில், தொடர்ந்து பத்திரிகையை நடத்திவர முடியவில்லை. சகாக்களுக்குள் ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமைகள்தான் இதற்கு அடிப்படையான காரணம்.

இஃது இப்படியிருக்க, 1898-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் மின்ஸ்க் நகரத்தில் கூடிய மகாநாட்டில், ருஷ்ய அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி உருக் கொண்டதல்லவா,[1] அதையொட்டி அந்தக் கட்சியின் இரண்டாவது மகாநாட்டை ஓர் ஆறு மாத காலத்திற்குள் கூட்டுவதென்று அப்பொழுது தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதன்படி கூட்ட முடியவில்லை. ஏனென்றால், அந்த மகாநாட்டில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த பலரும் ருஷ்ய அரசாங்கத்தினால் கைதி செய்யப்பட்டு விட்டனர்.

---

1 189-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

அந்த மகாநாட்டை இப்பொழுது ருஷ்யாவில் இல்லாமல் வேறெங்கேனும் கூட்டி, அதில், தனக்கும் தன் சகாக்களுக்குமுள்ள கருத்து வேற்றுமைகளுக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டுமென்று லெனின் உறுதி கொண்டான். அதன்படி இந்த இரண்டாவது மகாநாடு, *1903*-ஆம் வருஷம் ஜுலை மாதம் மூன்ருவது வாரம் பெல்ஜியத்தின் தலைநகரான ப்ரஸ்ஸெல்ஸ்[1] நகரத்தில் ரகசியமாகக் கூடியது. பெல்ஜியம் போலீஸாரின் கண்காணிப்பு வலைக்குட் படாதிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, மகாநாட்டின் கூட்டங்கள் இடம்விட்டு இடம் மாறி நடைபெற்றன. நாலைந்து கூட்டங்களுக்குப் பிறகு போலீஸாரின் உறுத்த பார்வை மகாநாட்டின் மீது விழவே செய்தது. இருபத்து நான்கு மணி நேரத்திற்குள் பெல்ஜியம் எல்லையைவிட்டு வெளியேறிவிட வேண்டுமென்று மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் எச்சரிக்கை செய்யப் பட்டார்கள்.

எனவே, பிரதிநிதிகள் அனைவரும் லண்டனுக்குச் சென்று அங்கே மகாநாட்டை நடத்துவதென்று தீர்மானித்தார்கள். அப்படியே லண்டனில் ஆகஸ்ட் மாதம் இரண்டாவது முறையாக மகாநாடு கூடி, மூன்று வாரம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. ஆரம்பத்திலிருந்தே காரசாரமான வாதங்கள் எழுந்தன. இந்த வாதங்களில் கலந்து கொள்ளும் முறையில் லெனின் நூற்றிருபது தடவை பேசினான்!

மகாநாட்டில் லெனின் கருத்துக்களுக்கும் திட்டங்களுக்கும் பெரும்பான்மையோர் ஆதரவு கொடுத்தனர்; சிறுபான்மையோர் எதிர்த்தனர். பெரும்பான்மையோர் போல்ஷ்வெக்கர்களென்றும், சிறுபான்மையோர் மென்ஷவெக்கர்களென்றும் இந்த மகாநாட்டிலிருந்து இரண்டுக் கட்சியினராகப் பிரிந்தார்கள்.[2] 'இஸ்க்ரா' பத்திரிகையும் லெனின் கைவிட்டுப் போய்விட்டது.

1 Brussels. 2 151-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

இதற்குப் பிறகு லெனின், போல்ஷ்வெக் கட்சியை வலுப்படுத்துகின்ற முறையிலும், மென்ஷ்வெக்கர்களின் செல்வாக்கை ஓங்கவிடாமற் செய்யவும் சுமார் ஒரு வருஷம் முயன்று, ஒரு பத்திரிகையைத் தொடங்கினுன். 'முற்போக்கு'[1] என்று இதற்குப் பெயர். இதன் ஆசிரியப் பொறுப்பனைத்தையும் லெனினே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினுன். முதல் இதழ் 1904-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் வெளியாயிற்று.

இந்த நிலையில் ருஷ்யாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் போர் மூண்டு, ருஷ்யா தோல்வியுற்றது. இந்தத் தோல்வி, ருஷ்ய சுயேச்சாதிகாரக் கோட்டையின் பலவீனத்தை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறதென்றும், அது சரிந்து விழுந்து போகும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லையென்றும் லெனின் திட்டவட்டமாகக் கூறினுன். மற்றும் இந்தத் தோல்வி, புரட்சி வெள்ளத்தின் வருகையைத் துரிதப்படுத்திக் கொடுக்குமென்றும் இவன் சொன்னுன். இவன் சொன்னது பொய்யாகப் போகவில்லை. தவிர 'ரத்த ஞாயிறு' சம்பவம்,[2] சுயேச்சாதிகாரத்தின் உண்மை சொரூபத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டதென்றும், இதுவே மக்களை விழிக்கச் செய்யுமென்றும் இவன் கருதினுன்.

'ரத்த ஞாயிறு' சம்பவத்திற்குப் பிறகு 1905-ஆம் வருஷம் பூராவிலும் ருஷ்யாவின் பல இடங்களிலும் பல ரகத் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன. கிராமாந்தரங்களில் விவசாயிகள் கலகம் செய்யத் தொடங்கினுர்கள். இவை தவிர, ராணுவத்திலும் முணுமுணுப்புச் சப்தம் கேட்கத் தொடங்கியது. அவ்வளவென்ன, 1905-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 'போட்டெம்கின்'[3] என்ற ஒரு யுத்தக் கப்பலைச்

---

1 Vperyod. 2 153-ஆம் பக்கம் பார்க்க.
3 Potemkin.

சேர்ந்த மாலுமிகள், புரட்சிக் கொடி தூக்கியே விட்டார்கள். இவைகளைக் கண்டு ஜார் அரசாங்கம் மருண்டது. ஆனால் கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு இவற்றை அடக்கி விட்டது.

8. மாஸ்க்கோ புரட்சி

இஃது இப்படியிருக்க, ஆங்காங்குத் தொடங்கப் பெற்ற வேலை நிறுத்தங்களைத் திறம்பட நடத்த, அந்தந்தத் தொழிற்சாலையிலும் ஒரு 'சோவியத்' அமைந்தது. முதன் முதலாக அமைந்தது பீட்ரோகிராட் சோவியத். இதன் முதற் கூட்டம் 1905-ஆம் வருஷம் அக்ட்டோபர் மாதம் 26-ஆம் தேதி நடைபெற்றது. இந்த மாதிரி, தொழிற்சாலைகளுள்ள எல்லா நகரங்களிலும் சோவியத்துகள் ஏற்பட்டன. பொதுவாக இந்தச் சோவியத்துகள், வேலை நிறுத்தங்களை ஒழுங்காக நடத்த ஏற்பட்டன வாயினும், பின்னர் அரசியல் கிளர்ச்சி செய்வதற்கேற்ற ஸ்தாபனங்களாக மாறி, கடைசியில் அரசியல் அதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமையை யடைந்தன. சோவியத்துகளின் குரலாக இருந்து பேச 'இஸ்வெஸ்டியா'[1] என்ற ஒரு பத்திரிகையும் தொடங்கப் பட்டது.

பீட்ரோகிராட் சோவியத் தொடங்கின இரண்டாவது நாள், அதன் உத்தரவின் பேரில் நகரத்துக் கடைகள் யாவும் அடைக்கப்பட்டன. நகர மக்களின் வாழ்க்கை இரண்டு நாள் ஸ்தம்பித்தே போய் விட்டது. இதைக் கொண்டு, ஆரம்பத்திலிருந்தே இந்தச் சோவியத்துகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன வென்பது தெளிவாகிறது. இரண்டு நாள் பீட்ரோகிராட் நகர வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்துப் போனதைக் கண்ட பிறகுதான், நிக்கோலாஸ் மன்னன் கண் விழித்துக்

---

1 Izvestia.

கொண்டு விட்டே என்பவனைப் பிரதம மந்திரியாக நியமித்து, சில சீர் திருத்தங்கள் வழங்கச் செய்தான்.

ஆரம்பத்தில், சோவியத்துகள் அமைந்ததை லெனின் அவ்வளவாக விரும்பவில்லையாயினும், பிறகு, அவற்றின் சக்தியும் செல்வாக்கும் அதிகரித்து வருவதை யறிந்து, அவற்றை, ஜார் அரசாங்கத்திற்குப் போட்டியாகச் செயலாற்றக் கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமாகப் பயன் படுத்தத் தீர்மானித்தான்.

சோவியத்துகள் செல்வாக்குப் பெற்று வரத் தொடங்கின இந்தக் காலத்தில்—1905-ஆம் வருஷத்தில்—லெனின் ஜினீவாவில் இருந்தான். அங்கே இருப்புக் கொள்ள வில்லை இவனுக்கு; தாய் நாட்டுக்கு வந்து நேரில் நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள ஆவல் கொண்டான். எப்படியோ 1905-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாத மத்தியில் பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்தான். வந்ததும், கட்சி அங்கத்தினர்களோடு கலந்து பேசி, மேற்படி வேலை நிறுத்தம் முதலிய ஆர்ப்பாட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும் அளவுக்குப் பெரும் புரட்சி நடத்துதல் பீட்ரோகிராட் நகரத்தில் சாத்தியமில்லையென்றும், மாஸ்கோ நகரத்தில் சாத்தியமாயிருக்குமென்றும், ஆகவே, அங்கே டிசம்பர் மாத மத்தியில் புரட்சி தொடங்குவதென்றும் தீர்மானித்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான்.

செய்து விட்டு, ருஷ்யாவின் மேற்குப் பக்கத்துப் பிரதேசமாகிய பின்லாந்தில்[1] டிசம்பர் மாதம் முதல் வாரம் நடைபெற்ற போல்ஷ்வெக் கட்சி மகாநாடொன்றுக்குச் சென்றான். இந்த மகாநாட்டில்தான், பிற்காலத்தில் சோவியத் அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்று

---

1 Finland: ஒரு குடியரசு நாடு. விஸ்தீரணம்: 1,17,975 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை : உத்தேசம் 40 லட்சம். தலைநகரம் : ஹெல்ஸிங்க்கி. (Helsinki)

நடத்திய ஸ்டாலினுக்கும்[1] லெனினுக்கும் முதன்முதல் நேரிடையான சந்திப்பு ஏற்பட்டது.

மகாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில், குறிப்பிட்டிருந்த நாளுக்கு முன்னுடியே, மாஸ்க்கோ நகரத்தில் புரட்சி தொடங்கி விட்டது. இதனுல் லெனின், மகாநாட்டை அரைகுறையாக முடித்து விட்டு மாஸ்க்கோ வந்தான். இங்கு போல்ஷ்வெக் கட்சியினரின் மேற்பார்வையில் சுமார் ஒன்பது நாள் புரட்சி நடைபெற்றது. இதில் தொழிலாளர்களே பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டனர். மாஸ்க்கோவில் தொடங்கப் பெற்ற புரட்சியை அனுசரித்து மற்ற முக்கியமான நகரங்களிலும் புரட்சிகள் ஏற்பட்டன. ஆனுல் ஜார் அரசாங்கம்,இவற்றைத் தன்னுடைய முழு ராணுவ பலம் கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கி விட்டது.

இந்தப் புரட்சிகள் நடைபெறுங் காலத்தில், லெனின், போலீஸின் கண்காணிப்புக்குட்படாமலிருக் கும்பொருட்டு, பல புனை பெயர்களுடன், ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்காமல், அதாவது மாஸ்க்கோ என்ன, பீட்ரோகிராட் என்ன, பின்லாந்து என்ன, இப்படி மாறி மாறி வசித்து வந்தான்.

புரட்சி தோல்வியுற்றதற்காக இவன் சிறிதுகூட மனச்சோர்வு கொள்ளவில்லை; அதற்கு மாருக அதிக உற்சாகமே கொண்டான்; தன் சகாக்களையும் உற்சாகம் பெறச் செய்தான்; தோல்வியின் காரணங்களை அறிந்து அவற்றைத் திருத்தி ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு மேலும் புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்த

1 Stalin : *1879–1953.* ஸ்டாலின் என்பது லெனின் கொடுத்த பெயர். இவனது இயற் பெயர் ஜோசப் விஸ்ஸேரியோனேவிட்ச் ஜூகாஷ்விலி. (Joseph Vissarionovitch Djugashvili). இவன் பதினேழாவது வயதில் ருஷ்ய அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சியில் சேர்ந்தான். அது முதல் புரட்சி இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுப் பல தடவை சிறை சென்றவன்; பல தடவை தப்பியும் வந்தவன். லெனின் மரணத்துக்குப் பிறகு, பொதுவுடைமைக் கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசியானுன். 1941-ஆம் வருஷத்திலிருந்து மரண பரியந்தம் ருஷ்யாவின் பிரதம மந்திரியாயிருந்தான்.

உறுதி கொண்டான். இதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர 1906-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் ஸ்டாக்ஹோம்[1] நகரத்தில் போல்ஷ்வெக்கர் மகாநாடு கூடியது. இஃது அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சியின் நான்காவது மகாநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. இதில் லெனின் வகுத்த புரட்சித் திட்டங்கள் பலவும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

9. உயிர் தப்பிய விந்தை

மகாநாட்டுக்குப் பிறகு, லெனின், பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து அங்கே 1907-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் வரையில் தங்கி, மேற்படி மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை நடைமுறையில் கொணர்வதற்கான ஏற்பாடுகளை ரகசியமாகச் செய்தான். போலீஸார் இவனைச் சிறைப்படுத்த வெகுவாக முயன்றனர். இதனால் இவன் தலைமறைவாகவே இருக்கும்படி நேரிட்டது. இந்த நிலைமையிலும், கட்சிக்கு ஆக்கந்தேடுகின்ற முறையில், துண்டுப் பிரசுரங்கள் எழுதிவெளியிட்டும், லண்டனிலும் ஜெர்மனியிலுள்ள ஸ்டுட்கார்ட்[2] என்ற நகரத்திலும் நடைபெற்ற கட்சிமகாநாடுகளுக்குச் சென்று பேசிவிட்டும் வந்தான். பின்லாந்தில் சிறிது காலம் வசித்தான். ஆனால் அங்கே நீடித்து வசிக்க முடியாதபடி போலீஸாரின் உபத்திரவம் அதிகமாயிற்று. அங்கிருந்து வெளியேறத் தீர்மானித்தான். ஆனால் அஃது அவ்வளவு சுலப சாத்தியமாயில்லை. இவனை ஸ்டாக்ஹோம் நகருக்குக் கப்பலேற்றி அனுப்பிவிடுவதென்று இவனுடைய சகாக்கள் முதலில் உத்தேசித்தார்கள். ஆனால் கப்பலேறுகிறபோது, துறைமுகத்தில் போலீஸார் வந்து கைதி செய்தாலென்ன செய்வது? இதனால், அருகிலுள்ள ஒரு

1 Stockholm : ஸ்வீடன் தேசத்துத் தலைநகரம்.
2 Stuttgart.

தீவுக்கு முன்னடியே சென்று காத்திருப்பதென்றும், அங்கு வரும் கப்பலில் ஏறிச்செல்வதென்றும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தத் தீவுக்குச் செல்லும் வழியோ பனியினுல் உறைந்து போயிருந்தது. ஆயினும் என்ன செய்வது? இரண்டு குடியானவர்கள் வழிகாட்ட, லெனின், அந்த வழியே நடந்து சென்ருன். தீவை அடையுந் தறுவாயில், பனி வழி இடைவெளி விட்டது. லெனின் அப்படியே அழுந்திப்போக இருந்தான். மயிரிழை தப்பியது. தீவை அடைந்து விட்டான். பிற்காலத்தில் இதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபம் எழுகிறபோது, "மரணமடைவது இந்த வழியிலா? எவ்வளவு அற்பத்தனமான சாவு?" என்ற எண்ணமே அப்பொழுது தனக்கு எழுந்ததென்று கூறுவான்.

கடைசியில் எப்படியோ தப்பித்துக் கொண்டு ஸ்டாக்ஹோம் வழியாக ஜினீவா நகரத்திற்கு 1907-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் கடைசி வாரம் வந்து சேர்ந்தான். அரசியல் ஆரவாரத்திற்கு மத்தியில் அதுகாறும் இருந்துவிட்டு, இப்பொழுது அமைதியான ஒரு சூழ்நிலையிலே வந்திருப்பது இவனுக்கு முதலில் சங்கடமாகவே இருந்தது. நகரமே தூங்கி வழிந்து கொண்டிருக்கிற மாதிரி இவனுக்குப்பட்டது. வந்த அன்றே "மண்ணிலே போட்டுப் புதைக்கப்படுவதற்குத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறேன் போலும்" என்று வேதனையோடு கூறினுன். ஆனல் இந்த நகரத்தில் தான் இவன், நாட்டுக்குப் புறத்தியாகை அதிக காலம் கழிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஜினீவாவுக்கு வந்து சேர்ந்த சிறிது காலம் வரையில், லெனினை, ஒருவித மனச் சோர்வு ஆட்கொண்டிருந்தது. ஸைபீரியாவில் தேசப்பிரஷ்டனுக வசித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட, இவனுக்கு இத்தகைய சோர்வு ஏற்படவில்லை. எவ்வளவோ உற்சாகத்தோடு வேலை செய்து வந்தான். ஏனென்ருல், அப்பொழுது

புரட்சி ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டுவந்தது. அதை ஒழுங்கு படுத்தி விடுவது தனது கடமை யென்று கருதி உழைத்தான். இப் பொழுதோ? இவன் திட்டமிட்டிருந்த மாஸ்க்கோ புரட்சி முறிந்து விட்டது. இதன் விளைவாக, அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறைக்குப் பலியானவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தது. அபேதவாத ஜனநாயக தொழிற் கட்சிச் சங்கங்கள் பலவும் கலைக்கப்பட்டு விட்டன. கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் மனம் மாறி விட்டிருந்தனர்; கட்சித் துரோகிகளாகவும் ஆகிவிட்டனர். இந்த நிலையில் லெனினுக்கு மனச்சோர்வு உண்டானதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, இவனிடத்தில் குடிகொண்டிருந்த உற்சாகம் தலை தூக்கி விட்டது.

10. மற்றொரு புரட்சியின் அவசியம்

ருஷ்ய சுயேச்சாதிகாரக் கோட்டை கடைசி தடவையாக இடிந்து விழவும், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே யுள்ளவர்கள் விமோசனம் பெறவும் மற்றொரு புரட்சி அவசியமென்று லெனின் கருதினான்; அப்படி யொரு புரட்சி நடைபெறு மென்று நம்பவும் செய்தான். கட்சித் துரோகிகள் மீது கடும்போர் தொடுக்கின்ற முறையிலும், புரட்சியின் வருகைக்கு வழி வகுக்கின்ற முறையிலும் அநேக பிரசுரங்களை எழுதி வெளியிட்டான்.

ருஷ்யாவிலிருந்து நாடுகடத்தப் பட்ட புரட்சி வாதிகள் பலர், பாரிஸ் மாநகரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களுடன் கலந்து பேசி, முடிந்தவரையில் இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, போல்ஷ்வெக் கட்சியை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் லெனின் 1908-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதக் கடைசியில்

பாரிஸ் மாநகரம் சென்றான். சென்று, அபேவாத ஜனநாயகத் தொழிற்கட்சியின் ஐந்தாவது மகாநாட்டைக் கூட்டுவித்தான். இந்த மகாநாட்டில், போல்ஷ்வெக் கட்சிக்கு எதிர்ப்புக்காட்டிய சந்தர்ப்ப வாதிகள் பலரும், லெனினுடைய வாதத் திறமையினாலும், உறுதியாகச் செயலாற்றிய தன்மையினாலும் ஒதுங்கிப் போயினர்; விலக்கவும் பட்டனர்.

இந்த அரசியல் வேலைகளோடு, லெனின், தினந்தோறும் பாரிஸ் மாநகரத்துப் பெரிய புத்தகசாலைக்குச் சென்று படித்து வருவான். படித்தவற்றிற்குக் குறிப்புக்கள் எடுத்துக்கொள்வான். உழைப்பிலே இன்பங் காணும் ஆற்றல் பெற்றவன் லெனின்.

பாரிஸில் நிரந்தரமாகத் தங்க இவனால் இயலவில்லை. கட்சியை வலுப்படுத்துவதற்காக, கோப்பன்ஹேகன்[1] நகரத்திலும் ப்ரேக்[2] நகரத்திலும் அடுத்தடுத்த வருஷங்களில் நடைபெற்ற போல்ஷ்வெக் கட்சி மகாநாடுகளுக்குச் சென்று வந்தான். ப்ரேக் மகாநாட்டில், கட்சிக் கொள்கைகளை விளக்கிச் சொல்வதற்கென்று ருஷ்யாவில் ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையைத் தொடங்குவதென்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. இதற்கு 'ப்ராவ்டா'[3] என்று பெயர்; 'உண்மை' என்று அர்த்தம். இதன் முதல் இதழ் 1912-ஆம் வருஷம் மேமாதம் பீட்ரோகிராட் நகரத்திலிருந்து வெளிவந்தது. இதன் முதல் ஆசிரியன் ஸ்டாலின்.

'ப்ராவ்டா' பத்திரிகை வெளியாவதற்கு முந்தி, அதாவது 1912-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம், ஸைபீரியாவின் வட பகுதியிலுள்ள லேனா தங்கச் சுரங்கத்துத்

---

1 Copenhegan: டென்மார்க் தேசத்துத் தலைநகரம்.
2 Prague: ஜெக்கோ ஸ்லோவேகியாவின் தலை நகரம். இப்பொழுது ப்ராஹா (Praha) என்று அழைக்கப் படுகிறது.
3 Pravda.

தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இது காரணமாக, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சிலரை அரசாங்கம் கைதி செய்தது. இவர்களை விடுதலை செய்யக் கோரி, தொழிலாளர்கள் ஒருங்கு கூடி ஓர் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். கூட்டத்தைக் கலைக்க ராணுவம் ஏவப்பட்டது. அவ்வளவுதான். எவ்வித எச்சரிக்கையும் கொடாமல் கூட்டத்தின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. நூற்றுக்கணக்கான பேர் மாண்டனர். இந்தச் செய்தி ருஷ்யா முழுவதும் பரவியது. தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த எல்லா நகரங்களிலும், சுமார் இரண்டு லட்சத்துப் பதினையாயிரம் தொழிலாளர்கள், இறந்து போனவர்களுக்குத் துக்கம் தெரிவிக்கின்ற முறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1905-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற தொழிலாளர் ஆர்ப்பாட்டத்திற்குப் பிறகு மிகப் பெரிய அளவில் நடைபெற்ற இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கண்டு அரசாங்கம் சிறிது அசந்தே போயிற்று. இனிச் சும்மாயிருக்குமா? பலரைக் கைதி செய்தது. கைதி செய்யப்பட்டவருள் ஒருவன் ஸ்டாலின்.

இந்தச் செய்திகளை 'ப்ராவ்டா' பத்திரிகை விவரமாக வெளியிட்டு வந்தது. தொழிலாளர் மத்தியில் இதன் செல்வாக்கு அதிகரித்தது; இதன் பிரதிகளும் அதிகமாகச் செலவாயின. இதன் தலையங்கங்கள், கட்சிக் கொள்கைகளை விளக்கும் கட்டுரைகள் முதலியவற்றை லெனினே எழுதிவந்தான். ஆனாலும் இவன் திருப்தியடையவில்லை. பத்திரிகை திறம்பட நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக, அது வெளியாகிற இடத்திற்குச் சமீபத்தில், அதாவது பீட்ரோகிராட் நகருக்கருகில்தான் இருந்தால் நல்லதென்று உணர்ந்தான். ஆகவே 1912-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் ருஷ்யாவின் தென்மேற்கு எல்லைக்கருகில் ஆஸ்திரிய அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த

கலீஷியாவில் கிராக்கௌ[1] என்ற ஊரில் வந்து வசிக்கத் தொடங்கினுன். சுமார் இரண்டு வருஷகாலம் இங்கேயே தங்கியிருக்கும்படியான அவசியம் இவனுக்கு ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் இவன் மேற்கொண்ட உழைப்பின் பயஞக போல்ஷ்வெக் கட்சியின் அஸ்திவாரம், ஜார் அரசாங்கத்தின் கடுமையான அடக்குமுறைகளினுல் தகர்க்க முடியாதபடி அவ்வளவு பலமாக அமைக்கப்பட்ட தென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்

11. யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம்

லெனின், கலீஷியாவில் இருந்து கொண்டிருந்த போது, 1914-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் வாரம், முதல் உலக மகா யுத்தம் தொடங்கியது. தொடங்கிய நாலைந்து நாட்கள் கழித்து, ஆஸ்திரிய போலீஸார், இவனை ஒரு ருஷ்ய ஒற்றன் என்று தவருகக் கருதி, கைதி செய்து, சிறைக்குக் கொண்டு போயினர். ஆனுல் மேலதிகாரிகள் இதைப் பற்றி விசாரித்து, பத்து நாட்கள் கழித்து இவனை விடுதலை செய்வித்தனர். இவன், ஜார் ஆட்சிக்குக் கடுமையான விரோதியென்று அவர்களுக்குப் பின்னரே தெரிந்தது. இனி, ஆஸ்திரிய எல்லைக்குள்ளிருப்பது உசித மன்று என இவன் உணர்ந்தான். எனவே, யுத்தத்தில் சம்பந்தப்படாமல் நடுநிலைமையுடனிருந்த ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்குச் சென்று விடுவதென்று தீர்மானித்தான். இதற்கு ஆஸ்திரிய அதிகாரிகளும் அனுமதி கொடுத்தனர். அப்படியே இவன் செப்டம்பர் மாதம் முதல் வாரம் ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்குச் சென்று, முதலில் சுமார்

---

1 Galicia: முதல் உலக மகா யுத்தத்திற்கு முன் ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்திற் குட்பட்டிருந்த இந்தப் பிரதேசம் இப்பொழுது போலந்தின் ஒரு மாகாணமாயிருக்கிறது. இதன் முக்கிய நகரம் க்ராக்கௌ. (Krakow)

ஒன்றரை வருஷகாலம் பெர்ன்[1] என்ற ஊரிலும், பின்னர், அதாவது 1916-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து ஜூரிக்[2] என்ற ஊரிலும் வசித்து வந்தான்.

யுத்தம் தொடங்கியதும், ருஷ்ய போலீஸார் இவனை எப்படியாவது சிறைப்படுத்தி விடவேண்டுமென்று வெகுவாக முயன்றனர். ஆனால் அது பலிக்கவில்லை.

ஸ்விட்ஜர்லாந்தைச் சுற்றி யுத்த நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் லெனினோ சிறிதும் அமைதி குலையாதவனாய், யுத்தத்திற்கு விரோதமாக யுத்தம் தொடுத்துவிட்டான். இந்தப் போர், ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்குள் நடைபெறும் போரென்றும் முதலாளித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறும் அரசாங்கங்களுக்குள், உலகத்துப் பல்வேறு நாடுகளை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற போட்டியே இந்த யுத்தத்திற்கு அடிப்படையான காரணமென்றும், குடியேற்ற நாடுகளைக் கொள்ளையடித்துத் தங்கள் செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதே இவைகளின் நோக்க மென்றும், இங்ஙனமெல்லாம் விவரித்து, லெனின், துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் பிரசாரம் செய்து வந்தான்.

தொழிலாளர் நலனுக்குப் பாடுபட்டு வருவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் அபேதவாதிகளுக்கு இந்த யுத்தம் ஒரு பரிசோதனையா யமைந்தது. இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, ருஷ்யா முதலிய யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நாடுகளிலுள்ள அபேதவாதிகள் பலரும், தங்கள் தங்கள் தாய்நாடு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு

1 Berne: ஸ்விட்ஜர்லாந்தின் தலைநகரம்.
2 Zurich: ஸ்விட்ஜர்லாந்தின் பெரிய நகரங்களில் ஒன்று.

காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு, இந்த யுத்தத்தை ஆதரித்து வந்தனர். யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டு பலவித கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாவோர் யார்? பெரும்பாலும் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ளவர்களே. இவர்களனைவரும் எந்த நாட்டினராயினும் ஒரே நிலையிலிருப்பவர்களே. இவர்களுடைய நலமும் ஒன்றே. அப்படியிருக்க, இவர்கள், வெவ்வேறு நாட்டினர் என்ற காரணத்திற்காக, தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொள்ளலாமா? இவர்களைச் சண்டையில் இழுத்து விடலாமா? இந்த மாதிரியான காரணங்களைக் காட்டி, அபேதவாதிகளென்றும் ஜன நாயக வாதிகளென்றும் சொல்லிக்கொண்டு, யுத்தத்தை ஆதரிக்கிறவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கி வந்தான் லெனின். மற்றும், தன்னுடைய போல்ஷ்வெக் கட்சிக்கு, யுத்தத்தை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்யும் படி சொன்னான். ருஷ்ய பார்லிமெண்ட்டிலுள்ள போல்ஷ்வெக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள், யுத்தத்தை எதிர்த்துப் பேசியதற்காகக் கைதி செய்யப்பட்டு, ஸைபீரியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். இதனால், போல்ஷ்வெக்கர்களின் யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம் தீவிரமாயிற்றே தவிர குறையவில்லை.

மற்றும் லெனின், இந்த ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தை உள்நாட்டு யுத்தமாக, அதாவது, ருஷ்யக் கொடுங்கோலாட்சியை ஒழிக்கும் யுத்தமாக மாற்றிக்கொள்ளுங்களென்று ருஷ்யத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தான். இங்ஙனமே உலகத் தொழிலாளர் அனைவரும் ஒன்றுகூடி, யுத்தத்தை எதிர்த்து நிற்க வேண்டுமென்று, யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிற நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர் தலைவர்களையும், தொழிலாளர் கட்சிகளையும் கேட்டுக்கொண்டான்.

இந்தக் காலத்தில் இவனுடைய சொந்த வாழ்க்கை அநேக கஷ்ட நிஷ்டூரங்களுக்குட்பட்டு நடைபெற்றது.

இவனுக்கு ஏற்பட்ட பணமுடை சொல்லிமுடியாது. கார்ல் மார்க்ஸ் நடத்திய வறுமை வாழ்க்கையின் நிழல் இவன் மீது படர்ந்திருந்த தென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். தவிர, இந்தக் காலத்தில், ருஷ்யாவிலுள்ள தன் சகாக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லையே யென்பதற்காக இவன் அனுபவித்த மனவேதனை அதிகம். இவ்வளவிருந்தாலும், இவன், முயற்சியில் தளர்ச்சியுற வில்லை. யுத்தத்திற்கு விரோதமான பிரசுரங்களைத் தயாரித்து, அவ்வப்பொழுது ருஷ்யாவுக்கு ரகசியமாக அனுப்பி வந்தான்.

யுத்தத்தில், ருஷ்யா, நிகரமான வெற்றி எதனையும் காண முடியவில்லை; தோல்விமேல் தோல்வியே கண்டு வந்தது; ஏராளமான பொருட் சேதத்தையும் உயிர்ச் சேதத்தையும் அடைந்து வந்தது. திறமையற்ற ஜார் அரசாங்கத்தின் மீது மக்கள் வெறுப்புக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார வாழ்க்கை, படுமோசமாகி விட்டது. சுருக்கமாக, ஒரு புரட்சிக்குத் தேவையான சரக்குகள் பலவும் சேர்ந்து விட்டன. இனி என்ன ? புரட்சிதான். மக்களுடைய பொறுமையின் எல்லைக்கோட்டை மீறிக்கொண்டு, புரட்சித் தீயானது, 1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ருஷ்ய சுயேச்சாதிக்காரக் கோட்டையைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அந்தத் தீயிலே, மன்னராட்சியும் ரோமனுவ் பரம்பரையும் ஐக்கியமாகி விட்டன. இதைப்பற்றியும், இதற்குப் பிறகு புரட்சி ஏற்பட்டதைப் பற்றியும் சென்ற அத்தியாயத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

12. புரட்சியும் லெனின் பங்கும்

புரட்சி நடைபெற்றபோது, லெனின், ஜூரிக் நகரத்தில் இருந்தான் ; ஆம் ; அஞ்ஞாத வாசம் செய்து கொண்டிருந்தான். புரட்சியின் வெற்றி கேட்டு,

தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிவர ஆவல் கொண்டான். எப்படி வருவது? ஜெர்மனி வழியாகத்தான் வரவேண்டும். எனவே, இவனுடைய சார்பாகச் சில நண்பர்கள் ஜெர்மன் அரசாங்கத்தினிடம் தூது சென்று, இவனை, ருஷ்யாவுக்குள் செல்ல அனுமதிக்கும்படி கோரினுர்கள். ஜெர்மன் அரசாங்கம் இதற்குச் சம்மதித்தது. லெனின், யுத்தத்திற்குப் பரம விரோதி யென்பது அதற்குத் தெரியும். இவன், ருஷ்யாவுக்குள் சென்ருல் சும்மா இருக்கமாட்டானென்றும், யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம் செய்து, ருஷ்யாவின் போரிடுஞ் சக்தியை அடியோடு குன்றச் செய்வா னென்றும், இதனுல் கிழக்குப் போர் முனையில் தனக்கு எதிர்ப்பு இல்லாமல் செய்து கொள்ள து சாத்தியமென்றும், அப்பொழுது, மேற்குப் போர் முனையில், அதாவது பிரான்ஸ், பிரிட்டன் இவைகளுக்கு விரோதமாகத் தன்னுடைய முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தலாமென்றும் ஜெர்மன் அரசாங்கம் கருதியது. இவைகளையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு, லெனினையும், அவனேடிருந்த சகாக்கள் சிலரையும், தக்க பந்தோபஸ்துடன் ருஷ்ய எல்லையில் கொண்டுவிட்டது. 1917-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் பதினுருந் தேதி பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்தான் லெனின், தன் சகாக்களுடன்.

இதற்குப் பிறகு, இவனுடைய வாழ்க்கை, ருஷ்யக் குடியரசின் உதயகால வாழ்க்கையோடு இணைந்து விட்டது. அதை அடுத்த அத்தியாயத்தில் காண்போம். ஆயினும் இந்த அத்தியாயத்தில் இவனுடைய வாழ்க்கை முழுவதையும் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துவிட ஆசைப்படுகிருேம். இப்படி ஆசைப் படுவது, கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்திற்கு நம்மை ஓரளவு உட்படுத்து மென்பதை நாம் அறியாமலில்லை. என்ருலும், முழு மனிதனுக வாழ்ந்த லெனினின் வாழ்க்கை முழுவதையும் இந்த ஓர் அத்தியாயத்தில்

கூறி முடிப்பதுதான், அவனுடைய நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு முழு மதிப்புக் கொடுத்ததாகவும், இந்த அத்தியாயத் தலைப்புக்குப் பொருத்தமாகவும் இருக்கு மென்று கருதுகிறோம்.

13. ஒளிந்து வாழ்தல்

லெனின், பீட்ரோகிராட் நகரம் வந்து சேர்ந்த போது, தற்காலிக அரசாங்கம் என்ற பெயரால் ஓர் அரசாங்கம் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தது. இது, யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதிலேயே முனைந்திருந்தது. இதனை லெனின் வன்மையாகக் கண்டித்து வந்தான். ராஜ்ய அதிகாரங்கள் யாவும் சோவியத்துகளின் கைக்கு வரவேண்டு மென்றும், இதன் விளைவாக, சோவியத் குடியரசு முறை அமுலுக்கு வரவேண்டு மென்றும், யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதில் முனைந்திருக்கும் தற்காலிக அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் ஆதரவுதரக் கூடாதென்றும் பலவழியாகப் பிரசாரம் செய்து வந்தான். போல்ஷ்வெக் கட்சியின் செல்வாக்கு அதிகரித்து வந்தது. *1917*-ஆம் வருஷம் ஜுலை மாதம் *16, 17*-ஆம் தேதிகளில் பீட்ரோகிராட் நகரத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகிய பலரும், தாங்களாகவே முன் வந்து, அரசாங்க அதிகாரங்கள் யாவும் சோவியத்துகளின் கைக்கு வரவேண்டு மென்றுகோரி, பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். யுத்த எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியும் வலுத்தது. இந்த ஆர்ப்பாட்டமோ, கிளர்ச்சியோ பலாத்காரத்தில் இறங்கிவிடாதபடிக்கும், தற்காலிக அரசாங்கம் அடக்குமுறைகளைக் கையாள்வதற்கு இடங் கொடாத படிக்கும் லெனின் பார்த்துக் கொண்டான்.

ஆனால் தற்காலிக அரசாங்கம், இந்த ஆர்ப்பாட்டம், கிளர்ச்சி முதலியவைகளை விரும்பவில்லை.

போல்ஷ்வெக் கட்சியைக் கலைத்து விடவும், அந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்களில் முக்கியமானவர்களைக் கைதி செய்யவும் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டது. லெனின், ஜெர்மன் அரசாங்கத்தின் ஒற்றனென்று பிரசாரம் செய்வித்து, இவனைக் கைதி செய்வதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்த தோடல்லாமல், இவனைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறவர்களுக்குச் சன்மானம் வழங்குவதாகவும் பிரகடனம் செய்தது. இதனால் லெனினும், போல்ஷ்வெக்கட்சியைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களும் தலைமறைவாகச் செல்லவேண்டிய தாயிற்று. லெனின், மாறுவேடங்கள் பூண்டும், பல புனை பெயர்களைத் தாங்கிக் கொண்டும் நாளுக்கோர் இடமாக, மாறி மாறி வசித்து வந்தான்; இந்த நிலையிலும், போல்ஷ் வெக் கட்சி, அரசாங்க அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வந்தான். **1917**-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இந்த ஏற்பாடுகள் முற்றுப் பெற்ற தருணத்தில் இவன் பீட்ரோகிராட் வந்து சேர்ந்தான். இவனுடைய தலைமையில், போல்ஷ்வெக் கட்சியினர் அரசாங்க அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

லெனின், அதிகார மேற்றதும், முதன்முதலாக, ருஷ்யாவைச் சமாதான பாதையில் திருப்பிவிட்டான்; சுயேச்சாதிகாரத்தின் சின்னங்களாயிருந்த பலவற்றை அப்புறப்படுத்தினான் ; மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தக் கூடிய வழிமுறைகளை வகுத்தான். இன்ன பலவும் செய்து கொண்டிருக்கையில், அயராத உழைப்பின் விளைவாக, **1924**-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தோராந்தேதி, ஐம்பத்து நான்காவது வயதில் இறந்து விட்டான்.

14. லெனின் இறந்தும் இருக்கிறான்

லெனின், ருஷ்யாவின் அரசியலிலே, சமுதாய வாழ்க்கையிலே, பொருளாதாரத்துறையிலே பெரும்

புரட்சியை உண்டுபண்ணி விட்டான் ஓர் அறிஞன் கூறுகிறமாதிரி, அவன், ஒருநாளின் இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் புரட்சிக் கனவையே கண்டுகொண்டிருந் தான் ; புரட்சியைப் பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டிருந் தான். தேசமே அவனுக்குப் பெரிதாயிருந்தது. தேச நலனுக்காக நட்பைப் பலிகொடுக்க அவன் தயங்கிய தில்லை. அதே பிரகாரம், தேசநலனுக்காக, பகைமையை மறந்து விட்டு நட்புரிமை கொண்டாட அவன் பின் வாங்கியது மில்லை. அவனுடைய சொந்த வாழ்க்கை, நேர்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியது. அவன், நிசப்தமான காட்டை நேசித்தது போல், சந்தடி நிறைந்த நகரத்தையும் நேசித்தான். சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு தன்னைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு செய லாற்றும் மனப்பக்குவம் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவன், ஒரு பிறவித் தலைவனாக வாழ்ந்தான் என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

லெனின், இறந்து விட்டானென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அவன் இருக்கிறானென்பதும் உண்மை. இஃதென்ன புதிர் என்று கேட்கத் தோன்றுகிற தல்லவா, வாசகர்களே, உங்களுக்கு? சிறிது பொறு மையின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு வாருங்கள் ; புதிருக்கு விடைகாண்பீர்கள்.

ருஷ்யாவின் தலைமை ஸ்தானம் மாஸ்கோ. மாஸ்கோவின் இருதய ஸ்தானம் சிவப்புச் சதுக்கம். இந்தச் சதுக்கத்தின் மத்தியிலுள்ள உயர்ந்த கட்டடத் திற்குள் உயிரில்லாத ஓர் உருவம் வீற்றிருக்கிறது. அது யார்? ருஷ்ய மகாஜனங்களின் இருதய மூர்த்தி; உலகத்து ஏழை மக்களின் நம்பிக்கை புருஷன் ; லெனின். அவன் இறந்து அநேக ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. ஆனால் அவன் இறந்து போனபோது எப் படி இருந்தானே அப்படியே இப்பொழுதும் காட்சி யளித்துக் கொண்டிருக்கிறான் ; எப்பொழுதும் காட்சி யளித்துக் கொண்டிருப்பான்.

கவிக்கும் சிரங்கள், குவிக்கும் கரங்கள், நீர் மல்கும் கண்கள், அசைக்கும் உதடுகள், இப்படித் தினந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பேர் அந்த மகா புருஷனின் உருவத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டு போகிருர்கள். ஏன்? வாழ்க்கையிலே புதிய ஒளி பெறுவதற்காக. கடவுள் பக்தி என்று சொல்லிக்கொண்டு, மூட நம்பிக்கையிலே ஆழ்ந்துகிடந்த ஜனங்களை எவன், தன்னம்பிக்கை என்னும் கரைக்கு ஏற்றிவிட்டானே அவனை இப்பொழுது அதே ஜனங்கள் கடவுளாகக் கும்பிடுகிருர்கள்; தேவபுருஷன் என்று கொண்டாடுகிருர்கள். ஆனல், எட்டாத கடவுளாக அல்ல; வழி காட்டாத அவதார புருஷனுக அல்ல. லெனின் உயிரோடிருந்தபோது, பிறருக்காகவே வாழ்ந்தான். இறந்த பிறகும், அவனுடைய உடல் பிறருக்காகவே இருக்கிறது.

இறந்த பிறகு, தேகத்தை மட்டும் பரிமள தைலத்திலிட்டுப் பாதுகாத்து வைப்பது என்கிற கௌரவம், இதுவரையில் எந்த மகானுக்கும் ஏற்பட்டதில்லை. 'மகா' பட்டம் பெற்ற கிரேக்க அலெக்ஸாந்தர் என்ன[1], ருஷ்ய பீட்டர் என்ன[2], ப்ருஷ்ய ப்ரெடெரிக் என்ன[3], பிரெஞ்சு நெப்போலியன் என்ன - யாருமே இப்படிப் போற்றப்படவில்லை; ஆனல், பின்பற்றப்படவுமில்லை. கோல் பிடித்த அரசர்கள், வாளேந்திய வீரர்கள், அன்பையே அணிகலனுகப் பூண்ட அடியார்கள், அறிவுச் சிகரத்தின் மீது ஏறி நின்றவர்கள், மானிட ஜாதியின் இருதய ஆழத்தைக் குடைந்து பார்த்தவர்கள் முதலிய பலரையும் நாம் எங்கே பார்க்கிருேம்? அவர்கள் எழுதி வைத்துப் போன நூல்களிலே, அல்லது காவியக் காரர்களுடைய கற்பனையிலே, அல்லது ஓவியக்காரர்க

---

1 Alexander the Great: கி. மு. 356-323. 2 Peter the Great 1682 – 1725. 3 Frederick the Great: 1712 - 1786;

ளுடைய சித்திரங்களிலேதான். உயிருக்குப் பிறகு உடலைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு யாரும் இதுவரையில் கௌரவம் பெறவில்லை, புராதன எகிப்திய மன்னர்களைத் தவிர்த்து. அவர்களில் யாருக்கும் ஏற்படாத ஒரு கௌரவம் லெனினுக்கு மட்டும் ஏன் ஏற்பட்டது? காரணம், அவர்கள் சீர்திருத்தினார்கள்; லெனின் சிருஷ்டித்தான். சிருஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு எப்பொழுதுமே பெருமை உண்டுதானே? ஒரு தலைமுறை காலத்திற்குள், ருஷ்யாவில் ஒரு புதிய சமுதாயம் அமைந்துவிட்டது; ஒரு புதிய நாகரிகம் தோன்றிவிட்டது.

லெனினுடைய வாழ்க்கை, வற்றாத நதி; குறையாத சுரங்கம்; துருப்பிடியாத இரும்பு; அணையாத விளக்கு; அழியாத முத்திரை. அவன், மானிட சமுதாயமென்னும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த சமுத்திரத்தில், சமதர்மக் கப்பலைத் துணிச்சலாக மிதக்கவிட்டான். அஃது அவனுக்குப் பிறகு, புதிய உலகத்தை நோக்கி எத்தனையோ தடைகளையும், புயல்களையும் சமாளித்துக் கொண்டு வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அவன் அதைப் பார்த்தவண்ணம் சிவப்புச் சதுக்கத்தில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். வாழ்க லெனின்!

15. அறிஞர் இருவர்

ஒரு நாட்டு மக்களைச் செயலுக்கு உந்துகிறவர்கள் கர்மவீரர்கள்; சிந்திக்கச் செய்கிறவர்கள் இலக்கிய கர்த்தர்கள். இருவகையினரும் மக்களின் நன்றியிலே என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் ருஷ்ய மக்களின் நன்றியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இலக்கிய கர்த்தர்கள் சிலரை—புஷ்கின், லெர்மாண்ட்டாவ், கோல்ட்ஸாவ், கோகோல், டர்கனீவ், டால்ஸ்ட்டாய், டோஸ்ட்டோவெஸ்கி, இப்படிச் சிலரை—ஏற்கனவே வாசகர்களுக்கு அறிமுகம்

செய்து வைத்திருக்கிறோம். 'கர்மவீரர்களின் தலைவனான' லெனினைப் பற்றிக் கூறி முடிக்கின்ற இந்த அத்தியாயத்தின் இறுதியில், மேற் சொன்ன இலக்கிய கர்த்தர்களின் வரிசையில் வந்த முக்கியமான வேறு இருவரைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறி இந்த வரிசையை ஒருவாறு முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். ஒருவன் செக்காவ்; மற்றொருவன் கோர்க்கி.

செக்காவ் :

சிறந்த நாடகாசிரியனும், சிறு கதை எழுத்தாளனுமான செக்காவ்[1] *1860*-ஆம் வருஷம் டாகன்ராக்[2] என்ற ஊரில் ஒரு சில்லரை வியாபாரியின் மகனாகப் பிறந்தான். வைத்தியக் கல்லூரியில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றான். சில வருஷ காலம் வைத்தியத் தொழிலும் நடத்தினான். ஆனால் இவன் மனமெல்லாம் இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தது. வைத்தியத் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட, பத்திரிகைகளுக்கு அவ்வப்பொழுது, சிறு கதைகளென்ன, கட்டுரைகளென்ன, இப்படி எழுதி ஆத்ம திருப்தி கண்டு வந்தான். ஆனால் இதன் மூலம் இவனுக்குப் பேரும் புகழும் கிடைத்தன. எனவே, வைத்தியம் செய்வதை நிறுத்திக் கொண்டு இலக்கியப் படைப்பிலேயே முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினான். நகைச் சுவைக் கதைகள் எழுதத் தொடங்கிய இவன், காலக்கிரமத்தில், அறிவுக்கு உரந்தரக் கூடிய அநேக சிறு கதைகளென்ன, கட்டுரைகளென்ன, நாடகங்களென்ன, இப்படிப் பலவும் எழுதி, ருஷ்ய இலக்கியத்திற்குச் செழுமை கொடுத்தான்.

ருஷ்ய அரசாங்கத்தினால் ஆயுள் பரியந்த தண்டனை விதிக்கப் பெற்ற பலர், ஸக்காலின் என்ற

---

1 Anton Chekov : 1860—1904. 2 Taganrog.

தீவில்[1] கொண்டு போய் வைக்கப் பட்டிருந்தனர். செக்காவ், தன்னுடைய முப்பதாவது வயதில் மேற்படி தீவுக்குச் சென்று, சிலமாத காலம் தங்கி அங்குள்ள நிலைமையை விசாரித் தறிந்து வந்து, பிறகு, "ஸக்காலின் தீவு" என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலெழுதினுன். இந்த நூல் ருஷ்ய மக்களிடையே பெரிய பரபரப்பை உண்டுபண்ணியது.

இவனுடைய இலக்கியப் படைப்புக்கள், பத்தொன்பதாவது நூற்ருண்டின் கடைசி பகுதியில், ருஷ்ய சமுதாயம் இருந்த நிலைமையை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டின வென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். இவனுடைய எழுத்துக்களை, டால்ஸ்ட்டாய், பெரிதும் போற்றிப் பேசியிருக்கிருன். இவனுடைய படைப்புக்களுக்காக இவன் பெற்ற பரிசுகள் பல.

செக்காவ், பல ஆண்டுகளாக க்ஷயரோகத்தினுல் அவஸ்தைப்பட்டு, கடைசியில் *1904*-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம், நாற்பத்து நான்காவது வயதில் இறந்து போனுன்.

கோர்க்கி :

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமா யமைந்தவன் என்று போற்றப் படுகின்ற கோர்க்கி;[2] *1868*-ஆம் வருஷம், நிஷ்னி நோவ்கோராட்[3] என்ற ஊரில் பிறந்தான். சொற்ப வருமானமுடைய குடும்பத்திலே பிறந்த இவன், சிறுவயதிலேயே பெற்ருேர்களை இழந்து விட்டான். பத்தாவது வயதிலிருந்து, தன் ஜீவனத்திற்குத் தானே வழி தேடிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இவனுக்கு ஏற்பட்டது. இதனுல், சமையற்காரனுகவும்,

---

1 125-ஆம் பக்கம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.
2 120-ஆம் பக்கம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.
3 Nizhni Novgorod. இந்த ஊர், பின்னர், கோர்க்கி என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

பட்சிகளை விற்றுப் பிழைக்கிறவனுகவும், இப்படிப் பல வித சில்லரைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு, எப்படியோ வயிறு வளர்த்து வந்தான். இந்தக் காலத்தில் இவன் அனுபவித்த துன்பங்கள் பல. ஆனுல், வாழ்க்கை யிலே நம்பிக்கையும், வாழ வேண்டுமென்ற உறுதியும் இவனுக்கு நிறைய இருந்தன. இவை இரண்டுந்தான் இவனை ஓர் இலக்கிய கர்த்தனுக்கின வென்று சொல்ல வேண்டும்.

இவனுடைய இருபத்து நான்காவது வயதில் இவனுடைய முதல் இலக்கியப் படைப்பு வெளியா யிற்று. அடுத்த வருஷம், இவனுடைய சிறு கதை களும் கட்டுரைகளும் அடங்கிய நூல் தொகுதிகள் இரண்டு வெளியாயின. பேரும் புகழும் இவனை நாடி வந்தன.

மக்களின் சிந்தனு சக்தியைத் தூண்டி விட்ட இவனுடைய படைப்புக்கள், ஜார் அரசாங்கத்திற்குக் கோபத்தை உண்டு பண்ணின. இதனுல் இவன் அடிக் கடி சிறைவாசியாகவும் தேசப் பிரஷ்டனுகவும் இருக்க நேர்ந்தது. இவன் போல்ஷ்வெக்கர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, 1905-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற புரட்சியில் பங்கு கொண்டான். 1906-ஆம் வருஷம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சென்று ஜார் அரசாங்கத்தின் அட்டூழியங்களைப் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்லி வந்தான்; ருஷ்யாவில் பெரும் புரட்சி ஏற்படப் போகிற தென்பதைச் சூசகமாகத் தெரிவித்தும் வந்தான்.

இந்த 1906-ஆம் வருஷத்தில் தான், இவனுடைய பிரசித்தி பெற்ற "தாய்"[1] என்ற நாவல் வெளியா யிற்று. இது ஜார் அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிக மான கோபத்தை உண்டு பண்ணி விட்டது. இதனுல்

1 Mother.

இவன் ருஷ்யாவில் வசிக்க முடியாதவனுனன். இத்தலியைச் சேர்ந்த காப்ரி[1] என்ற தீவில் சென்று குடியேறினன். இங்குதான், இவனுக்கும் லெனினுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட ஆரம்பித்தது.

1905-ஆம் வருஷத்திலிருந்து *1917*-ஆம் வருஷம் வரை, கோர்க்கி, அநேக நல்ல நூல்களை எழுதி, மக்களின் மதிப்பிலே உயர்ந்து வந்தான்.

1917-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற புரட்சிக்குப் பிறகு, இவன் ஆக்கித் தந்த நூல்கள், ருஷ்ய எழுத்தாளர்களுக்கு நல்ல வழி காட்டிகளாயமைந்தன.

1917-ஆம் வருஷத்திலிருந்து *1946*-ஆம் வருஷம் வரையில், இவனுடைய நூல்கள் அறுபத்தாறு பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்தன வென்றால், இவை மொத்தம் நானூற்றுஇருபது லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாயிருக்கின்றன வென்றால், ருஷ்ய மக்களின் மனத்தில் இவன் பதித்த முத்திரை எவ்வளவு ஆழமான தென்பதை ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளலாம். இவன் *1936*-ஆம் வருஷம் அறுபத்தெட்டாவது வயதில் காலமானன்.

1 Capri.

VIII. குடியரசின் தோற்றம்

1. ஜனங்களின் தேவை

லெனினுடைய வருகையின் போது, பீட்ரோகிராட் சோவியத்தில், போல்ஷ்வெக்கர்கள், எண்ணிக்கையிலும் செல்வாக்கிலும் குறைந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். மென்ஷ்வெக்கர்களுடைய கைதான் ஓங்கியிருந்தது. லெனின், போல்ஷ்வெக் கட்சியின் தலைவனல்லவா? எனவே தன் கட்சியின் நலத்தை நாடி ஒரு திட்டம் வகுத்தான். என்ன திட்டம்? யாருடைய முயற்சியினால் புரட்சி வெற்றிகரமாக முடிந்ததோ அவர்களுடைய, அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவை, போல்ஷ்வெக்கர்கள் முதலில் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்; பின்னர் அந்த ஆதரவையும் பலத்தையும் கொண்டு சோவியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; அதன் பிறகு அரசாங்க அதிகாரம் தானாகத் தங்கள் கையில் வந்து சேரும். இப்படி ஒழுங்காகத் திட்டம் போட்டு வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், போல்ஷ்வெக் கட்சியில், லெனின் வருகைக்கு முன் ஒருவருமில்லை. தவிர, லெனின், ஒரு பிறவித் தலைவனாதலின், ருஷ்ய மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன், ஜனங்களின் தேவை இன்னதென்பதை உணர்ந்து கொண்டான். "ஜனங்கள் சமாதானம் வேண்டுமென்கிறார்கள்; ஆகாரம் வேண்டுமென்கிறார்கள்; நிலம் வேண்டுமென்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது என்ன? யுத்தம்; பட்டினி. அவர்களுக்கு ஆகாரம் கிடைப்பதில்லை. நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களிஷ்டப்படி நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்" என்று ஓரிடத்தில் கூறினான்.

தன்னுடைய கட்சியினர், அதாவது போல்ஷ்வெக்கர் கள், இந்த மாதிரியான விஷயங்களில் கவனஞ் செலுத் தாமல், மென்ஷ்வெக்கர்களோடு தங்களை ஐக்கியப் படுத்திக் கொண்டும், தற்காலிக அரசாங்கத்தின் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு இணங்கிக் கொண்டும் போவதை இவன் விரும்பவே இல்லை. இதற்காகத் தன் கட்சியினரைக் கண்டித்தான்; அவர்களைச் செய லுக்குத் தூண்டினுன்.

லெனின் வந்த பிறகு, பீட்ரோகிராட் சோவியத் தில் போல்ஷ்வெக்கர்களின் கை வலுத்தது. இது, தற் காலிக அரசாங்கத்தைப் பாதிக்காம லிருக்குமா? போல்ஷ்வெக்கர்கள், மெது மெதுவாக ஜனசாதகமான பிரேரணைகளை, உதாரணமாகத் தொழிலாளர்க ளுடைய வேலை நேரத்தை எட்டுமணியாக்குவது போன்றவைகளைக் கொண்டு புகுத்தி அவற்றை அமு லுக்குக் கொண்டுவரச் செய்தார்கள். தற்காலிக அர சாங்கம் இவைகளுக் கெல்லாம் இணங்கியே கொடுத் தது. ஆயினும், அதன் போக்கு, போல்ஷ்வெக்கர் களுக்குப் பிடிக்க வில்லை. மிதவாதிகளையும் பணக் காரர்களையும் கொண்ட கூட்டந்தானே தற்காலிக அரசாங்கம்? இவர்களுக்குள்ளே அடிக்கடி மனஸ் தாபங்கள் வேறே ஏற்பட்டு வந்தன. இவை காரண மாக, அரசாங்கம் அடிக்கடி கைமாறிக் கொண்டு வந்தது. ஒரு சமயம் மிதவாதிகளையும் சில தீவிரவாதி களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டு அரசாங்கம் ஏற்பட்டது. இதற்கு கெரென்ஸ்கி[1] என்பவன் தலைவனுனுன்; அதாவது பிரதம மந்திரி. இவன் சிறந்த நாவலன்; வக் கீல். தொழிலாளர்களின் மத்தியில் இவனுக்குக் கொஞ் சம் செல்வாக்கு இருந்தது. தன்னுடைய செல்வாக்குக் குப் போட்டியாக, போல்ஷ்வெக்கர்களுடைய செல் வாக்கு வளர்ந்து கொண்டு வருவதை இவன் விரும்ப வில்லை. இது மனித சுபாவந்தானே? அதுவும் அரசி

1. 177 – ஆம் பக்கம் பார்க்க.

யலிலே பிரவேசித்திருப்பவர்களுக்குக் கேட்கவேண்டுமா? பொருமையும் போட்டியும் அரசியலோடு கலந்த பொருள்கள். கெரென்ஸ்கி, தனக்கிருக்கிற அதிகார பலத்தைத் துணையாகக் கொண்டு, போல்ஷ்வெக் கட்சியை ஒடுக்க முயன்ருன். லெனின் உள்பட அந்தக் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் சிலரைக் கைதி செய்யுமாறு உத்தரவிட்டான். பலர் கைதியாயினர். ஆனால் லெனினும் வேறு சிலரும் கைதியாகாமல் தலை மறைந்துவிட்டனர். கெரென்ஸ்கிக்கு ஆத்திரம் அதிகரித்தது. இன்னும் சில அடக்கு முறைகளைக் கையாண்டான். எதிர்பார்த்தபடி வெற்றி கிடைக்கவில்லை. போல்ஷ்வெக்கர்களுடைய செல்வாக்கு ஜனங்களிடத்தில் அதிகமாயிற்று.

இதைக் கண்டு மனம் புழுங்கினுன் கெரென்ஸ்கி. தன் அதிகார பலத்தில் இன்னும் அதிகமான நம்பிக்கை வைக்கலானுன். போல்ஷ்வெக்கர்களைத் திருப்தி செய்ய முடியாமற் போனுலும், பிரான்ஸ், பிரிட்டன் முதலிய நேசக் கட்சியினரையாவது திருப்திப்படுத்திப் பார்ப்போம் என்கிற மாதிரி, போர் முனையில் யுத்த முஸ்தீப்புகளை அதிகப்படுத்தினுன். போரைத் தீவிரமாக நடத்தி ஜெர்மனியைத் தோற்கடித்துவிட்டால், அந்தச் செல்வாக்கைக் கொண்டு, போல்ஷ்வெக்கர்களின் செல்வாக்கை முறியடித்து விடலாம், ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையையும் சம்பாதித்துக்கொண்டு விடலாம் என்று என்னென்னவோ நினைத்து ஏதேதோ ஏற்பாடுகள் செய்தான்.

ஆனால், ராணுவத் தலைவர்கள் இவனுக்கு விரோதிகளா யிருந்தார்கள். கெரென்ஸ்கியினுடைய இந்தப் புதிய யுத்த முயற்சிகள் அவர்களுக்குக் கொஞ்சங் கூடப் பிடிக்கவில்லை. ஆத்திரங்கொண்டார்கள். கோர்னிலாவ்[1] என்ற ஒரு சேனைத் தலைவன்

1 General Kornilov : 1870—1918.

"தற்காலிக அரசாங்கமாவது, போல்ஷ்வெஸமாவது, கெரென்ஸ்கியாம், லெனினும், எல்லாவற்றையும், எல்லாரையும் நசுக்கிப் போடுகிறேன் பார்" என்று வீறு பேசிக்கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான துருப்புகளுடன் பீட்ரோகிராட் நகரத்தை நோக்கிப் படையெடுத்து வந்தான். ஆனால், தலை நகரத்திற்கருகே வருகையில் அவனுடைய துருப்புகள் மாயமாகக் கரைந்துவிட்டன. எங்கே போய் விட்டார்கள் அத்தனை பேரும்? போல்ஷ்வெக்கர்களோடு சேர்ந்து கொண்டுவிட்டார்கள்! கோர்னிலாவ் கண்முன்னே, கெரென்ஸ்கியின் அதிகார நிழலிலே, கைகுலுக்கல்களும் கட்டித்தழுவுதல்களும் நடைபெற்றன!

சுருக்கமாகச் சொல்கிறபோது, ஜார் ஆட்சி வீழ்ந்த பிறகு சுமார் எட்டுமாத காலம் வரை, ருஷ்யா முழுவதும் ஒரே கலவரமாயிருந்தது. அரசியல் வாழ்க்கையிலாகட்டும், சமுதாய வாழ்க்கையிலாகட்டும் ஒழுங்கு என்பது தலைமுழுகி விட்டது; அமைதி என்பது ஆரவாரத்திலே அடைக்கலம் புகுந்துகொண்டது. படை பலம், பண பலம், அதிகார பலம் முதலியனவெல்லாம், சமாதானம் தேவை என்கிற ஜனங்களின் ஆவலுக்குப் பலியாயின. இந்த ஆவலின் பிரதிநிதியாக நின்றான் ஒருவன். அவன் யார்? லெனின்.

லெனின் என்ற பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் ஜனங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்தது. அவர்கள் முகத்திலே ஜீவகளை ரேகை விட்டது. புது உலகம், புது நாகரிகம், புது வாழ்வு என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். லெனின் மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை! இந்தக் காலத்தில், குழப்பங்களும் போட்டிகளும் நிறைந்த இந்த எட்டுமாத காலத்தில், லெனின், தனது லட்சியத்தை அடைவதற்கான பாதையை மிகக் கவனமாகச் செப்பனிட்டுக் கொண்டு வந்தான். இதில்தான் இவனுடைய திறமையும் பெருமையும்

இருக்கின்றன. இந்த எட்டு மாத காலத்தில் சுமார் நான்கு மாத காலம் இவன் ஒளிந்திருந்து தன் கட்சியை வலுப்படுத்திக் கொண்டுவந்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

தற்காலிக அரசாங்கமோ இந்த எட்டு மாத காலத்தில் படிப்படியாக க்ஷீணித்துக்கொண்டு வந்தது. கடைசியில் வெம்பிப்போய் கீழே விழும் தறுவாயிலுள்ள ஒரு பழம் மாதிரி ஆகிவிட்டது. இருந்தாலும் அது தன்னை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டுப் பிடிவாதமாகப் போராடி வந்தது. சமுதாயத்தின் மேல்படியிலிருந்த ஒரு சிலரும், அறிவை மட்டும் கொண்டு பிழைப்பு நடத்தும் மத்திய வகுப்பினர் சிலரும் இதற்குப் பக்க பலமா யிருந்தார்கள். ஆனால் ஓர் அரசாங்கத்திற்கு இந்தப் பலம் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? போதாது என்பதை, தீர்க்கதரிசியான லெனின் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்தான். இதனாலேயே சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியில் பெரும்பான்மையோராயுள்ள விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் முதலியோருடைய ஆதரவைத் திரட்டுவதிலேயே தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தான். அந்த ஆதரவும் இவனுக்கு நிறையக் கிடைத்து வந்தது. அந்த ஆதரவைக் கொண்டு அரசாங்க அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு, தகுந்த சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தச் சமயம் வந்தவுடன் அதற்கான ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் ட்ரோட்ஸ்கியைக் கொண்டு செய்வித்தான்.

2. அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்ற திட்டம்

1917-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் ஏழாந் தேதி அகில ருஷ்ய சோவியத் காங்கிரஸ் பீட்ரோகிராடில் கூடுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அன்றைய தினமே அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள

வேண்டுமென்று லெனின் திட்டம் போட்டிருந்தான். குறிப்பிட்டபடி காங்கிரஸ் கூடியது. 650 பிரதிநிதிகள் ஆஜரா யிருந்தார்கள். இவர்களில் 390 பேர் போல்ஷ் வெக்கர்கள். எனவே, "போல்ஷ்வெக்கர்களின் சார் பாகவே சோவியத் காங்கிரஸ் பேசுகிறது" என்று லெனின் சுட்டிக் காட்டியது பொருத்தமாகவே இருந் தது. வந்திருந்த 650 பேரில் 505 பேர், சோவியத் கையிலேயே அரசாங்க நிருவாகம் இருக்கவேண்டு மென்று அபிப்பிராயமுடையவரா யிருந்தனர். தனக்கு வெற்றி நிச்சயம் என்பதை லெனின் ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டான்.[1]

காங்கிரஸ் கூடியதும் வழக்கமான வாதப்பிரதி வாதங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது, ஏற்கனவே செய்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி போல்ஷ்வெக்கப் படை வீரர்கள், அரசாங்கக் காரியாலயத்தையும், தந்தி ஆபீஸ், தபாலாபீஸ், டெலிபோன் ஆபிஸ், அரசாங்க பொக்கிஷசாலை முதலிய முக்கிய ஸ்தாபனங்களையும் சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள். இங்கெல் லாம் வேலை செய்துகொண்டிருந்த மந்திரிமார்கள், முக் கியமான உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலிய பலரையும் கைதி செய்து பந்தோபஸ்தில் வைத்து விட்டார்கள். பிரதம மந்திரியான கெரென்ஸ்கி மட்டும் பெண் வேஷம் தரித்துக் கொண்டு தப்பியோடி விட்டான். தற்காலிக அரசாங்கம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. இந்தத் தகவல், வாதப் பிரதிவாதங்களில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்த சோவியத் காங்கிரசுக்கு எட்டியது. உடனே, "இனி எல்லா அரசாங்க அதிகாரங்களும் சோவியத்துகளினுடையவே" என்ற தீர்மானம் நிறை

1 அப்பொழுது லெனின் தலைமறைவாயிருந்தா னென்பதும், தற்கா லிக அரசாங்கம்அடியோடு விழுந்துவிட்ட பிறகே அவன் காங்கிர சில் பகிரங்கமாக வந்தானென்பதும் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுதல் நல்லது.

வேறியது. தற்காலிக அரசாங்கம் போய், சோவியத் அரசாங்கம் ஸ்தாபிதமாயிற்று. லெனினும், பகிரங்கமாகக் காங்கிரசில் வந்து கலந்து கொண்டான். காங்கிரசில் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெற்றன. மந்திரிச் சபை அமைந்தது. மொத்தம் பன்னிரண்டு மந்திரிகள். லெனின், மந்திரிச் சபையின் தலைவன்; ட்ரோட்ஸ்கி, அந்நிய நாட்டு மந்திரி; ஸ்டாலின், சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரின் நலன்களைக் கவனிக்கும் மந்திரி. இப்படி இலாகாக்கள் பிரிக்கப்பட்டு, தக்கவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

மந்திரிச்சபை அமைந்த பிறகு, மகாநாட்டில் இரண்டு தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. ஒன்று, ஜெர்மனியோடு நடைபெறும் யுத்தத்தை நிறுத்திச் சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது. மற்றொன்று, விவசாய நிலங்களின் மீது நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இருந்த உரிமைகள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அவை, அந்த நிலங்கள், தேசிய சொத்தாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பது. இந்தத் தீர்மானங்கள் நிறைவேறின பிறகு காங்கிரஸ் கலைந்துவிட்டது.

1917-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் நடைபெற்ற புரட்சியினால் சுயேச்சாதிகார ஆட்சி வீழ்ந்தது. எட்டு மாதங் கழித்து நவம்பர் மாதம் முதல் வாரம் நடைபெற்ற புரட்சியினால் ஜன ஆட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று.[1] ஒரே வருஷத்தில் இரண்டு புரட்சிகள்! ஒன்று அழிப்பதற்கு; மற்றொன்று ஆக்குவதற்கு. இரண்டிற்கும் சூத்திரதாரியாக இருந்தவன் லெனின். முந்திய புரட்சியை நாட்டுக்கு வெளியே இருந்து நடத்தினான்; பிந்திய புரட்சியை நாட்டுக்குள்ளிருந்தே நடத்தினான்.

1 ருஷ்யாவில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற தேதி முறைக்கும் மற்ற நாடுகளில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற தேதி முறைக்கும் ஏறக்குறைய பதினைந்து நாள் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ருஷ்யப் பஞ்சாங்க (காலெண்டர்)ப்படி இந்த நவம்பர் 7-ஆம் தேதிச் சம்பவம், அக்டோபர் 23-ஆம்தேதி நடைபெற்றது. இதனாலேயே இதனை அக்டோபர் புரட்சியென்றும், ஜார் மன்னன் முடி துறப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த புரட்சியை பிப்ரவரி புரட்சி யென்றும் ருஷ்யர்கள் அழைப்பார்கள்.

இந்த இரண்டாவது புரட்சிக்குப் பிறகுதான், லெனின் பிறக்கிற போதே ஒரு தலைவனாகப் பிறந்தான் என்ற உண்மையைப் பொதுவாக உலக மகாஜனங்களும், சிறப்பாக ருஷ்ய மகாஜனங்களும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

3. லெனின் கண்ட காட்சி

அரசாங்க நிருவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு விட்டான் லெனின். சுக்கானைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற மீகாமன் போல் கம்பீரமாக நிற்கிறான். அரசாங்க அமைப்போ புதிய மாதிரி. ஜனங்களுடைய அரசாங்கம் ஜனங்களுக்காக அரசாங்கம். ஜனங்களுக்கே இது புதிது. இதனை ருஷ்ய சமுதாய மென்னும் சமுத்திரத்தில் இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாக மிதக்க விட்டிருக்கிறான் லெனின். பார்க்கப் போனால், இஃதொரு பரிசோதனை. இதற்கு மகத்தான துணிச்சல் வேண்டும். ஆனால் ருஷ்ய மக்களின் அதிருஷ்ட வசமாக, லெனின் ஒரு துணிச்சல்காரனாக மட்டும் இல்லை; வீரனாகவும், தலைவனாகவும் இருந்தான். இவன் மேற்படி அரசாங்கக் கப்பலின் சுக்கானை எந்த நிமிஷத்தில் பிடித்தானோ அந்த நிமிஷத்திலிருந்தே இவனைச் சுற்றி எவ்வளவு கொந்தளிப்பு! எவ்வளவு கடுமையான புயற் காற்று! மேலே மேகங்கள் குமுறின. கீழே திமிங்கிலங்கள் இவன் காலைப்பற்றி இழுத்தன. ஆனால் அசையாத ஸ்தம்பம்போல் இவன் உறுதியாக நின்றான்; எத்தனையோ பேருடைய சாபங்களுக்கும் கோபங்களுக்கும் ஆளானான். எதற்காக? ருஷ்ய சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்காக; உலக மகாஜனங்களின் எதிர்கால க்ஷேமத்திற்காக.

அப்பொழுது லெனின், தன்னைச் சுற்றி எந்த மாதிரியான காட்சியைக் கண்டான்? "ருஷ்ய ராணுவம் துண்டு துணுக்குகளாகச் சிதறுண்டு கிடந்தது. அது மறுபடியும் சக்திபெற்றுச் சண்டை போடும்

என்று சொல்வதற் கில்லாமல் இருந்தது. ஆனால் ஜெர்மனியோடு சண்டை மட்டும் நடந்து கொண் டிருந்தது. தேச முழுவதும் ஒரே கலவரம். போர் முனையிலிருந்து ஓடி வந்து விட்டவர்களும், வழிப் பறிக் கொள்ளைக்காரர்களும் தங்கள் இஷ்டப்படி காரியங்கள் செய்துகொண்டு போனார்கள். சமுதா யத்தின் பொருளாதார அமைப்பு அடியோடு சீர் குலைந்து போயிருந்தது. உணவுப் பொருள்கள் அகப் படுவது அருமையாகி விட்டது. ஜனங்களோ பட் டினி கிடந்தனர். பழைய ஜார் ஆட்சி முறையின் பிரதிநிதிகள், புரட்சியை அடக்கிப் போடுவதற்குத் தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். பழைய அர சாங்கத்தின் ஊழியர்கள், புதிய அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட்டார்கள். பாங்கிக்காரர்கள் பணங் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். தந்திக் குமாஸ்தாக்கள்கூட, தந்தி அனுப்ப முடியாதென்று சொன்னார்கள். எப்படிப்பட்ட மனோதிடங் கொண்ட வனையும் பிரமிக்கச் செய்யக்கூடிய ஒரு கடினமான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது."

அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டதும் லெனின் செய்த முதல் காரியம் என்னவென்றால், ஜெர்மனியோடு சமாதானம் செய்துகொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டதுதான். அப் பொழுது போர்முகத்தில் சேனாதிபதியாக இருந்தவன் துக்கோனின் [1] என்பவன். யுத்தத்தை நிறுத்தி ஜெர்மன் சேனைத் தலைவனுடன் சமாதானப் பேச்சுத் தொடங்குமாறு லெனின் அவனுக்கு டெலிபோன் மூலம் உத்தரவு கொடுத்தான். ஆனால் அவன் இதற் குக் கீழ்ப்படிய மறுத்துவிட்டான். உடனே, அவனை வேலையிலிருந்து விலக்கி யிருப்பதாகவும், கிரி லென்கோ [2] என்ற சேனைத் தலைவனைப் படைமுகத்

1 General Dukhonin. 2 General Krylenko: 1885–1938.

திற்கு அனுப்பி யிருப்பதாகவும், அவனிடத்தில் பொறுப்பை ஒப்புவித்து விடுமாறும், பீட்ரோகிராட்டி லிருந்து கண்டிப்பான உத்தரவு சென்றது.

கிரிலென்கோ யுத்த களத்திற்குச் சென்முன்; பதவியை ஒப்புக்கொண்டான். சோர்ந்தும், கோப மடைந்தும் இருந்த போர்வீரர்கள், யுத்த முனையிலேயே துக்கோனினை உயிரோடு கொளுத்தி விட்டார்கள்.

ருஷ்யாவுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் சமரஸப் பேச்சுகள் தொடங்கின. ப்ரெஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்க்[1] என்ற ஊரில் இரண்டு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் கூடினார்கள். ருஷ்யர்களின் பலவீனமான நிலைமையை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்த ஜெர்மானியர்கள், மிகக் கடுமையான நிபந்தனைகளை விதித்தார்கள் இந்த நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்வதைக் காட்டிலும், ருஷ்யாவென்று பெயர் சொல்லிக்கொண்டு தனியாக ஒரு தேசம் இல்லாமலிருப்பதே நல்லதென்கிற மாதிரியாக போல்ஷ்வெக்கர்களில் பெரும்பாலோர் அபிப்பிராயப் பட்டார்கள். ருஷ்யப் பிரதிநிதிக் கூட்டத்தின் தலைவனாயிருந்தவன் ட்ரோட்ஸ்கி. இவன், தனது வாசாலகத்தையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தி, ஜெர்மானியர்களைச் சிறிது இறங்கி வரும்படி செய்ய எவ்வளவோ முயன்முன். ஜெர்மனியால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடுகளுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று மன்றாடினான். பயனில்லை. இன்னும் சாதாரணமான பல கோரிக்கைகளைக் கிளத்தினான். ஜெர்மானியர்கள் பிடிவாதமா யிருந்துவிட்டார்கள். எனவே, சமரஸப் பேச்சுகள் முறிந்தன. ஜெர்மானியர், மீண்டும் யுத்த கோஷம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய படை, பீட்ரோகிராட் நகரத்தை நோக்கி வரத் தொடங்கியது.

---

1 Brest Litovsk.

4. சமாதான ஒப்பந்தம்

இந்த நிலைமையில் என்ன செய்வது? பார்த்தான் லெனின். ருஷ்யப் பொது ஜனங்கள், சமாதானத்தில் எவ்வளவு ஆவலுடையவர்களா யிருக்கிறார்களென் பது இவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். யுத்த களத்தில் போர் வீரர்கள் ஓர் அடிகூட முன் எடுத்து வைக்கத் தயாராயில்லை என்பதையும் இவன் தெரிந்து கொண் டிருந்தான். எனவே, ஜெர்மானியர்கள் கூறுகிற சமாதான நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதித் தான். இதனால் இவன் மீது, இவனுடைய கட்சியின ராகிய போல்ஷ்வெக்கர்களுக்கு அதிக அதிருப்தி ஏற் பட்டது. இவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி நிபந்தனை களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வது இவனுக்குப் பெரிய பிரயாசையாகிவிட்டது. முடிவாக, மேலே சொன்ன ப்ரெஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்க் என்ற ஊரிலேயே 1918-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் மூன்றாந் தேதி ஜெர்மானியப் பிரதிநிதிகளும் ருஷ்யப் பிரதிநிதிகளும் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார்கள். இதற்கு ப்ரெஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தம் என்று பெயர். இத னால் ஏற்பட்ட பகிரங்கமான பலன் என்னவென்றால், ருஷ்யாவின் மேற்குப் பக்கத்தில் அதற்குச் சொந்தமா யிருந்த பெரும்பாலான பிரதேசம் ஜெர்மனியைப் போய்ச் சேர்ந்தது. போல்ஷ்வெக்கர்கள், தங்கள் அர சாங்கத் தலைமை ஸ்தானத்தை பீட்ரோகிராட்டி லிருந்து மாஸ்க்கோவுக்கு மாற்றிக் கொண்டார்கள். அது முதற்கொண்டு, மாஸ்க்கோவே, ருஷ்யாவின் தலைநகராயிருந்து வருகிறது.

5. நிலப் பங்கீடு

இரண்டாவதாக, லெனின் நில விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனிக்கத் தொடங்கினான். ஏற்கனவே சோவியத் காங்கிரசில், நிலச்சுவான்தார்களுடைய-

நிலங்களும், மற்றச் சொத்துக்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு கிராம சோவியத்துகளின் கையில் தேசீய சொத்தாக ஒப்படைக்கப்படுமென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதல்லவா? இந்தத் தீர்மானத்தை பல உத்தரவுகளின் மூலம் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்தான். இது சம்பந்தமாக இவன் குறை கூறப்படுகிறுனுதலின், இதைப்பற்றிச் சிறிது விஸ்தரித்துக் கூறுவது நல்லது.

தற்காலிக அரசாங்கத்தின் நிருவாக காலத்தில், அதனுடைய பலவீனத்தை உணர்ந்த நிலச்சுவான்தார்கள், போல்ஷ்வெக்கர்கள் அதிகார பதவியை ஏற்றுக் கொண்டால், எங்குத் தங்கள் நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சி, ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார்கள். தங்களுடைய நிலங்களைச் சிறு சிறு தளைகளாகப் பிரித்து, தங்களிடத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் கட்டுப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்குச் சுவாதீனப் படுத்தி விட்டார்கள். தங்களுடைய சொத்துக்களில் சிலவற்றை அந்நியர்களுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இப்படித் தற்காலிகமாகப் பிரித்தும் மாற்றியும் கொடுத்து, பின்னுடி தக்க சமயம் வருகிறபோது எல்லாவற்றையும் தங்களுக்கே திருப்பி மாற்றிக் கொண்டுவிடலா மென்பது இவர்கள் எண்ணம். விவசாயிகள் இதன் சூட்சுமத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாம லிருப்பார்களா? அவர்கள் ஏழைகள்தான். ஆனுல் முன்கூட்டி வரப்போவதை ஊகித்துக் கொண்டு விடும் சக்தி அவர்களுக்கு உண்டு. இந்த நிலமாற்ற விவகாரங்களை நிறுத்தச் செய்யவேண்டு மென்று தற்காலிக அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். ஆனுல் அஃது, அந்தத் தற்காலிக அரசாங்கம், எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய முயன்று கடைசியில் எல்லோருடைய அதிருப்தியையும் சம்பாதித்துக்கொள்கிற வேலையில் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது.

பார்த்தார்கள் விவசாயிகள். அரசாங்கத்தை நம்புவதில் பிரயோஜனமில்லை என்று தெரிந்துகொண்டார்கள். தாங்களே, நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பலாத்காரமாகச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டும், தங்களுக்குள் பங்குபோட்டுக் கொண்டும், வந்தார்கள். எதிர்த்து நின்ற நிலச்சுவான்தார்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய சுகபோக வாழ்க்கை ஸ்தலங்கள் சூறையாடப்பட்டன; தீக்கிரையாக்கப் பட்டன. இதனால் ஏராளமான சொத்துக்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாயிற்று. இந்தச் சொத்து நஷ்டம் சமுதாயப் பொதுவுக்கு ஒரு கஷ்டமல்லவா?

விவசாயிகள் இப்படி நிலங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு, போர் முகத்திலிருந்த படைவீரர்கள், லட்சக்கணக்கில் கிராமங்களுக்குத் திரும்பி வந்து, இந்தப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் வேலையில் ஈடுபட்டார்கள். ஏற்கனவே இவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தவர்கள் தானே? போர்முகத்திலும் இவர்களுக்குச் சரியான உடையோ உணவோ கிடையாது. அதிகமாகச் சோர்வுற்றுக் கிடந்தார்கள். வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு ஏதேனும் ஒரு வழி ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? எறும்புக் கூட்டங்கள் மாதிரி, கும்பல் கும்பலாகக் கிராமங்களுக்குள் நுழைந்தார்கள். எந்த அரசாங்கந்தான் இதனைத் தடுக்க முடியும்? அஃது எவ்வளவு வல்லமை பொருந்திய அரசாங்கமாகத்தான் இருக்கட்டுமே? விவசாயிகளின் ஆக்கிரமிப்புச் செயலைக் கண்டித்து விடுவதால் மட்டும் ஏதேனும் நன்மை உண்டாகுமா? இதனால்தான் லெனின், புத்திசாலித்தனமாக, தேசத்திலுள்ள நிலமனைத்தையும் ஜனங்களுடைய சொத்தாக்கிவிட்டான். ஜார் அரசனுக்கும், அவனுடைய குடும்பத்தினருக்கும், மத ஸ்தாபனங்களுக்கும்

சொந்தமாயிருந்த எல்லாச் சொத்துக்களும் பங்கிடப் பெற்று விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப் பெற்றன. இந்த விநியோக வேலையை யார் செய்வது? அந்தந்தக் கிராமக் கமிட்டிகளின் வசத்திலேயே விட்டான். இந்தக் கமிட்டிகளோ அந்தந்தக் கிராம விவசாயிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவை. விவசாய சம்பந்தமான பரிசோதனைகள் நடத்துவதற்காக மட்டும் முக்கியமான இடங்களில் சில நிலங்களை அரசாங்கமானது, தனக்கென்று வைத்துக் கொண்டது. ஆனால் இவைகளைக்கூட விவசாயிகள் சிறிது காலங் கழித்துத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக்கொண்டு விட்டார்கள். நிலத்தேவை அவ்வளவு அதிகமாயிருந்தது.

நிலச்சுவான்தார்களை அவர்களுடைய நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தி விட்டது போலவே, நகரத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள், பல இடங்களில் தங்களுடைய முதலாளிகளைத் துரத்திவிட்டு, தாங்களே தொழிற்சாலைகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? அவைகளை நடத்தவேண்டுமே? இதற்குப் பணமும், திறமையும், நிருவாக ஒழுங்கும் தேவை யல்லவா? எல்லாம் பொதுவுடைமை என்கிற உற்சாகத்திலே, தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகளில் வேலை நடைபெற வொட்டாதபடி செய்து விட்டார்கள். இப்படி வேலையற்றுப்போன தொழிற்சாலைகளை என்ன செய்வது? ஆடம்பர வஸ்துக்கள் எதுவும் வேண்டியதில்லையென்றாலும், வாழ்க்கைக்கு அவசியம் தேவையாயிருக்கிற துணிமணிகளாவது, ஜனங்களுக்கு, ஏதோ ஒன்றுக்குக் கால் விகித மேனும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமல்லவா? மேற்படி தொழிற்சாலைகளை மறுபடியும் முதலாளிகள் வசம் ஒப்புவித்து, வேலை

தொடங்கச் செய்ய, சோவியத் அரசாங்கத்திற்கு இஷ்டமில்லை. அப்படிச் செய்வது, முதலாளித்துவத்தின் ஆக்கத்திற்கு, தானே தூண்டுகோல் போட்டதாகுமல்லவா?

6. அரசாங்க அமைப்பும் நோக்கமும்

இன்னும் சில இடங்களில், தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கலக்கத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு, பொதுவுடைமை இயக்கம் வளரக்கூடாதென்ற நோக்கமுடைய முதலாளிகளிற் சிலர், தங்கள் வசத்திலிருந்த தொழிற்சாலைகள் சரியாக வேலைசெய்ய வொட்டாதபடி விஷமம் செய்து வந்தார்கள். இவற்றைத் தடுத்துத் தொழிற்சாலைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. எனவே, இந்தப் பல காரணங்களையும் உத்தேசித்து, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் அரசாங்கத்தாரே சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். இதுதான் சமயமென்று லெனின், தேச முழுமைக்கும் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தைக் கொண்டு புகுத்தினன். அரசாங்கத்தின் அமைப்பையும் நோக்கத்தையும் தெளிவு படுத்திக் காட்டினன். 1918-ஆம் வருஷம் ஜுலை மாதம் பத்தாந்தேதி அவன் வெளியிட்ட அறிக்கையின் முதல் பாகம் வருமாறு:

1. தொழிலாளர்கள், படை வீரர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோருடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சோவியத்துகளைக் கொண்ட குடியரசு நாடாக ருஷ்யா இனி இருக்கும் என்று இதன் மூலம் அறிவிக்கப் படுகிறது. எல்லா மத்திய, ஸ்தல அதிகாரங்களும் இந்தச் சோவியத்துகளின் கையிலேயே ஒப்படைக்கப் படுகின்றன.

2. சுதந்திரமாயுள்ள ஜாதியினர், அவர்கள் விருப்பப்படி ஒன்று சேரலாமென்கிற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தேசீயக் குடியரசு நாடுகளின் சமஷ்டியாக, ருஷ்ய சோவியத் குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது.

3. மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், சமுதாயத்தைத் தரவாரியாகப் பிரிவினை செய்வதை நிறுத்தும் பொருட்டும், சுரண்டுபவர்களைக் கண்டிப்பாக அடக்கிப்போட வேண்டு மென்பதற்காகவும், சமுதாயத்தை அபேத வாத முறையில் அமைக்கவேண்டு மென்பதற்காகவும், எல்லா நாடுகளிலும் அபேதவாதம் வெற்றி பெறவேண்டு மென்பதற்காகவும் கீழ்க்கண்டவாறு உத்தரவு செய்யப்படுகிறது :

(அ) நிலங்களின் மீது தனிப்பட்டவர்களுக்குள்ள சொந்த பாத்தியதை இதன் மூலம் ரத்து செய்யப்படுகிறது. எல்லா நிலங்களும், தேசீய சொத்தாகக் கருதப்பட்டு, உழைப்பாளிகளின் வசத்தில் ஒப்புவிக்கப்படும். இதற்கு முந்தி நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்களா யிருந்தவர்களுக்கு எவ்வித நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. நியாயமான முறையில் எல்லோருக்கும் நிலங்கள் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படும். ஆனால் எல்லோருக்கும் நிலத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள மட்டுமே பாத்தியதை உண்டு.

(ஆ) காட்டுப் பிரதேசங்கள், பூமியின் கீழ் உள்ள சுரங்கப் பொருள்கள், தேசீய முக்கியத்துவம் பெற்ற நீர் வசதிகள், கால் நடைகள், அவற்றைச் சேர்ந்தவைகள், மாதிரி விவசாயப் பண்ணைகள், விவசாய முயற்சிகள் முதலிய யாவும் தேசீய சொத்துக்களாகவே இனிக் கருதப்படும்.

(இ) தொழிற்சாலைகள், பொருள் விற்பனை ஸ்தாபனங்கள், சுரங்கங்கள், ரெயில்வேக்கள் முதலிய உற்பத்தி சாதனங்களும், போக்குவரத்து சாதனங்களும், தொழிலாளர் — விவசாயிகளடங்கிய சோவியத் குடியரசின்

கைக்குப் பரிபூரணமாக மாறுவதற்கு முன்னேற்பாடாகவும், சுரண்டுபவர்களைக் காட்டிலும் உழைப்பாளிகளின் அந்தஸ்துதான் மேலான தென்பதை ஊர்ஜிதம் செய்யும் பொருட்டும், தொழில் ஸ்தாபனங்களினுடைய நிருவாகம் இனி, "தலைமைப் பொருளாதாரக் கவுன்சிலி"ன் வசம் ஒப்படைக்கப் படும்.

சுமார் மூன்று வருஷ காலம், இந்தப் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை, சோவியத் அரசாங்கம் கண்டிப்பான முறையில் அனுஷ்டித்து வந்தது. இதற்கு "யுத்தகாலப் பொதுவுடைமை" என்று பெயர்.

முக்கியமான இந்த விஷயங்களைக் கவனித்து விட்டு, லெனின், பிறகு அரசாங்க யந்திரத்தைப் பழுது பார்க்கத் தொடங்கினன். முறுக்காணிகளும் திருகாணிகளும் நிறைய இருந்தன. இவைகளையெல்லாம் நிர்த்தாட்சண்யமாக அப்புறப்படுத்தினன். உதாரணமாக, பழைய நிருவாகத்தின் கீழ் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் புதிய நிருவாகத்தின் கீழ் வேலை செய்வதற்கு முணுமுணுத்தார்கள்; ஒத்துழையாமையை அனுசரித்தார்கள். இவர்களெல்லோரையும் கண்டிப்பாக உத்தியோகத்தினின்று விலக்கிவிட்டான். "வேலையில்லாதவர்களுக்கு உணவு கிடையாது" என்று எல்லோருக்கும் பொதுவாக ஒரு விதியை ஏற்படுத்தினன். பாங்கி முதலாளிகள், தங்களுடைய இரும்புப் பெட்டகங்களைத் திறந்து பணத்தை எடுத்துப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டு வர மறுத்தார்கள். அவற்றை வெடி மருந்து வைத்துத் திறந்து பணத்தைச் செலாவணிக்குக் கொண்டு வரச் செய்தான். இப்படிச் சில்லரையாக ஏற்பட்ட பலதடைகளைக் கொஞ்சங்கூட தயை காட்டாமல் விலக்கினன்.

7. பல நாடுகளின் எதிர்ப்பு

ருஷ்யர்கள், ஜெர்மானியர்களுடன் ப்ரெஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்கில் தனித்து ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது நேசக் கட்சியினருக்குப் பிடிக்கவில்லை. யுத்த நடுவில், ருஷ்யர்கள் தங்களைக் கைவிட்டதாக நினைத்தார்கள். தவிர, ருஷ்யாவில் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சோவியத் அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருப்பது, முதலாளித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வல்லரசுகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தங்கள் நாடுகளில் புரட்சியும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையும் பரவி விடுமோ என்று அஞ்சினுர்கள். எனவே, சோவியத் ஆட்சி முறை, ருஷ்யாவில் நிலைபெறுவதற்கு முன்னரே அதனை அழித்துவிடுவது தங்கள் கடமை யென்று கருதிவிட்டார்கள். இதற்காக, படை பலம், பண பலம் முதலியன யாவும் திரட்டப்பட்டன. ஐயோ, 1918-ஆம் வருஷம் பதிஞன்கு தேசங்கள், தங்கள் படை பலத்துடன் ருஷ்யாவை வளைத்துக்கொண்டன. ருஷ்யாவுக்குள் எந்தவிதமான உணவுப் பொருள்களும் செல்ல வொட்டாதபடி தங்கள் கப்பற்படைகளைக் கொண்டு தடுத்தன. 1918-ஆம் வருஷத் தொடக்கத்திலிருந்து 1920-ஆம் வருஷம் முடிய, சுமார் மூன்று வருஷ காலம் இந்த வல்லரசுகள் சோவியத் அரசாங்கத்தையும் ருஷ்ய மகாஜனங்களையும் படுத்தின பாடு சொல்லத் தரமன்று. பிரிட்டன் மட்டும் இந்தக் கைங்கரியத்திற்காக, சுமார் நூறு கோடி ரூபாய் செலவழித்தது.

இந்த வல்லரசுகள், ஏற்கனவே ஜார் அரசாங்கத்தின் கீழ் வேலை செய்துகொண்டிருந்து, இப்பொழுது சோவியத் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக் கலகக் கொடி தூக்கியிருக்கிற ராணுவத் தலைவர்கள் பலருக்கும் ஆயுதங்கள் உதவின; ஆட்களை அனுப்பின.

எல்லாம் ஜனநாயகத்தின் பெயரால்! ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குத்தான் !

இப்படி ஒன்று திரண்டெழுந்த ஏகாதிபத்திய சக்தியை எதிர்த்து நிற்பது, சோவியத் அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாத கடமையாயிற்று. அப்படி எதிர்த்து நின்றிராவிட்டால், அன்றே மடிந்துபோயிருக்க வேண்டியதுதான். எனவே, அது, சீர்குலைந்துபோயிருந்த தனது ராணுவத்தை முதலில் ஒழுங்குபடுத்தியது. இந்த வேலையை ட்ரோட்ஸ்கி மிக அருமையாகச் செய்தான். இவனுடைய கண்டிப்பான நிருவாகத்தின்கீழ், சோவியத் ராணுவமானது, ஒழுங்கிலும், ஒழுக்கத்திலும், திறமையிலும் வெகுவாக முன்னேறியது. ராணுவத்தின் எண்ணிக்கையும் லட்சக் கணக்கில் பெருகியது.

சோவியத் படைக்கு "செம்படை" என்றும், புரட்சி விரோதிகளின் படைக்கு "வெண்படை" யென்றும் பெயர். சோவியத் செம்படை, வெண்படைகளை எதிர்த்துப் பதினேழு போர்முகங்களில் ஒரே சமயத்தில் போராடி யிருக்கிறது என்று சொன்னால், அஃதொன்றே, ட்ரோட்ஸ்கியின் நிருவாகத் திறமைக்கு அத்தாட்சியல்லவா? இந்த இரண்டு படைகளுக்கும் மத்தியில் தேச மகாஜனங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு திணறினார்கள். உயிரழிவும் பொருட் சேதமும் சொல்லி முடியாது. சுமார் எழுபது லட்சம் ஜனங்கள் அகால மரணமடைந்தார்கள். உக்ரேன் என்ற பிரதேசத்தின் நிருவாகம் மட்டும், இந்தச் சண்டை நடைபெற்ற மூன்று வருஷத்தில், செம்படைக்கும் வெண்படைக்குமாகப் பதினான்கு முறை கைமாறியது !

இந்த நிலைமையில் சமுதாயமானது எப்படி ஒழுங்காக இயங்கிக்கொண்டிருக்க முடியும்? உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியாவது குறைந்து விட்டது. தொழிற்சாலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை.

1913-ஆம் வருஷத்தில் ருஷ்யா முழுவதிலும் உற்பத்தியான விவசாயப் பொருள்கள் எவ்வளவோ அதில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் 1920-ஆம் வருஷத்தில் உற்பத்தியாயிற்று. வயிற்றுப் பசிக்குச் சாப்பாடு அகப்படாது; அடுப்பெரிக்கக் கரி அகப்படாது. அநேக சந்தர்ப்பங்களில், ஜனங்கள், சிறப்பாக பீட்ரோகிராட் நகரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், பசியையும் குளிரையும் தாங்க முடியாமல் மரணத்தின் வாயிற்படியை எட்டிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இறந்துதான் அமைதி பெற வேண்டுமென்ற ஒரு நிர்க்கதியான ஸ்திதியில் ஜனங்கள் இருந்தார்கள். இந்தக் கால நிலையை ஓர் அறிஞன் வருணிக்கிறான் :—

> "ஜனங்களுடைய நிலைமை மிக மோசமாயிருந்தது. உலகத்திலுள்ள எல்லா வல்லரசுகளினுடையவும் துவேஷமோ சொல்லி முடியாது. இந்தத் துவேஷம் காரணமாக இவை, கிளப்பி விட்டு ஆதரவும் தந்து வந்த போராட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன; கடுமையாகவும் நடைபெற்றன. இந்த நிலைமையில் சோவியத் அரசாங்கம், சாகாமல் உயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கத்தான் முடிந்தது."

1920-ஆம் வருஷக் கடைசியில் தான் வல்லரசுகளின் தலையீடு நின்றது. அவைகளும் வருஷக் கணக்காகச் சண்டை போட்டுச் சண்டை போட்டு ஓய்ந்து போயிருந்தன. எனவே, வேறு வழியின்றி, தங்கள் துருப்புகளை ருஷ்யாவிலிருந்து வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு விட்டன. இந்தத் துருப்புகளோடு, சோவியத் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அங்கீகரிக்க முடியாத ருஷ்யர்களும், அந்நியர்களும், எல்லோரும் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். ருஷ்யாவில் ஏற்பட்ட கலகங்களைச் சாதகமாகக் கொண்டும், அந்நிய வல்லரசுகளின் தூண்டுதலின் பேரிலும், நூற்றுண்டுக்

கணக்காக ருஷ்ய ஏகாதிபத்தியத்திற் குட்பட்டிருந்த லாட்வியா, லிதுரனியா, எஸ்தோனியா முதலிய நாடுகள் சுதந்திரக்கொடி தூக்கின. சோவியத் அரசாங்கம் மிகுந்த ராஜதந்திரத்துடன் இவைகளின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்து, இவைகளோடு சிநேக ஒப்பந்தமும் செய்துகொண்டது.[1] கடைசியில், 1920-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தோடு எல்லாச் சச்சரவுகளும் ஒருவாறு தீர்ந்தன ; அமைதி ஏற்பட்டது.

ஆனால் சோவியத் அரசாங்கம் இந்த அமைதியிலே ஆறுதல் அடைந்துவிடவில்லை. யுத்தகாலப் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தை முன்னைவிட அதிக தீவிரமாக அனுஷ்டிக்கத் தொடங்கியது. அதாவது, எல்லாத் தொழில்களும் தேசீய மயமாக்கப்பட்டன. தனிப்பட்டவர்கள் லாபத்திற்காக வியாபாரம் செய்யக்கூடாதென்று தடுக்கப் பட்டார்கள். பொதுவுடைமை முறையில் விவசாயம் நடைபெற வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறந்தது. ரெயில், தபால், தந்திக் கட்டணங்கள் முதலியன ரத்து செய்யப்பட்டன. நாணயச் செலாவணி என்பது இல்லாதொழிந்தது. இந்த மாதிரி புதுப் புது உத்தரவுகள் பிறந்துகொண்டிருந்தன.

8. பொதுவுடைமைத் திட்டத்தின் பலன்

இவைகளினால் உண்டான பலன் என்ன ? கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள், தங்களுக்குத் தேவையான அளவு மட்டும் உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டார்கள். அதனால் நகரவாசிகளுக்குப் போதிய ஆகாரம் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. கிராமங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் சென்றால் தானே, நகரவாசிகள் சாப்பிட முடியும்? கிராம விவசாயிகள், விற்பனைக் கென்று உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி

1 1940. ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம், இந்தமூன்று நாடுகளும் மறுபடியும் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்துக்குட் பட்டு விட்டன.

செய்ய இஷ்டப்படவில்லை. விற்ருல் பணங் கிடைக்கா தென்பதை, அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். நாணயப் பரிவர்த்தனை ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதல்லவா? பண்டமாற்றல் விவகாரந்தானே? நகரவாசிகளின் பண்டங்கள் கிராம வாசிகளுக்கு என்ன உபயோகம்? எனவே, நகரவாசிகள், தங்களிடத்திலேயுள்ள சாமான்களை மூட்டை கட்டிக் கொண்டு, கூட்டங் கூட்டமாகக் கிராமங்களுக்குச் சென்று அந்தச் சாமான்களை விவசாயிகளிடம் வலியக் கொடுத்து, தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு நகரங்களுக்குத் திரும்புகிற நிலைமை ஏற்பட்டது.

நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான கூலி விகிதம் என்ற முறை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டு விட்டபடியால், பொருளுற்பத்தி குன்றிவிட்டது. ஜனங்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அகப்படாமையினுல், அநேக நகரங்கள் காலியாயின. பீட்ரோகிராட் நகரத்தில் மட்டும் ஜனத்தொகை மூன்றில் ஒன்ருகக் குறைந்து விட்டது. அங்கிருந்த மர வீடுகள் உடைக்கப்பட்டு அடுப்பெரிக்க உபயோகிக்கப் பட்டன. வியாபாரம் என்பது இல்லாமலே போய்விட்டது.

இத்தனை அவஸ்தைகளுக்கு மத்தியிலே, என்றுமில்லாத ஒரு பஞ்சம் தேச முழுவதிலும் ஏற்பட்டு விட்டது. இதற்கு முன் ருஷ்யாவில் எத்தனையோ பஞ்சங்கள் உண்டா யிருக்கின்றன; ஜனங்கள் மாண்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் இந்த 1921-ஆம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப்போல் கடுமையான பஞ்சம் ஒரு பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லை. இதில் மொத்தம் 430 லட்சம் பேர் இறந்து போனுர்கள். வயிற்றுக்குத் தீவனம் அகப்படாமல், கால் நடைகள் வேறே லட்சக் கணக்கில் மாண்டு வந்தன. இனியும் லட்சியம் என்று

சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், ஜனங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்களா? அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக்குட்டிக் கலகங்கள் ஆங்காங்குக் கிளம்ப ஆரம்பித்தன. வயிற்றுக்குச் சாப்பாடு வேண்டுமென்ற கூக்குரல் வலுத்தது. போல்ஷ்வெக்கர்களின் பிடிவாதத்தினால்தான் இவ்வளவு தூரம் தேசம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்ற எண்ணங்கூட ஜனங்களுக்கு உண்டாகத் தொடங்கியது.

பார்த்தான் லெனின்; யுத்தகாலப் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தைத் தற்காலிகமாக வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு விட்டு, ஒரு "புதிய பொருளாதாரத் திட்ட"த்தை[1] அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்தான். பழைய மாதிரி, நாணயச் செலாவணி முறை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. விவசாயிகள், தங்கள் விளை பொருள்களைப் பணத்திற்குக் கிரயம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். நிலவரி புதுப்பிக்கப்பட்டது. ரெயில், தபால், தந்திக் கட்டணங்கள் முன்மாதிரி விதிக்கப்பட்டன. தனிப்பட்டவர்கள் சொந்த முறையில் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டார்கள். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் 'மார்க்கெட்டு'களில் விற்பனைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டன.

இந்தப் புதிய பொருளாதாரத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததனால், லெனின் தனது பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு விட்டானென்று, முதலாளித்துவத்தின் மடியிலே வளர்ந்தவர்கள் கொக்கரிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், இது சரியல்ல; உண்மையுமல்ல. லெனின் ஒரு சிறந்த ராஜ தந்திரி. இரண்டு அடி முன் செல்வதற்கு ஓர் அடி பின் வாங்கவேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்தால், அப்படிச் செய்ய அவன் பின்

1 New Economic Policy.

வாங்கியதே கிடையாது. அது போன்றதொரு சந்தர்ப்பம்தான் இது. பொதுவுடைமை என்னும் கட்டடத்தின் மேல்மாடியில், தான் ஸ்திரமாக இருந்து கொண்டு, கீழேயுள்ள சில சாளரங்களைச் சில்லரை வியாபாரிகளுக்குத் திறந்துவிட்டான். இதுதான் புதிய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் ரகசியம். இதைப் பற்றிப் பின்னரும் விஸ்தரித்துக் கூறுவோம்.

சோவியத் அரசாங்கம், யுத்தகாலப் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தை எப்பொழுது வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு விட்டதோ அப்பொழுதே, அந்நிய நாட்டு முதலாளிகள் அதனுடன் சிநேகம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். எந்த வல்லரசுகள் இதுகாறும் சோவியத் அரசாங்கத்தை அழித்துவிட வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு திரிந்தனவோ அந்த வல்லரசுகளே, இப்பொழுது சோவியத் அரசாங்கம் அழியவில்லையென்பதை அறிந்துகொண்டன; அதற்கு நல்ல புத்தி ஏற்பட்டு மறுபடியும் முதலாளித்துவ வழிக்கே வந்துவிட்டதென்று சுய திருப்தி அடைந்தன; அதனோடு கைகுலுக்க விரும்பிய தங்கள் நாட்டு முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு காட்டின. முதலாளிகளின் நோக்கமென்ன? லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பது. எப்படிச் சம்பாதித்தாலென்ன? எங்கே சம்பாதித்தாலென்ன? அதற்காக யாரோடு சிநேகம் செய்துகொண்டா லென்ன? இங்கிலாந்துதான்- "கொலைகாரர்களோடு கைகுலுக்க முடியாது" என்று சொன்ன லாயிட் ஜார்ஜை[1] பிரதம மந்திரியாகக் கொண்டிருந்த இங்கிலாந்துதான்- இதற்கு முதல் வழி காட்டியது. 1921-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ஆங்கிலோ-சோவியத் வியாபார ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. இதற்குப் பிறகு, எல்லா நாடுகளும் ருஷ்யாவோடு வியாபார ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொண்டன. அந்நிய நாட்டு முதலாளிகள் கூட்டங் கூட்டமாக

1 Lloyd George: 1863—1945.

ருஷ்யாவுக்குச் சென்றார்கள். வெறுங்கையுடனா? இல்லை. பணப் பையுடன். ஏன்? தொழில்கள் ஆரம்பிக்க; அரசாங்கத்திற்குக் கடன் கொடுக்க. இப்படித் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதும் அரசாங்கத்திற்குக் கடன் கொடுப்பதும் எதற்காக? லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவா? இல்லவே இல்லை. ருஷ்யாவை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக! ருஷ்யர்கள் நன்றாக வாழ வேண்டுமென்பதற்காக! எந்த நாட்டுக்குமே முதலாளிகள் இந்த மாதிரி நோக்கத்துடன்தான் செல்கிறார்கள்!

9. சமதர்மக் குழந்தை

புதிய பொருளாதாரத் திட்டம் 1921-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1928-ஆம் வருஷம் வரை நடைமுறையில் இருந்தது. இந்த ஏழு வருஷ காலத்தில், சோவியத் தலைவர்கள், தேசத்தை ஓர் உருப்படியாக்கினார்கள்; உடைந்துபோய்க் கிலமாகிக்கிடந்த பொருளாதார வாழ்க்கையைச் சீர்படுத்தினார்கள்; புதிய ஒரு ஜாதியையே சிருஷ்டித்தார்கள். இதற்காக இவர்கள் பட்ட பாடும், உழைத்த உழைப்பும் சொல்லத்தரமன்று. ஒரு ஜாதி முன்னுக்கு வர வேண்டுமானால், அதற்காக அந்த ஜாதியின் தலைவர்கள் எவ்வளவு தன்னல மறுப்புடையவர்களாயிருக்க வேண்டியிருக்கிறது! எளிய வாழ்க்கை, அதாவது இயற்கை வாழ்க்கை என்பதை எப்படி எழுத்துப் பிசகாமல் அனுஷ்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது!

ஒரு தேசம் பொருளாதார விஷயத்தில் மற்றொரு தேசத்திற்கு அடிமைப்பட்டிராமல் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு விடுமானால், அது, தன்னுடைய சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்றிக்கொண்டு விட முடியும் என்பதை தீர்க்கதரிசியான லெனின் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்தான். இதற்கேற்றாற்போலவே திட்டங்

களைத் தயாரித்தான். முதலில் மின்சார உற்பத்திக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அநேக நிபுணர்களைக்கொண்டு ஒரு திட்டம் வகுத்தான். நாடெங்கணும் மின்சார உற்பத்தி ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டன. இப்படி ஏற்பட்டதன் பயனாக, கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டாயிற்று. தொழில்கள் அபிவிருத்தியாயின. மின்சார உதவியினால், விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் குறைவான உழைப்பில் அதிகமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்தார்கள். இதனால் கிராமத்தில் வசிக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான செய்பொருள்களும், நகரத்தில் வசிக்கும் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான உணவுப்பொருள்களும் மலிவாகவும் நிறையவும் முறையே கிடைத்தன. ஜனங்களுக்கு ஒரு புதிய மனப்பான்மை ஏற்பட்டது. பழைய குருட்டு வழிகளை விடுத்து, புதிய வழிகளைக் கடைப்பிடித்தார்கள்.

10. பொருளாதாரத் திட்டங்கள்

தேசத்தின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால் மட்டும் போதாது, தேசத்தின் பொருளாதார வாழ்வையும் தங்கள் சுவாதீனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்படி வைத்துக்கொண்டால்தான் சமதர்ம லட்சியத்தைக் கைவிடாமல் காப்பாற்ற முடியும் என்பதை, சோவியத் தலைவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே நன்கு தெரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். யுத்தகாலப் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தை லெனினும் அவனுடைய சகாக்களும் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்களென்று சொன்னால், தேசத்தின் உற்பத்திச் சாதனங்கள், பொருளுற்பத்தி, வியாபாரம் முதலிய அனைத்தையும் தனிப்பட்டவர்களுடைய சுவாதீனத்திற்கு விட்டு, அவர்களிஷ்டப்படி சுரண்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பது

அர்த்தமல்ல. அப்படி அவர்கள் செய்யவே இல்லை. சில்லரைச் சாமான்களை உற்பத்தி செய்வது, சில்லரை வியாபாரம், இப்படிப்பட்ட சிறிய அமிசங்களைத்தான் தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைக்கு விட்டனர். இப்படிச் செய்து, தேசத்தின் உற்பத்திச் சக்திக்குச் சிறிது உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களின் நோக்கம். ஏனென்றால், லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஓர் ஆசை, சதா தூண்டிக் கொண்டிருக்குமல்லவா? ஆனால், இந்த ஆசையை வளரவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள். எப்படி? தேசத்தின் பெரிய தொழில்கள், மின்சார ஸ்தாபனங்கள், அந்நிய நாட்டு வியாபாரம், உள்நாட்டு வியாபாரம், போக்கு வரவு சாதனங்கள் முதலியவற்றில் ஒரு சிறிய விகிதாசாரம் தவிர, பெரும்பாகம் ஜனங்களின் பொதுச் சொத்தாகவே கருதப்பட்டது. அதாவது இவையனைத்தும் அரசாங்கத்தின் சுவாதீனத்தில் இருந்தன. இதனால், அரசாங்கமே, பொருளுற்பத்தி செய்கிற முதலாளியாகவும், அந்தப் பொருள்களை விநியோகிக்கிற வியாபாரியாகவும் இருந்தது. ஜனங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை நல்ல முறையில் தயார் செய்து, குறைந்த விலைக்கு விற்க இவர்களால் முடிந்தது. ஏனென்றால், இவர்களுக்குத்தான் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லையே. லாபம் சம்பாதிப்பது என்று சொன்னால், அஃது ஒரு தனி மனிதனுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் சாதனமல்ல; அவனுடைய சுய நலத்தை வளர்க்கும் ஒரு தூண்டுகருவி. சோவியத் அரசாங்கம் ஜனங்களுடைய அரசாங்கம். அரசாங்கம் வேறே, ஜனங்கள் வேறே என்ற வேற்றுமை அங்கு இல்லை. ஜனங்களுடைய நன்மையைத் தவிர்த்து அரசாங்கத்தின் நன்மை என்று தனியாக ஒன்று இல்லை. இதனால், சுய நலத்திற்கு அங்கு இடமில்லை. லாபம் சம்பாதிக்க

வேண்டுமென்ற அவசியமும் அதற்கு இல்லை. ஜனங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதிலேயே அது திருப்தியடைகிறது; அடைந்தது. இப்படி, ஜனங்களுக்குத் தேவையான சாமான்களை நல்ல முறையில் தயார்செய்து அடக்க விலைக்கு விற்பதற்கென்று அரசாங்கமானது, பல கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளை ஆங்காங்கு ஸ்தாபித்தது. இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மொத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் வியாபாரம் செய்தன; நல்ல பொருள்களை மலிவாக விற்றன. ஜனங்கள் இவைகளை ஆதரித்தார்கள். இவைகளுக்கு எதிராகத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் என்ன செய்ய முடியும்? எப்படி லாபம் சம்பாதித்துப் பணக்காரர்களாக முடியும்? புதிய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் சிறிது காலம் வரை, அதாவது ஜனங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற சக்தி தனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்று அரசாங்கம் உணர்கிறவரை, இவர்கள் ஆதரிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, இவர்களுக்கு அநேக நிர்ப்பந்தங்கள் விதிக்கப்பட்டன. மெதுமெதுவாக இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு விட்டார்கள். இவர்கள் தான் பிற்காலத்தில் சோவியத் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகச் சூழ்ச்சி செய்தவர்கள்.

அந்நியநாட்டு வியாபாரம் முழுவதையும் சோவியத் அரசாங்கம் தன்னுடைய சுவாதீனத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தபடியால், அது, தேசத்தின் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் என்னென்ன தேவையோ அவைகளை மட்டுந்தான் அந்நிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்துக் கொண்டது. இதனோடு, சொந்த நாட்டில் அகப்படாத- ஆனால், ஜனங்களுக்கு அவசியம் தேவையாயிருக்கிற - சில பொருள்களையும் இறக்குமதி செய்ய அனுமதித்தது. ஆடம்பரப் பொருள்கள் யாவும் இறக்குமதி செய்யப்படுவதினின்று கண்டிப்பாக

விலக்கப்பட்டன. தேச மக்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் ஈடுபடக்கூடா தென்றும், இயற்கையான, நிதானமுள்ள வாழ்க்கையையே நடத்த வேண்டு மென்றும், ஆரம்பத்திலிருந்தே சோவியத் அரசாங்கம் வேலை செய்து கொண்டுவந்தது. "ஆடம்பரம், சமதர்மத்தை அழித்துவிடும்; வெளிப்பகட்டு, வீண் செலவு, அகம்பாவம் இவைகளை உண்டாக்கும்; இவைகளில்லாமல் செய்யவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கம்" என்று சோவியத் அதிகாரிகள் கூறி வந்தார்கள். இப்படி அந்நிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பொருள்களை அரசாங்கத்தார், சொற்ப லாபத்திற்கு, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் ஜனங்களுக்கு விற்றார்கள். இதே பிரகாரம், தேசத்தில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களில், ஜனங்களின் தேவை போக மிகுதியானவற்றை அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தார்கள். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைத்தது. இந்த வருமானங்களைக் கொண்டு, தேசத்தின் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் தேவையான யந்திரங்கள், கருவிகள் முதலியவற்றை வாங்கினார்கள். பிரதி வருஷமும் தொழிற்சாலைகள் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வந்தன. விவசாய உற்பத்தியும் விருத்தியாகிக் கொண்டு வந்தது.

இதே பிரகாரம் விவசாயிகளின் க்ஷேமத்தையும் அரசாங்கத்தார் கவனிக்கத் தொடங்கினார்கள். ருஷ்யாவில் விவசாயிகளை மூன்று தரத்தினராகப் பிரித்திருந்தார்கள். முதலாவது, பெரிய பண்ணைக்காரர்கள். இவர்களைக் "குலாக்குகள்"[1] என்று அழைப்பார்கள். கிராமத்துப் பெரியதனக்காரர்கள் என்று இவர்களைச் சொல்லலாம். கொஞ்சம் அதிகமான

---

1 Kulaks.

பூஸ் திதியுடையவர்களெல்லாரும் இந்தத் தரத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். இரண்டாவது, மத்தியதரத்து விவசாயிகள். இவர்கள் சொற்ப நிலபுலங்களை வைத்துக் கொண்டு சுயமாக ஜீவனம் செய்துகொண்டிருக்கிற வர்கள். மூன்ருவது, நிலத்திலே வேலை செய்கிற வர்கள். இவர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் கிடையாது. மற்றவர்களுடைய நிலத்தைக் கூலிக்கு உழுது பயி ரிடுகிறவர்கள். விவசாயிகளிலே இவர்கள்தான் பெரும் பான்மையோர். இவர்களைக் குலாக்குகள் கசக்கிப் பிழிந்து வந்தனர். இவர்களுக்குத் தேவையானபோது கடன் கொடுத்து, இவர்களைத் தங்கள் அடிமைகள் போல் நடத்திவந்தனர். ஒருவர் உழைப்பிலே மற்ருெரு வர் வாழக்கூடாதென்ற கொள்கையுடைய சோவியத் அரசாங்கத்தார், இந்த மாதிரி அக்கிரமங்களை யெல் லாம் சட்ட மூலமாக அகற்றி விட்டனர்.

ருஷ்யா எப்பொழுதுமே மதபக்தி நிறைந்த நாடு. "தெய்வத் திருநாடு" என்று தங்கள் நாட்டைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்வதிலே ருஷ்யர்களுக்கு ஒரு பெருமை. ஜார் மன்னனை "தெய்வத் திருத்தந்தை" என்றுதான் அழைப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நாட்டிலே, புரோ கிதர்களுடைய ஆதிக்கத்துக்குக் கேட்கவேண்டுமா? இவர்களுக்கு ஏராளமான சொத்து, சுதந்திரங்கள் இருந்தன. இவைகளை யெல்லாம் சோவியத் அரசாங் கத்தார் பறிமுதல் செய்ததோடு, புரோகிதர்களுடைய ஆதிக்கத்தையும் குறைத்தனர். எதிர்ப்புக் காட்டிய வர்கள் கடுமையாக அடக்கப்பட்டார்கள். மதம் கார ணமாக ஒருவனுக்கு விசேஷ சலுகைகள் காட்டப் படக்கூடாதென்பது சோவியத் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். கடவுள் நம்பிக்கை என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஜனங்கள் தன்னம்பிக்கையை இழந்து விடக்கூடாதென்பது அவர்கள் கவலை. ஜனங்கள், மதச் சடங்குகள் என்று சொல்லி ஏராளமான பணத்

தைச்செலவழித்து வந்தார்கள். இப்படிச் செலவழித்து அவர்கள் மோட்சமார்க்கத்தில் செல்லவில்லை: வறுமைக் குழியில்தான் இறங்கினார்கள். இதனை அரசாங்கத்தார் தடுத்துவிட்டனர். அரசியல் வேறாகவும், மதம் வேறாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. பள்ளிக்கூடங்களில் மதபோதனை நிறுத்தப்பட்டது. பதினெட்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களாக நான்கு பேரைக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு யாராவது மதபோதனை செய்தால், அவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவைப் போலவே ருஷ்யாவிலும் பல மாகாணங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒவ்வொரு தனிநாடு மாதிரி. 1917-ஆம் வருஷத்தில் போல்ஷ்வெக் கட்சியினர் அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோது, பொதுவாக, ருஷ்யா, குடியரசு முறையில் ஆளப்படும் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இது சரிவர விளக்கப்படவில்லை. 1923-ஆம் வருஷம், ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் பூரணப் பொறுப்பாட்சி உரிமை அளிக்கப்பட்டு, எல்லா மாகாணங்களும் சேர்ந்த ஒரு சமஷ்டிக் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது முதற்கொண்டுதான் ருஷ்யாவுக்கு "சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்" என்ற பெயர் வந்தது. அதாவது, பல குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கியந்தான் ருஷ்யா. இது தவிர ருஷ்யாவிலுள்ள பல ஜாதியினருடைய பாஷை, கலாசாரம், நாகரிகம் முதலியன பாதுகாக்கப்படுவதற்காகத் தனித் தனி ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவைகளின் மூலமாக அவரவர்களுடைய பாஷை முதலியன வளர்ச்சி பெற்றன. எல்லோருக்கும் பொதுவான தேசம் என்ற உணர்ச்சியை நன்றாக வலியுறுத்தி விட்டு, மற்ற விஷயங்களில் அந்தந்த ஜாதியினருக்கும் பரிபூரண உரிமை அளித்துவிட்டனர் சோவியத் அரசாங்கத்தினர்.

பொதுவாக, இந்தப் புதிய பொருளாதாரத் திட்ட காலத்தில், ருஷ்யா, பொருளுற்பத்தி, விவசாய அபிவிருத்தி முதலிய விஷயங்களில் ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்திற்கு முன்னிருந்த நிலைமையை அடைந்தது. ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. கொடுங்கோலாட்சியினுலும், பொருளாதார அடிமைத்தனத்தினுலும் சகஜமாக ஏற்படுகிற ஒரு சோர்வு அவர்களை விட்டகன்றது. அவர்கள் புதிய நம்பிக்கை பெற்ருர்கள்; புதிய வாழ்க்கை தொடங்குவதற்குத் தயாரானுர்கள். இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? சோவியத் தலைவர்களின் தன்னல மற்ற உழைப்பு; லட்சியத்திலே அவர்கள் கொண்ட உறுதியான நம்பிக்கை.

ஆனுல் துரதிருஷ்ட வசமாக, லெனின், இந்தப் புதிய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் வளர்ச்சியையும் விளைவையும் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. எப்பொழுதுமே மகான்கள், தங்களுடைய காரியத்தின் பலனைப் பாராமலும் அனுபவியாமலுமே போய்விடுகிருர்கள். லெனிலும் அப்படித்தான். புதிய பொருளாதாரத் திட்டம் ஒரு வகையாக வேலை செய்யத் தொடங்கின காலத்திலிருந்தே, அவனுக்கு உடம்பு சரியில்லாமலிருந்தது. வர வர க்ஷீணதசை அடைந்து கொண்டு வந்தான். கடைசியில் 1924-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தோராந் தேதி கடைசி தடவையாகக் கண் மூடிக் கொண்டு விட்டான். அன்று ருஷ்ய மகாஜனங்கள் அவனைத் தங்கள் கண்ணீரினுல் கழுவினுர்கள். ஏனென்ருல், அவர்களுடைய கண்ணைத் திறந்துவிட்ட மகான் அல்லவா அவன்?

IX. சமதர்மம் என்றால் என்ன ?

1. மார்க்ஸ் கண்டது

சமதர்ம சித்தாந்தத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தன் கார்ல் மார்க்ஸ். அவனுடைய வாழ்க்கை ஒரு துன்பக் கடல். ஆனால் அதிலிருந்துதான், மானிட ஜாதியின் இன்ப வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற சாதனம் பிறந்தது. அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் அவனுடைய சித்தாந்தம் பரிகசிக்கப்பட்டது. ஆனால், அவன் பிறந்த நூறாவது வருஷத்தில், அஃது ஒரு திட்டமாக அதிகார ஸ்தானத்தில் ஏறி அமர்ந்து ஆட்சி புரியத் தொடங்கியது. பகற் கனவாகக் கருதப்பட்டது, நனவு முறையாக அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

மார்க்ஸின் தத்துவத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஆராய்ச்சி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதனுடைய ஆழத்திலே நாம் அமிழ்ந்து போகிறோம்; அதனுடைய தர்க்க நியாயத்தில் ஈடுபட்டு விடுகிறோம். ஒரு சிலருடைய இருதயம், அந்தத் தத்துவத்திற்கு இடங் கொடாமலிருக்கலாம். ஆனால், யாருடைய அறிவும் அதற்கு வணக்கஞ் செலுத்தாமலிருக்க முடியாது. ஏனென்றால், மனித அறிவுக்கு எட்டாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அல்லது ஒரு சக்தியைப் பற்றி அவன் சொல்லவில்லை; கற்பனை உலகத்திற்கு நம்மை அழைத்துக்கொண்டு போகவில்லை. இந்த உலகத்திலே மனிதனுடைய வாழ்க்கை, மனிதர் பலரைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை, எப்படி இருக்க வேண்டும், எந்த மாதிரி இருந்தால் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லா ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமம் உண்டாகும் என்பவைகளைப் பற்றியே அவன் சொல்கிறான்; அமானுஷ்ய சக்திகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவைகளைக் கண்டு மனிதன் அஞ்சிக் கொண்டிராமல் அவைகளைத்

தன் ஆதீனத்திற்குட்படுத்திக் கொள்ள முயல வேண்டியது மனிதன் கடமை என்று வற்புறுத்துகிறான். மனிதராய்ப் பிறந்த எல்லோருக்குமே, அவன் தத்துவம் பொதுவானது; பொருந்தியது. அவன் பேசுவதெல்லாம் உலகத்தை நோக்கி; சர்வ ஜனங்களின் சௌக்கியத்தைக் கருதி. பால், வகுப்பு, மதம், நிறம் முதலிய எந்தவிதமான வேற்றுமைகளும் அவன் பார்வையில் படவேயில்லை. அவனுடைய தத்துவத்தை, சமதர்மம் என்ற பெயரிட்டு அழைப்பதுதான் பொருந்தும். அபேதவாதம் என்றும் பொதுவுடைமை என்றும் அழைப்பது, அவனுடைய கோட்பாட்டின் அல்லது நோக்கத்தின் ஒவ்வோர் அமிசத்தை மட்டும் எடுத்துக் காட்டுவது போல இருக்கிறது. அபேதவாதம் என்று சொன்னால், அது நடைமுறையில் கொணரமுடியாத ஒரு தத்துவ அளவோடு நிற்பது போல் அர்த்தம் தொனிக்கிறது. மார்க்ஸின் தத்துவம், எதிர்மறைத் தத்துவமல்ல; உடன்பாட்டுத் தத்துவம். பொதுவுடைமை என்று சொல்கிறபோது, மனிதனுடைய அல்லது சமுதாயத்தினுடைய பொருளாதார வாழ்க்கையை மட்டும் குறிப்பது போல இருக்கிறது. ஆனால் மார்க்ஸின் சித்தாந்தம், மானிட வாழ்க்கையின் எல்லா அமிசங்களையும் ஐக்கியப்படுத்திக் காட்டுகிறது; எல்லோரும் ஓரினம், எல்லோரும் ஒரு குலம் என்ற உண்மையை வலியுறுத்துகிறது. அது, மானிட வாழ்க்கை முழுவதையும் கவிந்து கொண்டிருப்பதால், அதனைச் சமதர்மம் என்று அழைத்தலே பொருந்தும். "மானிட வாழ்க்கையின் அடிப்படையான நோக்கங்கள், நலன்கள் இவையனைத்திலும், மானிட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு விகாசத்திலும், பரிபூரணமான மாறுதலை நாடி நிற்பது "போல்ஷ்வெஸம்" என்பது ஓர் அறிஞனுடைய வாக்கு.

மார்க்ஸினுடைய சித்தாந்தத்தைப்பற்றி விரிவான வியாக்கியானம் செய்து கொண்டு போவது இங்கு நோக்கமல்ல. அவனுடைய வாழ்க்கை எப்படி ஒரு பெருந் துன்பக் கடலாயிருந்ததோ அப்படியே அவனுடைய சித்தாந்தமும் ஒரு விரிவான சமுத்திரம். மானிட சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தை அவன் விஞ்ஞானக் கண் கொண்டு பார்க்கிறான். மனிதன் போராடிப் போராடித்தான், காட்டுமிராண்டி நிலையிலிருந்து இன்றைய சிக்கலான நாகரிக நிலைக்கு வந்திருக்கிறானே தவிர, புறச் சக்திகள், அதாவது மனிதனுடைய அறிவுக்கு எட்டாத சக்திகள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு அவனை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவரவில்லையென்பதை அவன் தர்க்க ரீதியாக நிரூபித்துக் காட்டுகிறான்.

2. மனிதனும் சரித்திரமும்

மனிதன்தான் சரித்திரத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறானே தவிர, சரித்திரம் மனிதனைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. அவனுடைய இந்தச் சரித்திரம், போராட்ட மயமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இயற்கையோடு போராட்டம்; சகோதர மனிதனோடு போராட்டம்; இல்லாதவர்களுக்கும் உள்ளவர்களுக்கும் போராட்டம்; பழைய நம்பிக்கைகளுக்கும் புதிய எண்ணங்களுக்கும் போராட்டம்; எல்லாம் போராட்டம்; எப்பொழுதும் போராட்டம். இந்தப் போராட்டங்கள், அரசியல் புரட்சி யென்றும், பொருளாதாரக் குழப்பம் என்றும், மதச் சண்டையென்றும் இப்படிப் பலவிதமாகப் பெயரெடுத்துக் கொண்டு சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று விடுகின்றன. இந்தப் போராட்டங்களுக்கு மத்தியிலேதான் மனிதன் வளர்ச்சியடைய வேண்டியிருக்கிறது; சமுதாயம் உருப்படியாக வேண்டியிருக்கிறது.

ஏன் இப்படி? போராட்டங்கள் நடைபெற வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? ஆதிகாலத்தில் மனிதன்,

தனக்குத் தேவையான பொருள்களைத் தானே உற்பத்தி செய்துகொண்டு வந்தான். பிறகு ஜனத்தொகை பெருகப் பெருக, சமுதாயம் விரிய விரிய, அவனுடைய உற்பத்தி முறைகள் மாறின. தேவைக்கு மிஞ்சின பொருள்களை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினுன். சமுதாயத்தில் பிளவு ஏற்பட்டது. உழைத்து உழைத்துப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வோர் பெரும்பாலோராகவும், அந்த உழைப்பை மேற்பார்வை செய்வோர், உழைப்பினின்று ஊதியம் பெறுவோர், அந்த உழைப்பாளிகளைப் பகைவரினின்று காப்பாற்றுவோர், அவர்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகக் கடவுளை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்வோர், தேசத்தின் அரசியலை நடத்துவோர் ஆகிய இவர்கள் சேர்ந்து சிறுபான்மையோராகவும் பிரிந்தனர். அதாவது ஏழைகளென்றும் பணக்காரர்களென்றும் இரு பிரிவினராகப் பிரிந்தார்கள். இந்த இரு பிரிவினரும் அவரவருடைய உரிமைகளை ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்காக நடத்திய போராட்டங்களின் தொகுப்புதான் சரித்திரம். பணக்காரர்கள், பழைய சம்பிரதாயங்கள், பழைய கொள்கைகள், பழைய சமுதாய அமைப்பு, இப்படி எல்லாம் பழமையாக, இருந்தது போலவே இருக்கவேண்டு மென்பதற்காகப் போராடுவார்கள். ஏழைகள், புதிய வாழ்வு பெறவேண்டு மென்பதற்காகப் போராடுவார்கள். சமுதாயத்தில் ஏழைகளென்றும் பணக்காரர்களென்றும் வித்தியாசங்கள் இருக்கிற வரையில், இந்தப் போராட்டங்கள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். மார்க்ஸீய பாஷையில் சொல்லப்படுகிற வர்க்கப் போராட்டம் என்பது இதுதான். இந்த வர்க்கப் போராட்டங்கள் இல்லாதிருக்க வேண்டுமானுல், வர்க்கப் பிரிவினைகளே இல்லாதிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயம்—வர்க்கப் பிரிவினைகள் இல்லாத ஒரு சமுதாயம், உலகப் பொதுவான ஒரு சமுதாயம்—

அமையுமாஞல்தான், சர்வ ஜனங்களும் சுகப்பட முடியும். இப்படி வர்க்கப் பிரிவினைகள் இல்லாத ஒரு சமுதாயம் அமைய வேண்டுமாஞல், வர்க்கப் போராட்டங்களே இல்லாதிருக்க வேண்டுமாஞல், பொருளுற்பத்தி முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதாவது தேவைக்காகப் பொருளை உற்பத்திசெய்ய வேண்டுமே தவிர, லாபத்திற்காகப் பொருளை உற்பத்தி செய்யக் கூடாது. மற்றும், பொருளுற்பத்திக்குச் சாதனங்களாயுள்ளவைகளை ஒரு சிலருடைய சுவாதீனத்திற்கு விடாமல், தேசத்தின் பொதுச் சொத்தாக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு நோக்கங்களும் நிறைவேறுவதற்கேற்ற விதமாக அரசியல் அமைப்பு இருக்க வேண்டும். இந்த அரசியல் அமைப்பில், மனிதனுடைய சக்திகள் சமுதாய நலனுக்காகவே உபயோகிக்கப் பெறுகின்றன. தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளனுய் இருப்பதுவே தனது கடமையென்று ஒவ்வொருவனும் கருதுகிருன். இந்த மாதிரியான பலதிறப்பட்ட அமிசங்களைக் கொண்ட மார்க்ஸின் சித்தாந்தத்திற்கு லெனின் அநேக வியாக்கியானங்கள் செய்திருக்கிருன்; அப்படி வியாக்கியானங்கள் செய்ததோடு நில்லாமல், அனுஷ்டானத்திற்கும் கொண்டு வந்தான்.

இப்படி இவன் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு தான், மார்க்ஸின் தத்துவத்திற்கு அறிஞர் உலகத்தில் ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது. அதன் மீது ஜனங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. அதுவரையில், ஒரு சிலருக்கு அது பொற்கனவாக இருந்தது; இன்னுஞ் சிலருக்கு, எளிதிலே உடைந்து போகக்கூடிய மட்பாண்டமாக இருந்தது. ஆனல் அஃது, இரண்டும் இல்லை. ஒரு ஆசிரியன் கூறுகிற மாதிரி, சமதர்மம் என்பது ஒரு பூதமுமல்ல; அல்லது நமக்கு எட்டாத ஒரு கடவுட் சக்தியுமல்ல. இப்படி இரண்டிலே ஒன்ருக நினைப்பதற்குக் காரணம்

அறியாமைதான் ; அச்சந்தான். பொருள் பலமில்லாத வர்கள் நினைக்கிறார்கள், சமதர்மம்-அபேதவாதம்-பொதுவுடைமை என்று சொன்ன மாத்திரத்தில், தாங்கள், மாளிகையிலே குடிபுகுந்து ஓயாமல் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, ஒரு வேலையும் செய்யாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கலாமென்று. பணக்காரர்கள் பயப்படுகிறார்கள், சமதர்மம் அனுஷ்டானத்திற்கு வந்துவிட்டால், தங்களுடைய செல்வமெல்லாம் போய் கந்தை உடுத்து வீதிகளிலே பிச்சையெடுக்க வேண்டி வந்து விடும் என்று. ஏழைகளைப் பணக்காரர்களாக்குவதும், பணக்காரர்களை ஏழைகளாக்குவதும் சமதர்மமல்ல ; அதன் நோக்கமுமில்லை. பணம் காரணமாக ஒருவனுக்கு விசேஷ சலுகைகளோ, உரிமைகளோ, தனியான நீதி முறைகளோ இருக்கக்கூடாது என்று தான் சமதர்மம் கூறுகிறது ; பொருளாதாரம் காரணமாகச் சமுதாயத்தில் பிரிவினைகள் அல்லது ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கக் கூடாதென்று தான் வலியுறுத்து கிறது.

3. சமதர்மத்திற்கு வியாக்கியானம்

சமதர்மம் என்றால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான உடை, உணவு, இருப்பிடம் என்பது அர்த்தமில்லை. எல்லோரும் ஒரே உயரமாகவும், ஒரே பருமனாகவும் இருக்க முடியுமா? அப்படியே எல்லோரும் ஒரே மாதிரியான புத்திசாலிகளாகவோ அல்லது ஒரே மாதிரியான முட்டாள்களாகவோ அல்லது ஒரே மாதிரியான தேகபல முடையவர்களாகவோ இருக்க முடியுமா? யானைக்கும் பூனைக்கும் ஒரே அளவு ஆகாரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியுமா? அப்படிச் செய்தால், யானை, போதிய ஆகாரம் இல்லாமல் செத்துப் போகும்; பூனை அதிக ஆகாரத்தினால் செத்துப் போகும். சமதர்மத்தில், இந்த மாதிரியான நியாயத்திற்கு இடமே கிடையாது. யானைக்குத் தேவையான

அளவை யானைக்குக் கொடு, பூனைக்குத் தேவையான அளவைப் பூனைக்குக் கொடு என்று அது கூறுகிறது. ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டு, மற்றொன்றை மறந்து விடக் கூடாது என்பதையே அது வலியுறுத்து கிறது.

சமுதாயம் என்பது ஓர் உடல் மாதிரி. உடலிலுள்ள ஒவ்வோர் உறுப்பும் ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்கிறது. ஆனால், எல்லா உறுப்புக்களையும் நாம் ஒரேவிதமாகக் கவனிக்கிறோம்; ஒரேவிதமாகவே காப்பாற்றுகிறோம். இதில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கிடையாது. ஓர் அவயவம் மட்டும் நன்றாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக மற்ற அவயவங்களை நாம் புறக்கணித்து விடுகிறோமா? இல்லை. அப்படிச் செய்தால், நம்முடைய உடல், உடலாயிராது; ஒரு மாமிசப் பிண்டமாகவே இருக்கும். உடல் என்பதற்கு என்ன லட்சணங்கள் உண்டோ அந்த லட்சணங்களோடு நமது உடல் இருக்கவேண்டுமானால், ஒவ்வோர் அங்கத்தையும் அதனதன் வேலையைச் செய்யுமாறு விட்டுவிட்டு, எல்லா அவயவங்களையும் ஒரே மாதிரியாகப் போஷித்துவர வேண்டும். இதுதான் நியாயம். இந்த நியாயத்தையே சமுதாய விஷயத்திலும் அனுசரிக்க வேண்டும் என்று சமதர்மம் கூறுகிறது. ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளை திடசாலியாக இருக்கிறது; இன்னொன்று நோயாளியாக இருக்கிறது. திடசாலியான பிள்ளையை மட்டும் நாம் குடும்பத்தில் வைத்துக் கொண்டு, நோயான பிள்ளையைக் கழுகுகளுக்கு இரையாகக் காட்டிலே எறிந்து விடுகிறோமா? இல்லையே. அது போலவே, சமுதாயம் என்கிற குடும்பத்திலுள்ள பிரஜைகளாகிற பிள்ளைகளின் விஷயத்திலும் அவரவருடைய தேவையை அனுசரித்து நடக்க வேண்டுமென்பதுவே சமதர்மத்தின் முழக்கம்.

"ஒரு தேசத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களினுடைய வருமானத்தையும் ஒன்ருகக் கூட்டி, ஜனங்களெல்லோருக்கும் சரிசமானமாக ஈவு போட்டுக் கொடுத்துவிடு" என்று சமதர்மம் கூறுவதாகச் சிலர் கலங்குகிருர்கள். அப்படி இல்லவே இல்லை. "ஒவ்வொருவருடைய தேவையையும் கவனி; தேவை போக மிச்சம் இருப்பதைச் சரியான வரி மூலம் ஒன்று சேர்த்து எல்லா ஜனங்களுடைய நன்மைக்காகவும் உபயோகி" என்றே சமதர்மம் சொல்கிறது. இப்படி உபயோகிக்கிற விஷயத்தில் எவ்விதப் பாகுபாடும் கூடாது. ஓர் ஊரில் நல்ல பாதைகள் போட்டால், அவற்றில் இன்னுர்தான் நடக்கலாம், இன்னுர் நடக்கக்கூடாது, அல்லது மோட்டார் வண்டிகள் மட்டுந்தான் போகலாம், மாட்டு வண்டிகள் போகக் கூடாது என்கிற மாதிரியான வித்தியாசங்கள் இருக்கக் கூடாது. எல்லோருக்கும் உபயோகமாகிற நல்ல பாதைகள், நல்ல குழாய் நீர், நல்ல ஆஸ்பத்திரிகள், நல்ல பள்ளிக்கூடங்கள், இந்த மாதிரியான வசதிகளை, மேலே சொன்ன மிச்சப் பணத்திலிருந்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதுவே சமதர்மத்தின் நீதி.

4. மூல தத்துவங்கள்

சமதர்மத்தின் மூல தத்துவங்களில் ஒன்று என்னவென்ருல், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மூலமாய் இருக்கப்பட்டவை எவையோ அவை யாவும், எல்லோருக்கும் பொதுவான சொத்தா யிருக்க வேண்டு மென்பது. உதாரணமாகச் சூரிய வெளிச்சத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இஃது எல்லோருக்கும் பொது. இந்தச் சூரிய வெளிச்சத்தால் காடுகள் உண்டாகின்றன. அவை யாருக்குச் சொந்தம்? தேசப் பொதுவுக்கே சொந்தம். நிலத்தின் மீது வளர்ந்த மரங்கள், பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்ஞல் கீழே விழுந்து, மண்ணுக்

குள்ளே புதைந்து போய், நிலக்கரியாகி விடுகின்றன. அந்த நிலக்கரி யாருக்குச் சொந்தம்? தேசத்திற்குத் தான். ஆறுகள், மலைகள், சுரங்கங்கள் முதலிய பொரு ளுற்பத்திக்கான மூலங்களும், ரெயில், கப்பல் போன்ற போக்குவரத்துகள், மின்சாரம், தொழிற்சாலைகள் முதலிய பொருளுற்பத்திக்கான சாதனங்களும் தேசப் பொதுவுக்கு, அதாவது தேசமக்களுக்குச் சொந்த மானவை; தனிப்பட்டவர்களுடைய லாபம் சம்பாதிப்ப தற்கான கருவிகளல்ல.

இரண்டாவது மூல தத்துவம் என்ன வென்றால், லாபம் சம்பாதிக்கிற முறை. முதலாளித்துவ நாடு களில், பொருளை உற்பத்தி செய்து பணத்தைக் குவிப் பதற்குத் தூண்டுகோலா யிருப்பது எது? தனிப்பட்ட நபர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருப்பது தான். லாபம் சம்பாதிக்கிற இந்தத் தூண்டுதலானது, தொழில்கள் பெருகுவதற்கு உதவி செய்கிறது. முத லாளியும் தனக்கு அதிகமான லாபம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறான். ஆனால் அவன், இப்படித் தனக்குக் கிடைக்கிற லாபத்தை, தேச நன்மைக்குச் செலவிடு கிறானா? இல்லை. சுயநலத்துக்காகவே உபயோகப் படுத்துகிறான். தவிர, லாபம் சம்பாதிக்கிற இந்தத் தூண்டுதலின் விளைவாக, ஒரு புறம், மலிவான மார்க் கெட்டிலே சரக்குகளை வாங்கிக் கிராக்கியான மார்க் கெட்டிலே விற்றுப் பணத்தைக் குவிக்கிற ஒரு கூட் டத்தினர் உண்டாகின்றனர். இவர்கள் பொருள் உற் பத்திக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யாமலே பணத்தைச் சம்பாதித்து விடுகின்றனர். மற்றொரு புறத்தில், சுரண்டுவதையே முக்கிய தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தினர், வேலை யாட்களைக் கூலி கொடுத்து அமர்த்தி அவர்களின் உழைப்பினின்று உற்பத்தியான பொருள்களை விற்று, தாங்கள் பணக்காரர்க ளாகிறார் கள். இந்த இரண்டு அமிசங்களையும், அதாவது ஒரு

பொருளின் விலையை ஒரு நிர்ணயத்துக் குட்படுத்தாமல் ஏற்றியும் இறக்கியும் லாபம் தரத்தக்க விதமாக விற்பனை செய்தல், பிறருடைய உழைப்பின் பேரில் அதிகமான பணத்தைச் சேகரித்தல் என்ற இரண்டு அமிசங்களையும், சமுதாயத்தின் பொருளாதார வாழ்வினின்று அப்புறப்படுத்திவிட வேண்டுமென்று சமதர்மம் கூறுகிறது.

ஆக, சமதர்மத்தின் நோக்கம், முதலாவது, மனிதனோடு மனிதன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பரஸ்பர சம்பந்தத்தில் நியாயம் என்பது நிரந்தரமாக நிலவ வேண்டு மென்பது. அதாவது பரஸ்பர நன்மையை முன்னிட்டுத்தான் விவகாரங்கள் நடத்தப்பட வேண்டுமே தவிர, ஒரு சிலருக்கு நன்மையா யிருப்பது, வேறு சிலருக்குத் தீமையாய் முடிவதாக இருக்கக் கூடாது. இரண்டாவது, பொருளாதார விஷயத்தில் பாகுபாடுகள் இல்லாத, ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லாத ஒரு ஜன சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டு மென்பது. வித்தியாசங்கள் இல்லாத இந்த ஜன சமுதாயத்தில், அவரவரும் தங்களுடைய திறமைக்குத் தகுந்தபடி உழைக்கவும், தேவைக்குத் தகுந்தபடி ஊதியம் பெறவும் சந்தர்ப்பம் உண்டு. இந்த இரண்டு நோக்கங்களும் எந்தச் சமுதாயத்தில் அனுஷ்டானத்தில் இருக்கின்றனவோ அந்தச் சமுதாயத்தில்தான், மனிதனுடைய வாழ்க்கை பூரணத்துவம் பெறுகிறது; எல்லாத் துறைகளிலும் பிரகாசிக்கிறது.

சமதர்மத்தின்படி, தேசமே எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமா யிருக்கிறது; எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முக்கியமானதா யிருக்கிறது. தேசத்திற்குத்தான் எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. அப்படியே அந்தத் தேசத்திலுள்ள தனி மனிதர்களுக்கும் உரிமைகள் உண்டு; எல்லா உரிமைகளும் உண்டு; ஆனால் தேசத்திற்கு விரோதமான உரிமைகள் கிடையா. தனி

மனிதனுடைய உரிமையா, தேசத்தினுடைய உரிமையா என்கிற பிரச்னை எழுமானால், சமதர்மத்தின் படி, தேசத்தின் உரிமைதான் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. தேசம் ஒரு பெரிய யந்திரம்; தனி மனிதன் அந்த யந்திரத்திலிருக்கும் ஒரு சுள்ளாணி. யந்திரம் சுழல்கிற விதமாகத்தான் சுள்ளாணி சுழல முடியுமே தவிர, அது தனியாகச் சுழல முடியாது. அதுபோல் தனி மனிதன், சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக நடக்க முடியாது; நடக்கக் கூடாது. இது சமதர்மத்தின் கண்டிப்பான உத்தரவு.

சமதர்ம சித்தாந்தப்படி, ஒரு சமுதாயத்தின் அரசியல் அமைப்பானது, அந்தச் சமுதாயத்தின் பொருளாதார நிலைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தின் முக்கிய ஜீவனோபாயத் தொழிலாக விவசாயம் இருந்த காலத்தில், செல்வமானது, நிலச்சுவான்தார்களின் மேற்பார்வையில் விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது. இப்படி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட செல்வத்தில் பெரும் பகுதி நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், சிறு பகுதி விவசாயிகளுக்கும் போய்ச் சேர்ந்தது. யாரிடத்தில் செல்வம் அதிகமாகயிருக்கிறதோ அவர்களிடத்தில் அரசியல் அதிகாரம் போயடைவது இயற்கை யல்லவா? எனவே, நாளாவட்டத்தில் பணம் படைத்த நிலச்சுவான்தார்களிடம் அரசியல் அதிகாரம் சென்றது. இதற்கே "ப்யூடலிஸம்"[1] என்று பெயர். பின்னர் விஞ்ஞான அறிவு விருத்தியாக, அதன் பயனாகத் தொழில்கள் பெருக, தொழில் முதலாளிகளிடத்தில் அரசியல் அதிகாரம் சென்றது. அதாவது நிலச்சுவான்தார்களின் ஆதிக்கம் போய், தொழில் முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. அதுதான் இப்பொழுது நடை

1 Feudalism.

முறையில் இருக்கிறது. இதற்கு முடிவு காலம் ஏற்படு மென்றும், இதற்குப் பிறகு, பொருளுற்பத்தி செய்கிற வர்கள் யாரோ அவர்களுடைய ஆதிக்கம் ஏற்படு மென்றும், மார்க்ஸ் அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருக் கிருன். அரசியல் அமைப்பும் பொளாதார வாழ்க் கையும் பிரிக்கமுடியாத ஒரு பின்னல் என்ற உண் மையை, சமதர்மம் மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, சமதர்மம் என்பது, ஏற்றத் தாழ்வுகளில் லாத பொருளாதாரத் திட்டம்; எல்லோருக்கும் சம உரிமை வழங்குகிற அரசியல் அமைப்பு; மனிதனு டைய வளர்ச்சியின் முடிந்த நிலை; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு புதிய நாகரிகம். உலகத்திலே தோன்றின நாகரிகங்கள் பலவும் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை; சமதர்ம நாகரிகமோ பொருளாதா ரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இப்படிப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தா லும், அது மானிட வாழ்க்கையின் எல்லா அமிசங்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையது.

X. சமதர்மக் கட்சி

1. தொண்டர் கூட்டமே

மார்க்ஸ், சமதர்மத்தை உலகத்திற்குப் பொது வான ஒரு தத்துவமாக வகுத்துவிட்டுப் போனான். லெனின், அதனை, ருஷ்யாவில் நடைமுறைத் திட்ட மாகக் கொணர்ந்து, வெற்றிக்கான அறிகுறிகளைக் கண்டு விட்டுக் கண்மூடி விட்டான். ஒரு திட்டத்தை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதற்கென்று ஒரு தொண்டர் கூட்டம் தேவை. இந்தத் தொண்டர் கூட்டந்தான் சமதர்மக் கட்சி. சமதர்மக் கட்சி யில்லாவிட்டால், லெனின் வெற்றி யடைந்திருக்க முடியாது. அப்படியே லெனின் இல்லாவிட்டால், சமதர்மக் கட்சியும் தோன்றியிருக்க முடியாது. மார்க்ஸின் சிந்தனை அரும்பு, இன்று ருஷ்ய மகா ஜனங்களின் வாழ்க்கை மலராகப் பரிண மித்திருக்கிற தென்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் இந்தச் சமதர்மக் கட்சிதான். உலகத்தில் இதுவரை எத்தனையோ அரசியல் கட்சிகள் தோன்றி யிருக்கின் றன; எத்தனையோ மத ஸ்தாபனங்கள் கிளம்பி யிருக் கின்றன; எத்தனையோ சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சங் கங்கள் உற்பத்தியாகி யிருக்கின்றன. ஆனால் சம தர்மக் கட்சியைப் போல் எந்தக் கட்சியும், எந்த ஸ்தா பனமும், எந்தச் சங்கமும் பயப்படக்கூடிய ஒரு புதி ராக இருந்ததில்லை. ருஷ்யாவுக்குப் புறம்பாயுள்ள பெரும்பாலோருக்கு, சமதர்மக் கட்சி என்று சொன் னால், அது நெருப்பையும் ரத்தத்தையும் கக்கக்கூடிய ஒரு இம்சைக் கூட்டம் என்கிற மாதிரியான ஒரு மருட்சி இருக்கிறது. இந்த மருட்சிக்கு ஆதாரமே யில்லை. சமதர்மக் கட்சியென்பது ஒரு தொண்டர் படை; சந்நியாசக் கூட்டம்; கட்டுப்பாடான ஒரு கட்சி;

பரலோகத்திற் கென்றே வாழ்கிற ஒரு கோஷ்டி. சமதர்மக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமாயுள்ள மாக்ஸ் ஈஸ்ட்மான் என்ற ஒரு மேனுட்டு அறிஞன் பின்வருமாறு கூறுகிருன்:—

" உலகத்திலுள்ள எத்தனையோ ஸ்தாபனங்களைப் போன்றதன்று ருஷ்ய சமதர்மக் கட்சி. ஒரு தொழில் ஸ்தாபனம், ஓர் ஆராய்ச்சிக் கழகம், ஒரு சகோதரச் சங்கம், ஒரு ராணுவம், ஓர் அரசியல் கட்சி ஆகிய இவை யாவும் ஒன்று சேர்ந்தால் எதுவோ அதுதான் சமதர்மக் கட்சி. பொருளாதார வாழ்க்கையில் பலதிறப்பட்ட அந்தஸ்துடையவர்களும் இந்தச் சமதர்மக் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கிருர்கள். இந்தக் கட்சியின் வேரானது, அரசியல் உணர்ச்சியே இல்லாதவர்களும் சமுதாயத்தின் கடைசி படியிலே உள்ளவர்களுமான பாமர ஜனங்கள் வரை சென்றிருக்கிறது. அப்படிச் சென்று பரவக்கூடிய மாதிரியாகவே இந்தக் கட்சி அமைப்பு இருக்கிறது. அந்நியர்கள் யாரும் கனவிலேகூடக் கருத முடியாதபடி அவ்வளவு சாமர்த்தியமாகவும் சூட்சுமமாகவும் லெனின் இந்தச் சமதர்மக் கட்சி என்னும் அரசியல் கருவியை உபயோகப்படுத்தி வந்திருக்கிறுன். அவன் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட போது, கல்வி யறிவில்லாத பாமர ஜனங்களின் பெயரால், தான் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினுன். அவன் அப்படிக் கூறியது முற்றிலும் பொருந்தும். அப்படிக் கைப்பற்றிக்கொண்ட அதிகாரத்தை, அவன் தன் ஒரு கையில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் உலகத்து எல்லா அரசாங்கங்களும் சேர்ந்து அவனைக் கீழே வீழ்த்த முடியவில்லை. "

2. ஆரம்ப வரலாறு

இந்தச் சமதர்மக் கட்சியின் ஆரம்ப வரலாறு என்ன? பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில்,

மார்க்ஸீய மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களிலும் அநேகம் கட்சிகள் தோன்றின. இவற்றிலே ஒன்ருக ருஷ்யாவில் 1898-ஆம் வருஷம் "அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி" என்ற பெயருடன் ஒரு கட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று.[1] ருஷ்யாவிலிருந்து தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட புரட்சிவாதிகளிற் சிலரே, இதனை வெளி நாடுகளி லிருந்து கொண்டு, நடத்தி வந்தனர். இவர்களில் லெனினும் ஒருவன். இவனுக்கு வாய் வேதாந்தம் பிடிக்காது. வாய்ப் பந்தல் வேய்ந்து அதன் கீழிருந்து கொண்டு புரட்சியை நடத்த முடியா தென்பது இவனு டைய திடமான நம்பிக்கை. புரட்சி என்று சொன் ஞல், பழமையை அழிப்பது மட்டுமல்ல; புதுமையைச் சிருஷ்டிப்பதுங்கூட. ருஷ்யாவில் சுயேச்சாதிகார ஆட்சி முறையைக் களைந்து விட்டு அதன் மீது புதிய தோர் அரசியலை, புதியதொரு சமுதாயத்தை நிர்மா ணம் செய்ய வேண்டு மென்பதே இவனுடைய நோக் கம். அதாவது மார்க்ஸ் கண்ட கனவை நனவாக்க வேண்டு மென்பதே இவன் கோரிக்கை. இதற்காக, "அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி"யை ஒரு கருவியாக உபயோகப்படுத்தத் தீர்மானித்தான். இவன் இந்தக் கட்சியில் சேர்ந்தபோது, அவ்வளவு பிரபலஸ்தனு யிருக்கவில்லை. மார்க்ஸின் தத்துவத்தில் மோகங் கொண்டிருந்த பலரில் ஒருவனுகவே இருந்தான். பின்னரே, கட்சியில் சேர்ந்த சுமார் இரண்டு வருஷங் களுக்குப் பிறகே, இவனுடைய சக்தி, இவனுடைய தலைமையின் தகுதி, இவனுடைய புருஷத்துவம், கட்சி யில் பிரதிபலிக்க ஆரம்பித்தது. ஒரு கட்சி யென் றிருந்தால், அதைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரே லட்சிய முடையவர்களாகவும், ஒரே மனப்

---

1 189, 192-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.

பான்மையுடையவர்களாகவும், ஒரே மாதிரியான கட்டுப்பாட்டுக் குட்பட்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல், கட்சிக் கொள்கையிலே அநுதாபம் இருக்கிற தென்று சொல்லிக்கொண்டும், ஜனங்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் தங்களுக்கு இருக்கிற தென்பதைக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவும், கட்சியில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்து கொள்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? அப்படிப் பட்டவர்களால் கட்சிக்கு என்ன நன்மையுண்டாகும்? லெனினுடைய கருத்துப்படி, கட்சியென்பது, பெரும்பான்மை ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கான ஒரு கருவி யல்ல; ஜனங்களிடத்திலே செல்வாக்குப் பெறுவதற்கான ஒரு சாதனமல்ல; பொருள், பதவி, பட்டம் முதலியவற்றைச் சுலபமாக அடைவதற்கு அவ்வப்பொழுது உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு பீடமுமல்ல. இந்த மாதிரியான எண்ணங்களை, லெனின், அடிக்கடி தன் கட்சிக் கூட்டங்களில் வலியுறுத்தி வந்தான்.

புரட்சி செய்கிறவர்கள் யார்? படித்த கூட்டமா? இல்லை. வாதப் பிரதிவாதங்களிலே மூழ்கி யிருப்போரா? இல்லை. பின் யார்? பாமர ஜனங்கள். இவர்களைச் செயலுக்குத் தூண்டவும், ஒழுங்கான பாதையில் இவர்களை அழைத்துக் கொண்டு செல்லவும், புரட்சிக்குப் பிறகு இவர்களைக் கொண்டு சமுதாயத்தைப் புனர்நிர்மாணம் செய்யவும் ஒரு கோஷ்டி தேவை. இந்தக் கோஷ்டி, எண்ணிக்கையிலே பருத்திருக்க வேண்டு மென்பதில்லை; உறுதி நிரம்பியதாயிருக்க வேண்டும்; கார்ல் மார்க்ஸின் சமதர்மக் கொள்கையில் பரிபூரண நம்பிக்கை யுடையதாயிருக்க வேண்டும்; அப்படி நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், சமயம் நேர்கிறபோது அதனை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வரக்கூடிய ஆற்றல் படைத்ததாகவும்

இருக்க வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், பிரசாரத் திறமை, செயலாற்றும் திறமை, நிருவாகத் திறமை ஆகிய அனைத்துமுடைய ஒரு நிபுணர் கூட்டம் தேவை. "அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி"யை இப்படிப்பட்டதொரு நிபுணர் கூட்டமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று லெனின் சுமார் பதினைந்து வருஷ காலம் ஓயாது உழைத்தான்; சலியாது போராடினான் இவனுடைய இந்தக் கண்டிப்பான முறை, கட்சியைச் சேர்ந்த பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. எப்படிப் பிடிக்கும், சொல்லினால் சேவை செய்து திருப்தி யடைகிறவர்களுக்கு? இதனால், கட்சியில் பிரிவினை உண்டாயிற்று. "அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி"யின் கீழ் போல்ஷ்வெக்கர் (பெரும்பாலோர்) என்றும் மென்ஷ்வெக்கர் (சிறுபாலோர்) என்றும் இரண்டு பிரிவினர் தோன்றினர். லெனினைத் தலைவனாகக் கொண்டவர்கள் போல்ஷ்வெக்கர்.[1]

1914-ஆம் வருஷத்தில் தொடங்கின ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின்போது, இந்த போல்ஷ்வெக்கர்களுக்கும், மற்றப் புரட்சிப் பிரிவினர்களுக்கும் கருத்து வேற்றுமைகள் வலுத்தன. இந்த மகாயுத்தம் ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கிடையே நடைபெறுகிற யுத்தமென்றும், இதில் ஏழை ஜனங்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டியதில்லையென்றும் அப்படிக் கலந்துகொள்வதனால் அவர்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் உண்டாகாதென்றும் லெனின் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். ஆனால், ருஷ்யாவிலுள்ள மற்றப் புரட்சி வாதிகள், தாய் நாட்டைக் காப்பாற்றுவதாகிற முகாந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு யுத்தத்தை ஆதரித்தார்கள்; யுத்தத்திற்கு உதவி செய்தார்கள். ஆனால், யுத்தம் தொடங்கின சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, ஜனங்களுக்கு யுத்தத்தின்மீது ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டு

---

1 151, 193-ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.

விட்டது. இந்த வெறுப்பை லெனின் சாமர்த்தியமாக உபயோகித்துக் கொண்டு தன் கட்சியை வலுப் படுத்தினுன். *1917*-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் ஒரு கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தபோது, போல்ஷ்வெக் கட்சியில் முப்பதினுயிரம் பேர் அங்கத்தினராயிருந்த னர். அதாவது, இந்த முப்பதினுயிரம் பேரும், புரட்சி யையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள்; லட்சியத்திற் காகத் தங்களுடைய சர்வத்தையும் துறந்து விட்ட வர்கள். அப்பொழுது ஜார் அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறையோ வருணிக்க முடியாத அவ்வளவு கொடூரமா யிருந்தது. இதற்கு மத்தியில் போல்ஷ்வெக் கட்சி, எண்ணிக்கையிலேகூட வளர்ந்து வந்தது என்று சொன்ஞல், லெனினுடைய செயலாற்றும் திறனே நாம் எப்படி வியந்து பாராட்டாமலிருக்க முடியும்? *1917*-ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் புரட்சி ஏற்பட்டு ஜார் ஆட்சி வீழ்ந்துவிட்ட பிறகு, தற்காலிக அரசாங்கம் என்ற பெயருடன் முதுகெலும்பில்லாத ஒரு கூட்டம் நிருவாக ஸ்தானங்களேச் சுமார் எட்டு மாத காலம் பற்றிக்கொண்டிருந்த தல்லவா, அந்தக் காலத்தில் போல்ஷ்வெக் கட்சியின் எண்ணிக்கை இரண்டு லட்ச மாகப் பெருகியது; என்ன வேடிக்கை? லெனின், இந்தக் காலத்தில் ஒரு யந்திரம்போல் உழைத்தான்.

1917–ஆம் வருஷக் கடைசியில், போல்ஷ்வெக்கர் களின் பலத்தைக் கொண்டு, லெனின், அரசாங்க அதி காரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்; குடியரசு முறையை ஏற்படுத்தினுன். கட்சியின் பெயரையும் மாற்றி யமைத்தான். "அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி" யாயிருந்தது "ருஷ்ய சமதர்மக்கட்சி" (போல்ஷ் வெக்) என்று மாறியது.[1] *1923*-ஆம் வருஷத் தொடக் கத்தில், குடியரசு முறையை சமஷ்டி அரசாக மாற்றி,

---

1 Communist Party.

அரசியலை ஒரு புதிய ஒழுங்குக்குக் கொண்டுவந்த போது, அதை அனுசரித்தாற்போல் கட்சியின் பெயரை யும் சிறிது திருத்தி யமைக்க வேண்டியதா யிருந்தது. "ருஷ்ய சமதர்மக் கட்சி" (போல்ஷ்வெக்) என்பது போய், (சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளடங் கிய) "ஐக்கிய ராஜ்யத்தின் சமதர்மக் கட்சி" (போல்ஷ் வெக்)[1] என்று ஆயிற்று. அதுவே இப்பொழுது, எவ்வித எதிர்ப்பு மில்லாத, வேறு பிரிவினைகளை அல்லது அபிப்பிராய பேதங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிராத சமதர்மக் கட்சியாக விளங்குகிறது. ருஷ்யாவில் சாதாரணமாக, கட்சியைச் சேர்ந்தவன், கட்சியைச் சேராதவன் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். கட்சி என்றால், அது ஒரு கட்சிதான்; சமதர்மக் கட்சி தான். பொதுவாக இப்பொழுது இந்தச் சமதர்மக்கட்சி யின் பெயராலேயே போல்ஷ்வெக்கர்கள் அழைக்கப் படுகிறார்கள். எனவே, போல்ஷ்வெக் கட்சி யென்றாலும் சமதர்மக் கட்சி யென்றாலும் இப்பொழுது ஒன்றுதான்.

1937-ஆம் வருஷம் ருஷ்யாவில் புதிய அரசியல் திட்டம் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த அரசியல் திட்டத்தில் சமதர்மக் கட்சிக்கு ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட அங்கீ காரம் பெற்ற இந்தக் கட்சியின் செல்வாக்குதான், ருஷ்யாவின் அரசியல் வாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை, பொருளாதார வாழ்க்கை முதலிய எல்லாத் துறைகளி லும் படிந்திருக்கிறது. ஆனால், இந்தக் கட்சிக்கும் அர சியல் நிருவாகத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை.[2]

---

1 The All Union Party (of Bolsheviks).

2 கட்சியின் கொள்கைகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதற்கென்று ஒரு பத்திரிகையும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதற்கென்று ஒரு பத்திரிகையும் தனித் தனியாக இருக்கின் றன. கட்சிப் பத்திரிகைக்கு ப்ராவ்டா (Pravda) என்றும் அரசாங் கப் பத்திரிகைக்கு இஸ்வெஸ்டியா (Izvestia) என்றும் முறையே பெயர். 195, 201-ஆம் பக்கங்களையும் பார்க்க.

கட்சியில் அங்கத்தினர்களாகவோ, தலைவர்களாகவோ இருக்கிறவர்கள், அரசாங்க. அதிகாரிகளாக இருக்கலாம். ஆனால், கட்சி வேறு; அரசாங்கம் வேறு.

3. கட்சி அமைப்பு

சமதர்மக் கட்சியின் அமைப்பு ஒரு கோபுரம் மாதிரி இருக்கிறது. விரிவான உரிமையின்மீது கூர்மையான கடமை வைக்கப்பட் டிருக்கிறது. சமுதாயத்தின் எல்லாப் படியி லுள்ளவர்களும் எவ்வித சலுகையோ வித்தியாசமோ காட்டப்படாமல் இதில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால், மேலிருக்கப்பட்ட ஒரு சிலருடைய அதிகாரத்திற்கு எல்லாரும் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும்.

கட்சியில், ஏதோ சந்தா செலுத்திவிட்டு அங்கத்தினராகச் சேர்ந்துவிடலாம் என்பது முடியாது. கட்சியின் விதிகளை முதலில் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள அநேக நிபந்தனைகள்படி தன்னால் நடக்க முடியுமா என்று பிரதியொரு நபரும் தன்னைத் தானே பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், எடுத்த உடனே, ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்வதென்பது சமதர்மக் கட்சியில் கிடையாது. அநேக பரிசோதனை நிலைகளை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இவற்றில் தேறிச் சென்ற பிறகுதான், அங்கத்தினர் என்ற கௌரவமான, ஆனால் மிகவும் பொறுப்புள்ள ஸ்தானம் கிட்டும். கௌரவமான ஸ்தானம் என்று ஏன் சொல்கிறோமென்றால், இவர்கள் அங்கத்தினர்களாக எப்பொழுது அங்கீகரிக்கப் படுகிறார்களோ அப்பொழுதே இவர்களுக்குத் துறவு மனப்பான்மை இருக்கிறது என்பது விசதமாகி விடுகிறது. சேவை செய்வதற்கு இவர்கள் தகுதியுடையவர்களாகி விடுகிறார்கள். ஜனங்களுக்குத் தலைமை பூண்டு அவர்களை வழிநடத்திச் செல்வதற்கு

இவர்களுக்கு யோக்கியதை இருக்கிற தென்பது அங்கீகரிக்கப் பட்டதாகிறது. சேவை செய்கிறவர்களுக்கு, அதுவும் தன்னல மற்ற சேவை செய்கிறவர்களுக்கு, தலைமை ஏற்றுக் காரியங்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு, சமுதாயத்திலே எப்பொழுதும் கௌரவமான ஸ்தானம் உண்டல்லவா ?

கட்சியிலே அங்கத்தினராகச் சேர விரும்புவோர், முதலாவது, மார்க்ஸின் சமதர்ம சித்தாந்தத்தை ஒப்புக் கொள்பவர்களா யிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது, அவர்கள் எந்த உத்தியோகத்தி லிருந்தாலும், எந்தத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அரசியல் விவகாரங்களில் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, அரசியல் விஷயங்களில் அக்கரை காட்டுவதென்பது அவர்களுடைய வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய ஒரு சுபாவமாக இருக்கவேண்டும். இந்தச் சுபாவம் செயலிலும் பரிணமிக்க வேண்டும். எப்படியென்ருல், வயிற்றுப் பிழைப்புக்கான உத்தியோகமோ, தொழிலோ செய்து முடிந்துவிட்ட பிறகு, தினந்தோறும் ஏதோ சில மணிநேரம் பொதுநலத் தொண்டு ஒன்றில் ஈடு பட்டு உழைக்கவேண்டும். மூன்ருவது, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான மதப்பற்றும் இருக்கக் கூடாது. இவை தவிர, தனிச் சொத்துரிமையில் ஆசை இருக்கக் கூடாது. சமுதாயத்தைப் பலதரத்தினராகப் பிரித்து வைத்து, எல்லாத் தரத்தினரையும் திருப்தி செய்து கொண்டுபோக வேண்டு மென்ற மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது. உழைக்காமலே அல்லது லேசாக உழைத்து அதிகமான சுகத்துடனே வாழ விரும்புவோர், தங்களுக்கென்று சொந்தமாக அநேக சொத்து சுதந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு அனுபவிக்க வேண்டு மென்ற இச்சையுடையவர்கள், புரோகிதர்கள், மடாதிபதிகள், நிலச்சுவான்தார்கள், தொழில் முதலாளிகள், லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக வியாபாரம்

செய்வோர் ஆகிய பலரும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் கட்சியில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள்.

கட்சியில் யாரும் நேரடியாக அங்கத்தினராகச் சேர்ந்து கொண்டுவிட முடியாது. ஏற்கனவே கட்சியில் அங்கத்தினரா யுள்ளவர்களில் இரண்டு பேரோ, மூன்று பேரோ அல்லது ஐந்து பேரோ சேர்ந்து ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியைச் சிபார்சு செய்யவேண்டும். இப்படிச் சிபார்சு செய்யப் படுகிறவர்கள் பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களா யிருக்கவேண்டும். சிபார்சு செய்கிறவர்கள், சிபார்சு செய்யப்படுகிறவர்களை நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறவர்களாகவும், அவர்களுடைய நன்னடத்தைக்குப் பொறுப்பாளிகளாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்படிச் சிபார்சு செய்யப் படுகிறவர்கள் முதலில் உமேதவாரிகளாகச்[1] சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். ஒரு வருஷ காலமோ, இரண்டு வருஷ காலமோ, அவரவர்களுடைய தொழில் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி இந்த உமேதவாரிக் காலம் இருக்கும். உதாரணமாக, பொருளுற்பத்தி வேலையில் ஐந்து வருஷகாலம் தொடர்ந்து ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளி யொருவன், கட்சியில் அங்கத்தினனுகச் சேருவதற்கு, ஐந்து வருஷ காலம் கட்சியில் அங்கத்தினரா யுள்ள மூன்று பேருடைய சிபார்சு வேண்டும். இவன் ஒரு வருஷ காலந்தான் உமேதவாரியாக வைக்கப்படுவான். ஐந்து வருஷ காலத்திற்குக் குறைவாகப் பொருளுற்பத்தி வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், செம்படையிலே சேர்ந்திருக்கிற விவசாயிகள் - தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் இஞ்சினீர்கள் முதலியோருக்கு ஐந்து பேருடைய சிபார்சும்,இரண்டு வருஷ உமேதவாரிக் காலமும் வேண்டும்.

1 Probationers.

இப்படித் தொழில் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரவேச நிபந்தனைகள் ஏற் படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. உமேதவாரிகளாக இருக் கிறபோது இவர்கள் "அபேட்சகர்கள்"[1] என்று அழைக்கப்படுகிருர்கள். ஒரு வருஷ காலமோ இரண்டு வருஷ காலமோ அபேட்சகர்களாக இராமல் யாரும் கட்சியில் பொறுப்புள்ள அங்கத்தினராக முடியாது. இது விஷயத்தில் எவ்வித விதிவிலக்கும் கிடையாது. இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டுமென்ன ? எந்த விதிக்கும் விலக்குக் கிடையாதுதான். அபேட்சகர்கள், அங்கத் தினர்களுக்கு என்ன சந்தா விதிக்கப்பட் டிருக்கிறதோ அந்தச் சந்தாவைச் செலுத்தவேண்டும்.

அங்கத்தினர்களுடைய சந்தா அவரவர்களுடைய வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக் கிறது. உதாரணமாக, சுமார் நூறு ரூபாய் சம்பாதிக் கிறவர், மாதம் பன்னிரண்டு அணு சந்தா செலுத்த வேண்டும். முந்நூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்டுச் சம்பாதிக் கிறவர்கள், வருமானத்தில் நூற்றுக்கு மூன்று விகிதம் சந்தாவாகக் கொடுக்கவேண்டும். சந்தாத் தொகை தவிர, அபேட்சகராகச் சேருகிறபோது பிரவேசக் கட் டணமாக ஒரு சிறு தொகை கொடுக்கவேண்டும். அபேட்சகர்களா யிருக்கப் பட்டவர்கள், எல்லாக் கட் சிக் கூட்டங்களுக்கும் ஆஜரா யிருக்கலாம். ஆனுல், ஒட்டு மட்டும் கொடுக்கக்கூடாது. ஓர் அங்கத்தினர் வசம் என்னென்ன வேலைகள் ஒப்படைக்கப் படுகின் றனவோ அந்த வேலைகள் யாவற்றையும் அபேட்சகர் கள் வசம் ஒப்புவித்து அவர்கள் திறமையையும் தகுதி யையும் பரிசோதனை செய்து பார்ப்பார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும், இந்த அபேட்சகர்களுடைய நட வடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருப்பார் கள். கட்சியின் மேலதிகாரிகளுக்கு இவர்களைப் பற்றி

1 Candidates.

அடிக்கடி அறிக்கைகள் சென்று கொண்டிருக்கும். உமேதவாரிக் காலமாகிய பரிசோதனைக் காலத்தை அபேட்சகர்கள் வெற்றிகரமாகக் கடத்தி விடுவார்களானல், உடனே அங்கத்தினர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்ளப் படுகிறார்கள். பரிசோதனையில் இவர்கள் திருப்திகரமாக நடந்து கொள்ள வில்லையென்று கட்சி அதிகாரிகளுக்குப் படுமானல், உமேதவாரிக் காலத்தை நீடிக்கச் செய்கிறார்கள்; அல்லது கட்சியில் சேருவதற்குத் தகுதியில்லையென்று சொல்லி விலக்கி விடுகிறார்கள்.

4. மூன்று நியமங்கள்

கட்சியிலே சேர்ந்து விட்ட பிறகு அங்கத்தினர்கள் மூன்று விதமான நியமங்களுக்குக் கண்டிப்பாக உட்பட்டுத் தீர வேண்டும். இந்த நியமங்களைத் தங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். இவை யென்ன?

1. சமதர்ம தத்துவத்தைப் பற்றியோ அல்லது சோவியத் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பற்றியோ அவ்வப்பொழுது தலைவர்கள் என்ன வியாக்கியானம் செய்கிறார்களோ அல்லது என்ன முடிவை வெளியிடுகிறார்களோ அந்த வியாக்கியானத்தை அல்லது அந்த முடிவை அங்கீகரித்து அதன் படியே நடக்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் இம்மியளவுகூடப் பிறழக்கூடாது. இடதுசாரி அபிப்பிராய மென்றும் வலது சாரி அபிப்பிராய மென்றும் சொல்லிக்கொண்டு, கட்சியின் முடிவான அபிப்பிராயத்தோடு தங்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தை ஒட்டுப் போடக் கூடாது. பிரதியோர் அங்கத்தினரும், கட்சியோடு மட்டும் ஒன்றுபட்டவரல்ல; கட்சியினுடைய அபிப்பிராயத்திலும் ஒன்றுபட்டவர். ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கட்சியின் தலைமை ஸ்தானம் முடிவான அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க வில்லை யென்று வைத்துக்

கொள்வோம். அப்படித் தெரிவிக்கப்படும் வரை, அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அந்தரங்கமாகவோ பகிரங்கமாகவோ தர்க்கம் செய்யவோ, கண்டிக்கவோ, மாற்று அபிப்பிராயம் சொல்லவோ பிரதியோர் அங்கத்தினருக்கும் பரிபூர்ண உரிமை உண்டு. ஆனால், முடிவான அபிப்பிராயம் வெளியாகிவிட்ட பிறகு, அதற்குக் கட்டுப்பட்டே எல்லா அங்கத்தினர்களும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; எதிர்ப்போ, கண்டனமோ இருக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், தண்டனை கிடைக்கும். கட்சியிலிருந்து விலக்கப்படலாம்; அல்லது சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படலாம்; அல்லது தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்படலாம்.

2. கட்சியின் அதிகாரத்திற்குப் பிரதியோர் அங்கத்தினரும் கட்டாயம் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். கட்சியின் தலைவர்கள், ஓர் அங்கத்தினரின் தகுதியைப் பார்த்து அவரிடத்தில் எந்த வேலையை ஒப்புவித்தாலும் அந்த வேலையை அந்த அங்கத்தினர் செய்தாக வேண்டும். தனக்குத் தகுதியில்லை யென்றோ அல்லது வேறு வேலை யிட்டால் அதைத் தான் சிறப்பாகச் செய்து காட்ட முடியுமென்றோ சொல்லக்கூடாது. தனக்கிட்ட வேலையைச் செய்வதற்காக அந்த அங்கத்தினர் எந்த இடத்திற்குப் போகவும், எந்த இடத்தில் வசிக்கவும், எந்தத் தொழிலைச் செய்யவும், எதற்கும் தயாராயிருக்க வேண்டும். உலகத்தில் சமதர்மம் பரவ வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கந்தான் பிரதியோர் அங்கத்தினருக்கும் இருக்கவேண்டும்.

3. கட்சி அங்கத்தினர்கள், சாதாரண – அதாவது ஆடம்பரம் அல்லது பரம தரித்திரம் இரண்டும் இல்லாத - இயற்கையான வழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். கட்சியிலே சேர்ந்து விட்டால், அவர்கள், உணவுக்கும் உடைக்கும் திண்டாடிக் கொண்டு சேவை செய்ய வேண்டு மென்பது அர்த்தமல்ல. அப்படியே, கட்சியில் சேர்ந்து விட்ட பிறகு,

செலவுத் தொகை ஒன்று கிடைக்கிறதென்று, எந்த வேலையையும் செய்யாமல் சும்மா யிருக்கவும் முடியாது. வாழ்க்கைக்கு என்ன தேவையோ அதைப் பிரதியோர் அங்கத்தினரும் பெறுவதற்கு உரிமை யுடையவர் என்று கட்சித் தலைவர்கள் நிர்ணயப் படுத்தி யிருக்கிறார்கள். கட்சி அங்கத்தினர்கள், எந்தத் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்த போதிலும், அந்தத் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கிற வருமானத்திலிருந்து, கட்சி அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில் தாம் எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு எடுத்துக்கொண்டு, மிகுதித் தொகையைக் கட்சி நிதிக்குச் சேர்த்துவிட வேண்டும். இப்படிச் சொல்வதனால், அங்கத்தினரா யுள்ளவர்கள், தங்கள் உத்தியோக அவசியத்திற்காக என்ன செலவழிக்க வேண்டுமோ அதைச் செலவழிக்கக் கூடாதென்பது அர்த்தமல்ல. உதாரணமாக, கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர், அரசாங்க உயர்தர உத்தியோகஸ்தரா யிருக்கிறாரென்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர், உத்தியோகஸ்தர் என்ற தோரணையில் ரெயிலிலோ, கப்பலிலோ, ஆகாய விமானத்திலோ பிரயாணம் செய்வதற்கும், மோட்டார்கள் வைத்துக் கொள்வதற்கும், சௌகரியமான இடத்தில் வசிப்பதற்கும் உரிமை யுடையவர். இந்தச் செலவுகள், அவருக்கு அரசாங்கப் பொக்கிஷத்திலிருந்து அளிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அப்படியே, ஓர் அங்கத்தினர், தமது நியாயமான வருமானத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான ஒரு தொகையைக் கட்சி வேலைக்காகச் செலவழிக்கும்படி நேரிட்டு விட்டால், அந்தத் தொகை, கட்சி நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இந்த மூன்று நியமங்களையும் தவிர, பொதுவாக எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும், சொந்த விவகாரங்களிலாகட்டும், பொது விவகாரங்களிலாகட்டும் மிகவும் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று

எதிர்பார்க்கப் படுகிறுர்கள். அவர்களுடைய பேச்சு, நடை, உடை, ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறமாதிரி முதலியவைகளைப் பார்த்ததும், அவர்களுடைய தனித்துவம் விளங்க வேண்டும். அதாவது ஒழுங்கு முதல் ஒழுக்கம் வரையில், புறத்தூய்மை முதல் அகத்தூய்மை வரையில் எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழி காட்டிகளா யிருக்கவேண்டும். இன்னும் சாதாரண பாஷையில் சொல்வதானுல், அவர்கள், உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலை வரையில் சமதர்மக் கட்சி அங்கத்தினர்களா யிருக்கவேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலையில் அல்லது ஒரு காரியாலயத்தில், பலருக்கு மத்தியில் இரண்டு மூன்று சமதர்மக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருந்தால், அந்த இரண்டு மூன்று பேரும் மற்றவர்களை அதிகமான வேலை செய்வதற்குத் தூண்ட வேண்டும்; தாங்களும், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக வேலை செய்து காட்ட வேண்டும். கணக்கெழுதுவது முதல் யந்திரம் சுற்றுவது வரை, மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாயிருக்க வேண்டும். இப்படி அதிகமான உழைப்பை மேற்கொண்ட போதிலும், வேறு விதங்களில் சிரமப்பட்டாலும், மற்றவர்களைவிட விசேஷமான சலுகைகளை எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

இங்ஙனம் சமதர்மக் கட்சியில் ஒழுங்கான அங்கத்தினர்களைத் தவிர, "அநுதாபிகள்" [1] என்ற ஒரு பிரிவினர் உண்டு. இவர்கள், கட்சியினிடத்தில் விசுவாசமுடையவர்கள்; அதன் கொள்கையில் அநுதாபமுடையவர்கள்; ஆனுல், அந்தக் கொள்கையைப் பற்றி, பொதுவாக மார்க்ஸீயத்தைப் பற்றிப் பிறர்க்கு விளங்குமாறு சொல்லத் தெரியாதவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒழுங்கான அங்கத்தினர்களாக முடியாது.

---

1 Sympathisers.

"அநுதாபிகள் கோஷ்டி"[1] என்று இவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து, கட்சியின் "பிரதம சபை"[2]களோடு இணைத்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் மேற்படி பிரதம சபையின் கூட்டங்களுக்கு ஆஜராகலாம்; அங்கு நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களிலும் கலந்து கொள்ளலாம்; ஆனால் ஓட்டு மட்டும் கொடுக்கக் கூடாது.

கட்சியில் அங்கத்தினராகச் சேரும் விகிதாசாரத்தைக் கட்சித் தலைவர்கள் எப்பொழுதும் ஒரு நிதானத்திற்குள்ளாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, கையினாலுழைத்துப் பிழைக்கிறவர்கள் யாரோ அவர்களுடைய விகிதாசாரம் எப்பொழுதும் கொஞ்சம் கூடுதலாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். பொதுவாகவே, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், செம்படையிலுள்ளவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய எண்ணிக்கைதான், சமதர்மக் கட்சியில் எப்பொழுதும் அதிகமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது.

5. பல்வேறு சபைகள்

கட்சியின் அமைப்பைப் பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம். கட்சியின் அமைப்பானது ஒரு கோபுரம் மாதிரி இருக்கிறதென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் கோபுரத்தின் அடிப்படையில் இருப்பது "பிரதம சபை." இந்தப் பிரதம சபையில் குறைந்தது மூன்று பேர் அங்கத்தினரா யிருக்க வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலை, கல்லூரி, ஆஸ்பத்திரி, பத்திரிகாலயம், ரெயில், கப்பல் முதலிய எந்த ஸ்தாபனத்திலும், எந்த இடத்திலும் கட்சி அங்கத்தினர்களாக மூன்று பேர் இருப்பார்களானால், அவர்கள் மூவரும் சேர்ந்து

---

1 Sympathisers' Group. 2 Primary Party Organ.

ஒரு பிரதம சபை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த மூன்று பேர் என்பது குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கையே தவிர, இதற்கு மேல் எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் ஒரு பிரதம சபையில் அங்கத்தினரா யிருக்கலாம். ஒரு தொழிற்சாலையிலோ அல்லது வேறெந்த ஸ்தாபனத்திலோ நூற்றுக்கணக்கான கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்களானால், கட்சியின் நிருவாக சௌகரியத்திற்காகவும் வேலை சௌகரியத்திற்காகவும், இலாகாவாரியாகப் பிரதம சபை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்படி ஒரே ஸ்தாபனத்தில் பல பிரதம சபைகள் இருக்கும் பட்சத்தில், இவைகளின் வேலையை ஒரு முகப்படுத்தி, கொண்டு செலுத்தும் பொருட்டு, பொதுக் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

இந்தப் பிரதம சபையின் வேலை என்ன? எந்த ஒரு ஸ்தாபனத்தின் வேலையிலும் இந்தப் பிரதம சபை தலையிடாது. உதாரணமாக, ஒரு தொழிற்சாலையில் சமதர்மக் கட்சியின் பிரதம சபையொன்று இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தத் தொழிற்சாலையை எப்படி நிருவாகம் செய்யவேண்டும் என்பது போன்ற விவகாரங்களில் இந்தப் பிரதம சபை அங்கத்தினர்கள் தலையிடமாட்டார்கள். மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன உரிமைகள், என்ன கடமைகள் உண்டோ அதே உரிமைகள், அதே கடமைகள்தான், கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால், கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ற ஹோதாவில் இவர்களுடைய பொறுப்பு அதிகம். இவர்கள், உழைப்பிலே சோர்வு காட்டுகிறவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கவேண்டும்; தவறி நடந்தவர்களைச் சீர்திருத்த வேண்டும்; பொதுவாகச் சமதர்ம தத்துவத்தை எங்கும், எல்லாரிடத்திலும் புகுத்த வேண்டும். இவர்கள் நடந்து கொள்கிற மாதிரியைப் பார்த்து, மற்றவர்களும் சமதர்மக் கட்சியில் சேரவேண்டு மென்று ஆவல் கொள்ள வேண்டும்.

தொழிலாளர் சங்கங்கள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் முதலிய எல்லாவற்றிலும் இவர்களுடைய செல்வாக்கு பரிணமித்திருக்கிறது. இவர்கள்தான், இந்தப் பிரதம சபைகள்தான், சமதர்மக் கட்சிக் கோபுரத்தின் அஸ்திவாரம்; உயிர் நாடி.

பிரதம சபைகளுக்கு மேல் ஜில்லா சபை; ஜில்லா சபைக்கு மேல் மாகாண சபை; மாகாண சபைக்கு மேல் மத்தியக் கமிட்டி. இப்படி வரிசைக்கிரமமாக அமைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதே வரிசையில் ஜில்லா மகாநாடுகள், மாகாண மகா நாடுகள் அகில ஐக்கிய மகாநாடு முதலியன அவ்வப்பொழுது கூடு கின்றன. இவைகளுக்கு, அவ் அவற்றின் கீழ்ப்படியி லுள்ள மகாநாடுகளினுல் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதி நிதிகள் ஆஜராவார்கள். அதாவது, கிராம சபைகளி னுல் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஜில்லா மகா நாட்டுக்கும், ஜில்லா மகாநாடுகளினுல் தெரிந்தெடுக் கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மாகாண மகாநாட்டுக்கும் இப் படி முறையே ஆஜராவார்கள். இந்த மகாநாடுகள் வருஷத்துக்கொருமுறை கூடி, தங்கள் தங்கள் நிரு வாகக் கமிட்டியைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கின்றன. இந்த நிருவாகக் கமிட்டிகள்தான் மேலே சொன்ன ஜில்லா சபை முதலியன. இந்த மகாநாடுகளில் அர சாங்கத்தார் நிறைவேற்றின வேலைத் திட்டங்கள், இனிச் செய்யப் போகிற காரியங்கள் முதலிய யாவும் பரிசீலனை செய்யப் பெறும். ஆனுல், வாதப் பிரதிவா தங்களுக்கு இங்கு அதிகமாக இடம் அளிக்கப்படுவ தில்லை.

கட்சியின் மேல் அமைப்பில் இருப்பது மத்தியக் கமிட்டி என்று சொன்னேமல்லவா? இதுதான் கட்சி யின் நிருவாக சபை. இதில் சுமார் எழுபது அங்கத் தினர்கள் இருக்கிருர்கள். இந்த நிருவாக சபையா னது, ஒரு தலைவர், ஒரு காரியதரிசி, மூன்று உதவிக்

காரியதரிசிகள், இரண்டு காரியக் கமிட்டிகள் இவைகளின் மூலமாக எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்திக் கொண்டு போகிறது. காரியக் கமிட்டிகளில் ஒன்றுக்கு "பாலிட் பீரோ"[1] என்று பெயர். மற்றென்றுக்கு "ஓர்க் பீரோ"[2] என்று பெயர். இந்த ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பது அல்லது பத்து பேர் அங்கத்தினர்கள். இந்த இரண்டு காரியக் கமிட்டிகளையும் தவிர, "கட்சி நிருவாகக் கமிஷன்"[3] என்றும், "கணக்குப் பரிசோதனைக் கமிஷன்"[4] என்றும் இரண்டு கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகளும், மேலே சொன்ன தலைவர், காரியதரிசி முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களும், அகில சமதர்மக் கட்சிக் காங்கிரசினால் தெரிந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். கட்சி நிருவாகக் கமிஷனும், கணக்குப் பரிசோதனைக் கமிஷனும், கட்சிக் காங்கிரசினால் நிறைவேற்றப்படுகிற தீர்மானங்களை எல்லா அங்கத்தினர்களும் சரியாக அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்களா என்பதையும், கட்சி விஷயத்தில் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டவர்களை விசாரித்துத் தகுதியில்லாதவர்களை விலக்குகிற வேலையையும் கவனித்துக் கொள்ளும்.

காரியக் கமிட்டிகளில் பாலிட் பீரோ என்பது தான் முக்கியமானது. கட்சி உத்தியோகஸ்தர்கள், இந்த பாலிட்பீரோவைக் கலந்து கொண்டுதான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வார்கள். அரசாங்கத்தின் உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த பாலிட் பீரோவில் அங்கத்தினர்கள். பாலிட் பீரோ என்றால் அரசியல் கழகம் என்று அர்த்தம்.

மத்தியக் கமிட்டியானது ஏறக்குறைய மாதத்திற் கொருமுறை கூடுகிறது. இந்த மாதாந்தக்

---

1 Politbureau. 2 Orgbureau. 3 Commission of Party Control. 4 Auditing Commission.

கூட்டத்தில், ஒரு மாதத்தின் வேலைகள் பூராவும் விமரிசனம் செய்யப்படுவதோடு, அடுத்த மாதத்து வேலைத் திட்டமும் தயாரிக்கப்படுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமா யிருப்பது பாலிட் பீரோ. கட்சியின் உத்தியோகஸ்தர்களாகிய தலைவர், காரிய தரிசி முதலியோர், இந்த மாதக் கூட்டங்களில், ஒளி மறைவின்றி எல்லா விஷயங்களையும் ஆஜர்படுத்தி, கமிட்டியின் நம்பிக்கையையும் அங்கீகாரத்தையும் பெறுவார்கள்.

6. கட்சியும் அரசாங்கமும்

சோவியத் ருஷ்யாவில் ஒரு விசித்திரம் (அதாவது, ஒரு புதிர்மாதிரி காணப்படுவது) என்னவென்றால், சமதர்மக் கட்சிக்கும் அரசாங்க நிருவாகத்திற்கும் உள்ள தொடர்புதான். சோவியத் அரசியல் திட்டத்தில் சமதர்மக் கட்சிக்குப் பொதுவாக ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பது வாஸ்தவம். ஆனால், கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்கோ, அந்த மத்தியக் கமிட்டியின் காரியக் கமிட்டியாகிய பாலிட் பீரோவுக்கோ அதில் இடமில்லை. இவை, அரசாங்க ஸ்தாபனங்களுமில்லை. ஆனாலும், இவை, இந்த மத்தியக் கமிட்டியும் பாலிட் பீரோவும், அரசாங்க நிருவாகத்தைப் பற்றின விஷயங்களையே பெரும்பாலும் கவனிக்கின்றன. தேசத்தின் ஒழுங்கான நிருவாகமும், தேச மக்களினுடைய க்ஷேமமும் தங்களுடைய சொந்த விவகாரங்கள் மாதிரியாகவே பாலிட் பீரோவின் அங்கத்தினர்கள் கருதுகிறார்கள். பாலிட் பீரோவில் என்ன மாதிரியான திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றனவோ, அவற்றையே அரசாங்கம் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது. பாலிட் பீரோவும் மந்திரிச் சபையும் தனித்தனி ஸ்தாபனங்களாயிருந்த போதிலும், ஒருவரே இரண்டிலும் அங்கத்தினரா

யிருப்பதனுலும், தேசம் வேறே அரசாங்கம் வேறே என்ற வேற்றுமை இல்லையாதலினுலும், எல்லாக் காரியங்களும் மிக ஒழுங்காக நடைபெற முடிகிறது.

அரசாங்கக் காரியாலயம் எப்படி பல இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே மத்தியக் கமிட்டியின் காரியாலயமும் பல இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வோர் இலாகாவும் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருடைய நிருவாகத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சீர்திருத்தத்தின்படி, மேற்படி காரியாலயம், விவசாய இலாகா என்றும், தொழில் இலாகா என்றும், இப்படி ஒன்பது இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஒன்பது இலாகாக்களின் கீழ் உப இலாகாக்கள் வேறு உண்டு. உதாரணமாக, "லெனினிஸத்தைப் பற்றிய பிரசார இலாகா" என்கிற முக்கிய இலாகாவின் கீழ் (1) கட்சியைப்பற்றின பிரசாரம், கிளர்ச்சி; (2) பத்திரிகைகள், பிரசுரங்கள்; (3) பள்ளிக்கூடங்கள்; (4) புத்தகசாலைகள், விளையாட்டுச் சங்கங்கள்; (5) புதிய விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்வது, கண்டுபிடிப்பது முதலிய யாவற்றையும் முறையே கவனிப்பதற்கென்று ஐந்து உப இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. இதேமாதிரி, மாகாண, ஜில்லா, பிரதம சபைகளிலும் இலாகாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்து வருகிருர்கள். கட்சிக் காரியாலயமென்ருல், அரசாங்கக் காரியாலயம் மாதிரிதான்.

கட்சியின் ஒழுக்கத்தையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காக, தகுதியில்லாதவர்களை அவ்வப்பொழுது விலக்கிக்கொண்டு வருவதென்கிற முறையைத் தலைவர்கள் கண்டிப்பாக அனுஷ்டித்து வருகிருர்கள். இதற்காக, எவ்வித யதேச்சாதிகார முறையும் கையாளப்படுவது கிடையாது. தகுதியில்லாத

வர்கள் என்று யார் சந்தேகிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் பகிரங்கமாகவே பரிசோதனை செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சாதகமாகவோ பாதகமாகவே, யார் வேண்டுமானாலும் சாட்சி சொல்லலாம். தகுந்த ருஜு ஏற்பட்டாலன்றி யாரும் அனுவசியமாக விலக்கப்படுவது கிடையாது. (1) கட்சியின் கொள்கைகள், வேலைத்திட்டங்கள், அவ்வப்பொழுது நிறைவேற்றப்படுகிற தீர்மானங்கள் இவைகளைப் பற்றிச் சரியாக அறிந்து கொள்ளாதவர்கள், இவைகளைப் பிறர்க்கு விளங்குமாறு சொல்லாதவர்கள், சொல்லத் திறமை யில்லாதவர்கள்; (2) கட்சியின் மூலமாகத் தமக்குக் கிடைத்திருக்கிற அந்தஸ்தை, சொந்த நலனுக்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறவர்கள், ஊழலாகக் காரியஞ் செய்கிறவர்கள், அரசாங்கத்தினிடம் தப்பெண்ணம் உண்டாகும்படியாகப் பாமரஜனங்களிடத்தில் போதனை செய்கிறவர்கள் முதலியோர்; (3) கிராமங்களிலே தேசீய சொத்தாகக் கருதப்படுகிற நிலபுலங்களை, பிறருடைய அநியாயமான ஆக்கிரமிப்பினின்று காப்பாற்றாதவர்கள் ஆகிய இப்படிப் பட்டவர்கள், கட்சி அங்கத்தினர் பதவியினின்று விலக்கப்படுகிறார்கள். கடுமையான குற்றவாளிகள் என்று கருதப்படுகிறவர்களைக் கட்சியினின்று அடியோடு அப்புறப்படுத்தி விடுவதும், லேசான குற்றஞ் செய்தவர்களை அநுதாபிகள் கோஷ்டிக்கு இறக்கி விடுவதும் சர்வ சாதாரண தண்டனைகள். கட்சிக்கு விரோதமாக, தேசத்திற்கு அல்லது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக் குற்றஞ் செய்கிறவர்கள், மற்றெல்லோரையும் போல் சட்டப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள்.

கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டு விட்டார்களென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு உத்தியோகம் போய்விட்டது, வாழ்க்கை போய்விட்டது என்பது அர்த்தமல்ல.

கட்சியிலே அங்கத்தினரா யிருக்கிற கௌரவம் போய்விட்டது. அவ்வளவுதான். அவர்களிடத்தில் பொறுப்பான வேலை ஏதும் ஒப்படைக்கப்படமாட்டாது. சமுதாயத்தினர், அவர்களைக் கீழ்க் கண்ணோடுதான் பார்ப்பார்கள். பொதுவாக, மனிதத் தன்மை யில்லாதவர்கள் என்று அவர்கள் கருதப்படுவார்கள்.

7. இளைஞர் இயக்கம்

சமதர்மத்தை இளைஞர்களின் பசுமனத்தில் புகுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இளைஞர் இயக்கம் ஒன்று ருஷ்யாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமதர்மக் கட்சிக்கு அடுத்தபடியாக இந்த இளைஞர் இயக்கந்தான் ருஷ்யாவிலேயே மிகவும் முக்கியமானது. இதனை மூன்று தரமாகப் பிரித்திருக்கிருர்கள். முதலாவது "காம்ஸோமால்"[1] என்கிற பிரிவு. இதில் பதினுன்கு வயதுக்கு மேல் இருபத்து மூன்று வயதுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிருர்கள். இந்த இளைஞர் கட்சி 1922-ஆம் வருஷத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது "பயோனீர்கள்."[2] பத்து வயதுக்கு மேல் பதினுன்கு வயதுக் குட்பட்டவர்கள் இதில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிருர்கள். இது 1923-ஆம் வருஷம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மூன்ருவது "சிறிய அக்ட்டோபரிஸ்ட்டுகள்."[3] 1917-ஆம் வருஷம் அக்ட்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற புரட்சியின் ஞாபகார்த்தமாக இந்தப் பெயர் இடப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு வயதிலிருந்து பத்து வயதுவரையிலுள்ளவர் இதில் அங்கத்தினர்கள். இதுவும் 1923-ஆம் வருஷத்தி லிருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1 Comsomol. 2 Pioneers. 3 Little Octoberists.

வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் இளைஞர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி யளிக்கவேண்டு மென்பதற்காகவே, காம்ஸோமால் இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தை ஏறக்குறைய சாரணச் சிறுவர் இயக்கத்திற்குச் சமானமாகச் சொல்லலாம். இதில் சேர்ந்துள்ள இளைஞர்கள் "தங்களுடைய ஆசாரிய புருஷனுகிய லெனினுடைய பெயருக்குக் கௌரவம் உண்டாகக்கூடிய மாதிரி நடந்துகொள்ள வேண்டும். சலியாது உழைக்கிற, கண்ணியம் வாய்ந்த, துணிச்சலான போர் வீரர்களாகவும், எந்த நோக்கத்திற்காகப் புரட்சி செய்யப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தினிடத்தில் விசுவாசமுடையவர்களாகவும், இளைஞர்களுக்கும் மற்ற எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழி காட்டிகளாகவும் இருக்க வேண்டும். தங்கள் கட்சிக்கு, அதாவது காம்ஸோமாலுக்கு அங்கத்தினர்கள் சேர்ப்பதற்காகத் தினந்தோறும் வேலை செய்ய வேண்டும். காம்ஸோமாலில் திறமையாக வேலை செய்கிறவர்கள் தான், சமதர்மக் கட்சியில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். காம்ஸோமால்கள், மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின், இவர்களுடைய போதனைகளை ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும். சமதர்மக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் உதவி புரியவேண்டும். ஏதோ குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலைத் திறமையாகச் செய்வதற்குப் பயிற்சி பெற வேண்டும். தேசத்தின் விவசாயம், பொருளாதாரம் முதலியவற்றைப் பொதுவுடைமைகளாக்க எல்லா வகையிலும் உழைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு காம்ஸோமாலும் தேகப் பயிற்சியில் திறமைசாலியாயிருக்க வேண்டும். எந்தச் சமயத்திலும் ஐக்கிய சோவியத் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஆயுதமெடுத்துப் போராடச் சித்தமா யிருக்கவேண்டும். ராணுவத்தில் எந்த ஒரு துறையிலாவது நன்ருகப்

பயின்றிருக்க வேண்டும். ஆகாயப்படை, கப்பற்படை இவற்றில் உற்சாகம் கொள்ள வேண்டும். தங்களுக்குக் கீழ் இருக்கப்பட்ட பயோனீர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்களே முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது ஒவ்வொரு காம்ஸோமாலினதும் இன்றியமையாத கடமையாகும்.''

காம்ஸோமால்களுக்கென்று தனியாகப் பத்திரிகைகள், நூல்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலியன வெளியிடப்படுகின்றன. அடிக்கடி மகாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. சமதர்மக் கட்சியிலுள்ளது போலவே, இதிலும், தகுதியில்லாதவர்கள் கண்டிப்பாக விலக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன.

காம்ஸோமால்களுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளவர்கள் பயோனீர்கள். இளைஞர்களுடைய உள்ளத்தில் எப்பொழுது, மனிதத்தன்மை என்கிற அரும்பு உண்டாகிறதோ அப்பொழுதுதான், அந்த வயதில்தான் அவர்களைப் பயோனீர்களாக்கி அவர்களுடைய சமுதாய உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட வேண்டுமென்பது லெனினின் கருத்து. இதற்காக, இந்தச் சிறுவர் இயக்கத்தைத் தொடங்கினன். வர்க்கப் பிரிவினையே இல்லாத சமுதாயம் என்கிற லட்சியம், இவர்களுடைய பசிய மனத்தில் பதியவைக்கப் படுகிறது. அதற்கேற்ற விதமாகவே இவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பயோனீரும் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னர், உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோருடைய நலனுக்காக உழைப்பதாகவும், லெனினுடைய போதனைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதாகவும், பயோனீர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தின்படி நடந்து கொள்வதாகவும் பிரதிக்ஞை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகுதான்

அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, அதற் குரிய சின்னங்களாகிய சிவப்பு நட்சத்திரம், சிவப்புக் கைகுட்டை ஆகிய இரண்டும் அளிக்கப்படுவார்கள். பயோனீர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சட்டங்கள் ஐந்து; அனுஷ்டிக்க வேண்டிய திட்டங்கள் ஐந்து. ஐந்து சட்டங்களாவன:

1. பயோனீர், தொழிலாளர் சமுதாயம் என்கிற லட்சியத்திற்கும், லெனினுடைய போதனைகளுக்கும் விசுவாசமுடையவனு யிருக்கிறான்.

2. பயோனீர், சமதர்மக் கட்சி அங்கத்தினருடைய இளைய சகோதரன்.

3. பயோனீர், தன்னைக் காட்டிலும் வயதில் சிறுவர்களை ஓர் அமைப்புக்குட்படுத்தி அவர்களுக்கு தான் ஒரு வழி காட்டியா யிருக்கவேண்டும்.

4. பயோனீர், எல்லாப் பயோனீர்களுக்கும், உலகத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் முதலியவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் தோழன்.

5. பயோனீர், அறிவை விருத்தி செய்துகொள்வதில் முனையவேண்டும். விஷய ஞானந்தான், தொழிலாளர் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காக நடத்தவேண்டிய போராட்டத்திற்குத் தேவையாயுள்ள சக்தி.

ஐந்து திட்டங்களாவன:

1. பயோனீர், தன்னுடைய தேகத்தைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களுடைய தேக சுகத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டும். அவன் சகிப்புத் தன்மை யுடையவனுகவும், சந்தோஷமுடையவனுகவும் இருக்க வேண்டும். தினந்தோறும் காலையில் எழுந்து காரியங்களை ஒழுங்காகத் தொடங்க வேண்டும்.

2. பயோனீர், தன் காலத்தையும் மற்றவர்களுடைய காலத்தையும் வீணுக்காமல், சுருக்கமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். அவன், தன் காரியங்களைக்

காலா காலத்திலும் விரைவாகவும் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

3. பயோனீர், சுறு சுறுப்புள்ளவனுகவும் விடா முயற்சியுடையவனுகவும் இருக்க வேண்டும். எந்த நிலைமையிலும் யார் கீழும் வேலை செய்து சமாளித்துக் கொள்ள அவன் நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

4. பயோனீர், மற்றவர்களுடைய சொத்துக்களைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். தன்னுடைய துணிமணிகள், புஸ்தகங்கள், தொழிலுக்குரிய கருவிகள் முதலியவைகளின் விஷயத்தில் சர்வ ஜாக்கிரதையுடனிருக்க வேண்டும்.

5. பயோனீர், பேசுகிறபோது, பிரமாணமாக, சத்தியமாக என்று சொல்லிக் கொண்டு பேசக்கூடாது; புகை பிடிக்கக்கூடாது; மதுபானம் செய்யக்கூடாது.

இதே பிரகாரந்தான், சிறிய அக்ட்டோபரிஸ்ட்டுகளுடைய சட்டதிட்டங்களும், ஸ்தாபன அமைப்பும் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஆண் பெண் வித்தியாசமில்லாமல், எவ்விதத் தொழில் வேற்றுமையும் பாராட்டப் படாமல் எல்லோரும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுகிருர்கள்.

இந்த இளைஞர் இயக்கத்தை நாம் பொதுப்படையாக நோக்குகிறபோது, ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி, சமுதாயத்திலே பயனுள்ள ஓர் அங்கத்தினராவதற்கு எப்படிப் பாலியத்திலிருந்தே ஒழுங்கான முறையில் பயிற்சி செய்யப்பட்டு வருகிருர்கள் என்பது நன்கு புலனுகும். சிறுவர்கள் அல்லது சிறுமிகள் இந்த இளைஞர் இயக்கங்களிலே சேர்ந்திருப்பதனுல் அவர்களுடைய படிப்புக்கு ஏதேனும் இடையூறு ஏற்பட்டு விடுகிறதோ என்று யாரும் சந்தேகிக்க வேண்டியதில்லை; பயப்பட வேண்டியதில்லை. பாடமுறைகளையும், இந்த இளைஞர் அமைப்புக்களையும் ஒன்றுக்

கொன்று தொடர்புடையதாகவே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இளைஞர்கள், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு, அவர்களால் இயன்ற வரை வேலை செய்யுமாறு தூண்டப்படுவதற்கே இந்த இளைஞர் இயக்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள், பொது நன்மைக்கான எல்லாக் காரியங்களையும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறார்கள். இவர்கள் சாக்கடை கழுவலாம்; தெருப்பெருக்கலாம்; பொதுக் கட்டடங்கள் கட்டுகிறபோது அவைகளுக்கு உதவி செய்யலாம்; கல்வி வாசனையில்லாதவர்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம்; குடிப் பழக்கத்தை நிறுத்த வேலை செய்யலாம்; எதிர்பார்க்கிற அளவு பொருளுற்பத்தி செய்யாத தொழிற்சாலைகள், விவசாய ஸ்தாபனங்கள் முதலியவற்றில் புகுந்து அங்குள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம்; கூட்டங்களில், ஊர்வலங்களில் அமைதியை நிலைநாட்டவும் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும் உதவி செய்யலாம். இப்படிப் பலவகைத் தொண்டுகளிலே ஈடுபட்டு, பிறர்க்குச் சேவை செய்து கொண்டிருப்பது தான் வாழ்க்கையின் பயன் என்ற உண்மையை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து கொண்டு விடுகிறார்கள் ருஷ்ய இளைஞர்கள். தேசம் வேறு, தனி மனிதன் வேறு, சமுதாயம் வேறு என்ற வேற்றுமை உணர்ச்சியே இவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப் பட்டவர்கள்தான் பிற்காலத்தில் தேசத்தின் தலைவர்களாக வருகிறார்கள்.

இனி, 'கோமிண்ட்டர்ன்'[1] என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுவோம். இது தான், சர்வதேச சமதர்மக் கட்சிகளின் தலைமை ஸ்தா

---

1 Comintern or Communist International.

பனம். லெனின் முதலியவர்களுடைய நோக்கம், வர்க்கப் பிரிவினைகள் இல்லாத, உலகத்திற்குப் பொதுவான ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்திவிடவேண்டுமென்பது; இதற்காக உலகப் புரட்சி செய்ய வேண்டுமென்பது. இதனைப் படிப்படியாகச் செய்துகொண்டு போவதா அல்லது மொத்தமாகச் செய்வதா என்பதைப் பற்றிச் சோவியத் தலைவர்களுக்குள் கருத்து வேற்றுமை இருந்துவந்தது. இதனால் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. என்றாலும் இரு கட்சியினருக்கும் உலகப் புரட்சி, உலக சமுதாயம் என்பதுதான் லட்சியம். இந்த லட்சியத்தின் பிரதிநிதியாயிருப்பதுதான் கோமிண்ட்டர்ன். உலகத்துப் பல நாடுகளிலுமுள்ள சமதர்மக் கட்சிகளுக்கு இதில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய மகா நாடு, இரண்டு வருஷத்திற்கொரு முறையோ, நான்கு ல்லது ஏழு வரு வருஷத்திற்கொரு முறையோ உலக நிலைமைக்கேற்றவாறு கூடிவந்தது. கோமிண்ட்டர்னின் தலைமைக் காரியாலயம் *1919*-ஆம் வருஷத்திலிருந்து, அதாவது கோமிண்ட்டர்ன் ஸ்தாபிதமான காலத்திலிருந்து மாஸ்க்கோவிலேயே இருந்துவந்தது. கோமிண்ட்டர்ன் என்பதுதான் 'தர்ட் இண்ட்டர் நேஷனல்' என்று சொல்லப்படுகிற 'மூன்றாவது சர்வதேச அமைப்பு.' 'முதலாவது இண்ட்டர் நேஷனல்' *1864*-ஆம் வருஷத்திலும், 'இரண்டாவது இண்ட்டர் நேஷனல்' *1989*-ஆம் வருஷத்திலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக் கலைந்து போயின. 'தர்ட் இண்ட்டர் நேஷனல்' என்கிற 'மூன்றாவது சர்வதேச அமைப்பும்' *1943*-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் பத்தாந்தேதி கலைக்கப்பட்டுவிட்டது.

---

1 First Internatioal–1864. Second International 1889. Third International 1919.

XI. சோவியத் அரசியல் அமைப்பு

1. ஓட்டுரிமை

சமதர்மத்தைப் பிரசாரம் செய்வது, அதைப் பற்றிய அறிவை ஜனங்களுக்குப் புகட்டுவது, சமதர்மக் கட்சி; அதனை அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டு வந்து நிருவாகம் செய்வது சோவியத் அரசாங்கம். இந்த அரசாங்க அமைப்பு, அரசியல் பண்டிதர்களுக்கு ஒரு சிக்கலான பிரச்னை. ஆனால், சோவியத் தலைவர்கள், இந்தச் சிக்கலை வெகு அழகாகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள்; சிறுபான்மையோர் உரிமை, எல்லோருக்கும் ஓட்டுரிமை, ஜனப்பிரதிநிதித்துவம், ஜனங்களுடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகளுக்குச் சட்டரீதியான பாதுகாப்பு முதலியவை சம்பந்தமாக எழக்கூடிய எல்லாச் சிக்கல்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி, பொருளுற்பத்தி, பொருளுற்பத்திக்கான சாதனங்கள் ஆகியவற்றைத் தேசிய மயமாக்கி, சமதர்மத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சோவியத் தலைவர்களிடத்தில் காணப்படுகிற ஒரு விசேஷ அமிசம் என்னவென்றால், அவர்கள் எந்த ஒரு புதிய திட்டத்தையும், அல்லது எந்த ஒரு புதிய சீர்திருத்தத்தையும், லட்சியத்தின் மீது கொண்டுள்ள அபார மோகத்தினால், அவசரப்பட்டு அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்து விடுவதில்லை; ஒரே மூச்சாகவும் கொண்டுவந்து விடுவதில்லை. ஜனங்களுடைய பரிபக்குவம், தேசத்தினுடைய ஸ்திதி, தங்களுடைய நிருவாக சக்தி முதலியவற்றையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டுதான் ஒரு திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகின்றனர். ஒரே சட்டம், அல்லது ஒரே திட்டம் எந்தக் காலத்திற்கும், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் பொருந்தாது என்ற

உண்மையை அவர்கள் நன்ருக உணர்ந்து, அதன் பிரகாரம் புதிதாகச் சிருஷ்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் மாற்றியும் ஒழுங்காகவும் நிதானமாகவும் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போகின்றனர். ஒரே ஓர் உதாரணத்தை மட்டும் இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிருேம்.

1918-ஆம் வருஷ ஆரம்பத்தில், சோவியத் தலைவர்கள் அரசாங்க நிருவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட பிறகு, கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை கிடையாது என்று சட்டத்தின்மூலம் தடைசெய்து விட்டனர்:— (1) லாபம் சம்பாதிப்பதற்காகக் கூலிகளை அமர்த்தி வேலை வாங்குவோர்; (2) தங்களுடைய சொந்த உழைப்பினின்று பெருத வருமானமுடையவர்கள்— அதாவது வட்டித் தொழில் செய்து சம்பாதிப்போர், தொழிற் ஸ்தாபனங்களை நடத்திச் சம்பாதிப்போர், பூஸ்திதிகளினின்று சம்பாதிப்போர் முதலியவர்கள்; (3) வியாபாரிகள், வியாபார ஏஜெண்ட்டுகள்; (4) மதப் புரோகிதர்கள், மடாதிபதிகள்; (5) ஜார் ஆட்சிக் காலத்தில் போலீஸ் இலாகாவிலும் ரகசியப் போலீஸ் படையிலும் வேலை செய்தவர்கள், ஜார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலியோர்; (6) சித்த சுவாதீனமில்லாதவர்களென்று சட்ட மூலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள், மற்ளுெருவருடைய பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கிறவர்கள் முதலானேர்; (7) நியாய ஸ்தலங்களில் கடுமையான குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள்.

1937-ஆம் வருஷம் புதியதோர் அரசியல் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன்படி, கடைசியில் சொன்ன இரண்டு பிரிவினருக்குமட்டும், அதாவது (1) சித்த சுவாதீன மில்லாதவர்களென்று சட்ட மூலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் முதலாயினேர்; (2) நியாயஸ்தலங்களில் கடுமையான குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகிய இவர்

களுக்கு மட்டும் ஓட்டுரிமை கிடையாதே தவிர, வயது வந்த மற்றெல்லாருக்கும் ஓட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னர், எந்தக் காரணங்களுக்காகச் சில பிரிவினருக்கு ஓட்டுரிமை மறுக்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணங்கள் இருபது வருஷங்களுக்குப் பின்னர் இல்லாமற் போய்விட்டன. அதனுல் மறுக்கப்பட் டிருந்தவர்களுக்கு மறுபடியும் உரிமை வழங்கப்பட்டுவிட்டது. அதாவது, போல்ஷ்வெக்கர்கள் அரசாங்க நிருவாகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டபோது, சமதர்மக் குழந்தையை வளர்க்க வேண்டியிருந்தது; அதற்காக, அதன் வளர்ச்சிக்கு இடையூருயிருந்த சக்திகளை யெல்லாம் அப்புறப் படுத்தி வைக்க வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது. இப்பொழுது குழந்தை நன்ருக வளர்ந்து யௌவன தசையை அடைந்துவிட்டது. இனி எந்தச் சக்தியும் அதற்கு இடையூறு செய்ய முடியாது. இடையூறு செய்யக்கூடுமென்று கருதப்பட்ட சக்திகளும் இப்பொழுது சக்தி யிழந்துவிட்டன. இனியும் அந்தச் சக்திகளைப் பொருட்படுத்தி அவற்றிற்குச் சட்ட புத்தகத்தில், இடங் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பானேன்? ஆகவே, அவற்றை ரத்து செய்துவிட்டனர்.

எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதை நிர்த்தாட்சண்யமாகச் செய்யவோ, பலருடைய நன்மைக்காக ஒரு சிலருடைய சலுகைகளைப் பறிமுதல் செய்யவோ, ஜனங்களுக்கு அதிகமான நன்மை யுண்டாகுமென்று தெரிந்தால் போட்ட திட்டத்தை மாற்றச் செய்யவோ சோவியத் தலைவர்கள் பின் வாங்கியது கிடையாது. இதற்காகப் போற்றுதல் ஏற்படுமானுலும் சரி, தூற்றுதல் ஏற்படுமானுலும் சரி அதை அவர்கள் லட்சியம் செய்ததே இல்லை. அவர்களுடைய நோக்கம் சமுதாய நலன். ஜனங்களுக்கு

எதைச் செய்தால் சந்தோஷமா யிருக்குமோ அதைச் செய்யாமல், எதைச் செய்தால் நன்மையா யிருக்குமோ அதையே அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

சோவியத் ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வருகிற 1937-ஆம் வருஷத்து அரசியல் திட்டம் பரிபூரண ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டது; சிலர், தவருக நினைக்கிறபடி சர்வாதிகாரத்தை மட்டும் சிகரமாக உடையதல்ல. மனிதனுடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகளென்று, புனிதமான உரிமைகளென்று கருதப்படுகின்ற யாவும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சோவியத் அரசியல் அமைப்பானது, சமதர்மக் கட்சி அமைப்பு மாதிரி, ஆறு அடுக்குகள் உள்ள ஒரு கோபுரம்; கிராமத்தில் ஆரம்பித்து தலை நகரத்தில் முடிகிறது. இந்த அமைப்பைப்பற்றிச் சுருக்கமாக இங்குக் கூறுவோம்.

2. சோவியத்துகள்

சோவியத் என்ற வார்த்தைக்குச் சபை என்பது பொருள். முன்னர் இஃது எந்தவிதமான சபையையும் குறிப்பதாயிருந்தது. இப்பொழுது, தொழிலாளர்கள், போர் வீரர்கள், விவசாயிகள் ஆகிய இவர்களுடைய பிரதிநிதிகளடங்கிய ஒரு சபையையே குறிக்கிறது. இதில் முதலாளிகள், நிலச்சுவான்தார்கள், கடைக்காரர்கள், வேலையில்லாதவர்கள் முதலியோர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர முடியாது. 1905-ஆம் வருஷத்துப் புரட்சியின்போது இந்தச் சோவியத்துகள் இயற்கையாகத் தோன்றி, ஒடுங்கி, மீண்டும் 1917-ஆம் வருஷத்துப் புரட்சியின்போது தலை தூக்கின வென்பதைப்பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோமல்லவா? பீட்ரோகிராட் நகரத்திற்கு லெனின்

வந்த பிறகு, இந்தச் சோவியத்துகளைப் பலப்படுத்தி,[1] இவற்றின் ஏகோபித்த பலத்தைக்கொண்டு, 1917-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் அரசாங்க நிருவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். இவற்றை ஜனசக்தியின் பிரதிநிதிகளாக வலுப்படுத்தினுன். இந்த ஜனசக்தி யின் பலம் அவனுக்கு இருந்ததனுல்தான் எந்தவித மான எதிர்ப்பையும் அவனுல் சமாளிக்க முடிந்தது. புதிய சமுதாயத்தை அமைக்க முடிந்தது. 1918-ஆம் வருஷம், இந்தச் சோவியத்துகளை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு ஓர் அரசியல் அமைப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதுவே, பின்னர் 1923-ஆம் வருஷம் ருஷ்ய சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பாக மாறியது. பின்னர் 1937-ஆம் வருஷம், இந்த அரசியல் அமைப்பு, புதிய முறையில் சீர்திருத்தப்பட்டு அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டு வரப் பட்டது.

இந்த அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படையி லுள்ள கிராம சோவியத்தைப்பற்றி முதலில் கவனிப் போம். இஃது, ஏறக்குறைய நமது கிராமப் பஞ்சா யத்து மாதிரி; ஆனுல் அதைவிட அதிகமான பொறுப் பும் கடமையும் உடையது. இது, மூன்று வருஷத்திற் கொருமுறை தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறது. சித்த சுவா தீனமில்லாதவர்கள், குற்றஞ் செய்து தண்டனை அடைந்தவர்கள் ஆகிய இவர்களைத் தவிர்த்து, கிராம எல்லைக்குள் வசிக்கிற, பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட, ஆண் பெண் எல்லாரும் இதற்குப் பிரதி நிதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கிற உரிமையுடையவர்கள். அதாவது இவர்களெல்லோரும் வாக்காளர்கள். இவர் கள் அடிக்கடி கூடி, கிராமப் பொதுவான விஷயங் களைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்வார்கள். இதற்கே கிராமக் காங்கிரஸ் என்ற பெயர். இப்படிக் கூட்டங்கூடிப்

---

1 152, 195-ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

பேசுவது தவிர, இவர்கள் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கிராம சோவியத்துக்குப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கிற முக்கியமான கடமையையும் செய்ய வேண்டும். நூறு பேருக்கு ஒருவர் விகிதம் பிரதிநிதிகள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஆனால் ஒரு சோவியத்தில் குறைந்தபட்சம் மூன்று பிரதிநிதிகளாவது இருக்க வேண்டும். எனவே, ஒரு கிராமத்தினுடைய ஜனத்தொகையைப் பொறுத்திருக்கிறது, அந்தக் கிராம சோவியத்தின் பிரதிநிதிகளுடைய எண்ணிக்கை.

ருஷ்ய கிராமாந்தரங்களில், இந்தத் தேர்தல் கூட்டம் மிகவும் ருசிகரமா யிருக்கும். ஜனங்கள், இதில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் கலந்துகொள்வார்கள். தேர்தலை நடத்துவதற்கென்று ஒரு தலைவரும், அவருக்கு உதவி செய்யக் கிராமத்துப் பெரியதனக்காரர்களாகப் பத்து பேரும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இவர்களுடைய தலைமையில் தேர்தல் கூட்டம் தொடங்கும். கூட்டத்திற்கு மொத்த ஓட்டர்களில் நூற்றுக்கு நாற்பது பேர் விகிதம் ஆஜராகி யிருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பார்கள். அந்த விகிதாசாரம் இருந்தால்தான் தேர்தல் நடைபெறும். இல்லாவிட்டால் கூட்டமே தள்ளி வைக்கப்பட்டுவிடும். பிறகு, சோவியத்தில் எத்தனை ஸ்தானங்கள் உண்டோ அத்தனை ஸ்தானங்களுக்கும் பெயர்கள் ஒன்றன் பின்னொன்றாய்ப் பிரேரிக்கப்படும். சிலர் நிராகரிக்கப்படலாம்; சிலர் அங்கீகரிக்கப்படலாம். இப்படி மணிக்கணக்கில் நடைபெற்று, கடைசியில் எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இவர்களடங்கியதுதான் கிராம சோவியத்.

கிராம சோவியத்தின் கடமை விரிவானது. கிராம நிருவாகத்தைக் கவனிப்பதோடல்லாமல், இது தனக்கு மேற்பட்ட ஜில்லா, மாகாண, தேச விவகாரங்

களிலும் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சோவியத் அரசாங்கத்தினர் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஒரு கிராம சோவியத்தானது தனது நிருவாக எல்லைக்குள், அரசாங்கத்தின் எல்லாச் சட்ட திட்டங்களும் சரியான படி அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்; நீதிஸ்தலங்கள் ஏற்படுத்தி எல்லாருக்கும் நியாயம் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும். தேசப் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் எல்லா ஜனங்களும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள தொழில் ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுப்பண்ணைகள், கல்விச்சாலைகள், கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் முதலியவற்றைத் திறம்பட நடத்த வேண்டும்; சுகாதார வசதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஜனன மரணக் கணக்குப் பதிவு செய்வதுமுதல், விளக்கேற்றுவது, ரோட்டுப் போடுவது வரை எல்லாவற்றையும் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு கிராம சோவியத் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதாகச் சுமார் தொண்ணூற்றிரண்டு கடமைகள் வரிசைக் கிரமமாக வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஜாபிதாவைப் பார்க்கிறபோது, யாருமே பிரமித்துப் போகக்கூடும்.

இந்தக் கடமைகள் யாவும் அப்படியே நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா என்று கேட்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நிறைவேற்றவும் படலாம்; நிறைவேற்றப்படாமலுமிருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால், இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதுதான் முக்கியம். இந்த உரிமையை எவ்வளவு தாராளமாக உபயோகிக்கலாமோ அவ்வளவு தாராளமாக உபயோகிக்குமாறு பிரதியொரு கிராம சபையும் அடிக்கடி தூண்டப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலமாக, ருஷ்ய மகாஜனங்கள் அரசியல் உணர்ச்சி பெறுவதோடு, தங்களுடைய கடமை

யையும் உணர்ந்து வருகிருர்கள். இதனுல் தான் உரிமையினுடைய புனிதத்தன்மை அவர்களுக்கு நன்ருகப் புலப்பட்டிருக்கிறது.

கிராம சோவியத்துக்கு, தலைவர், காரியதரிசி, நிருவாகக் கமிட்டி முதலிய எல்லாச் சம்பிரதாயங்களும் உண்டு. இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிருர்கள். ஏனென்ருல், எல்லோருக்கும் நிருவாக அனுபவம் ஏற்பட வேண்டுமல்லவா? இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் உண்டு. இவர்கள் வேறெந்த ஸ்தாபனங்களிலேனும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தால், அந்த ஸ்தாபனங்களிலிருந்து, கிராம நிருவாகத்தை ஏற்று நடத்திக்கொண்டிருக்கிற காலம் வரையில் இவர்களுக்கு ரஜா கிடைக்கிறது; அதே சம்பளமும் கிடைக்கிறது. அப்படி யில்லாதவர்களுக்குக் கிராம சோவியத்திலிருந்து கமிட்டியார் நிர்ணயிக்கிறபடி ஒருதொகை சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்கள்—இந்தக் கிராம அதிகாரிகள்—தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்தப் பதவியை, அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாக உபயோகியாமல், தொண்டு செய்வதற்கேற்ற ஒரு சந்தர்ப்பமாக உபயோகிக்கிருர்கள்.

கிராம சோவியத்துக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளது நகர சோவியத். இது நகர முனிஸிபாலிடி மாதிரி. இதனுடைய தேர்தல் முறை சிறிது சிக்கலானது. ஒரு பெரிய நகரத்தில் அநேகம் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்கிருர்கள். இவர்களுக்கு எப்படிப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது? சோவியத் தலைவர்கள் என்ன செய்திருக்கிருர்களென்ருல், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும், அதிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, இத்தனை பிரதிநிதிகள் என்று நிர்ணயித்

திருக்கிருர்கள். இது தவிர, தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர் அல்லாத மற்றவர் களுக்கு, ஒரு தெருவுக்கு அல்லது ஒரு பேட்டைக்கு இத்தனை பிரதிநிதிகள் என்று நிர்ணயம் செய்திருக் கிருர்கள். இப்படி நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பிரதிநிதி களுக்கு, அந்தத் தெருமுனை அல்லது சதுக்கத்தில் தேர் தல் நடைபெறுகின்றது. இந்தத் தேர்தலானது, கிராம சோவியத் தேர்தல் மாதிரி, ஒருமுறை நடந்து முடிந்து போகாது; வடிக்கட்டி வடிக்கட்டிப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கிற முறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறும். இதற்காக அநேகம் தேர்தல் கூட்டங்கள் நடைபெற வேண்டியிருக்கும். இந்தத் தேர்தல்கள் மூன்று வரு ஷத்துக்கொருமுறை நடைபெறுகின்றன. பெரிய நக ரங்களாயிருந்தால், ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தபடி நகர சோவியத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பிரதிநிதிகள் அங்கத்தினரா யிருப்பார்கள்.

இந்த நூற்றுக்கணக்கான பிரதிநிதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடியாதல்லவா? இதற்காக ஒரு நிருவாகசபை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இந்த நிருவாகசபை அடிக்கடி கூடிப் பொதுவாக எல்லா நிருவாக விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய் கிறது. ஆனுல், நகரசபையின் அன்ருட அலுவல்களைக் கவனிப்பதற்கென்று ஒரு காரியக்கமிட்டி உண்டு. இதில் சுமார் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு அங்கத்தி னர்கள் இருப்பார்கள். இவர்கள் ஒவ்வோர் இலாகா வின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவார்கள். இவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லவும், வேறுவிதமான உதவிகளைச் செய்யவும், மேற்படி நிருவாகக் கமிட்டி யானது, பல உப கமிட்டிகளாகப் பிரிந்துகொண்டு, ஒவ்வோர் இலாகாவுக்கும் ஒவ்வோர் உப கமிட்டி வீதம் வேலை செய்யும். நகரசபையின் அன்ருட வேலைகளில் பழகுவதற்கென்று தொண்டர்கள்

நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதன்மூலமாக, நகரப் பிரஜைகளுக்கு நிருவாகப் பயிற்சி உண்டாகிறது.

பெரிய நகரங்களை மொத்தமாக நிருவாகம் செய்ய முடியாதென்பதற்காக, அதனைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு நகரசபை விகிதம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதற்குப் "பகுதி சோவியத்" (ரேயன் சோவியத்)[1] என்று பெயர். ரேயன் என்றால் பேட்டை அல்லது பகுதி என்று அர்த்தம். இதுவும் மேற்படி நகர சோவியத் முறையிலேயே நிருவாகம் செய்யப்படுகிறது.

நகர சோவியத்துக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளது ஜில்லா சோவியத். இதனை "க்ராய்" அல்லது "ஒப்ளாஸ்ட்"[2] என்று அழைப்பார்கள். இது நமது ஜில்லா போர்ட் மாதிரி. பிரதியொரு ஜில்லாவின் தலை நகரத்திலும் அந்த ஜில்லாவின் எல்லைக்குள்ளிருக்கிற கிராம சோவியத்துகளினாலும் நகர சோவியத்துகளினாலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஜில்லா சோவியத் காங்கிரஸ், வருஷத்துக் கொருமுறை கூடுகிறது. இந்தக் காங்கிரசானது ஜில்லா நிருவாகத்திற்காகத் தலைவர், காரியதரிசி, நிருவாக சபை முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களைத் தெரிந்தெடுக்கிறது. இந்த ஜில்லா சோவியத்துகள் பூரணப் பொறுப்பாட்சி பெற்றவை. தனிப்பட்ட ஒரு ஜாதியார் குறிப்பிட்ட ஒரு ஜில்லாவில் வசிக்கிறார்களென்று சொன்னால், அது பூரணப் பொறுப்பாட்சியுடைய ஒரு தனி மாகாணமாகக் கருதப்பட்டு அதன் பிரகாரமே நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

3. மாகாணக் குடியரசுகள்

ஜில்லா சோவியத்துக்கு மேற்பட்டது மாகாண சோவியத். இவற்றில் சில, பூரணப் பொறுப்பாட்சி

1 Rayon Soviet. 2. Krai or Oblast.

பெற்ற பல சிறிய மாகாணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட சமஷ்டிக் குடியரசு நாடுகளாக இருக்கின்றன. சோவியத் ருஷ்யாவில் மொத்தம் பதினறு குடியரசு நாடுகள் அடங்கி யிருக்கின்றன. இவற்றின் சமஷ்டிதான் அதாவது ஐக்கியந்தான் "சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்." மேற்படி பதினறு குடியரசு நாடுகளும், பூரணப் பொறுப்பாட்சி பெற்ற பல குடியரசு நாடுகளாக அல்லது சிறு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளுக்குள் சுழன்றேடுகிற பல சக்கரங்களைக் கொண்ட ஒரு யந்திரம் மாதிரியுள்ளது சோவியத் அரசியல் அமைப்பு. உதாரணமாக, பதினறு குடியரசு நாடுகளில ஒன்றும், மிகப் பெரியதுமான ருஷ்யக் குடியரசு நாட்டில் பதினன்கு குட்டி மாகாணங்கள் ஐக்கியப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாகாணங்கள் சிலவற்றில், சுயாட்சியுடைய ஜில்லாக்கள் சமஷ்டியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோபுரம் மாதிரியுள்ள இந்த அரசியல் அமைப்பில், ஒவ்வொரு வரிசையும், தனக்குக் கீழ் இருக்கப்பட்ட வரிசைகளின் மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்த உரிமை பெற்றிருக்கிறது; தனக்கு மேற்பட்ட வரிசைகளின் ஆதீனத்திற்கு அடங்கி நடக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

பூரணப் பொறுப்பாட்சி பெற்ற இந்தப் பதினறு குடியரசு நாடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி காங்கிரஸ்கள் உண்டு. அதாவது நமது மாகாண மகா நாடுகள் மாதிரி. இந்தக் குடியரசு நாடுகளின் காங்கிரசுகளுக்கு, ஜில்லா சோவியத், நகர சோவியத், கிராமசோவியத் இவைகளின் மூலமாகப் பிரதிநிதிகள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிருர்கள். இந்தப் பிரதிநிதிகள் சில வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை கூடி, மாகாண நிருவாகத்திற்காக ஒரு நிருவாக சபையைத் தெரிந்தெடுக்கிருர்கள். இந்த நிருவாக சபையில், அந்தந்த மாகா

ணத்தின் விஸ்தீரணத்திற்குத் தகுந்தபடி சுமார் நூறு பேர் முதல் நானூறு பேர் வரையில் அங்கத்தினர்களா யிருக்கிறார்கள். இந்த நிருவாக சபைதான் மாகாணச் சட்டசபை. இது, வருஷத்தில் மூன்று முறையோ நான்கு முறையோ, அந்தந்த மாகாண நிலைமையை அனுசரித்துக் கூடி, சட்ட சம்பந்தமான வையும் நிருவாக சம்பந்தமானவையுமான எல்லா விவகாரங்களையும் கவனிக்கிறது. இந்த நிருவாக சபையினால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு காரியக்கமிட்டி, மாகாண அரசியலை நடத்துகிறது. இதுவே மாகாண மந்திரிச் சபை. இந்த மந்திரிச் சபையானது, அந்தந்த மாகாணத்தின் விஸ்தீரணத்தையும் மற்றத் தேவைகளையும் அனுசரித்துச் சிறியதாகவும் பெரியதாகவும் இருக்கும்.

மேலே சொன்ன பதினாறு குடியரசு நாடுகளுக்கும் மேற்பட்டது சமஷ்டி அரசாங்கம். இஃது, அகில ருஷ்ய சோவியத் காங்கிரசினால் தெரிந்தெடுக்கப்படுவது. சாதாரணமாக நான்கு வருஷத்திற் கொருமுறை கூடுகிற இந்தக் காங்கிரசுக்கு, விசாலமான சோவியத் ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும், ஜனத்தொகையில் சுமார் ஐம்பதினாயிரம் பேருக்கு ஒரு பிரதிநிதி விகிதம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆயிரக் கணக்கான பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு காங்கிரசுக்கும் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை வித்தியாசப் படுகிறது. இதற்குக்காரணம் ஜனத்தொகையின் சுருக்கப் பெருக்கம். தனித்தனி பாஷைகளைப் பேசுகிற, விதம்விதமான கலாசாரங்களையுடைய, ஒருவரை யொருவர் முன்பின் பார்த்தறியாத, ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசமோ, சமதர்மக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சேராதவர் என்ற வித்தியாசமோ இல்லாத ஆயிரக் கணக்கான பிரதிநிதிகள் ஒரே இடத்தில் ஒரே மகாநாட்டில் ஒரே நோக்கத்திற்காகக் கூடி, விவகாரங்களை ஒழுங்காக

நடத்துகிற காட்சி மிகவும் அற்புதமானது. இதில் வாதப்பிரதிவாதங்களும், அபிப்பிராய வேற்றுமை களும் வராமலிருப்பதில்லை. ஆனால், எல்லாம் சுமுக மாகவே தீர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன.

4. சட்ட சபைகள்

இந்த அகில - ருஷ்யக் காங்கிரசின் முக்கியமான வேலை, நிருவாகக் கமிட்டியைத் தெரிந்தெடுப்பது. அடுத்த காங்கிரஸ் கூடுகிறவரையில் இந்த நிருவாகக் கமிட்டிதான் இருக்கும். அதாவது இதனுடைய ஆயுட்காலம் நான்கு வருஷம். இதுவே சமஷ்டி சட்ட சபை; சுப்ரீம் சோவியத்[1] என்பது. இஃது இரண்டு பிரிவினைகளையுடையது. ஒன்று, சோவியத்துகளின் சட்டசபை.[2] மற்றொன்று, ஜாதீய சட்டசபை.[3] அதாவது, ருஷ்யாவில் விதவிதமான பாஷை, கலாசார பரம்பரை முதலியவற்றையுடைய பல ஜாதியினர் இருக்கின்றனரல்லவா, அந்தந்த ஜாதியினருக்குத் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் தேவை யென்பதற்காக இந்த ஜாதீய சபை நிர்மாணிக்கப்பட் டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு சபைகளும் வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை கூடுகின்றன. கூடி, சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் எல்லாச் சட்ட நிருவாக விவகாரங்களையும் கவனிக்கின்றன. விசேஷ அலுவல்களிருந்தால் அவைகளைக் கவனிக்க விசேஷக் கூட்டங்களும் நடைபெறுவதுண்டு.

இந்த இரண்டு சபைகளுக்கும் ஒரே காலத்திலேயே தேர்தல் நடைபெறுகின்றன. அப்படி நடைபெறுகிற தேர்தல்கள் நான்கு வருஷத்திற் கொருமுறை. இந்தத் தேர்தல்களின்போது, ஓட்டுரிமையுடைய பிரதி யொருநபரும், சோவியத்துகளின் சட்டசபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியையும், ஜாதீய சபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியையும்

1 Supreme Soviet. 2 Soviet of the union.
3 Soviet of Nationalities,

ஒரே சமயத்தில் தெரிந்தெடுக்கலாம். அதாவது ஓட்டுரிமையுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு ஓட்டுகள் கொடுக்க உரிமையுண்டு. இதன் மூலம், சோவியத் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள நலன்களும், ஜாதி அல்லது இனத்தினுடைய நலன்களும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இந்த இரண்டு சபைகளும் ஒரே மாதிரி அந்தஸ்துடையவை. மேல் சபை, கீழ் சபை என்கிற வித்தியாசம் கிடையாது. ஒன்றுக்கு மற்றொன்று துணை. இரண்டு சபைகளும் ஒரே காலத்தில் கூடி ஒரே காலத்தில் கலைகின்றன. சட்ட நிர்மாணம் செய்கிற விஷயத்தில் இரண்டு சபைகளும் ஒரே மாதிரியான உரிமையுடையவை. ஒவ்வொரு சபையும், தன் விவகாரங்களை நடத்திக்கொள்ள, ஒரு தலைவரையும் இரண்டு உபதலைவர்களையும் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கிறது.

இந்த இரண்டு சபைகளும் ஒன்று கூடி 'பிரெசிடியம்' [1]என்ற ஒரு சபையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த 'பிரெசிடியம்' தான், 'சுப்ரீம் சோவியத்'தின் பிரதிநிதியாயிருந்து எல்லாக் காரியங்களையும் கவனிக்கிறது. அதாவது, சுப்ரீம் சோவியத்தானது எப்பொழுதுமே கூடிக்கொண்டிருக்க முடியாதல்லவா? அதன் பிரதிநிதியாயிருந்து அதன் காரியங்களைக் கவனிக்க ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டுமல்லவா? அது தான் இந்த 'பிரெசிடியம்.'

5. மந்திரிச் சபை

'சுப்ரீம் சோவியத்' தான்து, 'பிரெசிடியத்தை' ஏற்படுத்துவது போலவே ஒரு மந்திரிச் சபையையும், இந்த மந்திரிச் சபையோடு ஒத்துழைக்கக்கூடிய சில கமிட்டிகளையும் நியமனம் செய்கிறது. இந்த மந்திரிச்

1 Presidium.

சபையை, 'சுப்ரீம் சோவியத்'தின் காரிய நிருவாக சபை யென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். சோவியத் அரசியல் அமைப்பிலேயே இந்த மந்திரிச் சபைதான் நாயகமா யிருப்பது; அதிகார ஊற்றுப் போலிருப்பது. வாசகர்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும் பொருட்டு இதனை நாம் மந்திரிச் சபை என்று அழைக்கிருேமே தவிர, ருஷ்யாவில் இதற்கு இந்தப் பெயரில்லை. ருஷ்ய அரசாங்கத்தின் தலைவர்கள் தங்களை மந்திரிமார்கள் என்று அழைத்துக் கொள்வதோ அதிகாரிகளென்று கருதிக்கொள்வதோ கிடையாது. "ஜனங்களுடைய காரியத்தை நடத்துகிறவர்கள்"[1] என்றுதான் தங்களை அழைத்துக்கொள்ளுகிருர்கள். "ஜனங்களுடைய காரியத்தை நடத்துகிறவர்களின் சபை"[2] என்பதே மந்திரிச் சபையின் பெயர். இந்த மந்திரிச் சபை தவிர, தொழில் திட்டக் கமிட்டி, போக்கு வரத்துக்களைக் கவனிக்கிற கமிட்டி முதலிய பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன.

(1) அந்நிய நாட்டு விவகாரங்கள் (அதாவது சண்டை செய்வது, சமாதானம் செய்து கொள்வது, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது, எல்லையை மாற்றியமைப்பது, அந்நிய நாட்டு ஸ்தானிகர்களோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவது முதலியன) (2) ராணுவம் (3) போக்குவரத்துகள், தபால், தந்தி, ரேடியோ முதலியவை (4) நாணயச் செலாவணி, அரசாங்கப் பணலேவாதேவி விவகாரங்கள் (5) பிரஜா உரிமை (6) நிலம், நீர், சுரங்கம் முதலிய தேசீய சொத்துக்களைப் பராமரித்தல் (7) அந்நிய நாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரம் (8) பொருளுற்பத்தி, பொருள் விநியோகம் இவைகளைப்பற்றின நிருவாகம் முதலியவை, சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

---

1 People's Commissars. 2 Council of People's Commissars.

ஏற்கனவே நாம் கூறியுள்ளபடி, சமஷ்டி மந்திரிச் சபைக்கும், சமதர்மக் கட்சியின் நிருவாக சபைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. உதாரணமாக, அரசாங்கத்தின் எல்லா உத்தரவுகளும், சட்ட திட்டங்களும் சரியானபடி அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவா வென்பதைக் கவனிப்பதற்காக, சமதர்மக் கட்சியின் நிருவாக சபையானது தனியாக ஓர் இலாகாவை ஏற்படுத்தி, ருஷ்யாவின் மூலேமுடுக்குகளுக்கெல்லாம் பரிசோதகர்களை அடிக்கடி அனுப்புகிறது; ஆங்காங்கு நியமனமும் செய்கிறது. சமதர்மத்தின் வளர்ச்சியிலே, அரசாங்கமும் கட்சியும் எப்படி ஒரே மாதிரி கருத்துடையனவா யிருக்கின்றன என்பதையே இது புலப்படுத்துகிறது.

இந்தச் சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் மந்திரிச் சபையானது ஏறக்குறைய தினந்தோறும் கூடுகிறது. ஒழுங்கு முறையென்று சொல்லிக்கொண்டு, எந்த ஒரு காரியத்தையும் இங்கே தாமதப் படுத்துவது கிடையாது. மற்றும், மந்திரிச் சபையானது இன்னது செய்யப்போகிறது, இன்னது செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது என்பன போன்ற ஹேஷ்யங்களுக்கும், அனுவசியமான வதந்திகளுக்கும் அரசாங்கத்தார் இடங்கொடுப்பதில்லை. இதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கத்தின் ஒவ்வோர் இலாகாவும், அந்தந்த இலாகாவில் என்னென்ன வேலைகள் நடைபெறுகின்றன, இனி நடைபெறப் போகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டு, வாரத்திற்கொருமுறை அல்லது மாதத்திற் கொருமுறை அறிக்கைகள் வெளியிடுகின்றன. இந்த அறிக்கைகள், பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன; எல்லா ஜனங்களுக்கும் கிடைக்குமாறு செய்யப்படுகின்றன. பொதுஜனங்களின் நம்பிக்கைதான், அரசாங்கத்தின் மூலபலம் என்பதை சோவியத் தலைவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

சமஷ்டி அரசாங்க இலாகாக்களில் முக்கியமான தொன்று ராணுவ இலாகா. இதற்குப் பாதுகாப்பு இலாகா என்ற பெயரே தவிர, யுத்த இலாகா என்பது அல்ல. இஃதொன்றைக் கொண்டே சோவியத் அரசாங்கத்தின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை சமாதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தென்பது நன்கு புலனுகும். செம்படையென்று அழைக்கப்படுகிற சோவியத் ராணுவம், மற்ற நாட்டு ராணுவங்களைப் போன்றதன்று. அது ஜனங்களுடைய ராணுவம். ஜனங்களுடைய பாதுகாப்புக்காக அஃதிருக்கிறதே தவிர, ஜனங்களுக்கு மேலே இருந்துகொண்டு ஜனங்களைப் பயமுறுத்திக்கொண் டிருப்பதற்காக அல்ல. யுத்தப் பயிற்சிக்காக மட்டுமல்ல, ஜனங்களுடைய கல்விப் பயிற்சிக்காகவும் செம்படை இருக்கிறது. ராணுவத்திலுள்ளவர்கள், தங்களை ஒரு தனி ஜாதியினராக, சாதாரண சமுதாயத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் மேலான ஜாதியினராகக் கருதிக் கொண்டுவிடும்படியான சந்தர்ப்பமோ பயிற்சியோ அளிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு விவசாயி அல்லது ஒரு தொழிலாளி அல்லது ஒரு வைத்தியன் ஆகிய இவர்களைக் காட்டிலும், ஒரு ராணுவ உத்தியோகஸ்தன் எந்த விதத்திலும் மேலானவனில்லை யென்று ஒவ்வொரு சமதர்ம வாதியும் சித்தாந்தப் படுத்திக் காட்டுவான்.

6. ராணுவப் பயிற்சி

ருஷ்யாவில், வயது வந்த எல்லோரும் கட்டாயமாக ராணுவப் பயிற்சி பெற வேண்டுமென்ற விதி அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வருகிறது. இருந்தாலும், விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களுமே ராணுவத்தில் பெரும்பாலோராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர். தரைப்படையினர் இரண்டு

வருஷ காலமும், ஆகாயப் படையினர் மூன்று வருஷ காலமும், கப்பற் படையினர் ஐந்து வருஷ காலமும் முறையே பயிற்சி பெற வேண்டும். இங்ஙனம் பயிற்சி பெற்றவர்களில் ஒரு சிறு எண்ணிக்கையினரை மட்டும் ஒழுங்கான ராணுவத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு விடுகின்றனர். மற்றவர்கள், வீடு திரும்பி அவரவர்களுடைய தொழில்களில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர். வருஷந்தோறும் இந்த மாதிரி ராணுவப் பயிற்சி பெற்றுவிட்டுச் சுமார் ஐந்து லட்சம் பேர் வீடு திரும்புகின்றனர். இவர்கள் ஒழுங்கான கல்விப் பயிற்சியும் ராணுவப் பயிற்சியும் பெற்றவர்களாதலினால், எந்தத் தொழிலில் பிரவேசித்தாலும் அதில் ஒழுங்கையும் திறமையையும் நிலைநாட்டுகின்றனர். ருஷ்யாவில், கிராமங்கள், நகரங்கள் முதலியன வெல்லாம் சேர்த்துச் சுமார் ஆறு லட்சம் இருக்கின்றன. இவைகளி னுள்ளிருக்கும் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் இந்த ராணுவப் பயிற்சியாளர்கள் புகுந்து, உன்னதமான ஒரு பதவியை வெகு சுலபமாக அடைந்து விடுகின்றனர். கிராம சோவியத்துகள் பலவற்றிற்கு இவர்கள்தான் தலைவர்கள். கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளா, கூட்டுறவுப் பண்ணைகளா, எல்லாவற்றிலும் அநேகமாக இவர்கள்தான் அதிகாரிகள். மகாநாடுகளுக்கு விஷயந் தெரிந்தவர்களைப் பிரதிநிதிகளாகப் பொறுக்கி யெடுத்து அனுப்ப வேண்டுமென்பதற்காக இவர்களே தெரிந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். இதனால் வருஷந்தோறும் லட்சக் கணக்கில் ராணுவப் பயிற்சி பெற்று வீடு திரும்புகிறவர்கள், யுத்த காலத்தில் சிறந்த போர்வீரர்கள்; சமாதான காலத்தில் நல்ல பிரசாரகர்கள்—திறமையான நிருவாகிகள்.

இவர்கள் மேலே சொன்ன பிரகாரம் இரண்டு வருஷமோ மூன்று வருஷமோ பயிற்சி பெற்று விட்ட பிறகு, இவர்களுக்கும் ராணுவத்திற்கும் தொடர்பு

விட்டுப் போகிறதென்பது அர்த்தமில்லை. பிரதி வருஷமும் சில நாட்கள் ராணுவப் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இவர்களுக்கு நவீன யுத்த முறைகள் யாவும் தெரியும்; இவர்களுடைய பயிற்சியும் துருப்பிடியாமலிருக்கும். இவர்களில் யார் எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், அரசாங்கம், தனக்குத் தேவையென்று தோன்றினால், அவர்களை ராணுவ சேவைக்கு அழைத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி ராணுவத்திலே சேர்ந்து சேவை செய்துகொண் டிருக்கிறபோது, தொழிலாளர் சங்கத்திலோ, வேறெந்த ஸ்தாபனத்திலோ அங்கத்தினரா யிருந்திருந்தால், அந்தப் பதவியை ராஜீநாமா செய்துவிட வேண்டும். ஆனால், சோவியத் அரசாங்கத்தின் உரிமையுள்ள பிரஜைகள் என்ற முறையில், தேர்தல்களில், தங்களுக்கிஷ்டமான பிரதிநிதிகளுக்கு ஓட்டுப்போடலாம்; பத்திரிகைகளுக்கு நிருபர்களா யிருக்கலாம்; தாங்களே கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றை நிருவாகம் செய்யலாம். சுருக்கமாகச் சொல்கிறபோது, ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திறமையான போர் வீரர்களா யிருப்பதோடு, செல்வாக்குள்ள பிரஜைகளாகவும் இருக்கிறார்கள்.

7. நியாயவாதிகள்

உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் சிறந்த ராஜதந்திரிகளாகவோ அரசியல் வாதிகளாகவோ இருக்கிறவர்களில் பெரும்பாலோர் வக்கீல்களே. இவர்கள் அதிகமான வருமானத்தை யுடையவர்களாகவும் சமுதாயத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சோவியத் ருஷ்யாவில் வக்கீல்களுக்கு அதிக வருமானமோ செல்வாக்கோ கிடையாது. சோவியத் தலைவர்கள், வக்கீல் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. ஏனென்றால்,

நீதி வழங்குகிற முறையை அவர்கள் சிக்கலாக வைக்கவில்லை. தவிர, ருஷ்யாவில் பணச் செல்வாக்கைக் கொண்டு நீதியை வாங்கிவிட முடியாது. மற்றும், நீதி வழங்குகிறவர்களுக்கும் நீதி கோருகிறவர்களுக்கும் நேரான தொடர்பு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் இருந்தாலும் அங்கே வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள்; வக்கீல் தொழிலும் நடக்கிறது; ஆனால் புதிய முறையில். எப்படியென்றால், அரசாங்கத்தார், வக்கீல்களுக்கென்று ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்டப் பரீட்சையில் தேறியவர்கள், அல்லது ஏற்கனவே நீதி இலாகாவில் இரண்டு வருஷ காலம் உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள் முதலியோர் இந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து கொள்ளப் படுகிறார்கள். சட்ட சம்பந்தமாக இவர்கள் யாருக்கும் ஆலோசனை சொல்லக் கடமைப் பட்டவர்கள். இன்னின்ன மாதிரியான வழக்குகளுக்கு ஆஜரானால் இவ்வளவு இவ்வளவு கட்டணம் என்று ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டப்படியே இவர்கள் கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். ஆனால் கட்சிக்காரர்கள் ஏழைகளாகவோ, நோயாளிகளாகவோ, வயதான 'பென்ஷனர்' களாகவோ இருந்தால் அவர்களிடத்திலிருந்து எவ்விதக் கட்டணமும் வசூலிக்கக் கூடாது. பொதுவாக, கட்சிக்காரர்களுடைய பொருளாதார நிலைமைக்குத் தக்கவாறு கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் ஆனால், இப்படி வசூலிக்கிற கட்டணத்தை மேற்படி சங்க நிதியில் சேர்ப்பித்துவிட வேண்டும். இதற்குப் பிரதியாக ஒவ்வொரு வக்கீலுக்கும் அவரவருடைய திறமைக்கும் வேலைக்கும் தகுந்தபடி மாதந்தோறும் ஒரு தொகை சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னொரு முக்கியமான விஷயமென்ன வென்றால், மேற்படி வக்கீல் சங்கத்திலே

அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து கொள்ளாத யாரும், வக்கீல் தொழிலை நடத்த முடியாது; நடத்தக் கூடாது. வக்கீல்களில் பெரும்பாலோர், வைத்தியர் களைப் போலவும், நூலாசிரியர்களைப் போலவும் சமதர் மக் கட்சியில் சேராமல் ஒதுங்கியே இருக்கிறார்கள். அப்படி யிருந்தால் தான் தங்கள் கடமையைத் தாங் கள் நிஷ்பட்ச பாதமாகச் செய்ய முடியும் என்று இவர் கள் நம்புகிறார்கள். இதை அரசாங்கமும் ஆதரிக் கிறது.

8. ஜாதீய உரிமைகள்

ஜார் ஆட்சிக் காலத்தில் ருஷ்யாவில் வசிக்கும் பல வகைப்பட்ட ஜாதியினருடைய நிலைமை மகா மோசமா யிருந்தது. உரிமை மறுப்பும், வறுமை வாழ்க்கையும், அறியாமைப் போராட்டமும் இவர்களுடைய கூடப் பிறந்த சகோதரர்களா யிருந்தன. வருஷந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பேர் இறந்துபோவது அப் பொழுது சர்வசாதாரண சம்பவம். "ருஷ்யா, பல ஜாதியாரைக்கொண்ட ஒரு சிறைக்கூடம்" என்று லெனின் சொன்னதில் அர்த்தமில்லாமலில்லை. 1917-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் புரட்சி ஏற்பட்டு, போல்ஷ்வெக்கர்கள் அரசாங்க அதிகாரத்தைக் கைப் பற்றிக் கொண்டதும், இந்த நிலைமை அடியோடு மாறி விட்டது. ருஷ்யாவில் வசிக்கும் எல்லா ஜாதியாருடைய உரிமைகளும் சட்டரீதியாகப் பாதுகாக்கப்படும் என்று 1917-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் பதினைந்தாந்தேதி யிட்டு ஓர் அறிக்கை வெளியிடப் பெற்றது. இதன்படி, ருஷ்யாவிலுள்ள சகல ஜாதியாருக்கும் ஒரே மாதிரி யான உரிமைகள் உண்டு என்று அங்கீகரிக்கப் பட்டது. ஜாதி காரணமாகவோ மதம் காரண மாகவோ யாருக்கும் எந்தவிதமான விசேஷ உரி மையோ சலுகையோ கிடையாது. ஒவ்வொரு ஜாதி

யாருடையவும் கலை, தொழில், சம்பிரதாயம், நாகரிக பரம்பரை முதலியன வளர்ச்சி பெறுவதற்கு எல்லா வசதிகளும் சந்தர்ப்பங்களும் அளிக்கப்பட்டன. எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும் உழைத்துப் பிழைக்கிறவர்கள் என்ற முறையில் எல்லோரும் ஓரினம் என்ற உணர்ச்சியைப் பொது ஜனங்களுக்கு வலியுறுத்திக் காட்டுவதிலே சோவியத் தலைவர்கள் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டனர்; இந்த உணர்ச்சியைக் கொண்டுதான், ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட வெளிநாடுகளின் எதிர்ப்பு, உள்நாட்டுக் குழப்பம் முதலிய இடையூறுகளை யெல்லாம் சமாளித்தனர்; பின்னர் இந்த உணர்ச்சியை வளர்த்தும் வந்தனர். ஜாதிப் போராட்டம், மதப் போராட்டம் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் பொருளாதாரத்திலேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் தான். இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றி, அரசியலில் எல்லோருக்கும் சம உரிமை அளித்து விட்டார்கள். ஜாதிப் போராட்டங்களும் நின்றுவிட்டன. அவரவருடைய கலைகள், நாகரிகங்கள் முதலியன வளர்ச்சி யடையத் தொடங்கின.

1937-ஆம் வருஷத்து அரசியல் திட்டத்தின் **123**-வது பிரிவில் இந்த ஜாதீய சமஉரிமை பின்வருமாறு அழகாக வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது:

> "சோவியத் ருஷ்யாவிலுள்ள எல்லாக் குடிமக்களுக்கும், அவர்கள் எந்த ஜாதியினராக அல்லது எந்தச் சமுதாயத்தினராக இருந்த போதிலும், பொருளாதாரம், ராஜ்ய விவகாரம், கலாசாரம், சமுதாயம், அரசியல் முதலிய எல்லா வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் சம உரிமை உண்டு. இதை யாரும் மாற்ற முடியாது.
>
> ஜாதி காரணமாக அல்லது சமூகங் காரணமாக எந்த ஒரு பிரஜைக்கேனும் நேர்முகமாகவோ

மறைமுகமாகவோ உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டாலும், அல்லது விசேஷ சலுகைகள் வழங்கப்பட்டாலும், அல்லது ஒரு ஜாதிக்கும் மற்றொரு ஜாதிக்கும் பிரிவினையோ துவேஷமோ வெறுப்போ உண்டுபண்ணக் கூடிய விதமாக வாதம் செய்தாலும், இவை யாவும் சட்டப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாகக் கருதப் படும்.''

இந்தமாதிரி ஜாதீய உரிமைகள் பாதுகாக்கப் பட்டு வருவதன் விளைவு என்னவென்றால், மிகவும் பிற்போக்கடைந்திருந்த ஜாதியார், வெளியார் பார்த்துப் பிரமித்துப் போகக்கூடிய மாதிரி முற்போக்கு அடைந்திருக்கின்றனர். இவர்களுடைய பிரதேசங்கள், செழுமை யுற்று, அநேகம் உலோகப் பொருள்களை உபயோகத்திற்குக் கொணர்கின்றன. எங்குப் பார்த்தாலும் தானியங்களை உதிர்க்கும் நிலங்கள்; பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள்; அறியாமையைத் துரத்திவிட்ட ஆண்கள்; அடிமை மனப்பான்மையை ஒழித்த பெண்கள். ருஷ்யாவிலே இஃதொரு புதுமை! சமதர்மத்திற்கு ஒரு பெருமை!

ருஷ்யாவிலே ருஷ்யர்கள் தான் அதிகம். இதனால் ருஷ்யரல்லாத மற்ற ஜாதியினர் அத்தனை பேரையும், ருஷ்ய நாகரிகத்தை அனுசரிக்கும்படி செய்து, தேச முழுவதையும் ருஷ்யமயமாக்கி யிருக்கலாம். ஆனால், சோவியத் தலைவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. ராஜ்யத்தின் பெயரோடு ருஷ்யா என்ற வார்த்தையைச் சேர்ப்பதற்குக்கூட அவர்கள் விரும்பவில்லை. அப்படிச் சேர்ப்பதனால் ருஷ்யர்களுக்கு ஒரு முக்கியத்துவமோ முதன்மையோ கொடுத்த மாதிரியாகுமென்று கருதி, 'சோவியத் ஐக்கிய ராஜ்யம்' என்றே அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில், ஜாதி, மத, சமூக வேற்றுமைகளின்றி எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான உரிமை, கடமை, சந்தர்ப்பம் முதலியன

வெல்லாம் உண்டு. உண்டு என்று சொன்னால், ஏட்டள வோடு மட்டுமல்ல; நடைமுறையிலும் கூட. உலகத்திலே வேறெந்த நாட்டிலும், இந்தமாதிரியான சம உரிமை அனுபவம் கிடையாது. வடமகா சமுத்திரத்திலிருந்து தெற்கே கருங்கடல் வரையில் விசாலித்திருக்கும் சோவியத் ஐக்கிய ராஜ்யத்தில்தான், நிறபேதம், பாஷை வித்தியாசம், பழக்க வழக்க வேற்றுமை முதலிய எதனையும் பாராட்டாமல் யாரும் யாருடனும் தாராளமாகக் கலந்து பழகலாம்; ஒரேமாதிரி உரிமையோடு ரெயில் முதலியவற்றில் பிரயாணம் செய்யலாம்; ஹோட்டலில் சாப்பிடலாம்; பள்ளிக்கூடங்களிலாகட்டும், நாடகக் கொட்டகைகளிலாகட்டும், யாரும் யார் பக்கத்திலும் உட்காரலாம்; பரஸ்பரக் காதல் இருக்குமானால், யாரும் யாரையும் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்; திறமைக்குத் தகுந்தபடி யாரும் எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாம். வரி செலுத்துவது முதல் தேவாலயத்தில் தொழுவதுவரை எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உரிமை உண்டு. உத்தியோக நியமன விஷயத்தில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது அங்குக் கிடையாது. உலகத்திலே வேறெந்த நாட்டில், இந்த மாதிரி சமத்துவ உரிமை அளிக்கப்பட் டிருக்கிறதென்று சோவியத் தலைவர்கள் பெருமையோடு மற்ற நாட்டினரைப் பார்த்துக் கேட்பார்களானால், அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

9. உரிமைகளும் கடமைகளும்

சோவியத் அரசியல் அமைப்பானது, பரிபூரண ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்று ஏற்கனவே கூறியுள்ளோம். வயது வந்த, அதாவது பதினெட்டு வயதான யாருக்கும் அங்கு ஓட்டுரிமை உண்டு. இவ்வளவு ஆஸ்தி மதிப்புடையவர்கள்தான், இத்தனையாவது வகுப்புவரை படித்தவர்கள்தான்,

இவ்வளவு தொகை வரி செலுத்துகிறவர்கள்தான் ஓட்டுக் கொடுக்கலாம் என்கிற மாதிரியான நிர்ப்பந்தங்கள் ஒன்றுமே கிடையாது. தவிர, ஒவ்வொருவரும் நேர்முகமாக ஓட்டுக் கொடுத்து, தங்களுக்கு இஷ்டப் பட்டவரைப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். இப்படி ஓட்டுக் கொடுத்துவிட்டதன் மூலமாகத் தங்களுடைய கடமையைச் செய்துவிட்டதாகவோ, உரிமையைச் செலுத்திவிட்டதாகவோ எந்த ஒரு பிரஜையும் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. அரசாங்கத்திற்குப் பிரஜைகள் செய்யவேண்டிய கடமைகளும், பிரஜைகளுக்கு அரசாங்கத்தார் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் முறையே சட்ட பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. வரி செலுத்துகிற கடமையை ஒழுங்காகச் செய்து கொண்டுவருகிற ஒரு பிரஜை, அரசாங்கத்தினிடமிருந்து சில உரிமைகளையும் எதிர் பார்க்கலா மல்லவா? இந்த உரிமைகளும் கடமைகளும் சட்டத்தில் இடம் பெற்று புனிதத் தன்மை அடைந்திருக்கின்றன. இவற்றின் சாரத்தைக் கீழே தருகிறோம்.

1. சோவியத் ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் மனப்போக்கின்படி வேலைசெய்ய உரிமையுண்டு. தேக திடமுள்ள எல்லோருக்கும் வேலை அமர்த்திக் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆனால், எந்த ஒரு தனி நபரும், மற்றவர்களை வேலைக்கமர்த்தி அதன் மூலமாகச் சம்பாதிக்கக் கூடாது.

2. வேலை செய்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் ஓய்வு பெற உரிமை உண்டு. இதற்காக, காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள் முதலியவற்றில் இத்தனை மணி நேரந்தான் ஒவ்வொருவரும் வேலைசெய்யவேண்டும், இவ்வளவு காலம் சம்பளத்துடன் ரஜா பெறவேண்டும் என்று சட்ட பூர்வமாக நிர்ணயிப்பதும், அப்படி ரஜா பெற்றுக்கொண்ட காலத்தை உபயோகமான

முறையில் செலவழிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்.

3. மூப்பினுலோ, நோய் காரணமாகவோ, தேகபலமின்மையாலோ வேலை செய்யமுடியாதவர்களாகி விடுகிறவர்கள், அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பை எதிர்பார்க்க உரிமையுடையவர்கள். இதற்காக ஆஸ்பத்திரிகள், ஆரோக்கிய ஸ்தலங்கள் முதலியவைகள் ஏற்படுத்துவதும், நோயாகிவிட்ட காலத்தில் ஜீவனத்திற்குப் போதுமான அளவு திரவிய சகாயம் செய்வதும், புஷ்டி தரும்படியான ஆகாரவகைகள் ஜனங்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்கும்படி செய்வதும், வயோதிகர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகளாகும்.

4. ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வியறிவு பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. இதற்காகக் கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதும், கல்விச்சாலைகளுக்குச் சென்று படிக்க முடியாதவர்களுக்கு வேறு விதமான கல்வி வசதிகள் செய்து கொடுப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்.

5. ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாய வாழ்வு முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் ஒரேவிதமான உரிமைகள் உண்டு. தாய்மைக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கான செளகரியங்களைப் பெண்களுக்குச் செய்து கொடுத்தல், சிசுபோஷண சாலைகள் ஏற்படுத்துதல் முதலியவற்றைச் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமைகள்.

6. ஜாதி, நிற, மத, சமூக வேற்றுமைகளில்லாமல் எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் ஒரேவிதமான உரிமை உண்டு. மேற்படி ஜாதி, நிற, மத, சமூக வேற்றுமைகளை வளர்க்கக்கூடிய மாதிரியாகவோ, ஒரு சாராருக்கும் மற்ருெரு சாராருக்கும் துவேஷம் உண்டு பண்ணக்கூடிய மாதிரியாகவோ செய்யப்

படுகிற எந்த முயற்சியையும் அடக்குவது அரசாங்கத்தின் கடமை.

7. தங்களுக்கிஷ்டப்பட்ட மதத்தை அனுசரிப்பதற்கோ அல்லது எந்த மதத்தையும் அனுசரியாமலிருப்பதற்கோ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு. இதற்காக, மதத்தினின்று அரசியலைப் பிரித்துவிடுவதும், பள்ளிக்கூடங்களில் மதபோதனைகள் இல்லாமற் செய்து விடுவதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகளாகும்.

8. பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, கூட்டம் கூடுகிற உரிமை, ஊர்வலமாகச் சேர்ந்து செல்கிற உரிமை ஆகிய உரிமைகள் எல்லாருக்கும் உண்டு. இதற்காக, பொது மண்டபங்களை நிர்மாணித்துக் கொடுப்பதும், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் முதலியவற்றை வெளியிடுவதற்குத் தேவையான அனுகூலங்களைச் செய்து கொடுப்பதும், மேற்படி உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு இன்னும் என்னென்ன சௌகரியங்கள் வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகளாகும்.

9. தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை ஒரு முகப்படுத்தி வெளியிடுவதற்கும், அரசியல் சம்பந்தமான கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அனுகூலமாகச் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் உரிமையுண்டு. இதற்காகத் தொழிற் சங்கங்கள், இலக்கிய சபைகள், விஞ்ஞானக் கழகங்கள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. சமதர்மத்தை வளர்ப்பதற்காக, சமதர்மக் கட்சியொன்றை ஆதரிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை.

10. கோர்ட்டு உத்தரவில்லாமல் யாரும் கைது செய்யப்படக் கூடாது.

11. பிரஜைகளின் வாசஸ்தலங்களுக்கு இடையூறு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதும் அவர்களுடைய கடிதப் போக்குவரத்துகள் ரகசியமாக இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதும் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்.

12. ஒரு குடும்பத்தைப் போஷித்துக் காப்பாற்றி வருகிறவர் இறந்துவிட்டால், அந்தக் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை.

13. சமுதாய சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு பிரஜையினுடைய கடமை.

14. தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு பிரஜையினுடைய புனிதமான கடமை. அப்படியே, தேசத் துரோகிகள், தேசத்தின் ராணுவ பலத்தைப் பற்றி இகழ்ச்சியாகப் பேசுகிறவர்கள், சத்துருக்களுக்கு உளவு சொல்கிறவர்கள் முதலியவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை.

XII. புதிய நாகரிகம்

1. புரட்சிகள்

இன்பம், துன்பம் என்னும் இரண்டு நிலைகளிலும் கண்களிலிருந்து நீர் வடிவது சகஜம். சிருஷ்டியின் போதும் அழிவின்போதும் வேதனை உண்டாவது இயல்பு. சாம்ராஜ்யங்கள் தோன்றுகிறபோதும் மறைகிறபோதும் புரட்சி ஏற்படுவது சரித்திர உண்மை. ருஷ்யா, இந்தச் சரித்திர உண்மைக்குப் புறம்பாக வில்லை. அங்கே முடிதரித்த மன்னர் பரம்பரை. பிடி சாம்பலாய்ப் போன காலத்திலும், அந்தச் சாம்பலி லிருந்து புதிய ஜனசக்தி—சமதர்ம ராஜ்யம்—உதய மான காலத்திலும் புரட்சி உண்டாயிற்று. ஆம்; புரட் சிக்கு எதிர்ப் புரட்சி கூட உண்டாயிற்று.

ஆனால், இந்த ஓர் அமிசத்தில் மட்டுந்தான் ருஷ்யப் புரட்சி, சரித்திர உண்மைக்குப் புறம்பாக வில்லையே தவிர, மற்ற எல்லா அமிசங்களிலும், இதர புரட்சிகளினின்று வேறுபட்டதாகவே இருந்தது. எப்படி ?

உலகத்தில் இதுகாறும் ஒவ்வொரு காரணத்திற் காக ஒவ்வொரு புரட்சி நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. முடிதரித்த மன்னர்கள் குடி தழுவி ஆளவேண்டுமென் பதற்காகப் புரட்சி; மதம் என்னும் மேட்டிலே குவிந்து கிடக்கும் குப்பைகளைச் சுட்டெரிக்க வேண்டு மென் பதற்காகப் புரட்சி ; உண்கிற சோறு எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டு மென்பதற்காகப் புரட்சி ; இப்படி ஒவ்வொரு காரணத்திற்காக ஒவ்வொரு புரட்சி. ஆனால் ருஷ்யப் புரட்சி பல காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், மதம் முதலிய எல்லாத் துறைகளையும் ஒரே சமயத்தில் மாற்றி யமைக்க வேண்டு மென்பதற்காக அது தோன்

றியது; அழிவு வேலையையும் ஆக்க வேலையையும் ஒரே சமயத்தில் செய்து முடித்தது. இதனாலேயே ருஷ்ய மகாஜனங்கள் அதிகமான வேதனையடைய வேண்டி யிருந்தது.

தவிர, மற்றப் புரட்சிகளினால் ஜனங்கள் அனுப வித்த துன்பங்கள் பல; அடைந்த ஆறுதல்கள் சில; பெற்ற பலனோ ஒன்றுமில்லை. சில நாடுகளில், ஜனங் கள், ஒன்றைக் கோரிப் புரட்சி செய்தார்கள்; ஆனால் வேறொன்று அவர்களுக்குக் கிட்டியது. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்று முழக்கம் செய்து அதிகார சக்தியை அப்புறப்படுத்தப் பார்த்தார்கள்; ஆனால் அந்த அதிகார சக்தியே அவர்களை ஆட் கொண்டு விட்டது. இன்னும் சில நாடுகளில், ஜன சக்திக்கு ஆடம்பரமான பூசை நடைபெற்றது. பூசை முடியுந் தருணத்தில் அதிகார சக்தியே ஜனநாயக வேஷந் தரித்துக் கொண்டு பூசாரிகளுக்குக் காட்சி யளித்தது. அவர்களும் அதைக் கண்டு திருப்தி யடைந்து விட்டார்கள். வேறு சில நாடுகளில், அவர் கள்—புரட்சி செய்தவர்கள்—அரசாங்க அதிகாரத்தை நிலச்சுவான்தார்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க முயன் றார்கள்; ஆனால் கடைசியில், தொழில் முதலாளிகளின் வசத்தில் ஒப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் புரட்சியின் போது ரத்த ஆறு பாய்ச்சினவர்கள் பெரும்பாலோரான பாமர ஜனங்கள்; அதிலிருந்து சட்டஞ் செய்யும் உரிமை, சுரண்டும் உரிமை, உழைப்பின்றி ஊதியம் பெறும் உரிமை முதலிய உரிமைப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்துகொண் டவர்கள் சிறுபாலோரான அறிஞர்கள். ஆனால், ருஷ்யப் புரட்சி எந்த நோக்கத்திற்காக நடைபெற் றதோ அந்த நோக்கத்தை யடைந்தது. ஜனங்களே ஜனங்களுக்காகப் புரட்சி செய்ததும் அதில் வெற்றி கண்டதும் இங்கு தான்; இந்த ருஷ்யாவில்தான்.

பதினெட்டாவது நூற்ருண்டின் பிற் பாகத்திலும் பத்தொன்பதாவது நூற்ருண்டின் முற் பாகத்திலும் ஐரோப்பாவில் அநேகம் புரட்சிகள் நடைபெற்றன. பிரான்சிலே புரட்சி; ஜெர்மனியிலே புரட்சி; இத்தலி யிலே புரட்சி; இங்கிலாந்திலே கூடப் புரட்சி! ஆனுல் இந்தப் புரட்சிகளில் ஒன்ருவது ஜன சமுதாயத்தின் அடிப்படையைத் தொடவே யில்லே. மேலெழுந்த வாரியாகத் தெரிந்துகொண்டிருந்த ஓரிரண்டு படிகளே மட்டும் சிறிது அசைத்துக் கொடுத்து விட்டு உடனே அடங்கிப் போயின. சமுதாயத்தின் மேல் படியிலிருந்த புத்திசாலிகளான சில சந்தர்ப்ப வாதிகள், சமுதாயத் தின் கீழ்ப் படியிலிருந்தவர்களே, அதாவது பாமர மக் களேக் கை தூக்கி விடப் போகிருேம் என்று சொல்லிக் கொண்டு புரட்சி செய்தார்கள். ஒரு சிலர், அந்தப் பாமர மக்களின் மீது கருணே காட்டினுர்கள்; அதற் காகக் கஷ்டமும் நஷ்டமும் பட்டார்கள். ஆனுல், இவர்கள் அனேவரும் அந்தப் பாமர மக்களேத் தங்கள் கைப்பிடிக்குள் இறுக்கிக் பிடித்து வைத்துக் கொள் வதிலேயே முனேந்து நின்ருர்கள். அப்படித் தங்கள் கைப்பிடியிலிருந்து அந்தப் பாமர ஜனங்கள் வெளி யேறப் பார்ப்பார்களானுல், அவர்களே அடக்குவதற் காக, தாங்கள் இதுகாறும் யாருக்கு விரோதமாகப் புரட்சி செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அந்த அதிகார வர்க்கத்துடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். ஐரோப்பியப் புரட்சிகளின் பெரும்பாகம் இந்த மாதிரியான துரோ கப் படலங்கள் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது. ஆனுல் ருஷ்யாவில் நடைபெற்ற புரட்சி இப்படி யில்லே. சமு தாயத்தின் கீழ்ப்படியி லிருந்தவர்களே தங்களே இது வரையில் நசுக்கிக் கொண்டு வந்திருந்த சக்திகளுக்கு விரோதமாகப் புரட்சி செய்தார்கள்; அந்தச் சக்திகளே அடக்கியும் விட்டார்கள்.

மற்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற புரட்சிகள், சமுதா யத்தின் மீது படிந்திருந்த அழுக்குகளே மட்டும்

அப்புறப்படுத்தின. ஆனால், ருஷ்யப் புரட்சியினால், புதிய சமுதாயம் அமைந்தது; புதிய மனிதர்கள் சிருஷ்டியானார்கள் ; புதிய நாகரிகம் உதயமாயிற்று.

சமதர்மம் என்று சொன்னால், அது வெறும் தத்துவம், அடைய முடியாத லட்சியம், பகற் கனவு என்றெல்லாம் ஏகபோக உரிமைக்காரர்கள் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். ருஷ்யப் புரட்சி இதைப் பொய்ப் படுத்தி விட்டது. சமதர்மத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவரக் கூடுமென்பதை அது நிரூபித்துக் காட்டியது. உண்மையான ஒரு சமுதாயம், உயிர்ச் சக்தியோடு இயங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமானால், அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லா அங்கத்தினர்களும் நல் வாழ்வு நடத்த வேண்டுமானால், அது சமதர்மத்தையே கையாள வேண்டும். அரசாங்க நிருவாக மாகட்டும், அன்றாட வாழ்க்கை யாகட்டும் எல்லாம் சமதர்மத்தைச் சுற்றியே வரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ருஷ்யப் புரட்சி அனுஷ்டான சாத்தியமாக்கியது.

இத்தகைய காரணங்களினாலே ருஷ்யப் புரட்சி, மானிட ஜாதியின் சரித்திரத்தில் அழியாத ஒரு முத்திரையை இட்டிருக்கிறதென்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

2. தனித்தன்மை வாய்ந்த நாகரிகம்

இங்ஙனம், பல வகையிலும் விசேஷத் தன்மை வாய்ந்த ருஷ்யப் புரட்சியினின்று உதித்த சமதர்ம நாகரிகம் அல்லது சோவியத் நாகரிகம், மற்ற நாகரிகங்களைப் போலல்லாமல் தனித்தன்மை வாய்ந்ததென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இஃதொரு புதிய நாகரிகம். இதனால்தான் பழமையிலே தோய்ந் திருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு புதிர் மாதிரி இருக்கிறது. மற்ற நாகரிகங்களில் மனம் லயித்துப் போனவர்களுக்கு

இந்தச் சோவியத் நாகரிகத்தைப் புரிந்து கொள்வது கூட கடினமான விஷயம். இப்படித்தான் ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிருர்கள். சாதாரணமாக இப்பொழுது நாம் ஹிந்து நாகரிகமென்றும், இஸ்லாமிய நாகரிகமென்றும், கிறிஸ்துவ நாகரிகமென்றும் அந்தந்த மதத்தின் பெயரால் நாகரிகத்தை அழைக்கிருேம். ஏனென்ருல் இந்த நாகரிகங்கள் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தவை. இப்பொழுது, இந்த மாதிரி சொல்வதுகூட, அதாவது ஹிந்து நாகரிக மென்றும் இஸ்லாமிய நாகரிக மென்றும் சொல்வதுகூட, பழைய சம்பிரதாயமாகி விட்டது. பொதுவாக, மேனுட்டு நாகரிகமென்றும், கீழ்நாட்டு நாகரிக மென்றுந்தான் இப்பொழுது உலகத்தில் நிலவுகின்ற நாகரிகங்களை இரண்டு கூருக்கிச் சொல்கிருேம். உலக மார்க்கத்தில் சித்திகள் பெறுவது மேனுட்டு நாகரிகம்; பாரமார்த்திகத்தில் பண்பாடு பெறுவது கீழ்நாட்டு நாகரிகம். இந்த மாதிரி தொகுப்பான ஒரு கருத்துத்தான் அறிஞர்களிடையில் உலவுகிறது. சோவியத் நாகரிகமோ, இந்த இரண்டு நாகரிகங்களின் சேர்க்கையிலிருந்து பிறந்த ஒரு புதிய சிருஷ்டி. இது, மற்ற நாகரிகங்களிலே காணப் பெறும் தீய அமிசங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு, அவற்றினுள் உள்ள நல்ல அமிசங்களை மட்டும் தன்னகத்தே தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது; விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தின் வளர்ச்சியையும் பெரும்பாலோரான ஜனங்களுடைய நன்மையையும் அனுசரித்துச் சில புதிய அமிசங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் இந்த நாகரிகத்தின் விசேஷம். பழமையை அடியோடு வெறுக்கவுமில்லை; புதுமையைக் கண்மூடித்தனமாக வரவேற்கவுமில்லை. எந்த ஒரு தீவிரத்திற்கும் செல்லாமல் நடுவான ஒரு பாதையில் மக்களைச் செலுத்துகிறது.

விஞ்ஞானத்திற்கு அடிமைப்பட்டு மனிதனை யந்திர மாக்கி விடவுமில்லை; அப்படியே, மனிதனுடைய அறி வுக்கு எட்டாத சக்திகள் பல இருக்கின்றன என்று நம்பி அவற்றினிடம் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டு, மனிதனை, அழுக்குகள் நிறைந்த ஒரு தண்ணீர்த் தேக்கமாக்கி விடவுமில்லை; மனிதனை மனிதனாகவே வளர்க்கிறது.

மேனாட்டு நாகரிகத்தின் செல்வப் பிள்ளையாக வளர்கிறவன், இயற்கையைத் தன் அடிமையாக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, உலகத்தி லுள்ள மனிதர்களை அடிமைப் படுத்தப் பார்க்கிறான். கீழ்நாட்டு நாகரிகத்தின் மைந்தன், இயற்கைக்கு அடிமைப்பட்டு மற்ற மக்களுக்கும் அடிமையாகி விடுகிறான். ஆனால், சோவியத் நாகரிகத்தின் மடி யிலே வளர்ந்த மகன், இயற்கையோடு தோழமை பூண்டு அதனுடைய அந்தரங்கத்தில் தன் அறிவைச் செலுத்தி அதனையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான்; தானும் வளர்கிறான். பொதுவாக அவன் கொடிய மிருகமாவது மில்லை; சாதுவான சுவராவது மில்லை; மனமும் அறிவும் கலந்த மனிதனாகவே ஆகிறான்.

மற்ற நாகரிகங்கள் எவை எவற்றிற்கு அதிக மான உயர்வு கொடுத்துப் பாராட்டி வருகின்றனவோ அவை அவற்றை சோவியத் நாகரிகம் இழிவாகவும் குற்றமாகவும் கருதுகிறது. மேனாட்டு நாகரிகக் கோயிலில் மேலான அந்தஸ்து பெற்றிருந்த சக்திகள் பல, சோவியத் நாகரிகத்தின் கீழ் கீழான நிலையில் வைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, முதலாளித் துவ நாகரிகத்தின் கீழ், மாளிகைகளில் வசிக்கிறவர் களுக்குத்தான் அதிக மதிப்பு; சமதர்ம நாகரிகத்தின் கீழ், உழைப்பாளிகளுக்குத்தான் அதிக மதிப்பு. முந்திய நாகரிகத்தின்படி, வட்டிக்குக் கடன் கொடுத் துப் பணம் சம்பாதிப்பது, பிறர்க்கு உபகாரம் செய்து

சம்பாதிக்கிற மாதிரி; பிந்திய நாகரிகத்தின்படி, வட்டித்தொழில் செய்து பணம் சம்பாதிப்பது ஒரு குற்றம். இத்தகைய காரணங்களினுல்தான், மேனுட்டார் பலரும், சமதர்ம நாகரிகத்தை, சோவியத் ஆட்சி முறையை, ஒரு கோணிய பார்வையோடு பார்க்கிருர்கள்.

3. விசேஷ அமிசங்கள்

சமதர்ம நாகரிகத்தின் விசேஷ அமிசங்கள் அல்லது புதிய அமிசங்கள் என்னென்ன என்பதையும், அவை, ருஷ்யாவில் எந்த மாதிரியான தோற்றத்தில் காட்சியளிக்கின்றன என்பதையும் இங்குச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறோம்.

1. ருஷ்யாவில் நடைபெறுகிற ஒவ்வொரு காரியமும் சமுதாய நன்மைக்குத்தான்; பொது ஜனங்களுடைய உபயோகத்திற்குத்தான்; ஒரு சிலருடைய சுகத்திற்காக அல்ல. கல்வி, கலை, இசை, ஓவியம், காவியம் ஆகிய எல்லாம் சமுதாய புருஷனைப் போற்றுகின்றனவாகவும் அவனுடைய க்ஷேமத்தைக் காப்பாற்றுகின்றனவாகவும் இருக்கின்றன.[1]

2. மானிட சமுதாயம் புதிய பிறப்பெடுத்து ஜீவகளையோடு இயங்கவேண்டுமானுல், ஆத்மா ஆத்மா என்று சொல்லிக்கொண்டு அதனுடைய வளர்ச்சியை மட்டும் நாடிக்கொண்டிருந்தால் போதாது; தனி மனிதர்கள் பலர் ஒரு சமுதாயமாகச் சேர்ந்து, விஞ்ஞானத்தின் துணையினுல் புறச்சக்திகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி எல்லோருக்கும் பயன்படுகிற மாதிரி உபயோகத்திற்குக் கொண்டு

---

1 "கலையினுல் சில நூறு பேருக்கு அல்லது சில ஆயிரம் பேருக்கு என்ன நன்மை உண்டாகிறது, எவ்வளவு நன்மை உண்டாகிறது என்பது நமக்கு முக்கியமல்ல. கலை யென்பது ஜனங்களுக்குச் சொந்தமானது. அதனுடைய ஆழமான வேர்கள், உழைப்பாளிகளின் மத்தியில் நன்ருக ஊன்றிப் பரவ வேண்டும். சமுதாயத்தில் பெரும்பாலோராயுள்ள அவர்கள், அந்த உழைப்பாளிகள், கலையை அறிந்து அதனை நேசிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய உணர்ச்சி, எண்ணம், ஆவல் இவைகளோடு ஒட்டினுற்போல் இருந்துகொண்டு அந்தக் கலை வளர வேண்டும்."—லெனின்.

வருவதன் மூலமாகத்தான் மானிட சமுதாயம் முன்னேற முடியும் என்பதை, சோவியத் தலைவர்கள் அனுஷ்டானத்தில் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

3. மனித சுபாவத்தைச் சட்டத்தின் மூலம், அல்லது சட்டத்தின் துணைகொண்டு மாற்ற முடியும் என்பதை, சோவியத் ஆட்சி நிரூபித்திருக்கிறது.

4. மேனாட்டு நாகரிகத்தைப் பின்பற்றுகிற சமுதாய அமைப்பில், பொருளுற்பத்திக்கு முக்கிய தூண்டுகோலா யிருப்பது, லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை பிரதியொரு மனிதனுக்கும் இருப்பதுதான். இந்த ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அங்கே சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்கிறவர்கள் சாமர்த்திய சாலிகள் என்றும் வியாபாரத் திறமையுடையவர்கள் என்றும் பாராட்டப் படுகிறார்கள். ஆனால் சோவியத் ருஷ்யாவில் இப்படிப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். மற்றவர்களைக் கூலிக் கமர்த்தி அவர்களுடைய உழைப்பினின்று ஊதியம் பெறுகிறவர்களை, மேனாட்டு நாகரிகம் கௌரவிக்கிறது; சன்மானிக்கிறது. ஆனால் சோவியத் நாகரிகம் இவர்களைச் சுரண்டுகிற குற்றத்திற்கு உட்படுத்தித் தண்டிக்கிறது.

5. சோவியத் ருஷ்யாவில் ஒரு திட்டம் வகுத்துக்கொண்டு அதன்படியே பொருளுற்பத்தி செய்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முதலாளிகள், தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்டது எதுவோ அல்லது லாபம் தரக்கூடியது எதுவோ அந்தமாதிரியான பொருள்களை உற்பத்திசெய்வதற்கு அங்கே இடம் கிடையாது. இதனால் பெரும்பாலோர் இல்லாமைக் குறையினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, ஒரு சிலர் மட்டும் தங்களுடைய ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பமே இல்லாமற் போய் விடுகிறது.

6. சமுதாயத்திற்கு நன்மை தரக்கூடிய ஏதோ ஒரு வேலையை, திடகாத்திரமுள்ள ஒவ்வொருவரும்

அவரவருடைய திறமைக்குத் தகுந்தபடி செய்ய வேண்டு மென்பது, சோவியத் ராஜ்யத்தில் கட்டாய விதி. பணம் படைத்தவர்களென்றே, புத்திசாலிகளென்றே, பெரிய பதவியில் இருக்கிறேமென்றே சொல்லிக்கொண்டு, யாரும் ஒரு வேலேயும் செய்யாமல் சும்மாஇருக்கக்கூடாது. ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள எல்லாருக்கும் எப்படி உரிமை உண்டோ அப்படியே வேலே செய்வது எல்லோருடைய கடமையுமாகும். இந்த உரிமையை அனுபவிக்கிற விஷயத்தில், கடமையைச் செய்கிற விஷயத்தில், ஜாதி, சமய, பால், வகுப்பு, நிற வேற்றுமை ஒன்றுமே கிடையாது. சுரண்டுகிறவர்களும் சுரண்டப் படுகிறவர்களும் இல்லே. பிச்சை எடுப்போரும் இல்லே; பிச்சை கொடுப்போரும் இல்லே. சிகரங்களோடு கூடிய மாளிகைகளும் இல்லே; கூரையில்லாக்குடிசைகளும் இல்லே. எல்லோருக்கும் ஒரே அந்தஸ்துதான்; ஒரே மாதிரியான உரிமைகள் தான். இதைத்தான் வர்க்கப் பிரிவினேகள் இல்லாத சமுதாயம் என்று சொல்வது. இதுவே சோவியத் நாகரிகத்தின் லட்சியம்.

7. மற்ற நாடுகளில் ஜன விருப்பத்தின்படி ஆட்சி நடைபெறவேண்டும் என்பது ஒரு சம்பிரதாயமாகவே அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது; ஓட்டுரிமைக்குச் சில நிர்ப்பந்தங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனல் ருஷ்யாவில் இந்த ஓட்டுரிமை என்பது வெறும் சம் பிரதாயமாக மட்டும் இல்லே; சட்ட புத்தகத்தின் அலங்காரப் பொருளாக மட்டும் இல்லே. வயது வந்த எல்லோரும் எவ்வித அந்தஸ்து வித்தியாசமோ பொருளாதார வித்தியாசமோ இல்லாமல் ஓட்டுக் கொடுக்கவும், தேர்தலில் நேர்முகமாகக் கலந்து கொள்ளவும் உரிமை உடையவர்கள். ஒரு நாகரிகத்தின் விசேஷமாக இதை ஏன் எடுத்துக் காட்டுகிறேமென்றல், சோவியத் ருஷ்யாவில் ஓட்டர்களின் கடமை ஓட்டுக் கொடுப்பதோடு முடிந்துவிடவில்லே என்பதை வலியுறுத்திக் காட்டுவதற்குத்தான். இந்த ஓட்டர்கள், யாராரைத் தங்கள் பிரதிநிதிக

ளாகத் தெரிந்தெடுத்தார்களோ அவர்கள், தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்கிறார்களா என்று அடிக்கடி கூட்டம் போட்டுப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள்; பிரதிநிதிகளுக்கு யோசனை சொல்கிறார்கள். ஓட்டர்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும், பிரதிநிதிகளின் மூலமாக ஜனங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு, நேர்முகமான தொடர்பு இருப்பது சோவியத் ருஷ்யா ஒன்றிலேதான்.

8. அரசியல் பரிபாஷையில் கட்சி அரசாங்கம் என்ற ஒரு சொற்றொடர் உண்டு. அதாவது, கொள்கைகளில் வித்தியாசமுடைய பல அரசியல் கட்சிகள் தேசத்திலே இருக்கின்றன என்பதையும், இந்தக் கட்சிகளிலே பெரும்பான்மையான ஒரு கட்சி, அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துகிறது என்பதையும் இது குறிக்கிறது. ஆனால், ருஷ்யாவில் ஒரே கட்சிதான் உண்டு; வேறு கட்சிகளுக்கு இடமே கிடையாது. இந்த ஒரு கட்சி - சமதர்மக்கட்சி - சூத்திரதாரிபோல் இருந்து அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. ஆனால், அரசாங்கம் வேறே; கட்சி வேறே. இந்தக் கட்சி, ஜனங்களுடைய ஆரவாரத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கட்சி யல்ல; ஜனங்களோடு ஒன்றுபட்ட, ஜனங்களுக்கு வழிகாட்டுகிற கட்சி. இந்தக் கட்சியினர் அரசியலைப் பொழுது போக்காகக் கொள்பவர்கள் அல்லர்; தினசரி வாழ்க்கையோடு ஒட்டியதுதான் அரசியல் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகிறவர்கள்.

9. விஞ்ஞானத்திற்கு சோவியத் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் மாதிரி வேறெந்த நாகரிக அரசாங்கமும் கொடுக்கவில்லை. பொதுவாக, முதலாளித்துவ நாடுகளில் லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இடையூறில்லாத வரையில், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு அதிகமான ஆதரவு காட்டப்படுகிறது. அப்படி இடையூறு ஏற்படுமென்று தெரிந்தால், அந்த ஆராய்ச்சி அலட்சியம் செய்யப்படுகிறது; அதிகார பலத்தின் துணைகொண்டு மறை

முகமாக எதிர்க்கவும் படுகிறது. சோவியத் ருஷ்யா யாவிலோ பொதுஜனங்களுக்கு எது தேவை, எத ஞல் அதிகமான சாதகம் உண்டாகும் என்ற பொது நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. இதற்காக, அரசாங்கப் பொக் கிஷத்திலிருந்து ஏராளமான பணம் செலவழிக்கப் படுகிறது. விஞ்ஞானத்தின் புதுமைகளேக் காண் பதிலே எல்லா ஜனங்களும் ஒரே மாதிரியான உற்சா கங் காட்டுகிருர்கள்.

10. விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாத ஒரு சக்தி – அந்தச் சக்தியை அமானுஷ்ய சக்தியென்று சொன்ஞலும் சரி, கடவுள் என்று அழைத்தாலும் சரி- இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுவதை, சோவியத் தலேவர்கள் நிராகரிக்கிருர்கள். உலகத்தில், சிறப்பா கக் கிறிஸ்துவ ஐரோப்பாவில், ருஷ்யாவைப்பற்றி ஒரு தப்பபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு இஃ தொரு முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. ஆஞல், சோவியத் தலேவர்களுடைய நோக்கம் என்ன வென் ருல், மதம் என்னும் கவசத்தை அணிந்துகொண்டு, மனிதனே மனிதன் சுரண்டுவதும், மனிதனே மனிதன் அடிமைப்படுத்துவதும் கூடாது என்பதுதான். கடவுள் மீது நம்பிக்கையைப் போட்டுவிட்டு, மனி தர்கள் தன்னம்பிக்கை இழந்து கிடப்பதை, சோவியத் தலேவர்கள் விரும்பவில்லே. மனித னுடைய அறிவைக்கொண்டு செய்யவேண்டிய காரி யங்களுக்கு, மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளுக்கு, காணுத கடவுளேக் கைகொட்டி அழைப்பானேன்? பாவத் தைச் செய்துவிட்டு, பாவமன்னிப்புக் கேட்பதைக் காட்டிலும், பாவமே செய்யாதிருந்துவிட்டால் நல்லதல்லவா? இந்த யாதிரியாகத்தான் சோவியத் தலேவர்கள் கேட்கிருர்கள். பொதுவாகச் சொல்லப் போனுல், முதலாளித்துவ நாடுகளில் எப்படி நாஸ்திகத்திற்குச் செல்வாக்கில்லேயோ அப்படியே, சோவியத் ருஷ்யாவில் ஆஸ்திகத்திற்குச் செல்வாக்

கில்லை. இதற்காக, தனிப்பட்டவர்களுடைய மத உரிமைகளில் அரசாங்கம் தலையிடுகிற தென்பது இல்லை. மதம் என்பது அவரவருடைய சொந்த விஷயம். அதைக் கொண்டு அரசியலிலோ சமுதாயத்திலோ செல்வாக்குப் பெறக்கூடாது, உரிமையைக் கோரக்கூடாது என்பதுதான் சோவியத் தலைவர்களின் கருத்து. அந்தந்த மதத்தினருக்கும் உரித்தான தொழுகை ஸ்தலங்கள் எங்கும் இருக்கின்றன. யாரும் தங்கள் வீட்டுக்குள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மத உண்மைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ஆனால், பள்ளிக்கூடங்களில் மதபோதனை கிடையாது. பாதிரிமார்கள், எல்லோரையும்போல் உழைத்துப் பிழைக்க வேண்டியவர்களே தவிர, வேறு எவ்வித விசேஷ சலுகைகளையும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. இவர்கள் பகிரங்கமாக மதப் பிரசாரம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், சோவியத் அரசாங்கத்தார், மத உரிமை அளித்திருப்பதோடு, மதத்தினின்று விலகவும் உரிமை அளித்திருக்கின்றனர்.

11. சோவியத் நாகரிகத்தின் கீழ் வளர்கிற பிரதியொரு பிரஜையும் புதிய மனப்பான்மை கொண்டவனாகி விடுகிறான்; அதாவது புதிய மனிதனாகிறான். இப்படிப்பட்ட மனிதர்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பதுவே தங்கள் நோக்கம் என்பதை, சோவியத் தலைவர்கள் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய மனிதனுடைய புதிய மனப் பான்மை என்ன? எந்த ஒரு மனிதனும், தான் எந்தச் சமுதாயத்தில் பிறக்கிறானோ அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய உதவியையும் ஆதரவையும் பெற்றே வளர்கிறான். அந்த விஷயத்தில் அவன் சமுதாயத்திற்குக் கடன் பட்டவனாகிறான். இந்தக் கடனை அவன் நன்றாக வளர்ச்சியடைந்த பிறகு, சமுதாயத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியவனாகிறான். எப்படி? சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்வதன் மூலமாக. சமுதாயத் தொண்டனாக இருந்து எவனொருவன் தன் சக்திக்குத்

தகுந்தபடி இந்தச் சேவையைச் செய்யவில்லையோ அல்லது செய்ய மறுக்கிருனே, அவன் ஒரு திருடன்; கடனைத் தீர்க்காத குற்றவாளி. அவன் ஒரு திருடனைப் போலவே, குற்றவாளியைப் போலவே நடத்தப்பட வேண்டும். சமுதாயத்திலே அவனுக்கு அந்தஸ்தோ மதிப்போ கிடையாது. அப்படி அவன் அந்தஸ்தோ மதிப்போ பெறவேண்டுமானல், சக்திக்குத் தகுந்த படி, திறமைக்கேற்ற வண்ணம் உழைக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை, பிரதியொரு பிரஜைக்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான், தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்தே, குழந்தைப் பாது காப்புப் பொறுப்பை அரசாங்கத்தார்ஏற்றுக்கொண் டிருக்கின்றனர்.[1]

12. மற்ற நாகரிக அரசாங்கங்கள், பொருளைச் சம்பாதிப்பதிலும், சம்பாதித்த பொருளை ஜனங்களுடைய விருப்பு வெறுப்பையோ, நன்மை தீமையையோ அதிகமாகக் கவனியாமல் செலவழிப்பதிலுமே முனைந்திருக்கின்றன. ஆனல், சோவியத் அரசாங்கம் பொருளை உற்பத்தி செய்து அதனைச் சரியான முறையில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான நன்மை உண்டாகக் கூடிய மாதிரி வினியோகிப்பதில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துகிறது.[2]

13. மனிதனுடைய சுபாவம் எப்படிப்பட்டதென்றல், எப்பொழுதுமே உயர்ந்த விஷயங்களில்

---

1 "உன்னுடைய சகோதரர்கள், அவசியமான பொருள்கள் கூட இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்க, நீ உன்னுடைய தேவைக்கு மிஞ்சின பொருள்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பாயானல், மற்றவர்களுடைய பொருள்களை நீ அபகரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிருய் என்பதுதான் அர்த்தம்" என்ற ஒரு பழைய கிறிஸ்துவ வாசகத்தையும், "யாரொருவர் தாங்கள் நியாயமாகச் செய்யவேண்டிய வேலையைக் காட்டிலும் குறைவாகச் செய்துவிட்டு, அதே சமயத்தில் மற்றவர்களுடைய உழைப்பினின்று உண்டாகிற செல்வத்தில் தங்களுடைய முழுப் பங்கையும் கேட்கிருர்களோ அவர்கள் திருடர்கள்; அவர்களைத் திருடர்கள் போலவே நடத்த வேண்டும்" என்ற ஆங்கில அறிஞரூகிய பெர்னர்ட் ஷாவினுடைய வாக்கையும் இங்கு ஒப்பு நோக்குக.

2 "இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு."

...குறள், அதி, 39.

நம்பிக்கை கொள்ளும் தன்மையது. ஆனால், அப்படி உயர்ந்த விஷயங்கள் ஒன்றும் இல்லாத காலத்தில், பயனற்ற விஷயங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. எனவே, சிறந்ததொரு சூழ்நிலையில் மனிதன் வைக்கப்படுவானாகில், அந்தச் சூழ்நிலையி லிருந்து அவன் சிறந்த பாடங்கள் கற்றுக்கொள்வ தற்குப் போதிய சாதனங்களும் சந்தர்ப்பங்களும் அளிக்கப்படுவானாகில், பிரதியொரு மனிதனும் நிச் சயமாக வளர்ச்சியடையக் கூடும். இப்படிப்பட்ட சாதனங்களும் சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாத காலத்தில் தான், அவன் மனித நிலையிலிருந்து மிருக நிலைக்கு இறங்கிவிடுகிறான். முதலாளித்துவத்தை அடிப் படையாகக் கொண்ட நாகரிக நாடுகளில், சிறந்த சூழ் நிலையோ, சாதனமோ, சந்தர்ப்பமோ எல்லா மனிதர்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை. இதனால் பெரும் பாலோர், போலி வாழ்க்கையில் பிரியமுடையவர்க ளாகவும், கீழான சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிறவர்க ளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சோவியத் நாக ரிகத்தின் கீழ், பிரதியொரு மனிதனும் சிறந்ததொரு சூழ் நிலையிலேயே வசிக்குமாறு செய்யப்படுகிறான். போலி வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அவனுக்குச் சந்தர்ப்பமே கிடையாது. உதாரணமாக, தேவை யான பொருள்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பொருள்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அங்கு அதிக மதிப்புக் கிடையாது; அவைகளைக் கொண்டு மனிதனுக்கு மனிதன் வித்தியாசம் பாராட்டப்படுவதும் கிடையாது. சிறந்த பொருள்களை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், அதற் காக நிறையப் பணம் செலவழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு அங்கு இடமே இல்லை. வாழ்க்கை இன்பம் என்பதனை சோவியத் பிரஜை கள் பார்க்கிற பார்வையே வேறானது: முதலாளித் துவ நாட்டினரால் எளிதில் பாராட்ட முடியா தது; ஏன், சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாதது.

14. இன்றைய நாகரிகங்கள், லட்சியத்தை மறந்துவிட்டுச் சாதனங்களின் மீது ஆதிக்கம் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால்தான், எது நித்தியம், எது அநித்தியம், எது தேவை, எது தேவையல்லாதது என்பவைகளின் விஷயத்தில் பாகு படுத்திக்கொள்ளத் தெரியாமல், சுய அழிவைத் தேடிக்கொள்கின்றன. சோவியத் நாகரிகமோ லட்சியத்தையும், சாதனங்களையும் ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்டு செல்கிறது. லட்சியந்தான் என்ன? எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்பது. எல்லோரும் என்று சொல்கிற போது சுய ஜாதியாரை மட்டும், சுய நாட்டாரை மட்டும், சோவியத் தலைவர்கள் கருத்தில் கொள்வதேயில்லை. உலக மக்களை ஒரு குடும்பமாகவே, அவர்கள் நோக்குகிறார்கள். "சேர வாரும் செகத்தீரே!" என்பதுதான் அவர்களுடைய சங்கநாதம்.

15. முதலாளித்துவ நாகரிகங்கள், ஒற்றுமையிலிருந்து வேற்றுமையைக் காண்கின்றன. அதாவது ஒரே பாஷை, ஒரே மதம், ஒரே கலாசாரம் இவைகளையுடைய சமுதாயத்தினரை, பல்வேறு அங்கத்தினராகவும், பல்வேறு வகுப்பினராகவும் வேற்றுமைப் படுத்திப் பார்க்கின்றன; அந்த வேற்றுமைகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு சமுதாயத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. சோவியத் நாகரிகமோ, வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் காண்கிறது. பல்வேறு பாஷையினர், பல்வேறு மதத்தினர், பல்வேறு நாகரிக பரம்பரையினர் முதலியவர்களை, ஒரே சமுதாயத்தினராக்கி யிருக்கிறது; உரிமை, கடமை என்கிற விஷயங்களில், ஒரே தரத்தினராக்கி யிருக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் அந்தந்த பாஷை, மதம், நாகரிகம் முதலியவற்றின் தனிமையை அங்கீகரித்திருக்கிறது; அவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்கிறது.

அனுபந்தம்—1

இன்றைய ருஷ்யா

எல்லை : வடக்கில்—வடமகாசமுத்திரம் ; தெற்கில்—கருங்கடல், ஆப்கனிஸ்தானம், இந்தியா, சீனு ஆகியவை ; கிழக்கில்—பசிபிக் மகா சமுத்திரம் ; மேற்கில்—பால்ட்டிக் கடல், போலந்து, ருமேனியா ஆகியவை.

விஸ்தீரணம் : 88,19,500 சதுர மைல். ருஷ்யாவின் மேற்கெல்லையிலிருந்து கிழக்கெல்லைக்கு ரெயிலில் பிரயாணஞ் செய்வதாயிருந்தால் ஒன்பதரை நாள் பிடிக்கிறது ; இதே பிரகாரம் தெற்கேயிருந்து வடக்கே செல்ல மூன்றரை நாள் பிடிக்கிறது.

ஜனத்தொகை : சுமார் 20½ கோடி. ருஷ்யாவில் வேறு வேருன 180 ஜாதியினர் வசிக்கின்றனர் ; 90 பாஷைகள் பேசப்படுகின்றன.

தலைநகரம் : மாஸ்க்கோ.

முக்கிய மலைகள் : யூரல் மலை கிழக்கிலும், காக்கஸஸ் மலை தெற்கிலும் இருக்கின்றன. இவையிரண்டும் நீண்ட மலைத் தொடர்கள்.

முக்கிய நதிகள் : நீப்பர், நீஸ்ட்டர், டான், வால்கா, ஓப், லீனு, ஆமூர், யென்னெஸி.

முக்கிய ஏரிகள் : லடோகா, ஒனேகா, பைக்கல் முதலியன. இவற்றுள் லடோகா ஏரிதான் ஐரோப்பாவுக்குள் மிகப் பெரியது : ஏழாயிரம் சதுர மைல் விஸ்தீரணமுடையது.

முக்கிய விளைபொருள்கள் : ருஷ்யா, பொதுவாக ஒரு விவசாய நாடு. நெல், கோதுமை, பார்லி, சோளம், கம்பு முதலிய பொருள்கள் ஏராளமாகச் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன. பருத்தி, புகையிலை, எண்ணெய் வித்துக்கள், சணல் இவைகளின் உற்பத்தியும் அதிகம். உருளைக்கிழங்கும் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கும் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. விஸ்தீரணமான காடுகள் இருப்பதால் நிறைய மரங்கள் கிடைக்கின்றன. இவை தவிர, பூமியிலிருந்து தங்கம், இரும்பு, செம்பு, ஈயம், நிலக்கரி, பெட்ரோல் முதலியனவும் கிடைக்கின்றன.

நாணயம் : நமது ரூபாய் பைசாவைப் போல் ருஷ்யாவில் ரூபிள்களென்றும், கோபெக்குகள் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. நூறு கோபெக்குகள் கொண்டது ஒரு ரூபிள்.

இன்றைய ருஷ்யா : 'சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்' என்றே இன்றைய ருஷ்யாவை அழைக்க வேண்டும். சுருக்கமாக 'சோவியத் ருஷ்யா' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஜார் : ஜார் என்பது சக்கரவர்த்திக்குச் சமமானது. ருஷ்யாவை அரசாண்ட ஒவ்வோர் அரசனையும் ஜார் என்றே அழைப்பது வழக்கம். வாசகர்களின் விளக்கத்திற்காக, இந்த நூலில், ஜார் அரசனென்றும், ஜார் சக்கரவர்த்தி யென்றும் சேர்த்தே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ருஷ்யாவின் கடைசி ஜார் இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்.

சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகள் : இந்த ஐக்கிய ராஜ்யத்தில் பதினாறு குடியரசு நாடுகள் சமஷ்டியாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவை சம அந்தஸ்தும் சம உரிமையும் பூரணப் பொறுப்பாட்சியும் பெற்றவை. இந்தப் பதினாறு நாடுகளின் விவரம் வருமாறு :—

பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுர மைல்	தலைநகரம்
1. ருஷ்யக் குடியரசு நாடு R. S. F. S. R.	64,44,000	மாஸ்க்கோ
2. உக்ரேன்	2,23,000	கீவ்
3. பைலோ ருஷ்யா	89,000	மின்ஸ்க்
4. ஜார்ஜியா	27,000	டிப்ளிஸ்
5. அர்மீனியா	12,000	எரிவான்
6. அஸெர்பைஜான்	33,000	பாக்கூ
7. உஸ்பெக்ஸ்த்தான்	1,58,000	தாஷ்கெண்ட்
8. தாஜிக்ஸ்த்தான்	55,000	ஸ்ட்டாலிஞபாத்
9. துர்க்மேனியா	1,87,000	அஷ்க்காபாத்
10. கிர்க்கிஸ்த்தான்	78,000	ப்ருன்ஸே
11. காஜக்ஸ்த்தான்	10,56,000	அல்மாஅட்டா
12. மோல்டேவியா	13,000	கிஷனேவ்
13. கரேலியா—பின்லாந்து	76,000	பெட்ரோஸாவோட்ஸ்க்
14. எஸ்த்தோனியா	18,000	டாலின்
15. லிதுானியா	24,000	வில்னியஸ்
16. லாட்வியா	25,000	ரீகா

அனுபந்தம்—2

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

கி. பி.

9—ஆம் நூற்றுண்டு—வாரஞ்சியர்களின் வருகை.

850—ரூரிக் சகோதரர்களின் ஆட்சித் தொடக்கம்.

860—ஆஸ்கால்ட், டீர் ஆகிய இருவரும் கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

879—ரூரிக் மரணம்.

907—ரூரிக்கின் மகன் இகோர், சிறுவனுயிருந்தபடியால் அவனுக்குப் பிரதிநிதியாக ஒலேக் ஆண்டது: ஒலேக், கீவ் நகரத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்றது ; ஆஸ்கால்ட், டீர் இருவரையும் கொன்றது.
கான்ஸ்ட்டாண்டி நோபிள்மீது படையெடுப்பு.

912—ரூரிக்கின் மகன் இகோர், தானே நிருவாகத்தை ஏற்றுக் கொண்டது.

945—இகோர், ஸ்லாவியர்களில் ஒரு பகுதியினரால் கொலையுண்டது. இகோர் மகன் ஸ்வியாட்டஸ்லாவ் அரசுரிமை பெற்றது ; இவனுடைய பிரதிநிதியாயிருந்து ஆண்டாள் ஆல்கா—இவனுடைய தாயார்.

957—ஆல்கா, கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

968—972—ஸ்வியாட்டஸ்லாவின் ஆட்சி.

980—ஸ்வியாட்டஸ்லாவின் மகன் வ்ளாடிமீர் அரச பதவி ஏற்றது.

988—வ்ளாடிமீர் கிறிஸ்துவனுனது.

1015—வ்ளாடிமீரின் ஆட்சி முடிவு.

1019—1054—வ்ளாடிமீரின் பிள்ளைகளில் ஒருவனுன யாரஸ்லாவ் என்பவன் ஆட்சி.

1054—1113—யாரஸ்லாவின் பிள்ளைகளுக்குள், ராஜ்யப் பங்கீடு பற்றி ஓயாத சண்டை.

1113—1125—யாரஸ்லாவின் பேரன் வ்ளாடிமீர் மோனேமாக்கின் ஆட்சி.

1157—வ்ளாடிமீரின் பேரனுன ஆண்ட்ரூ பட்டத்திற்கு வந்தது.

1169—ஆண்ட்ரூ, கீவ் நகரத்தை நிர்மூலமாக்கியது.

1174—ஆண்ட்ருவின் மரணம்.

1223—மங்கோலியர்கள் ருஷ்யா மீது படையெடுத்து வந்தார்கள்.

1238—பட்டுகான் என்பவனுடைய தலைமையில் மங்கோலியர்கள் மறுபடியும் ருஷ்யா மீது படையெடுத்து வந்தார்கள்.

1238—40—மங்கோலியர்களால் பல நகரங்கள் அழிபட்டன. ஏராளமான ஜனங்கள் மடிந்து போனார்கள்.

1242—மங்கோலியர்கள், ஸரை என்ற இடத்தில் தங்கள் தலை நகரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள்.

1263—மாஸ்க்கோ நகரம் முக்கியத்துவம் பெற ஆரம்பித்தது.

1359—டிமிட்ரி என்பவன் மாஸ்க்கோ அரசபீடத்தில் அமர்ந்தான்.

1380—டிமிட்ரி, மங்கோலியர்களை எதிர்த்துப் போராடி ஓரளவு வெற்றி கண்டான்.

1389—டிமிட்ரியின் ஆட்சி முடிவு.

1389—1425—முதலாவது பேசில் ஆட்சி.

1425—1462—இரண்டாவது பேசில் ஆட்சி.

1462—1505—மூன்றாவது ஐவன் ஆட்சி. இவனை மகா ஐவன் என்று அழைப்பர் சரித்திராசிரியர். இவன் ஆட்சிக் காலத்தில், சுயேச்சையாயிருந்த சில ராஜ்யங்கள் ருஷ்யாவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. ருஷ்யா, ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக உருக்கொண்டது இவன் காலத்தில் தான். மற்றும், கிரேக்க பழக்க வழக்கங்கள் பல இவன் காலத்தில் ருஷ்யாவில் புகுந்தன. இன்னும் இந்த மகா ஐவன், ஸோபியா என்பவளை மணந்து கொண்டு அவள் செல்வாக்குக்குட்பட்டு நடந்து வந்தான்.

1505—1533—மூன்றாவது பேசில் ஆட்சி.

1533—1584—நான்காவது ஐவன் ஆட்சி.

1533—1538—நான்காவது ஐவன் சிறுவனாயிருந்தபடியால் அவனுடைய தாயார் ஹெலென் க்ளின்ஸ்க்கி என்பவள் ரீஜெண்ட்டாயிருந்து ஆண்டாள்.

இந்த ஐவனுடைய ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் மாஸ்க்கோ நகரத்தின் பெரும் பகுதி தீப்பற்றி எரிந்து விட்டது.

இந்த ஐவன், சில்வெஸ்ட்டர், அடாஷேவ் என்ற இருவரிடம் ராஜ்யநிருவாகத்தை ஒப்படைத்தான். அவர்கள்

ஒன்பது வருஷ காலம் நிருவாகம் நடத்தினர்.
பின்னர், ஐவன் மனம் மாறி பல கொடுமைகளை இழைத்தான். 'பயங்கர ஐவன்' என்று பிற்காலத்தவரால் அழைக்கப்பட்டான்.

1584—1598—முதலாவது தியாடோர் ஆட்சி.

1613—ரோமனுவ் அரச பரம்பரையின் ஆட்சி ஆரம்பம். மைக்கேல் ரோமனுவ் என்பவன் பட்டமேற்ருன்.

1617—ருஷ்யாவுக்கும் ஸ்வீடனுக்கும் சமரஸ ஒப்பந்தம்.

1618—ருஷ்யாவுக்கும் போலந்துக்கும் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம்.

1645—1676—அலெக்ஸிஸ் என்பவன் ஆட்சி.

1670—ராஸீன் என்பவன் தலைமையில் காஸ்ஸாக்குகள் புரட்சி.

1671—புரட்சி தோல்வி.

1673—நீக்கான் என்பவனுடைய சீர்திருத்த முயற்சிகள்.

1676—1682—மூன்ருவது தியாடோர் ஆட்சி.

1689—மகாபீட்டர் அரசுரிமையை ஏற்றுக்கொண்டது.

1697—பீட்டர், ஐரோப்பாவைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டது.

1712—பீட்டர், காதரைன் என்பவளைப் பட்டத்தரசியாக்கிக் கொண்டது.

1725—மகாபீட்டர் மரணம்.

1762—மகா காதரைன் பட்டமேற்ருள்.

1773—75—புகாசேவ் என்பவன் தலைமையில் விவசாயிகளின் கலகம். இந்தக் கலகம், கடுமையான முறைகளால் அடக்கப்பட்டது.

1794—ஒடெஸ்ஸா நகரம் காணப்பட்டது.

1796—1801—முதலாவது பால் ஆட்சி.

1801—1825—முதலாவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சி.

1812—ருஷ்யா மீது நெப்போலியன் படையெடுத்து, தோல்வியுற்றுத் திரும்பிச் சென்றது.

1814—15—வியன்ன காங்கிரஸ் கூடியது.

1825—1855—முதலாவது நிக்கோலாஸ் ஆட்சி.

1825—டிசம்பர் புரட்சி.

1830—போலந்தில் புரட்சி.

1845—ஹங்கேரியில் புரட்சி.

1854—1856—கிரிமியா போர்.

1855—1881—இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சி.

1861—விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் அளித்த சட்டம் வெளி வந்தது.

1867—அலாஸ்க்கா பிரதேசம்அமெரிக்காவுக்கு விற்கப்பட்டது. இதற்குப்·பிரதியாக, வேறு பல பிரதேசங்கள் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டன.

1870—லெனின் பிறந்தான்.

1877—ருஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் போர் நடைபெற்று ருஷ்யா வெற்றியடைந்தது.

1880—இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சியின் கடைசி பகுதியில், சுயேச்சாதிகாரத்திற்கு விரோதமான புரட்சி எண்ணங்கள் ருஷ்யாவின் பல பகுதிகளிலும் வளர ஆரம்பித்தன.

1881—1894—மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தர் ஆட்சி.

1887—அலெக்ஸாந்தரைக் கொலை செய்ய சதி நடைபெற்றது. இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஐவர் மரண தண்டனை பெற்றனர். இவருள் ஒருவன் லெனினின் சகோதரன் அலெக்ஸாந்தர்.

1894—1917—இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் ஆட்சி.

1897—1900—லெனின் தேசப்பிரஷ்டனுக சைபீரியாவில் வசித்து வந்தான்.

1898—ருஷ்ய அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சியின் தோற்றம்.

1903—போல்ஷ்வெக் கட்சியென்றும் மென்ஷ்வெக் கட்சியென்றும் இரண்டு கட்சிகள் பிரிந்தன.

1905—ரத்த ஞாயிறுசம்பவம்.மாஸ்க்கோவில் புரட்சி ஏற்பட்டு, தோல்வியடைந்தது.

1907—1917—லெனின், ஸ்விட்ஜர்லாந்து முதலிய வெளி நாடுகளில் வசித்து வந்தான்.

1914—முதல் உலக மகாயுத்தத் தொடக்கம்.

லெனினின் யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம்.

1917—மார்ச்சு மாதத்திலும் அக்ட்டோபர் மாதத்திலும் இரண்டு புரட்சிகள் நடைபெற்றன.

லெனின், அஞ்ஞாத வாசத்தினின்று ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் மன்னன் முடிதுறந்தான்.

சோவியத் அரசாங்கம் அமைந்தது.

1918—ருஷ்யாவுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் குடும்ப சகிதம் உயிரிழந்தது.

1924—லெனின் மரணம்.

இந் நூல் எழுதுவதற்குத் துணையாயிருந்த சில நூல்கள்

1. Soviet Communism - A New Civilisation - 2 volumes
— *Sidney and Beatrice Webb*

2. The Russian Revolution - 2 volumes
— *W. H. Chamberlain*

3. Soviet Russia
— *W. H. Chamberlain*

4. The Challenge of Russia
— *Sherwood Eddy*

5. Russia Today and Yesterday
— *E. J. Dillon*

6. Russia ...
— *Sir Bernard Pares*

7. New Minds, New Man?
— *Thomas Woody*

8. The Mind and Face of Bolshevism
— *Rene Fulop Miller*

9. Stalin's Russia and the Crisis of Socialism
— *Max Eastman*

10. Ten Years in Soviet Moscow
— *Alexander Wicksteed*

11. Life Under Soviets
— *Alexander Wicksteed*

12. Dreiser Looks at Russia
— *Theodore Dreiser*

13. U. S. S. R. Speaks for Itself - 4 volumes

14. U. S. S. R. — The Strength of Our Ally

15. In Russia Now
— *Sir Walter Citrine*

16. Russia Resists
— *Pat Sloan*

17. Russia in Peace and War
— *Pat Sloan*

18. Lenin's Russia
— *Louis Fischer*

19. The Russian Revolution
— *Nicholas Berdyaev*

20. The History of the Russian Revolution
— *Leon Trotsky*

21. Crucification of Liberty
— *Alexander Kerensky*

22. A History of Russia
— *G. Vernadsky*

23. Foreign Trade in the U. S. S. R.
— *J. D. Yanson*

24. The Soviet Theatre
— *P. A. Markov*

25. Lenin the Man
— *Klara Zetkin*

26. Glimpses of World History
— *Jawaharlal Nehru*

27. Soviet Sidelights
— *M. R. Masani*

28. Who is not a Communist ?

29. I will not Rest
— *Romain Rolland*

30. Democracy and Socialism
— *Arthur Rosenberg*

31. Political Philosophy from Plato to Bentham
— *Geiser and Jaszi*

32. Belief and Action
— *Viscount Samuel*

33. Pictorial History of Russia
— *Alexander Howard and Ernest Newman*

34. Russia
— *Louis Segal*

35. Glory and Bondage
— *Edgar Snow*

36. U. S. S. R.—Her Life and her People
— *Maurice Dobb*

37. Soviet Russia—The secret of her success
— *K. S. Hirlekar*

38. U. S. S. R. The Story of Soviet Russia
— *Walter Duranty*

39. The A to Z of the Soviet Union

40. Russia-A History and an Interpretation–2 vols.
— *Michael T. Florinsky*

41. The History of Russia
— *W. K. Kelly*

42. A Thousand years in Russian History
— *S. E. Howe*

43. The Fall of the Russian Monarchy
— *Bernard Pares*

44 Vladimir Lenin

45. Lenin
— *David Shub*

46. My Recollections of Lenin
— *Klara Zetkin*

பொருட் குறிப்பு

★

அகில ருஷ்ய சோவியத் காங்கிரஸ் 221, 301, 302
அடாஷேவ் 65, 67
அநுதாபிகள் 275
அபேட்சகர்கள் 271
அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சி 189, 192
அமெரிக்கா 18
அலாஸ்க்கா 125
அலெக்ஸாந்தர்—
இரண்டாவது 123, 126
,, —உலியனுவ் 142
,, -நெவ்ஸ்க்கி 52, 53
,, -மகா 211
,, -முதலாவது 104
,, மூன்ருவது 140, 141
,, ராடிஷ்சேவ் 99
அலெக்ஸிஸ் 93
,, -முதலாவது 78, 79
அனட்டோலியா 29
அஸ்ட்ரக்கான் 66
ஆண்ட்ரு போகோலியு பிஸ்க்கி 44–46, 52
ஆமூர் நதி 125
ஆல்கா அரசி 32-34
ஆஸ்கால்ட் 28
ஆஸ்ட்டர்லிட்ஸ் யுத்தம் 105
இகோர் 28, 30, 32
இந்தியா 17
இஸ்க்ரா 190, 192, 193
இஸ்த்தாம்பூல் 29
இஸ்வெஸ்ட்டியா 195, 267
ஈரான் 17
ஈலாவ் யுத்தம் 106
உக்ரேன் 235
உமேதவாரிகள் 270
எக்காடெரின்பர்க் 171
எலிஜபெத் மகாராணி 22
எல்பா தீவு 110
எஸ்தோனியா 237
ஐவன்-ஐந்தாவது 84
,, -நான்காவது 63-72
,, -பயங்கர 22
,, -மகா 57
ஒகாரேவ் 134
ஓர்க்பீரோ 279
ஒலேக் 28, 29, 31
ஒக்கோட்ஸ்க் 77
கச்சேவ் 137, 138
கட்சி நிருவாகக் கமிஷன் 279
கணக்குப் பரிசோதனைக் கமிஷன் 279
கலீஷியா 203
கஸ்ட்டேவஸ் 22
காக்கஸஸ் மலை 95
காதரைன் 92
,, -மகா 95-100
காபோன் பாதிரி 152
காப்பிடல் 180
காப்ரி தீவு 216
காம்ஸோமால் 283-285
கார்ல் மார்க்ஸ் 137, 180, 183, 249, 250, 251, 253, 261, 269
கான்ஸ்ட்டாண்ட்டி நோபிள் 29
கான்ஸ்ட்டண்ட்டைன் 61, 111
காஜான் 66, 128, 178, 181
காஸ்ப்பியன் கடல் 50
காஸ்ஸாக்குகள் 80
கிராக்கௌ 203
கிரிமியா 95

கிரிமியா போர் 114-115
கிரிலென்கோ 225, 226
கீவ் 23, 28, 29, 30, 37, 40, 41, 81
குலாக்குகள் 245
குறள் 330
கெரென்ஸ்கி 177, 216, 217
கைத்தா 37
கோகோல் 120
கோப்பன் ஹேகன் 201
கோமிண்ட்டர்ன் 288-289
கோர்க்கி 120, 214-216
கோர்னிலாவ் 219, 220
கோல்ட்ஸாவ் 119-120
கோஸ்ட்டோமிஸ்ல் 26
க்ரூப்ஸ்கையா 187
க்ரெம்லின் 52, 60
சமதர்மக் கட்சி ஆரம்பம் 266
சாஷா 176
சிம்பிர்ஸ்க் 176, 177
சில்வெஸ்ட்டர் 65, 67
சினேயஸ் 26
சிறிய அக்ட்டோப ரிஸ்ட்டுகள் 283
சீஞ 17
சுப்ரீம் சோவியத் 302, 303
சூஸ்டால் 44, 52
செக்காவ் 213-214
செம்படை 235, 306
செர்வியா 153
சோவியத்-அமைந்தது 195
,, -பொருள் 293
,, -மந்திரிமார்கள் 304
,, -ராஜ்யம் 17
சோவியத்துகளின் சட்ட சபை 302
டர்கனீவ் 120, 127
டால்ஸ்ட்டாய் 128-130, 178
டான் நதி 55
டான்னென்பர்க் யுத்தம் 166
டாஸிட்டஸ் 96
டி' அலெம்பர்ட் 96
டிசம்பர் புரட்சி 112-113
டிடெரோ, டெனிஸ் 96
டிமிட்ரி 51, 52, 54, 55, 58
,, -டான்ஸ்க்காய் 57
டில்ஸிட் ஒப்பந்தம் 106
டீர் 28
டூமா 157-161
டேனியல் 53
டோபோல்ஸ்க் 171
டோஸ்ட்டோவெஸ்கி 18, 130-132
ட்ரூவோர் 26
ட்ரோட்ஸ்கி 173, 226
ட்வேர் 58
தற்காலிக அரசாங்கம் 175
தியாடோர்-மூதலாவது 72
,, -மூன்றுவது 84
துக்கோனின் 225
தெய்வத் திருத்தந்தை 246
தெய்வத் திருநாடு 246
நாரோத்னிக்குகள் 138
நிக்கோலாஸ்-இரண்டாவது 74, 143-172
,, -நோவிகோவ் 101
,, -முதலாவது 113-114
நீக்கான் 83-84
நீப்பர் நதி 23, 28, 42
நெச்சேவ் 137-138
நெப்போலியன் 102, 104, 211
,, படையெடுப்பு 107-110
நோவ்கோராட் 28, 57, 214
பக்குனின் 137
பட்டுகான் 49
பயோனீர்கள் 283, 285-286
பாபுலிஸம் 138
பாலிட்பீரோ 279, 280
பால்-முதலாவது 101, 104
பிரதம சபை 276-278
பிரெஞ்சுப் புரட்சி 99
பிரெசிடியம் 303
பிலாரெட் 75, 76-77
பிளேட்டோ 96

பின்லாந்து 196
பிஸண்ட்டியம் 29, 30
பீட்டர்ஸ்பர்க்
தோன்றியது 86, 168
பீட்டர்-மகா 85-94, 211
புகாசேவ் 98
புதிய பொருளாதாரத்
திட்டம் 239
புரட்சிகள் 318–321
புஷ்கின் 115–116
பெர்டினந்து-ஆர்ச்ட்யூக் 183
பெர்னர்ட் ஷா 330
பெர்ன் 204
பெலின்ஸ்கி 120
பெஸ்ஸரேபியா 107
பேசில்-இரண்டாவது 57
,, முதலாவது 57
,, மூன்றாவது 63
பைலோ ருஷ்யா 41
போட்டெம்கின் 194
போதனைகள் என்ற நூல் 39
போயார்கள் 43, 60, 68, 69
போலந்து 58, 76
போல்ஷ்வெக்–மென்ஷ்
வெக் பிளவு 151, 193
ப்ரஸ்ஸெல்ஸ் 193
ப்ராவ்டா 201, 202
ப்ரெடெரிக்-மகா 211
ப்ரெஸ்ட் லிடோவ்ஸ்க்
ஒப்பந்தம் 226, 227
ப்ரேக் 201
ப்ரைத்லாந்து 106
ப்யூடலிஸம் 259
மங்கோலியர் 48-54
மணி-பத்திரிகை 134
மார்க்ஸ் ஈஸ்ட்மான் 262
மாண்ட்டெஸ்கு 96
மாஸ்க்கோ–வளர்ந்தது 52-54
,, தலைநகரமானது 60, 227
மில்ட்டன் 97
மின்ஸ்க் 189, 192
முதல் உலக யுத்தத்
தொடக்கம் 203
முற்போக்கு-பத்திரிகை 194
மேரியா அலெக்ஸாந்த்
ரோவ்னு 176
மோரோஜோவ் 78
மைக்கேல் 170
ம்யூனிக் 190
யாரஸ்லாவ் 36-38
யுத்தகாலப் பொது
வுடைமை 233
யூடோக்ஸி லோபுகின் 92, 93
ரத்த ஞாயிறு சம்பவம்
151-153, 194
ராஸீன் 81-82. 98
ராஸ்புட்டீன் 161-162
ரியாஜான் 58
ருஷ்யர்கள்-சில பண்பு
கள் 18-19
,, சிறிய 41
,, பெரிய 41
ருஷ்யா-பாஷைகள் 17
,, விஸ்தீரணம் 17
,, ஜனத்தொகை 17
,, ஜாதியினர் 17
ருஷ்யாவும்–இங்கிலாந்
தும் 20, 22
,, ஐரோப்பாவும் 21, 22
,, சீனவும் 93
,, பாரசீகமும் 22
,, ஸ்வீடனும்
22, 27, 76, 93
ருஷ்யாவின் சந்தேகப்
பார்வை 22-23
ரூரிக் 26, 27, 28
ரூஸ் 27
ரூஸ்ஸோ 99
ரோமனுவ்–நிக்கிட்டா 72, 75
,, மைக்கேல் 73, 75-78
லடோகா ஏரி 23
லாட்வியா 237
லாயிட் ஜார்ஜ் 240

லிதூனியா 58,237
லிவோனியா 52
லெர்மாண்ட்டாவ் 118-119
லெனின் 142
,, வரலாறு 173-212
லெனினிஸம்-பிரசார
இலாகா 281
லேப்ஸிக் 190
ல்வோவ் 166
வக்கீல்கள் 308-310
வாரஞ்சியர்கள் 25, 27, 28
வால்கா நதி 41, 42, 50
வால்ட்டேர் 96
விட்டே 147, 196
வியன்ன காங்கிரஸ் 110
வில்லியம்-இரண்டாவது 160
வில்லியம் மான்ஸ் 92
வெண்படை 235
வைக்கிங்குகள் 24-25
வோலோத்யா 176
வ்ளாடிமீர் 34-35
,, உலியனுவ் 176
,, மோனோமாக்38-39,44,52
வ்ளாடிவாஸ்ட்டாக் 125
வ்ளாடிஸ்லாவ் 76
ஜன சக்திக் கொள்கை 138
ஜாதீய சட்ட சபை 302
ஜார்கோ ஸெலோ 121,171
ஜார்-பெயர் ஆரம்பம் 59
ஜிம்மர்மான் 96
ஜினீவா 199
ஜூரிக் 204, 206
ஜெங்கிஸ்கான் 48
ஜெர்மனி 17, 58
ஷேக்ஸ்பியர் 97
ஸக்காலின் தீவு 125
ஸமாரா 182, 184
ஸரை 50
ஸூவரோவ 102
ஸெபாஸ்ட்டபூல்
கதைகள் 128
ஸோபியா 60,61, 62,85
ஸைபீரியா–விஸ்தீரணம் 77
ஸ்கோவ் 58
ஸ்டாக்ஹோம் 198,199
ஸ்டாலின் 197
ஸ்டுட்கார்ட் 198
ஸ்மோலென்ஸ்க் 81
ஸ்லாவியர் 18, 27
ஸ்வியாட்டஸ்லாவ் 32, 34
ஹாரோல்ட் II 37
ஹெர்ஸென், அலெக்
ஸாந்தர் 134–136
ஹெலென் கிளின்ஸ்கி 63, 64
ஹெல்ஸிங்கி 196

ஆசிரியர் வெ. சாமிநாத சர்மா எழுதியவை

(பி. ஜோ. பி. வெளியீடுகள்)

அரசியல்

பிளேட்டோவின் அரசியல்	...	7—00
அரசியல் வரலாறு	...	2—62
அரசாங்கத்தின் பிறப்பு, பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும், அரசியல் கட்சிகள்	...	1—25
புராதன இந்தியாவில் அரசியல்	...	4—00
மாஜினியின் மனிதன் கடமை	...	3—50
ரூஸ்ஸோவின் சமுதாய ஒப்பந்தம்	...	3—25
ராஜதந்திர-யுத்தகளப் பிரசங்கங்கள்	...	5—62
நமது தேசீயக் கொடி	...	0—50
சுதந்திரத்தின் தேவைகள் யாவை ?	...	(அச்சில்)

ஆட்சி முறை

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்	...	2—00
பார்லிமெண்ட்	...	2—00

உதிர்ந்த மலர்

மாஜினியின் மணிமொழிகள்	...	0—75

கட்டுரை

நமது பிற்போக்கு	...	1—25
சுதந்திரமும் சீர்திருத்தமும்	...	1—25
மகனே ! உனக்கு	...	1—50
நாடும் மொழியும்	...	1—50
மானிட ஜாதியின் சுதந்திரம்	...	1—25
நகைத்தல் நல்லது	...	(அச்சில்)

சிறுகதை

தலை தீபாவளி	...	1—25

நாடகம்

உலகம் பலவிதம்	...	2—00
அபிமன்யு	...	0—75

நாட்டு வரலாறு

கிரீஸ்—வாழ்ந்த வரலாறு	...	9—00
ருஷ்யாவின் வரலாறு	...	6—50
ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்	...	2—50
சீனாவின் வரலாறு	...	(அச்சில்)

வாழ்க்கைத் தத்துவம்

அவள் பிரிவு	...	1—00
எப்படி வாழவேண்டும் ?	...	3—00
பெண்மையிலேதான் வாழ்வு	...	(அச்சில்)
மனிதன் யார் ?	...	(அச்சில்)

வாழ்க்கை வரலாறு

கார்ல் மார்க்ஸ்	...	3—25
நியூட்டன்—டார்வின்—எடிஸன்	...	1—25
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்—ஒரு தீர்க்கதரிசி	...	2—25
மாஜினி	...	1—50
ரூஸ்ஸோ	...	1—50
சமுதாய சிற்பிகள்	...	2—00
காந்தியும் ஜவஹரும்	...	0—75
காந்தியும் விவேகானந்தரும்	...	1—25
காந்தி யார் ?	...	0—75
நான் கண்ட நால்வர்	...	4—50
கமால் அத்தாதுர்க்	...	5—50
ஸன் யாட் ஸென்	...	(அச்சில்)

மேற்கண்ட புத்தகங்கள் எல்லாப் புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும்.